

Acest lepturariu este proprietate a fundului relegiunariu
al bisericiei rumine ræsæritenne drepteredincoase de'n Bucovina
în puterea decretului Ministeriului de Stat de'n 18. Martiu,
1862, Nr. ²⁶⁹⁶₁₄₇ Cult si invætiæmint.

PARTEA A DOÛA.

A. Poesii.

§. 67.

Urangutannul.

(De Giorgiu Sion.)

1. Într'uc mare colivie,
Un fæimos urangutann,
S'a 'ntimplat în lasi sæ viiæ,
Purtat de un siærlætann.
De cei cæ mergeau sæ-l vadîæ
Ell neînçetat ridea,
Si, deşi erå sub padîæ,
Cætræ privitori dicea:
„Oare pe acest pæmint
Oamenii ori mæimuþie sînt?”
2. Cum mæimuþiele se'ncearæ
Pe noi a ne imitå:
Tot aþiå si ei se cearæ
Cu pæpuþi a sæmænå.
De pe port, de pe purtare,
Dela mare pin'la mic,
De mæ uit la ori si care,
Îmi tot vine, ca sæ ðie:
„Cum væd eu, pe-acest pæmint
Oamenii mæimuþie sînt.”
3. Unii vor frînceþi sæ fîæ,
Germîni alþii, si-alþii ruþi,
Si neþi nu voese sæ scîæ,
Cæ sînt cîar neþce pæpuþi.
Unii spun fære ruþine,
Cæ sînt viþiæ de Romanni;
Deþi eu îi væd prea bine,
Cæ nu-s neþi urangutanni.
„Aþiå oamenii pe pæmint,
Pot ðice, mæimuþie sînt!”
4. Limba sa cæa næciunale
Unii, væd, cæ n'o vorbese,
Ba încæ ðie, cæ în seolæ
De prisos o socotese.
Si, ca limba lor frumoasæ,
Cîtæ lume am îmblat,
Altæ limb' armonioasæ
Necæiri n'am ascultat.
„Aþiå oamenii pe pæmint
Ðæu ðie, cæ mæimuþie sînt!”

5. Væd în haine strælucite,
Cum citi-va se lefæese,
Cînd în strenfie umilite
Ţei mai muli se tævælesc.
Of! acum mi-aduc aminte,
Cæ sînt selav în cuşa mea;
Cæci imi siede înceinte
Soarta bunæ, soarta rea.
„Dar' ðic, cæ pe ast pæmint
Oamenii mæimulie sînt!“

§. 68.

Ræsunet de'n inime pe'ntru înfrætire.

(De Justin Popescul; ðieðembre, 1860.)

1. Cum annii de sperîntiæ, de dulce bucurie,
Apun într'all peririi întunecos abis;
Cum floarea suridinte pe vësela cîmpie
se veşceješce tristæ, abia æe s'a deşcis:
2. Aşiá trec toate'n lume! — Corábiea voioasæ,
Ţe adi pe lucîul mærii se leagænnæ în vînt,
Crud mine dærimatæ de stînce umedoasæ
Sub vâluri negre-si aflæ gælosul sæu mormînt!
3. Aşiá fu si-a-ta soarte, mæreatiæ Rumînime!
Un fálnic nimb încinse sumeatæ fruntea ta;
Mærirea stræbuneasæ, eroica-ti tærimæ,
Si-apus, si ræseritul uimit le admirá!
4. Dar' vai'! æell tîmp lucinte, æell tîmp de fericiæ,
Peri, læsînd durere în inimioara ta,
Cum pere 'ntr'ûæ clipealæ ûæ dulce nælucire,
Si lasæ amægîntiæ amaræ'n urma sa!
5. Peri! si de atuncia norocu 'nşîellætoriû
Nu te 'mbide vr'ûæ datæ c'un dulce særutat;
De-atuncia versî tot lærimî de foc mistuitoriû,
Si-æcellea sæle şteargæ n'a fost verun bærbat!
6. Peri! si de atuncia în somn ræadinæitæ
Træesçi ca ûæ orfannæ pe latul æst pæmint;
Amarele-ti suspine, si boæea ta mæhnitæ
Gem trist, amestecate în víscolul de vînt! . . .

7. Dar' mærgeti pâtimi negre! acum sæ ne suridæ
Sperîntia nutritoaræ de-un viitoriû mærit!
Aû nu vedei aûrora, æe-atît de strælucitæ
În manta-si aurie pe cæriuri s'a ivi?!
8. Aû nu vedei æelle vîoare-a fericiirii,
Ţe împupese frumoase pe cîmpul florilat?!
9. La faptæ dar' cu totiî, voi inimi gæneroase!
Juraî, cæ veti da mina, sub ell a væ unî!
Aşiá pe-a voastre urme mæreþie, glorioase.
Cercata Rumînime voioasæ va'nflori!

§. 69.

Cætræ Ardeal.

(De Justin Popescul.)

1. La tine aripeadæ dorintia-mi ardætoarie
Pæmint cu væi mænnoase, cu munî încoronat;
Si cûgetele-mi vie, fantasma-mi şburætoarie
La tine nædiuesce, asboaræ ne'næetat. *)
2. Erá tîmp, cînd Rumînul, bætut de cruda soarte,
Gemeá în æeatiæ deasæ, de lume pæresit;
Gemeá'n suspine-amare, ca æei æe trag de moarte; —
Sperîntiæ de'nviere putini aû mai nutrit!
3. Ci eatæ Ðiæul tare, fîntia nefinitæ
De-atita plîns si læcæmi amare, 'nduiosîit,
A întonat: „destull e! Aæesl popor meritæ
Ûæ soarte mai ferice, un tîmp mai strælucit!
4. Cuvîntul ræsunase! si-all gînteî melle soare
În manta sa de áur pe cæriu a apærut;
Sub áripe de vîltur putinte, scutitoarie
Træesç' epocæ noûæ æest popor æædiut.
5. Cæci însu-si împæratul de'n nobilæ 'ndemnare,
De-a şterge næsciintia, în care-am orbecat,
Ne face-aşiedicæmintæ, ne dæ dræpturi egale, **)

„Popor, ðice, cæ sîntem, isteîu si deşceptat!“

*) Poetul se aflá la Vieanna la studie, cînd a scris æestea.

**) Pre'n diploma de'n 20 optombre, 1860.

6. Ardealule frumoase! la tine-acum tinteşee
Privirea de sperinţe a 'ntregului popor;
Aratæ dar' la lume, cæ sînul tæu nutreşee
Fii demni de un lucînte, de-un dulce viitor.
7. Voi Ardeleenni acuma pîsiţi eu toţi năinte!
Pîsiţi într'ûæ unire, la lume dovedind,
Cæ pieptul vostru astæ-đi de-un dor numai s'aprinde,
„De-a feriţi poporul.  e adî e p timind!“
8. Aşia numele voastre în dulce suvenire
Etern vor sæ tr eas e pe- cest str bun p mint;
 i, o!  e m ndru este,  i-atunci a vie uire,
C nd corpul se pref ce  enu  e în mormint!

 . 70.

Puterea v rtu  .

(De C. D. Ari escu.)

1. Patru- ieci de s coli tree pe de n inte
 i fies e-care   i reci am  'n minte
 mperi , popoar , care nu mai s nt,
Care  em uit te în negrul morm nt;
Se u care l sar e numai all lor nume
De'n sg motul mare,  e f eur  'n lume!
2. Unde este Roma, unde e Atenna?
Unde e P lm ra, unde C rt  genna?
Unde este Tirul, unde e Sidonul?
Unde Ecbatanna, unde B bilonul?
3. Unde este  esar si Napoleon?
Unde este Brutus, unde e Caton?
Unde e Pl tune, unde e Socrat?
Und' Epaminonda, unde Ipocrat?
4. Un fum, se u   e umbra, un nume, un n or,
Un pumn de  enu  e, vis am  gitoriu!
Dar',  e! un vis este bi tul muritoriu?
Un nume r m ne de'n ori- e popor?
-  . „Omul e ca carba,  i  illele lui
„Ro a dimine iei, floarea c mpului.“ *)

*) David.

6. Tot se sting e, p iere, oameni si popoar 
„Numai tu, Virtute, e  i nemuritoare!
Numai  ie spa iul  i timpul se 'ncein :
Ca  i creatoriul, tu, tu e  i  iv ine!
Tu e  i ca lumina soarelui frumos
 e n'o poate ster e n or  intecos!
N orii  ite-  date soarele umbresc;
 ns  . . . v ntul sufl , n orii se topesc.
Soarele apare mult mai radios
La apusul  illei, senin, rubinos!“

 . 71.

Eroi  lupt tori.

(De'n Foaia pe'ntru minte, etc.)

A voastr  e m rirea,  e doved  i în lupt ,
C nd st  min una 'n frunte  v ns  de-adev r;
All vostru-  si triumful, c nd e dreptatea sup e
De  ierpi,  i voi o scoate i de virgin  în p r
Vieat  st  de'n lupt  si lupta d e vieat ;
Dar'  ell  e se r tr ge de'n gloriosul loc,
Cu  inima de  pur , cu slo u în piept de  ia e,
Atras de  nterese, sæ nu ajung  'n foc:
 n vinele  ellui nu   eercul  un sing 
De Regul  si de Muc i, Valeri si Oratori!
Rum ni! voi  n inte! pin' c nd dreptatea pl nge
 i-o scoate i de'n min un : eroi f i lupt tori!

 . 72.

Ruinele de'n Orlea.

(Vallea Ha iegului de'n Ardeal.)

(De M.  et  icannul.)

1. Pe-  e n eltime 'nt ns  'n c mp cu coam  verde
 iedeam    date singur  i-  nc m   u etam,
U  fort reat e vec e de- ic a se str vede
 n fa ia unor riuri   n o i le m suram.

2. Aceste riuri mîndre de'n mare depertare
Pe sîesul cîell romântic se varsæ sierpuind,
Dar' tiîrmurele negre, a lor neîmpocare
Frumos li-o 'nblîndîesce un val de alt lovind.
3. Cîi elle curg tot una c'ûe mare røpejune
Sub dîsa înclîtime, dar' eatø se 'ntîlnese,
Si dupø ûe putînce a lor sbucîumæciune
S-'unese si de aiciã nu se mai despørtîese.
4. Ruina de'n næltime lin stø si se preuitø
La sîiuerul de apø ascultø prea doîos,
Cæci vocea røgusitø la ea în sus se naltø
Sî'n lîniscea cea mare røsune prea frumos.
5. Cînd soarele s' aratø în aurora amplø,
Splendidele lui radîe în ea se prestæcor
Odihnø caût' acolo sæ-sî afle si tot îmbler
Sî de'ntr' un ungîu într' altul prea iute elle sbor
6. Tæcerea cea adînce în ea ori-care pîeatrø
Tî-o spune cu durere cît mai cø o privesci
În murul cø rømase; dar' eho ei la vatrø,
Respunde si te 'ngînce de vreî ca sæ-i sîoptesci.
7. Ear' creasta-i sumineadîe si trémur amenintø
Sî 'n toat' a ei cædere te face ca sæ credî:
Rumînu! dar' nu! nu! o nòbilø crædintø
De mari strøbunî prea deamnø, cæutînd aiciã vedî!
8. Mæhnitø e lunima de-a ei lætitø umbrø,
Cø joacø 'n spatiul negru de tot nestrøbætut;
Desîert numai se cearcø pre'n radîa sa cea blîndø,
Spre a deicide drumul de-aî nòstî strøbunî fæcut.
9. Cø spre amæræciune ciuvica 'ntr'una cîntø
De'n ungîul cæll sinistru all nègurei adînci
Sî radîele mai toate, pre-aiciã care întrø
Le vedî nenorocite pierdîindu-se în stînci.
10. Vecimea cîar în sine o poart' acæã ruinø,
Sî cæll cø ca s'ø vadîe pofteşce-acum eu dor,
O! caüte aici spre dînsa, cø ea-i întinde mîna
Respect sciû cø-i însufle, si-l împle de fior.
11. Scutintø ea formase si loc de apærare,
Cînd furia bærbarø pre oamenî îi gonîã
Sî-aiciã neamicul de'n mare depertare
În cruda sa turbare, perirea îsi vedeã.

12. De'n vîrful ei subître, în culmea aerîcø
Pre care-all privegîerîi ocîu stø neadormit,
Ûe grea melancolie n'ucø voce de minie
Etern se tot resfirø în jos c'un vînt tîmpit.
13. De-aiciã pørtîotîi ûe-datø se luptarø;
Bærbarîi în rusine fugîã fricosî plîngînd:
Aî lor urmaşî dar' eatø ruinø o vødiurø
Sî nègura stø groasø în giuru-i preîmbînd.
14. Vedetî cø neamicul acuma nu se teme,
De-a ei neîmbîndîre, de focul ei nestîns,
Cæci tot în astø lume sub cruda-i soarte gøme;
Nemica cîar rømîne de-ursitø neatîns.
15. Bærbaîi oar' mai esistø de carî orædicarø?
Brævura mai vieadîe cø-ûe datø triumfø?
Acæll glorios nume de'n mintele-oar' sæparø?
Mærimea strøbuneacøe învînsø aiciã stø?
16. De'n sus un nor s' aruncø spre ea, ah! tot bombardø;
Orcannele mai toate de ea 'ntîiu se lovesc
Cu elle tot se luptø sæ vedî cum le departø
Sî 'n cø încuræaturø de-aci se despørtîesc.
17. Cu multø sløbiciune se luptø ah! bærtrînu
În dîllele amare, cînd viû îl vedî trecînd;
Ruina 'n røspîre se joac' încø cu tîmpul,
De'n coasta-i cea cøruntø frumoase florî crescînd.
18. Rumînu în ruine oar' sæ se desfæteditø?
All sæu refugîu tot mésar si-l vede tot în cin?
Ûe tristø souvenir pre ell sæ-l mai pøstredîe
De tîmpul æcell vitreg, de necurmat suspîn?
19. Cînd soarele apune: de radîe luminoase
Ruina se 'neunune si staû pe ea lucînd,
Ca cum ar vre sæ'nvîie vecimî prea glorioase
Pre'n dînsa tot aleargø în miî colorî trecînd.
20. Dar' soarele apune si elle una 'ntr'alta
De'n ocîi, cø înnoatø, în miçi scînteî dispar
Mantaûa aurorøi c'un vînt dupø acæasta
Tot flûtucø se lasø: de'n ea visiunî resar.
21. Cæci eatø sæpætorîi comoarelor s' apropîe
Vesmintele-sî desbracø si sapø asudînd,
În urmø necuratul ar vré, dic, ca sæ-i spari
În sînu-i nimic alta, ci numai oase-afînd.

§. 73.

Dina Cærpătîlor.

(De H. Grandea.)

Lîngæ Istrul  e suspîn e,
 Lîng  culmea C rp tîn e,
 Fost' i m r  fr  ioare,
 C  se ved  lucind la soare,
   in  alb , gr  ioas ,
 Cu coroan  luminos ?
   ind   iefirul lin ad e
 De'ntr'a   erului c mp e,
 De'n cos  ia-  aurit 
 Cu flori r menne 'mpletit ,
 Cade p lberea de  ur
 Pe-all grumadiului purpur.
 Acera  ea glorios 
 St  sub min -  m ng  ioas ,
  i t cut , g nditoari ,
 Ri  v rs nd de l er  mioare,
 Tot prive  e   n departe
 Spre a lui Romul   etate! . . .
 Dar' de   e amar susp n 
 L ng  culmea c rp t n e,

C nd la Tibrul   spumat,
  i susp n  ne urmat!

§. 74.

Altariul m nc stir : „Putnei“.

(De V siliu Alesandri.)

1. Domnul Stefann, viteadi  mare,   e-au dat groadi  pre'n p g ni,
 Loca i  s nt cre tin t  ii a t - i vr  s  fac  dar,
  i pe m lurile Putnei cu vitejii s i Rum ni
   nsu- i mer e s  aleag  locul s ntului altar.
2. M re mul ime l'urmeadi ,  i pe culme se l   e  e,
 Precum  burii pe l c ri,    nd lumina as n  e  e.

C pitanni, ostas  cu   iale si cu pl tosie de fier,
 Pe- i lor   i sirep  sta  mindri,  a la semnul de r sboi ;
 All Moldovei steag de fal  fil  e f lnic      er;
 Bucinul v e  e 'n munte, sun  vallea de c mpo .

3. Eat     ling'   e mov le Domnul Stefann s'a oprit:
 Totul t  e: o ii    nt , st  poporul neclintit.
4. Trei ostas  cu arce'n min  pe mov l' acum se ur  e.
 Doi,  a   imbrul,  ger , mindri, nal   a bradul dela munte,
 Pe- i lor  mer  poart  glug , la briu p losi ,  i pe frunte
 Cu l nge  i negre plete, se coboar'   e neag r    ure .
5.  i ades   -a lor s geat , r p dit  sus   n nor,
 Pe'ntr  fl c re de f lger,    oprit v lturu'n sbor;
 Multe fere de'n   ei codri, mul i dusmann    ner , sum i
   n inim   i   n s flet    sim it all' lor s ge i;
 C  i  i s nt areas i vr dnici  i lui Stefann Domn cell Mare,
   e- i g  e  e-acum s geata, s'o isbeas  'n dep rtare.
6. Cop i! tr ge i!    vre  ast - i, s  m 'ntrec   n arc cu voi!"
 Asfel    ce Domnul Stefann; ear' voinici  am ndoi
 Se pleac' arce e- i   coard , trag: s ge ele lor sboar .
 Spintec  r pede v ntul,    d  foc  i vijes  e,
 Se tot duc, se duc  a g ndul,  i de- bi  o iul d eres  e
 Pe c mp departe, departe, locul, unde se coboar .
7. Ura! 'n   eriuri se ridic , url  dealul, elocotes  e!
 „S  tr  i cop i!“ le   ce Stefann,   -acum se g  e  e.
 Sb rn e coarda de'n arcu- , f lger  s geata 'n v nt,
 P ere, trece m i departe,  i'ntr'un p lt n veci  s'  fr nt.
8. „Acol  f -va altariul!“   ce f lnicul Monare,
   e se'n in   i se pleac  pe r sb  nicul se  arc.
9. „S  tr as   Domnul Stefann!“ m i de gl sur  se ridic ,
  i poporul jos pe valle umilit    g n nc  pic .

§. 75.

C stor . (F bul .)

(De Gior  u Asaci.)

L ng'   e curte boieres  e   n gr din  minunat 
 Un c stor  i-a lui f milie tr  i n apa   a curat .
 De m run i f i  i de f  ce ave  cite   e p recie ;
 Casa lui er  de birne dup'a   er i mod  veci .

Ostennind cu gibœcie,
 Ši pœdind economie,
 Spre nutreŭiŭ aveá 'n cœmarœ
 Tot produse de la țiarœ:
 Frundie, scoartie, nuçi si ginde
 La prindii, cine si merinde.
 Cu aceastœ rinduealœ
 Trœiá fœrœ de smintealœ
 În duratu-și foisior
 Aœei sotii cu fii lor,
 Ferieciŭ, de-ar fi urmat
 Acest metod mœsurat.
 Cœ de'n neam în neam de fire
 Li-s'au dat spre moșcennire,
 Ši 'n rœpâus jos trœind,
 Mai pre sus n'ar fi dorind.
 Dar' ŭe pildœ rea, strœinœ
 De-a lor sistemœ-i desbinœ
 De'n apoasa lor cœmarœ
 Eșiaŭ prea de multe ori
 Pe rœcoare cœtrœ sarœ
 Susnumiŭi miei cœstorii,
 Ši pre'n lac cum se primblá
 În aer capu-și scoteá,
 Luá minte si vedeá,
 Cœ la curte se fœceá.
 Cit' armonie, luminœ
 Se læŭiá pre'n cea grœdinœ
 Cum pre'n înflorit „parter“
 Cu un strœin „guverner“
 Tinerellul boerin
 Vorbiá graiŭ de tot strœin.
 La acestea luind samœ
 A cœstorului mœdamœ,
 Înœepú la sotiŭ sœ dicœ:
 „Oare sœii de cœ, fræticœ,
 Firca e deosebítœ
 Între om și între vitœ?
 Cœ crœșcerea tot de-a unœ
 O pœface în mai bunœ.“

§. 76.

Ursul la priseçi. (Făbulă.)

(De Alesandru Doniciŭ.)

La ŭe alêgere fœcutœ dupœ legi,
 Cœ dobitoacele povœŭiesc de'n veçi,
 Pe urs l'aŭ fost ales nœdir peste priseçi.
 De ši s'ar fi putut un alt, ori care fiœ,
 Sœ prindœ ŭe asiá cam grea dregœtorie;
 Cœci ursul, dacœ dœ de miere,
 Se cam încureœ 'n socotele.
 Dar' pasœ tu, de cœre
 La fere rinduele.

Ori cine a dorit sœ între 'n asiá post:
 Nevrœdnic, defœimat de cœtrœ toti a fost,
 Ši par' cœ înadins
 Asupra ursului „maioresa“ s'a strins.
 Toti l'aŭ „heritisit“:
 Ear' ell a multœemit;
 Ba încœ la cœi mari ši labele le-a lins.
 Dar' rœul la priseçi curind s'a desvœlit;
 Cœci ursul, cum a mers la tapt, s'a apucat
 De curœlit, de rœtediat.
 Ši drept, ori care stup în labœ-i a întrat,
 L'a scos de tot curat;
 Ear' miere la birlog mergeá necuntennit,
 Pin' cœ la svat s'a dat de scœire
 Ši s'a orînduit
 La fãŭa locului pe forme deslusire.
 Aŭ mers, aŭ cœrcetat, aŭ sœris, aŭ læmurit,
 Dar' miere n'aŭ încœpit,
 Ear' ursul de pe loc
 S'a ši trimes surgîun pe earnœ la birlog.
 Ell în singurœtat
 İși suge labele mult pline de pœcate,
 Ši, ca un cœllœtoriŭ pe mare.
 Așœaptœ vîntul de plecarea.

§. 77.

Cîscîgul nedrept. (Næræciune moralæ.)

(De Anton Pannul.)

1. Doi însi legemînt fæcuræ între sine, ca sœ tîie
În oraşîu un ann de dille ũæ mare ospætærie.
De'n ei unul se obleagæ la vindîare-a stæruî,
Altul, punînd cæpitalul, vin, ræciũ a-i tîrgui.
2. Decî acell cu cæpitalul încoace 'ncolo imblînd,
Pela ræcîrî, vinaie, vîn si ræciũ cumpæring,
Preţîul la fiæ-care mæsuræ mai încæreat îl spuneá,
Si suma încærcæturæi într'altæ pung' o puneá.
Ospætariul, ca si dînsul, alte 'n folosu-si fæcæá:
10. Turná dóniţie de apæ în vinul, æ-i aduceá,
Si pe'ntru acell adáus de'n vindîare bannî trægæá,
Cariî ell într' altæ pungæ pe'ntru sine îi stringæá.
Dar' pe'ntru æceastæ faptæ începú 'ngrijat a fi,
Cæ la soţiũ vre ũæ 'ntîmplare uşor l'ar descoperi.
15. De-æceea avînd la soare si ũæ bute cu oîæt,
În care tot turná apæ, si vindeá pe'nçet, încet,
Aruncæ pe borta butiî banniî, æe îi ascundeá,
Si apoi de-aci næinte tot mereũ turná în ea.
Cell cu cæpitalul earæ se fræmintá ne'nçetat,
20. În æe loc sœ puæ banniî cîscîgaî de'n încæreat,
Ca cunsoţiũ-i sœ nu afle despre a lui uneltire,
Si sœ i-se dea pe faliæ prea nedreapta-i plænnuire
Decî vædiînd si ell numita bute cu oîæt de sus,
Dise 'n sine: „nu se poate alt loc mai segur de pus“
25. Si, scotiînd pe ascuns banniî într'însa îi aruncæ.
Unde all lui cunsoţiũ încæ în toatæ diũa-i turnæ.
Apoi de aci næinte, amîndoî, æe cîscîgá,
Pe ascuns unul de altul tot mereũ în ea turná.
- Decî implinindu-se annul, aũ luat, s'aũ socotiî,
30. Si cunsoţi sœ mai ræmiæe mai mult nu s'aũ învoit.
Marfæ nu le ræmæsese necî mai mult, necî mai puţin,
Decî butea cu oîætul si înc' ũæ bute cu vin.
La'mpæræialæ fiæ-care butea cu oîæt æereá;
Ear' æea cu vinul necî unul în partea sa nu o vrea,
35. De si custá mai mult vinul, dupæ cum s'a preţîuit;
Cæci în butea cu oîætul erá cite s'aũ hoîit.

- Deacæ væd ei, cæ cu æerte niæe decum nu se'mpacæ,
Si pre oamenî pre'n æceea îi fac, mult sœ se uimeascæ,
Începuræ între sine oare cum a-si bænnui
40. Dar' cugetul unul altui nu vrea a-si descoperi.
Unul cugetá în sine: „æe sçi, poate soţiul mieũ
M'a vædiut cum-va vr'æ datæ cînd aruncam banniî eũ.“
Cestælalt ear' diæá 'n sine: „poate cæ'n ea cînd am pus,
M'a fi vædiut oare-æine, si, ducîndu-se, i-a spus.“
 45. Decî ca sœ se înţeleagæ între sine pre'n cuvînt,
Se pun si unul pre altul se'ntreabæ cu juræmint.
Cæ cáus' ascunsæ poate la mijloc oare sœ fiæ
Ca de butea cu oîætul îmbiî mortîsiũ sœ se tîie?
La'ntrebæriæe æestea, æediînd acum, cæ-i sçiut,
 50. Unul altuia îsi spuse, cum si æe felîu a fæcut;
Cum banniî îmbiî în butea cu oîætul îi turná,
Sperînd apoi æcea bute sœ o iæ'n partea sa.
De oaræ æe dar' secretul acum fu descoperit:
Æceá bute sœ o spargæ îndatæ s'aũ învoit,
 55. Cæ fæcæ întîrdiare cu pærerî bune fæcînd,
Si unul si altul parte de asæmenne luînd,
Puseræ banni'n cimire, si pe loc se despæræiræ,
Si într'alt loc fericiæea sœ îsi cáute porniræ.
 - Unul dar' plecînd sœ meargæ la un oraşîu cam departe
 60. Fiînd varæ si cælduræ nesuferivære foarte,
Cînd venî, un riũ sœ treacæ, care erá foarte lat,
Si se vedeá apa'ntr'însul, ca eristalul æell curat,
Dorînd sœ se ræcoreascæ în alle lui unde ciare,
Descállecæ-si leagæ callul la umbre de-un copaciũ mare,
 65. Se desbracæ'n græbæ mare, si, cîntînd vésel næspus,
Peste æellelalte hæine cimurul cu banni l'a pus.
Însæ cînd særi în unde, si începú a'nnotá,
Îi suveni sœ se'ntoaræ spre hæine a se uitá;
Cînd eatæ un vûltur mare, în şor pe aici trecînd,
 70. Cimurul, æum era roşiu, carne a fi cugetînd,
Se ræpede, ca un fûlger, cu un şor grábnie næspus,
Si, ræpindu-l între giare, se înçelæie earæ'n sus.
Ell, særingînd în grab' de'n apæ, alergæ dupæ ell gol,
Stringînd de'n toatæ puterea, descærcînd si un pistol.
 75. Vulturul, împuscætura audînd, se spæimîntæ,
Si cimurul de'ntræ giare departe'n riũ îl læsæ,
Care puţin mai ræmase de-asupra, deac'a cædiut,
Si-omul s'a uitat la dînsul pînæ nu s'a mai vædiut;

- Ear' atuncē clætind cu capul, si cæutind spre cæriū sus,
 80. Dīse: „*de'n apæ veniræ si ear' in apæ s'au dus!*“
 Cestælalt ear' in seurt pleacæ la alt orašiu depærtat,
 Unde trebuiá sæ meargæ pe apæ si pe uscat.
 Si deac' ajunge la mare pe ūæ nae se imbarcæ,
 Si cu alfiu impreunæ spre partea ačeea pleacæ.
 85. Dar' pærindu-i-se callea depe mare lungæ foarte.
 Ca sæ-si alungæ uritul, se trağe'nœet de ūæ parte,
 Si iši desēinge cimirul, in care bannii erá,
 Ii scoate fi toarnæ'n poalæ, si'nœepe a-i numærá.
 Ūæ momitæ, cæpitannul nœii carea o aveá,
 90. Pe cætarg cum sta de-asupra, si de-açi la ell priviá,
 Ii vedeá toatæ miścarea, cæ-acoló ell o fæcæá,
 Si gálbennii in cimiru-i, carii frumos strælučia,
 Si coborindu-se 'n grabæ, de-ūæ parte furisiū pndešcæ,
 Pin'adunæ omul bannii, si 'n cimir fi græmædešcæ,
 95. Si atuncia lingæ sine iši pune cimirul jos,
 Ca sæ-si întocmeascæ trupul, sæ-l încingæ mai frumos:
 Atuncē sare, si-i ræpešcæ cimirul, si fuğe'n sus
 Pe cætarg, si impreunæ cu ell in vírfu-i s'a pus,
 Si acoló, dešcidiindu-l, înœepe-a scoate de'n ell
 100. Gálbennii, cari-i vædiuse, si a fæcæntr' ačest fel':
 C'ūæ minæ tiinind cimirul, in alta gálbenni luá,
 Si, privindu-i cîte unul, in mare fi aruncá.
 Rar numai de'n doi, trei, unul si in partea lui veniá,
 Care cu vegiare 'ntinsæ sta s'adune, cæ cædeá.
 105. Momitia-si prourmæ jocul pin' cæ gálbenn nu læsæ
 In cimir, apoi ačesta la om jos il aruncæ.
 Omul, vædiind, cæ de-ūæ datæ a ajuns l'atita rœu,
 Numærind cæ mai scæpase, scoase-un oftat foarte greu,
 Dicind: „*cii banni cu nedreptul i-am adunat, si i-am pus.*
 110. *De ūæ parte, cum veniræ „hæram“: ašia s'au si dus!*“

§. 78.

Sciintia.

(De un sæteann.)

1. O! sacræ si frumoasæ luminæ a šciintiei,
 Tu, cæ 'ntærešci in sűflet puterile credintiei!
 Tu, cæ întindí in lume vederile ascunse
 In cælle de vederea vædiutæ nepætrunse,

5. pre'n tine omenimea, in cūget luminatæ,
 Pišind peste hotarul, in care stæ legatæ,
 Pre'n regiuni pætrunde de lume depærtate,
 Ši'n cælle mai ascunse cuteadiæ a stræbate.
 Pre'n tine muritorul nu aflæ muliæemire
 10. In locul mærginirii, cæ i-s'a dat de fire;
 Ci, stræbætind cu gîndul pre'n sferile stræine
 A lor predomničione o are toatæn sine.
 Locuitor all lumi se aflæn ori cæ parte,
 Si globul tot il šcie, de si este departe.
 15. Cæci tu, putere sacræ, pre'n naltele-ti mistere,
 Ca fúlgerul de grábnie, il porti pre'n emisfere;
 Il faci ca sæ cunoascæ ori cæ necunoscute,
 Si legi, cum si morávuri de'n lócuri nevædiute,
 Averea ta cæa scumpæ supune tot pæmintul,
 20. A-i prefiu siintia, si-a-i ascultá cuvîntul.
 Pre'n dînsa ell înfruntæ a lumi mærginire,
 Si násçerea iši crede mai veciæn omenire.
 Cæci ell træind in lume, dar' are fæcultatea
 A se næliti pre'n tine sæ šciæ veciætatea.
 25. Ori cæ idei înalte rostite de'n vecime,
 Afîndu-le, le crede rostite pe'ntru sine.
 Si stræpurtat cu gîndul de vr'ūæ idee naltæ,
 Se crede, cæ træescæ in timpul lor in faptæ.
 Înflæcærat de dielul morávurilor simple
 30. In ori cæ faptæ cæercæ a da si-a lor esîmple.
 All lui spiret s'aprinde de dulci întipærintie,
 Si-amæsuratæn vorbæ le dæ ell si rostintie;
 Si luminat de focul ideilor înalte,
 Ūæ sacræ gælosie l'indeamnæ sæ s'arate
 35. Imitætør întocmai all cællor de'n vecime,
 Si a purtá aevæ modellul lor in sine.

 O! naltæ si frumoasæ luminæ a šciintiei!
 Tu šinguræ ešci bunul deplin all esistintiei!

§. 79.

Stefann cæll Mare si Maicæ-sa.

(De Demetriu Bolintiniannul.)

Pe ūæ stîncæ neagræ, pe un veciu cæstell
 Unde eurge 'n valle un riū mititell,
 Plînge si suspinæ tînæra Domnitæ,
 Albæ si rotundæ ca ūæ lebædiæ,

Cæci in bætælie sotil ei dorit
 A plecat cu oastea si n'a mai venit.
 Oci ei albastri ard in læcræmelle,
 Cum lucese in roue doue viorelle,
 Aurele-i bucle pe rotudu-i sin
 Se las' grætioase, ca sælcii se'ngin';
 Insæ Doamna soacra lingæ ea vegieadiæ
 Si eu dulei cuvinte o imbærhæteadiæ.

II.

Un orlogiū sunæ noaptea jumætate:
La cæstell in poartæ oare-cine bate.
„Eū sint bunæ maice! fiul tæū dorit,
Eu, si dela oaste mæ întorc rænnit.
Soarta noastræ fuse crudæ astæ datæ:
Mica mea ostire fugæ sfærimatæ . . .
Dar' desçidei poarta . . . turcii mæ 'ncungior
Vintul sustæ reçe, rannele mæ dor !“
„Ce faci tu copilla?“ dize doamna mare,
„Uæ minçiuæ neagræ! fiu-mi e departe;
Braii lui pre'n tåberi mi de mori imparte,
Sufletu-i e mare, ca un curcubeu;
Dacæ tu esçi fiu-mi, nu-i sint mumæ eū.
Insæ dacæ ceriul va sæ impovoare
Ræmæsilia vietie-mi de-adincæ duroare.
Sufletul lui nobil asfelu l'a scimbat
Si de esçi tu fiu-mi eu adeværat;
Apoi intr' æeste monuminte sinte
Færa lårui incæ fiu-mi n'o sæ între.
Asfelu mergi si sunæ cornul tæū pe stincæ,
Si cu mica oaste ce-i ræmase incæ,
Pe'ntru libertate, pe'ntru tiaræ mori!
Si-i va fi mormintul cunurat cu flori!
Cell ce pe'ntru tiaræ e stræin si reçe,
Si 'n plæceri desiertæ vieatia si-o petreçe,
E c' æelle pæseri, ce in noapte sbor,
Si numai in noapte væd si oci lor.
Dar' dac' alle talle simiuri ardiætoarie
Pier, ca alle nopii visuri træcætoarie,
Intræ ear' in noaptea de'n care-ai esit:
Pæsere a nopii! diia a venit!“ . . .

III.

Asfelu ea vorbesce si adine suspinæ,
 Si-ue roue de læcræmi cade 'n sinu-i line;

Ear' Domniia tipæ, cade-a læsinat
 Cell ce sta la poartæ de-ue dat' a sburat.

IV.

Stefann se desceapte, si de'n cornu-i sunæ.
 Oastea sfærimatæ de pre'n yæi s'adunce.
 Lupta ræinçepe . . . turcii sint gonii,
 Fug si cad ca spiçe, de coasæ sdrobiu.

§. 80.

Cætræ Duncære. (Cintec veciū poporal.)

(De Væsliu Alesandri.)

„Duncære! Duncære!	Mæculitia mea,
Drum færa pûbere,	Cæ robie-amaræ,
Nu cum-v'ai vædiut	Ce-o pætim in tiaræ,
Pe aici trecind	M'aruncæ in lume,
Pre fiutiul mieu?	Ca sæ-mi cisçig nume.
	Si nu m' oiū intoarçe
„Ba eū l'am vædiut	Pincæ nu voiu stoarçe
Pe aici trecind	De'n mina de leu
Nu sciu de-i all tæu:	Pre tot neamul mieu,
Fetisioara lui:	Si nu voiu veni
Spuma laptelui;	Pin' n' oiu dobindi
Ociioru lui:	Libertate 'n tiaræ,
Mura cimpului;	Sæ scap de ocaræ!“
Sprinçennele lui	— S'ajungæ la scop!
Peanna corbulu.	Sæ aibæ noroc!
Cind pe-aici treceæ	Dee Duncædiæu!
De'n guræ diçea:	Ell e fiul mieu!
— „Spune de-a 'ntrebå	

§. 81.

Uriasul Daciei.

(De Constantin Negru.)

1. Eu sint næscut, ostaie, in Daciea mænnoasæ,
 Uæ dinioaræ unde stræbuni-mi locui;
 Ei nu mai sint acuma, ei numai a lor oase
 Si naltele morminte se væd incæ in ea.

2. Acolo eũ lumina vœdiũ iñtĩia datœ!
Cum m'am nœscut, iñdatœ pœrintĩ-mĩ m'au luat
ĩn bratĩele vĩnoase, si'n marea ĩngĩetiatœ
M'au dus, de m'au scœldat.
3. All mieũ pœrinte-atunœia erã virtos si tare;
Slœbi ĩnsœ acumã, cœci a ĩmbœtrĩnit,
Si desrœdœcĩneadiœ cu anevœ mare
Stejarul, ca sœ-l facœ un bœfiũ de sprijinit.
4. Acuma ĩo-ĩ ĩn locul, eũ am armele salle,
Bœtagul lui œell mare, si areul ostœsiœse;
Eũ, care stĩnd pe munte, peœioarele ĩn valle
ĩmi puiũ, de m'odihnese.
5. Pe cĩnd eram eũ tĩncœr, mergœam a dese ori
Pe nãlĩi muntĩ cœrpateci, Pionul treeram,
Si capu-mĩ, ca un munte, fœceã-sĩ drumul pre'n norĩ,
Si cu a mea suflare eũ fũlgerul stingœam.
6. Atunœia ĩubĩam foarte, sœ merg la vĩnœtoare,
ĩn bratĩe-mĩ atunœi ursul ĩnnœduzit muriã;
Prindeam ĩn fugœ œerbiũ, si ciute, cœprioare:
Asta mœ multĩemiã;
7. Si-apoi coleã spre sarcœ mœ rœcorĩam ĩn mare,
ĩn undele-ĩ spumate voĩos eũ mœ scœldam,
Cœllare pe bœlenne, cu lungĩle-mĩ peœioare
Eũ linele ei unde de'n fund le tulburam.
8. Dar' a-ãĩ acœste jœcuri nu ĩmi mã sint plœcute;
Rœsboiul ĩubesc astœ-ãĩ, si sĩngœ, foc, omor,
Si tãbœra, ostasiũ, uœiderile crunte:
Cĩnul œellor œe mor.
9. Rœsboiul cĩnd se 'ncepe, mœ trag si de departe,
La luptele 'nfocate cu linisœœ privesc:
Si, deacœ aflu bine, cœ drept are œe parte,
Pe loc ĩn ajutorĩu-ĩ cu grabœ nœvœlesc.
10. Si ca seœerœtoriul ĩn spicele-aũrite,
Ca trœsnetul de-œe datœ ĩntr'ĩnsiũ nœbusiœse,
Si pãvedie si arme, si diãlle otĩœlite
Cu pumnul le turtesc.
11. Gol ĩmbļu tot de-a una, cœci marea mea virtute
De-ostasiũ vœstri ride cu fier ĩnfœsiurati;
Port numãĩ douœ sũliti, de doi frãsinĩ fœcute,
Si coĩful, œe-l trag lesne boi diœœe ĩnjugati.

12. Nu-mĩ poate sta'mprotivœ tœrie de cetate:
Iãũ tũrnurile'n bratie-mĩ, si'n siãntiuri le obor.
Le ĩmplu cu ruine ciãr pĩnœ'n vĩrf pe toate,
Si-apoi ĩntru uœior.
13. ĩn drumu-mĩ cĩnd vr'œe apœ se tĩmplœ ca sœ fie,
O tree fœr' sœ bag samœ de mare-ori mic pœcœũ;
Cœci pĩn' la ģenunci ĩstrul abiã poate sœ-mĩ viœe,
Si Prutul pĩn la glesne: — si tree ĩn drumul mieũ.
14. Cĩnd moartea va sœ-mĩ viœe, si vieãia mi se curmœ,
Voĩ trupul mieũ cu cĩnste sœ-l pũnœi ĩn pãmĩnt,
La cœlfœtoriul pacĩnic sœ arœtati ĩn urmœ,
œe munte mi-ĩ mormĩnt.

§. 82.

*Veciul ostasiũ moldav ĩn rœsboaiele lui Stefann œell
Mare.*

(De Ioann Poni Āimbeteannul.)

1. Suflati! suflati! pe-aiciã, voĩ dulœilor diœfiri!
Veniti de prin cĩmpiea œea mĩndru ĩnfloritœ,
Veniti de pe toti eriniũ si rosiũ trœndœfiri,
Adũceti a lor sũcuri pe fatia-mĩ vesœeditœ,
2. Picaĩ roũœ pe frunte-mĩ œe 'n jos la voĩ se pleacœ,
Si-ĩ dati spre rœcorire a voastre sœrutœri,
V'opriti ĩn a ei cretie si faceti sœ mã treacœ
Pe ea ĩncœ œe datœ bœrbate 'neurœjœri!
Tu cĩntœ filomelo! ah! cĩntœ'n preajma mea.
10. Sœ pot tĩnti la glasu-ĩ a-mĩ amĩti mã bine
Vieãia mea trecutœ, œe-ũœdatœ ĩnfloriã,
Precum ĩn primœvarœ acœste mĩndre erine:
Ah! dillelor feriœe, curĩnd voĩ aĩ trecut!
Cu voĩ si-a mea vieãitœ trecũ pe nesĩmĩte!
15. Dar' vai! slœbind cu'nœetul puterea-mĩ am vœdiut.
Cĩnd eũ pe voĩ ĩn urmœ-mĩ vœ vœd tot ĩnmĩndrite,
Nu pot ah! crudœ soarte sœ gust ĩncœ plœœere
ĩn diũa primœverii, asiã ca mã nœinte
Si'n armiea lui Stefann, avĩnd drept mĩngœiere
20. A-ĩ ĩnsoti curagiul ĩn gãrdiea de cĩnste.
Ca œpurele sprintenn, ca pãserea uœior,
Ca leul la putere eram ĩn tĩneretiœ,
Si marsiul mieũ atunœia erã numãĩ un sbor,
Ear' armele ca penne purtam pe-a melle bratie.

25. În gárdiea mea fost'am de'n toîi eû mai bërbat:
Cînd rópætul de tobe da sœmnul de 'narmare.
Înîtiû la locu-mî gata sî'n frunte eû am stat;
S'alerg în pripœ, ori œe n'aveam împiedecare,
Cînd trîmbîtiã'n suflare-sî l'ori œe m'ar fi cîemat;
30. La mârsiuri, la pœradœ, cum sî la vre œe luptœ:
La toate eû stam gata: viteadiû eram soldat,
Sî mie neçi œe datœ cîntarea-î mî-a fost mutœ.
Aiciã eû eu dîceœ dœuncœ-dî m'am luptat,
Sî pumnul mieû ca tunul buşiã'n alle lor coaste,
35. Privitu-î-am de-a rîndul, cîar toîi cum aû piçat,
Sî braîtu-mî fœr' de arme la toîi adus'aû moarte.
Aiciã într'œe luptœ de duhu-mî mœ'nsuflam;
Ca focul a mea spadœ purtam cu bœrbœtie,
Ca fûlgerul de iute pe dúsmanî seçeram,
40. Sî'n urma mea sta plînce de morîi astœ cîmpie.
Coló pe œea sprînceannœ, vedeîi, puşca-mî tunã;
Sœlbátecul mieû ráenet, opúnerea-mî viteadiœ
Pe leiî mieî de dúsmanî cumplit îi spœimîntã,
Sî craiul lor la fugœ de frice-mî comîndeadiœ.
45. Coló pe acell crésœet, vedi, coiful îmi lucîã,
Sî peanna-mî pintre dúsmanî mîscã-se mlœdiatœ.
Miscarea-î lupta-mî spune, pîrjolu-mî însœmnã,
Rœsciru-î vitejieã, triumful mieû aratœ.
Coló pe œea cîmpie rœsboiul îmi fu crunt;
50. Cu lanœea sî eu darda avuî a mœ luptã:
Aiciã a mea spadœ sî sîlîtiœ am frint,
De'n braîie fulgerînde sœgeata-mî se sfœrmã.
M'aduœe acum soartea cu pumnii sœ mœ lupt:
Lovesc întru œe parte, lovesc sî'n œeealaltœ,
55. Sî cum lovesc în dúsmanî, sî sirele le-am rupt,
Sî'ndatœ biruinîia asuprœ-mî vœd sburatœ,
Smulg iute dela dúsmanî, œe sãbie cumplitœ,
Ca sœcerea pre'n grîne pre'n ei o învîrtesc,
Sî'n baea œea de sînge, de braîtu-mî înpumnitœ,
60. De'n cîmpul bœtœlieî spre fugœ îi pornesc.
Ca cîte semne-atuncîia de cînste am purtat,
Ca cîte ear' brœvure isbîndile-mî aduse!
Ca œe triúmful capu-mî atuncîi mî-aû cununat,
De cîte ori cunune cîar Vodœ-mî împletise!
65. Dar' eatœ cœ acum sînt slab, neputîncîos,
Sî vîrsta mea bœtrînce spinarea îmi apasœ,
Îmi trémurœ tot trupul acuma dureros,
Mœ aflu într'œe stare atît de cœinoasœ.

- Puterea nu m'ajutœ pe colo sœ mœ duc,
70. Pe munte, pe sprînceannœ, pe culmea œea monstroasœ
Ca œerbul, nu-s în stare, ca tîner, sœ mai fug,
S'alerg la vre œe luptœ pe vallea œea rîpoasœ.
Îa! œe aud cœ sunœ? oar' trîmbîtiã sœ fiœ?
Dar'! trîmbîtiã dœ sœmnul . . . ea cîeamœ la rœsboiû,
75. Sî ah! nu am putere s'alerg, sœ scap de-urgie,
Sœ scap a tîeriî drépturi de bårbarul povoîi!
Acum vitejiî tînerî, ca leiî toîi aleargœ,
Acum se'ntrec în armœ sî-sî œearœe ai lor pumnî,
Acum vor cû-ambiciune la luptœ sœ se'ntreacœ.
80. S'arate vitejie, sœ cãpete cununî!
Alearg' acum cu toîii cu mare bucurie,
Cœ, deacœ'n astœ luptœ viteji se vor purtã,
De Domn sœ se cînsteascœ cu sœmn de vitejie,
Sî'n cap ear' cu cunune a casœ s'or turnã.
85. Sœ-mî œere încœ œe datœ a mea slabœ virtute,
Sî doûœ loviri încœ de-oîu da, mœ multîemese,
Sî'ncalte pe'ntru tîarœ viteadiû sœ mor în lupte,
Sœ sœie Moldavannul ca cît o preîiuesc! . . .
Sœ daû esîmpiu'n urmœ la ori œe viitoriû,
90. Cœ doûœ loviture în dúsmanî am trîntit;
Dar' slab de bœtrînetîe nu fui învîngœtoriû,
Cî'n luptœ pe'ntru tîarœ viealîa mî-am jertfit!

Epitaf pe mormîntul astuî ostaşuî brav.

*„Jubite Moldovenne! a patrii datorie
Plini' am cu credinîia, precum s'a cuvenit:
Spre-a tîerîi apœrare avuî am vitejie
Bœtrîn îns' apœrînd'o, vieîia mî-am jertfit.
Apoi cû bucurie sî mult mai linişcit,
Vœdîind'o mîntuitœ, sœ mœ fiî îngropat.
Eû m'aşu fi dus la tatœl, de unde am venit,
Sœ locuesc în œeriuri, într'un dîaesc pœlat.
Fîi dar' sî tu Moldave! cum eû am fost bërbat!
Tu patria-î îubeşœe! sî singele î-l varsœ
Pe'ntru a ei scœpare, sî fi-vei cununat:
Atuncî fi-î va coliba destull de mîngœioasœ!“*

§. 83.

Uæ pæsæricæ cætræ tîmp.

(De Constæntin Cærægiali.)

Tîmpul infoarmæ,
Tîmpul refoarmæ,
Tîmpul pe toate
Ear' le de defoarmæ.

1. Ne'nsæmnatæ pæsæricæ sburam liberæ în lume,
De pe-ûæ râmure pe alta, de pe crinî pe trændæfirî;
Tîmpul îmi da aripioare, întimplarea cîntec, nume;
Véselæ gustam pre'n ær ræsufleara de dîefirî.
2. Rosa, crinul, cîpærosul sîcærbîá cîntecelor melle,
Adunînd lácima nopîi, mî-o pæstrá într'all lor sín;
Cínurî, pátimî, sî-alte crude sfæsiæri a soartei grelle
Se sfîrsîá pre'n all lor dîmbet, sî-all mîeû cæriû erá senin.
3. Dealul, vallea, codrul, crîngul, atmosfera cea plæcutæ
Înformaû all mîeû împériû, liber sî deliciôs,
Soare, lunæ, steá plæneta cû-armonîea lor cea mutæ,
Firiû da înfrumsetiare, mie cînt melodios.
4. Sburam véselæ în ær, liberæ sî neatînsæ;
Sburam, cîntam færcæ sáîû, crîngul, vallea 'nfrumsetîind
De-all mîeû foc! de-a mea durere! de-a mea pátimæ aprînsæ,
Cîntam, ræsfætiám eterul, firea de'n somn desæptînd.
5. Dar' tu tîmp cû-a ta tæioasæ coasæ dærepînætoariæ,
Cæ nu crutî neçi ûæ vlæstare, seæerînd neîncetát,
Cæ de'n tîmple faci cænusiæ cû brátiæle-tî surpætoariæ,
Prefæcusi sî-all mîeû ferice într'un cin neîmpæcat.
6. Tu-mî dæduşi, færcæ a-tî cere, tu ear crude! — mî ræpîsi toate:
Tu tîmp bárbær, færcæ cûget, crud dúsmann, nesætiôs!
Tu faci, strîci færcæ mustrare; înæintea ta cæ poate
Ûæ micuîæ pæsæruicæ cû-all ei vîers prea tînguôs?
7. Ásiá tîmp! tu-mî dai ûæ datæ aripî, penne sburætoariæ,
Toate-mî dai: cînt de-armonîe, îmi dai vîers pætrundîætoriû,
Îmi dai sî eram plæcutæ pásere veselitoariæ,
Preferitæ, desmîerdatæ de ori care privitoriû.
8. Dar' acum, o tîmp prea bárbær! îmi smúlseşi aripî sî penne,
Mæ fæcusi de'n sburætoariæ tîritoariæ pe pæmînt,
Sî în loc de crinî sî rose, nisæ triste-uscate lemne
Mæ prime se pe-a lor spinare, sî-mî sîcærbese de æsternut.

9. Dar' o tîmp! eû scîû, cæ alte pætimîræ sî mai multe,
Sî ear' tu, cæ le surpæseşi, tu earæ-sî le-ai înæliat.
Væd un împærat putérnic, ocolit de cætæti sute,
Cæ trægeá 'nhæmat la carul unui alt neruşinat.
10. Sî ear' væd pe-un rob de'n lánîuri, cæ gæmeá de-a lor cumplire,
Ajutat de tine, crude! pe tron aurit sîædînd,
Sî cum cei cæ l'apæsare, plîni acum de umilire,
În gænuci toîi îl ascultæ, tîmpul, soarta blæstæmînd.
11. Ásiá tîmp, ûæ pæsæruicæ ne'nsæmnatæ, ca sî mine,
Nu credeaî, cæ poate s'afle, cæ-ai lucrat, sî cæ lucrædi?
Sî eu toatæ prigonîrea-tî sæ nædæjdueascæ'n sine,
C'a sosî ûæ di ear' încæ, cû-aripî, penne s'o'ndîestredî?
12. Afle, tîmp, cæ eû atuncîa, cînd primîam cû'mbiælsîugare
A ta répede iubire, all tæu har prea trecætoriû;
Cînd aveam aripî sî penne, cînd sburam cû nepæsare,
Întrebam sî-aflam de tine: cæ esçi foarte-amægitoriû.
13. Tu dai astæ-dî sî iai mîne! strîci! prifaci! færc' osebire,
Coasa ta cea ascultæ, mînuîdo, triumfædi,
Urçi, coborî, apeşi sî sdrumiçi tot færcæ înduioşire.
Ah! . . . ascultæ, tîmp, sî spune-mî: pînæ cînd ai sæ lucrædi?
14. Pînæ cînd toate sub tine de-apæsarea ta vor gæme?
Pînæ cînd tu, tîmp, în parte vei fi neîndurætoriû?
Spune-mî, cînd a ta putere vei træmite sæ mæ 'ntreme,
Sæ fiû ear', cæ mai næinte, sæ cînt vésel sî sæ sbor?
15. Tîmpul taçe! nu-mî ræspunde! eû întreb færcæ'næetare,
Spun la lume, c'a lui mînæ m'a fæcut, sæ pætimese,
Spun sî cînt cu duioşie, cruda, trista mea cîntare,
Cæ sburam sî eû ûæ datæ, dar' acuma mæ tîræse.

§. 84.

Poetul.

(De un Sæteann.)

1. Poetul e de soartæ ursit, ca sæ suspine;
Ell e all suferîntîci copill mai fævorit;
Sæ súfærcæ'n tæcere, sæ simîæ tot în sine,
Sî tot dorînd, sæ cînte un cæ mai færicit.

2. Ell sîmte'n all sæu sùflet ræstriscea omenirii,
Sî-aprins de cundurere suspinæ cîte-un viers!
Ell plînge sî descrie misterul fericirii,
Cæ nime nu-l cunoasce în marele-univers.
3. Dreptatea: îi inspiræ amoare de-omenire,
Prietesiugul: flacæri de-un sùflet îngerese;
Cînd e de-amoare vorba: ell sîmte îndieire,
Cînd ear' de-amoearea tîerii: un foc nestîns cæresc.
4. Asiá fu a ta soartæ, o amætoriũ de muse!
Dar' spune: cæll cæ are acest mister cæresc,
Ciar ell mai mult sæ cæreæ amarul, sî-a lui budie
Neci cum sæ nu suridæ, cæ gînduri îl muncesc?
5. Cînd ell cunoasce însu-sî misterul fericintiei,
Ah! spune, cæ durere despice pieptul lui?
De cæ e tot de-a una supus nemulitæminiei?
De cæ deplin ferice ell neci uæ datæ nu-i?
6. Ell geme în tæcere, cæ sacra lui dorintæ
E, de-a vedæ misterul cæresc înfiniat;
Cæ sùfletul lui plînge vædiind tot suferintæ,
Cînd germul fericintiei în om de Dieu e dat.
7. Ell cîntæ tot în plîngerî, mereu se læminteadiæ,
Cæ nime nu 'ntilege fericele misteriu;
Ell cîntæ în dulci visuri, dorind ca sæ le vadæ
În faptæ, si pe oamenî ca ingerii de'n cæriũ.
8. Ell cîntæ 'ntipærintia næturei mingæioase,
Pæstoriul în cîmpie cu fluerul sunînd,
Sî-a junelor fiintie suspine dureroase,
Cînd cu privirea tristæ spre cæriuri stæ cætiind.
9. Ell cîntæ sî amoarea spre tot ce-i nalt în fire,
Virtutea sî dreptatea sî tot cæ e frumos;
Ell cîntæ sî ræspice un cæ de fericire,
Dar' pieptul lui cînd cîntæ, suspinæ dureros.
10. Sî spiretu-i se naltæ pe aripî înfocate,
Cîtiind în poesie all binelui misteriu:
Sî-aprins de cîte vede în ideeletate
Aspiræ s'o stræpoarte sî pre pæmint de'n cæriũ!
11. Dar' nime, o poete! nu face ascultare,
Sî neci va veni timpul de a te aprobá;
Misteriul fericirii nu e în cæutare:
Stirpesce vænetatea, sî-atunci vor întrebá.

12. Asiá este în lume, a fost, si o sæ fie,
În somnul vænetæi dorintie tot visînd:
Sî numai în momîntul cæll plin de agonie,
În spaimæ se desceapte sî lasæ un cuvînt.
13. Cuvînt de desperare sî-amaræ suferintæ
Strærupt în tot de spåsmuri sî de-un mortal fior;
Idea væcîniciei atunci dæ pocæintæ
Vieiei rætæcite, cînd sùfletul e 'n sbor.

§. 87.

Norocul sî mintea. (Næræcîune.)
(De Anton Pannul.)

1. Se cærtá uæ datæ norocu'n cuvinte
Cu prea læudata sî 'ntileapta minte,
Dicînd, cæ ell este acella cæ face
Binele sî ræul la ori cine-i place.
5. Mintea diceá earæ: „*ba færa de mine,*
Nu se poate omul sæ aibæ vr'un bine;
Cînd sint eu cu dînsul, de-ar avæ sî relle,
Le trece 'n ræbdare. nu i-se par grelle.“
Norocu 'mprotivæ încæpe sæ dicæ;
10. Mintea de-altæ parte nu se lasæ micæ.
De'n vorbæ în vorbæ, norocul îndatæ,
De næcadiũ sî ciudæ vru mintea sæ batæ.
Deacæ vædiu mintea, cæ nu se 'ntilege.
Sî-o s'ajungæ treaba pinæ la ciomege,
15. Dise: „*o! noroæce! cæ trebuie cærtæ*
S'avem ca nebuni, sî vorbæ desîartæ?
Noi un om s'alægem, sî intrînd într'însul,
Vrednicia 'n faptæ s'arætæm cu dînsul.“
Asiá dar' l'æceasta imbi se 'nvairæ,
20. Sî-un om sæ gæseascæ îndatæ porniræ.
Mergînd împreunæ întilnesc în calle
Un om pædînd capre în jos pe uæ valle.
Vædiindu-l norocul, stæ în loc, vorbeşce:
„*Sæ mergi mai departe, cæ îi trebuesce?*“
25. *Eatæ domnişiorul, care mæ asceapte,*
Sæ-mi aræt cu dînsul vrednicia 'n faptæ.
Sî te uitæ numai, cæ nu'n vreme lungæ
Îl voi face însu-mi şîmpærat s'ajungæ.

- Si dieind aċeastā noroċul, s'apucæ,
 30. Cu mijloaċe 'n stare pe ċiobann s'aducæ.
 Ear' mintea se trase, læsind pe noroċul,
 Si ræmase prostul ċiar ca dobitoċul.
 Dobitoċul insæ de si nu vorbešee,
 Dar' are in sine simtire firešee,
 35. Isi cunoašee locul, la care se pune,
 Simte, si 'ntiæleġe domnul sæu ċe-i spune;
 Ear' omul, die, care e lipsit de minte,
 Este ca ūæ peatræ, ċe de loc nu simte.
 Asiá dar' ċiobannul cu caprele salle
 40. Mergind mai nœinte pe aċeastæ valle,
 Ūæ pivniŋiæ vede veciæ, dærimatæ,
 Curgind inœinte-i ūæ apæ curatæ.
 Stæ in loc, se uitæ, in pærerî iî vine
 Cæ aci, sæ-si facæ colibæ, e bine.
 45. Si 'ncepû sæ sape, vrind cu ell noroċul,
 Sæ mai indreptediæ in pivniŋiæ locul.
 Sæpind dar' gæsešee ūæ læspede rasæ,
 Lueratæ in cõlŋuri toema ca ūæ masæ.
 Hoterî indatæ, nu læsæ pe mîne,
 50. Acum vru pe dinsa sæ mininæe pîine.
 Dupæ ċe cu muncæ si cu silæ mare,
 O scoase de'n locu-i, ca uriašû tare,
 S'a descis sub dinsa ūæ bortæ adincæ,
 Ca de vr'ūæ doi stinċini si mai ċe-va inææ.
 55. Care avind scaræ, ca de pivniċioaræ,
 Pe trepte'n læuntru pe loc cum coboaræ,
 Vede griċit bine, ċe nu mai vædiuse,
 Si patruŋiæi ciupuri frumos in rind puše.
 Ridicæ la toate cæpæcele grelle,
 60. Se uitæ si vede nišce petriċelle,
 Ádecæ inŋr'unul erá: *diamánturi*,
 Inŋr' altul; *rubínuri*, si 'nŋr'altul: *smæránturi*,
 Cu un cuvint toate erá, cum am diċe,
 Pline cu tot felul de pietri antice.
 65. L'æcæstea ċiobannul oċi cum aruncæ,
 Pŋu-iu! pæcat, diŋe, de atita muncæ!
 Cæci niċe inŋr'unul nu-i de bæaturæ,
 Mæcar ræciû numai sæ-mi arune in guræ.
 Apoi ia 'n cæciulæ de'n mærgæritare,
 70. Si 'nsirind, ca 'n aŋiæ, pe earbæ de-a mare,
 Le puse la capre, ca nišce mærgelle,
 Si læsind comoara, a plecat cu elle.

- Ear' noroċul, care silinŋia-si pusese,
 Pe nebun sæ-l facæ, precum se prinsese.
 75. Aducæ indatæ pre'n aċeastæ valle
 Negustori sæ treacæ cu marfæ pe calle,
 Cæ veniá atancia c' ūæ sutæ cæmile
 De'nŋr'ūæ depærtare de-ūæ lunæ de dille,
 Si find spre saræ, aŋ vrut sæ ræmŋiæ
 80. Aci cu ċiobannul la un loc sæ miæ.
 Asiá descærcæ cæmilele salle,
 Dindu-le sæ pasæ pe-aċea lungæ valle.
 Dup' aċea merse de'n negustori unul,
 Vrind ca sæ vorbeasæ ċe-va cu nebunul;
 85. Si vorbind cu dîsul, la capre diæresæe
 Un osebit lueru, care cam luæšee.
 Vine mai aproape: mærgæritar vede,
 Ii pare, cæ este, dar' nu se ineredæ.
 Aleargæ indatæ; Dumnului sæu spune,
 90. Vine si ell cæutæ ca la ūæ minune.
 Dup' aċea 'ncepe cu ell sæ vorbeasæ
 Cam de pedeparte ca sæ-l ispiteasæ
 Dieind: *ċe sint alea? de unde le are?*
ċe facæ cu elle? nu-i sint de vinŋiare?
 95. Ear' nebunul diŋe: *pietri de aċeste*
Ūæ pivniŋiæ plinæ aci 'nŋr'un loc este;
De-mi veŋi da de'n plosæ sæ ċinstese ūæ datæ.
Eŋ væ duc la dinsa acuma indatæ.
 Vædiind negustori cæ e prost in formæ,
 100. Nu cæutæ mincare, nu vor sæ mai doarmæ.
 Preŋuesæ comoara færcæ sæ o vadiæ,
 De pæreræ bunæ nu puteá sæ šieadiæ.
 Daŋ sæ bea ċiobannul si merg la comoaræ,
 Ajungind cu toti inŋr'insa coboaræ,
 105. Si-aċeá bogæŋiæ deacæ o vædiuræ,
 Færcæ socotealæ si peste mæsuræ.
 Avuta lor marfæ pe loc læpædaræ,
 Si de-aċelle pietri scumpe inæercæ;
 Alegind ei numai cælle mai frumoasæ,
 110. Care socotiræ, cæ-s mai preŋioasæ.
 Neçi nu ašceptaræ sæ se luminediæ,
 Cîi plecaræ 'ndatæ sæ se depærtediæ,
 Læsind pe ċiobannul cu plosæ in minæ,
 Si privind la dîsi rædimat pe-ūæ rinæ.
 115. Ear' noroċul, care se nœæċiá tare
 De a lui cu totul negiobiæ mare,

- Cînd domnul cu marfa puîn oei 'ncise,
S' arătă nainte-î în vis şî îî dise:
„*Intoarce-te 'ndatæ, pe ciobann cu tine*
120. *Ia-l, ce dîc m'ascultæ, cæ nu-î va fi bine!*
Fîind cæ aţeastæ multæ bogætie
Prostului aţellui e datæ, nu îie.“
Atuncî negustoriul oprescæ cærvannul.
Se'ntoarce în grabæ sæ ia pe ciobannul,
125. Îi dîce, îl roagæ, cu dînsul sæ viiæ;
Dar' ell de aţeastæ necî nu vre sæ şcîæ.
Îndesîært mult bine ell îî gîruescæ;
Ell caprele salle nu le pæræseşcæ.
Vædîind, cæ cu bine nu-l poate supune,
130. Îl ia cam cu sila şî cu 'nsîællæciune,
Dicîndu-î, cæ drumul la un loc abate,
Şî sæ nu gresîeascæ, ell sæ le arate.
Mergînd dar' cu toîî într'ûæ depærtare,
La prîndîu ospætaræ într'un orasîu mare.
135. Aicî negustoriul a croit îdatæ
Ciobannului haine scumpe de'n bucatæ.
Ûæ gîubeá frumneasæ cu sæmur de Moseæ
(De puteá ciobannul, cæ e, sæ cunoascæ.)
Scumpæ 'mbræcæminte îî fæcú deştullæ,
Pæpuçi în pecîoare, şî în cap cæciulæ.
145. Apoi fîi de sîflet deacæ îl numescæ,
S'apucæ, l' învatîæ, şî îl svætuescæ,
În cæ cip în lume are sæ træeascæ,
Cæ felîu sæ se poarte, şî cum sæ vorbeascæ.
Îl da 'nvætîæturæ în dillele toate,
150. Dar' sæ-l mai ciopleascæ, vedeá, cæ nu poate;
Ca cînd oare-cine ar luá buscæannul
Sæ-l înfrumsetîedîc, sæ-î puîc cæftannul.
Decî de-acolo deacæ mai cællætorîræ,
La mærgînea mærii în scurt tîmp sosîræ.
155. Acî ear' gæsîræ corâbie gatæ,
Şî 'necæcînd avutul, plecaræ îdatæ.
La Constæntinópolis cum ei desbærcaræ,
Şî vâmesi 'ndatæ viînd, întrebæræ,
De-unde li-î venirea? cæ aû de vîndîare?
160. Şî vædîind avutul, î-a cuprîns mirare.
Privese în tæcere, de'n úmerî ridicæ,
Şî în urmæ unul începú sæ dîcæ:
„*Domnule! ascultæ, cû nu sînt în stare,*
A-î preîiui marfa, cæ-o aî de vîndîare,

165. *Necî mîna-mî pe dînsa îndræsnesc a pune,*
Ôi la împæratul mergînd, îî voiî spune,
Ca viînd ell sîngur, sæ vadîæ cæ-a fæcæ.
Şî s'o væmueascæ dupæ cum îî placæ.
Atuncî negustoriul ûæ bætîste seate,
170. Şî puînd într'însa de'n pietrile toate,
Dise cætræ vâmesi: *de oare cæ este*
Sæ mergî la 'mpæratul, îî vei da şî-aţeste.
Vâmesiul în grabæ tot cu alergatul
Ducîndu-se, dîse cætræ împæratul:
175. „*Mærite 'mpærate! a-dî veni pe mare*
Marfæ de aţeastæ ûæ multime mare.“
Vædîind împæratul pietrile æelle,
De care vædîuse foarte puîntelle.
Ocæri pre vâmesi, dicîndu-î: „*nebune!*
180. *Vîsurî de-alle talle aî venit a-mî spune?*
Tu nu-î eşcî în fire, vorbescî de'n beîie,
Se poate ûæ asfelîu de marfæ sæ viiæ?
Şî, cum spuî, ûæ mare corâbie plînæ?
Bine dîce vorba: „de nebun te 'ncînæ!”
185. Vâmesiul ræspunse: „*mærite 'mpærate!*
Lasæ aste vorbe ne'ncuîntîate.
Şî scoalæ, sæ mærgem acum mai în grabæ,
Sæ nu pîærdem tîmpul la asfelîu de treabæ.“
Atuncî împæratul cu sîmtîrea dusæ
190. Aleargæ în grabæ l'æcæ marfæ spusæ.
Descide toîî sacîi, precum î-a spus, vede,
Şî abiá atuncîa ocîlor sæi crede.
Începe sæ 'ntrebe: *de unde venîræ?*
Şî-astæ bogætie unde o gæsîræ?
195. Negustoriul dise: *Înæltîmea voastræ!*
América noûæ e pâtriea noastræ.
Neam de 'mpærat sîntem, venîm spre primblare,
Luînd de-ûæ cam datæ astea spre vîndîare.
Şî, de se vor vinde cu bun preîiû æeste,
200. *S'aducem mai bune, scopul nostru este.*
Împæratul dîse: „*dragul mîeû prietîn!*
Un asfelîu de lucru nu poate fi eştîn.
Şî necî cîar pætrariul de-a ta bogætie,
Nu cred, sæ se vîndæ'n a mea 'mpæratîe.
205. *Cu toate æestea, datî-mî cît væ placæ,*
Şî 'n urmæ cu dînsa, cæ veiî vræ, veiî fæcæ.“
Ear' ei î-aû dat voe, dicînd: „*nu ne cære,*
Ôi poftim alege sîngur pe placære.“

- Luind împăratul, cînd voi sœ plece,
 210. Pe lingœ ciobannul de'ntimplare trece,
 Si lungit il vede, unde-i eră patul,
 Fœr'a bœgă'n samœ de loc pe 'mpăratul.
 Întrebîndu-i, dîse: „dar' æsta cœ are?
De siede 'n pat asfeliu lungit pe spinare?“
 215. Rœspunse îndatae, dicînd negustorul:
 „Æستا 'mpærate! imi este feciorul.
Œi dœ ertœciune, asiu a-l vedē,
Nedîndu-vœ cînste, precum s'ar cœdē;
Cœ ell la noi, unde crœscerea isi are,
 220. Nu cunoascœ pe-altul decit ell mai mare.
Eu tot find earœ in cœllætorie.
Si imblind pre'n lume cu negustorie.
C'obiceie bune nu l'am putut crešcœ,
Sœ se poarte'n lume precum trebuescœ.
 225. Acîntiia-si datae l'am luat cu mine,
Ca sœ-l port, sœ vadœ, cum e 'n tiærî strœine.
Si-am spærîntiœ bunœ, dupœ a lui minte.
A-l invætiœ toate de-acum înæinte.
N'am vrut sœ-l las prea mult sœ invætie carte;
 230. Numai sœ dea cœriul s'am de dînsul parte;
C' atit am in lume, dupœ bogætie
Ca sœ mošcœmœascœ a mea avutiœ.“
Pe cînd de-all de astea vorbiœ negustoriul,
Si-si læudœ asfeliu pe mošcœnnitoriul,
 235. În gînd împăratul isi facu si plannul:
Cum cœ de-a sa fiicœ este bun ciobannul,
Cœ aveœ uœ fiicœ foarte înfiœleaptœ,
Si, ca ea frumoasœ, nu se puteœ altœ.
Plecînd dar' îndatae la pœlat se duse,
 240. Si împæretesei despre toate spuse;
Isi arœtœ încœ gîndul sœu si dorul,
Pe'ntru înœuserirea cœa cu negustorul.
Si împæretœasa fu tot de uœ minte,
Si aflœ cu calle acelle cuvinte;
 245. Ea mai yirtos dîse, cœ æceastœ treabœ,
Trœbuie îndatae sœ se facœ'n grabœ,
Ca nu cum-va astœ mare norocire
S'o scape de'n minœ cu vr'œ prelungire.
Deci la prîndiu pœftirœ pre negutiætorul,
 250. Ca sœ-l ospœtedie si sœ-si spuie dorul.
Mincînd ei la masœ cu toti 'mpreunœ
Pîndi împăratul oara cœa mai bunœ,

- Si începû 'n datae, dupœ cûviintœ,
 Scopul sœ si-l spuie si a sa vointiœ.
 255. Ear' negutiætoriul l'æcœa veselie,
„Bucuros, îi dîse, poate si sœ fie,
Numai sœ am vœ pînœ mœ voiu duce,
Sœ'ntreb, de vœscœ, si fiu-mi prea dulce.“
Si 'n prîndiul æcesta, dupœ cœ cînstirœ
 260. Pre negutiætoriul si il omenirœ,
Cînd vru sœ se ducœ il petrec grœmadœ,
Si-l duc pin' la mare cu mare pœradœ.
Acî cum sosescœ, la fiul se spune,
De va sœ se 'nsoare si sœ se cunune.
 265. Ell bucuros fuse la vorba lui gatœ,
Ca sœ se însoare, sœ ia asiœ fatœ.
Deci dar' negustoriul, vœdînd, cœ vœscœ,
Siede lingœ dînsul si il svœtuescœ,
Œe feliu sœ se poarte cœtrœ împăratul,
 270. Cum cu a lui fiicœ, cum cu tot pœlatul.
Le dîce uœ datae, ear' le repœtiœcœ,
De'n prîndiu pînœ'n sarœ tot il svœtuescœ;
Ear' ell blojind ocii cu budie descise,
Ascultœ la toate, ca la nišcœ vise.
 275. Erau lui æcestea, ca cum puî sœ scriœ
Pe de-asupra apeî vre uœ istorie.
Cu toate æcestea, dupœ cûviintœ,
Rœspunsul sœ ducœ, fœcœa trebuintiœ.
Necî nu se fœcuse diua încœ bine,
 280. Si de la 'mpăratul vœdiurœ, cœ vine,
Cu æceœa-si cînste earœ sœ-l pœfteascœ,
Ca sœ bea cœfeœu'n sala 'mpæretœascœ.
Si vrînd, nevrînd, merse la pœlat in grabœ,
Cu toatœ pœrada, ca un om de treabœ;
 285. Unde împăratul, cœ si mai neinte
Il primî cu mare si pompoasœ cînste.
Apoi siœdiînd, dîse cœtrœ dînsu 'ndatae:
„Ei! cœ mai diçi cûsere! cœ noi sintem gatœ.
Si, de vei vrœ, încœ bine o sœ-mi parœ,
 290. Sœ sævîrsim nunta cîar in astœ sarœ.
Vœdînd negustoriul, cœ 'mpăratul are
Pe'ntru æcest lucru pornire prea mare,
Nu-i stœtû 'n protivœ, si ell dîse earœ:
„Fie împærate! mœcar si-astœ sarœ!“
 295. Trimit dar' la mire, sœ-l aducœ, gloate,
Venind, il desbrœcœ de hœnele toate,

- Care erá pline, peste tot pætare,
De noroiũ si sçuri de jos pînæ'n spate;
Ca cæll cæ sîcædiuse, si se tævælise
309. Ciar ca dobitocul, pe unde-î venise.
Aduc haïne scumpe, l' îmbracæ cu elle.
Îi pun si în mînæ prea scumpe inelle.
Ear' cînd îl bægare, si vædiu pælatul,
Neçi nu-sî plecæ capul cætræ împæratul;
305. Cî siuerind numai sta în nemiscare,
Precum fac toi prostii la vre uæ mirare.
Dar' avutul, care face între unii
Sæ se socoteascæ înîcælepî nebunii,
Le încise ocii, si neçi nu vædiuræ
310. Lipsirea-î de minte cæa peste mæsura:
Cî într' aecæ saræ îi si cununaræ,
Si sîcædiind la masæ cu toi ospætaræ.
Dupæ veselfe si scularea mesei,
Duseræ pre mire 'n iætacul miresei.
315. Ell în cap cu vinul, si lipsit de minte
În loc sæ dea fetei cuvenita cînste,
Îi dæ'n faîcæ palme si trei pumî în spate.
Gîndind, c' o desmîeardæ, asiã cînd o bate.
Ear' mireasa, cærii nu i-se tîmplase
320. Asiã desmîerdare cu pumî si pælmî frase.
Încæpû cu lipet a ræsuna casa,
Cît særi 'mpæratul si împærcæteasa.
Aleargæ 'ntr'un sîflet, si întrînd îndatæ,
Gæsesc pre mireasa de tot lesînatæ.
325. Pe gînere 'ntreabæ: „pe'ntru cæ o bate?
Cæ causæ este? ell sæ o arate.“
Ell ræspuns le dete cu obræsnîcie,
Nîsæ vorbe proaste ca de mojiicie,
De care 'mpæratul asprîndu-se foarte,
330. Îi juræ îndatæ pedeapsæ cu moarte,
Nu numai pe dinsul, dar' si pe-all lui tatæ,
Si dete poruncæ, sæ-î încîdiæ 'ndatæ.
Judefiul pe lege pe îmbi osîndesæ,
La locul osîndeî sub padîcæ-i porneşcæ.
335. Cînd asfelîu pe dînsii îi duc la grea moarte.
Mintea, carea este înduratæ foarte,
Privind cu durere reaia lor osîndæ,
Cætræ noroc dîse cu vorbire blindæ:
„Ei! vædi tu noroaçe, în cæ felîu de stare
340. Aduseşi pe-aceştia pre'n a ta purtare

- Unde sînt acuma lăudele tale?
Nu sîmîti tu durere? nu-î priveşci cu jale?
Nu eræ mai bine sæ lasî pe ciobannul
În a lui colibæ, unde sta særmannul?
345. Si cu all sæu fluer îmblind pe-aceæ valle,
Sæ se veseleascæ cu caprele salle?
Cum si negustoriul asemene caræ:
Decît acum asfelîu amîndoi sæ pearæ!
— „Sorioaræ mînte! ræspunse norocul,
350. Mai mult cæ pot face eû cu dobitocul?
Deacæ nu ai cræeri! asiã sæ le fie!
Cæ destullæ cîudæ îmi este si mie.“
Ear' mintea îi dîse: „te sçiu eû, noroaçe,
Cæ ai ne'ndurate si relle mijloaçe.
355. A dese te búcurî, ca de nîsçe glume,
Sæ pierdi, sæ dærapeni pe omeni în lume.
Dar' eû pe acestîa, cæ îi duc la moarte,
Nu-î las neçi cu capul la reaia ta soarte!
Cî te uitæ numai acuma la mine,
360. Si vædi cæ plateşcæ mintea la ori cine!“
Dicînd ea aceasta în datæ se duse,
Si 'ntrînd în ciobannul, în capu-î se puse.
Atuncîa ciobannul se desçeptæ 'n datæ
Ca dentr'ûe somnie prea îndelungatæ,
365. Si 'ntorcîndu-sî ocii cætræ cæll mai mare,
Cæ-l duceå la locul acell de pierdiare:
„Nebunele! dîse, si om far' de lege!
Tu ai dat poruncæ, asiã sæ ne lege?
De unde ai voc sî-atîta 'ndræsnealæ,
370. De 'mpærcætesc sînge sæ nu aibi sfealæ?
Nu sçiu, cæ 'mpæratîi si all lor neam mare
Nu se osîndesæ la asiã pierdiare?
De ar avé încæ si vinæ de moarte;
Tot e'n cînste neamul cæll strælucît foarte!
375. Cît mai virtos unul færæ de prîcinæ,
Cæ nu se cunoaşcæ, c'a fæcut vr'ûæ vinæ!
Avei voi în sçire, cæ pe urma noastræ,
Ostîri milioane vin în cuntra voastræ?
Desleagæ-ne! nu sta! gîde! spurcæciune!
380. Si cadî pe genunci-tî, sæ-tî dæm ertæciune!“
Tremurînd gælatul, îi deslegæ 'n datæ,
Si cæru sæ-l erte cu vorbæ rugatæ.
Si 'nsçiîntînd asta pe loc la 'mpæratul,
A luat în datæ poruncæ gælatul:

385. Sæ nu sævirsiascæ hotæritrea datæ,
Cí sæ se întoarecæ cu dînsii în datæ.
Carii, cum veniræ, sî-aû suit pælatul,
S'a 'ntrebat cîobannul de cætræ 'mpæratul:
„Fiul micu: ne spune. sî dreptul aratæ,
390. Nu te mai prefæce, dæ-mi vorbæ curatæ.
Eû taina-væ nu pocîu de loc întielege,
Cæ este un lucru, cæ nu se alege.“
— „Cu timp Impærate! cîobannul ræspunse,
Ne vei întielege tainele ascunse;
395. Ear' de ăæ cam datæ, væ spuiū num' atitæ,
C'atî avut asupræ-mi purtare uritæ.
Erî mæ cununaræti cu ăæ grabæ mare!
Færcæ judetiū astæ-dî mæ datî la pierdiare!
Impæratul dise: „dar'! færcæ 'ndoealæ
400. Eû cunosc prea bine, c'am fæcut greşiealæ.
Dar' necî Îneltimea-tî nu se cædeå earæ,
Sæ te porî cu fiica-mî asiå ræu a saræ.“ —
„Negreşit, ell dise, fæceå trebuinîæ,
Sæ mæ port cu dînsa dupæ cuvîntîæ:
405. Dar' este ăæ vorbæ foarte întiealeptæ,
Cum cæ: „dupæ cînstæ, cînstæ se aşceptæ.“
Îneltimea voastræ, cum nunta mî-a fost,
V'atî purtat cu mine ca cu un om prost.
Precum mæ tinuræti: asiå sî eû earæ
410. Ca c'ăæ fatæ proastæ m'am purtat a saræ.
Sî ascultatî numai sæ væ spuiū pričina,
Ca sæ vedetî bine, a cui este vîna.
Cum sintetî aicîa Îneltimea voastræ:
Asiå sintem sî noi în pâtriea noastræ.
415. Spînetî! asiå 'nsoaræ, sî asfelî cununæ,
Cînd, sæ fucæ nuntæ, impæratî s'adunæ?
Nu se cædeå oare cæll putîn ăæ lunæ
Sæ fim tinut nunta cu regulæ bunæ?
Nu erå cu calle, l'astæ veselie
420. Ca sæ se poftæscæ sî-alî Domnî mari sæ viæ?
A fost oari musicæ, sî luminæciune,
Cum e obiçeiul la 'mpæratî în lume?
Unde s'au dat tinuri? unde s'au dat fôcurî?
Unde-au fost teatre, comedî sî jocuri?
425. Unde væ e diestrea? unde mî-atî dat foæ?
Cæ mî-atî dat sub minæ? la cæ mî-atî dat voæ?
Cum dar' socotîræti persoanele noastre:
Asiå sî eû fiica Îneltimî voastre!

- Îubîre spre dînsa de-aveatî pærinteascæ:
430. Urmå, ca sæ-i fæcetî nuntæ 'mpærateascæ.
Cî ræu væ purtaræti cîar însi-væ daræ,
Sî eû de acea fæcui mai ræu earæ.“
Atuncî impæratul îl îmbrælişieadîæ,
Cere ertæciune, de'n ocî lærcæmeadiæ,
435. Dicînd cætræ dînsul æcæste cuvînte:
„All micu fiū iubite! de a-dî încæinte
Cu toat'a mea voe îli daū tronul tie,
Tu ocîrmuescæ a mea 'mpæratie.
Eataæ îli daū scepîrul: domnescæ în paçe,
440. Sî-î fæ acum nunta dupæ cum îti placæ.“
Dupæ cæ dar' multe de bine-i ureadiæ,
Pe cîobann în locu-sî îl încoroneadiæ.

§. 88.

Sumetiea şioårecelui. (Næræciune.)

(De Anton Pannul.)

1. Un şioårecæ mare, anume Gerlann,
Peste toatæ gloata fiind cæpitann,
Precum se vorbeşcæ, atît se 'ngîmfæse,
Încît şioårecæasca vitîæ sî-o uitæse.
5. Decî vrînd sæ se 'nsoare, nu cugetå altæ,
Decît sæ-sî ia soatîæ de vitîæ mai naltæ.
Cugetînd æceasta, sî tot cærcetînd,
De'n bætrîniū şioårecî mereu întrebînd,
Aflæ, cæ mai mare de'nîre cîte sint,
10. E soarele sîngur, mærit pre pæmînt.
Sî precum se vede frumos, strælueît,
Sî-asémene fiicæ are nesmintit.
Audiînd Gerlannul, nu stæ necî decum,
Cî cit mai în grabæ s'a gætit de drum.
15. Oaste numæroasæ luæ de minune,
Pæpusioiū multime luæ provejune.
Apoi cætræ soare la drum a plecat:
Şioårecî, ca locuste, cu ell aû sburat.
Mergînd dî sî noapte, sfæara a pætruns,
20. Dup' ăæ lungæ calle la soare-a ajuns.
Soarele în datæ primî pre Gerlann,
Precum se cuvîne unui cæpitann.

- I-a vorbit cu stimă, și l'a întrebat,
Să viă la dînsul, cum s'a întîmplat?
25. Gerlannul atuncîa cuplemînt făcînd,
Cătră ell răsponse în aseliū dîcînd:
„Luminate soare! all naltulū cēr,
De-ti fac supărare, ertăciune-mi cēr.
Eū sînt, cum sēi bîne, marele Gerlann,
30. Care peste sîodreči sînt a-dî cēpitann,
Și am avuție, trăesc fericit;
Numai despre una sînt nemulțămînt,
Că nu aflu jună după placul mieu
Cu viția de rangu-mi, să m'nsor și eu.
35. Doresc să am socru de rang mai de sus,
Puternic în lume, la nime supus:
De-ațeca la tine atîta loc viū;
Că toți de mai mare pre tine te sēu.“
Soarele răsponse la all lui cuvînt:
40. „O! mare Gerlanne! precum dîsesi, sînt
Înalt, și puternic, de toți mă maresc,
De nime n'am frică, precum voiū, trăesc;
Dar' cum se iveșce un nor cît de mic:
Eū atuncî în dată tot cîeful imi stric;
45. Că se pune 'n dreptu-mi, fără a-i păsă,
Mă'ntîneacă 'n dată cu puterea sa.
Mă face să nu pot lucî pre pămînt:
Lui fără de voe-mi, ca un supus sînt.“
Audiind Gerlannul, cē soarele-a spus,
50. Cum cā și ell încā la nor e supus.
Ca sē-i ceară fata, neči cā mai vorbi,
Cî 'n dată sē 'ntoarse și la nor veni;
Pe carele norul deacā l'a vōdiut,
Și-i făcū onoare, cum i s'a cēdiut,
55. L'a 'ntrebat, dîcîndu-i: „cum s'a întîmplat,
Să viă la dînsul de'n loc depărtat?
Gerlannul îi dîse: „o! mērite nor!
Am venit la tine, cā voiū să m'nsor,
Și-mi căut mîreasă de rang mai de sus,
60. Să nu fā 'n lume la nime supus.
Și tu mai puternic sēiut ești de toți,
Căci cîar și pe soare sē-l întîneči poți.
Cum te pui în dreptu-i: lumina-i s'ascunde,
Și nu poate 'n lume mai mult a pōtrunde.“
65. — „O! mare Gerlanne! norul i-a rāspuns,
Cēea cē se vede, nu e de ascuns.

- Drept, eū sînt puternic, după cum dîsesi,
De sting și pre soare pre'n āburi-mi dēși;
Dar' cum se iveșce un cît de mic vînt,
70. Eū trēbuiū în dată să fug de-unde sînt.
Suflă, mă goneșce, să nu-i stāi în drum,
Și mă rāsipeșce, cā pe-un ușior fum.“
Audiind Gerlannul, cā și norul cîar,
Altuiā mai mare supus este ear',
75. Se coborî 'n dată la marele vînt,
Care suflă āger atuncî pe pēmînt.
Întrînd cū-a sa cēatā la vînt în pōlat,
Și despre venire-si fiind întrebat,
Începū Gerlannul și la dînsul ear',
80. Să-si spuică solīea, cā și la nor cîar,
Dîcîndu-i: „cā vîntul în lume domneșce,
Încît nori 'n aer încā-i rāsipeșce.“
Vîntul îi rāsponse: „așiā este, sînt
Puternic, și tare dup' all tēu cuvînt.
85. Eū rāsipesco noriū, în aer cînd sbor,
Cutrēmur pēmîntul! copaciū obor!
Dar' e ā cētate lîngă ea c'un plop,
Cē este dîditā mai dela potop.
Fiind deprădatā de nișce tiranni,
90. O bat acum și eū mulțime de anni.
Și nu am cē-i face, nu o pot da jos,
Puterea-mi supune, de și sînt vîrtos.“
Audiind Gerlannul așiā și pre vînt,
În dată și pleacă, în sine dîcînd,
95. Că tot e mai bine, deacā va luā,
Pe fata cētălii, cā-i mai tare ea.
Mergînd decî la dînsa, fu earē primit,
Ca și pin' acuma, în mod cuvenit.
Apoi între vorbe la 'ntrebări fu pus,
100. Cē vînt? Cē 'ntîmplare aici l'a adus?
Ell cu plecăciune pe loc a rāspuns,
Și și-a spus tot dorul, nemic n'a ascuns.
Mai dîcînd cētălii, cā ea c' un cuvînt
Este, care n'are frică neči de vînt.
105. Cēruia cētatea rāspundînd, i-a dîs:
„Într' adevăr vîntul de loc nu m'a 'nvîns;
Și de-acū nēinte nu-mi pasă de ell,
Căci pe lîngă mine e mult mititell;
Dar' se încuibăcā pe sub temeli
110. Mulțime de sîodreči vr'ā cîte-va mi:

- „*Si-atit mæ slæbiræ, tot mereu scurmînd,
Înci de'n aċeasta cædê-voiu curînd!*“
Audind Gerlannul, veni la mirare,
Dieind: „*ciar deġartæ fu a mea imblare.*“
113. *Siôareċi, cum vœd eũ, intr' adevær sînt
Neamul ċell patérnic pre aċest pæmînt.
O! cît fær' de minte si nebun fui eũ!
Sæ nu iaũ eũ fatæ ciar de'n neamul mîeũ!
Ċi sæ merg la soare, la nor si la vînt*
120. *Si la ċetæti slabe: — pre toti sæ-i descînt!?*“

§. 89.

Cætræ Moldáviea.

(De'n Conradini.)

I.

1. Adió! liræ de-aramæ, cærii tristæ armonie
În sælbateċe acċinte sub déġete-mi se sfærmá,
Ræsuflînd a unei înimi pline de-amar'agonie.
E oara, cînd a mea musæ, ċe mii ġînduri îsi formá,
Uitînd crudele pericie a unor mæri furtunoase:
Sċie s'afle 'n all mîeũ súflet mii de cînteċe voioase.
2. Te rævœd în urmæ earæ-si, o! pátrie, sælutare:
Deåluri verdî, pæduri umbroase, si voi scumpe dærmæturi,
Ċe mæ adormiati în leágænn pre'n dulċea voastræ suflare.
Depærtat în tîæri stræine, cale numai pe surpæturi:
Tot e un locasiũ de nêguri sfærimat de mæhniċiuni,
Un mormînt reċe ca ġiaċia; trist si plin de-amæriciuni.
3. Sælutare riuri límpedi, siæsuri verdî si înflorite,
Ċe væ 'neungîuræ ũæ sfæaræ plinæ de forme-omènesæi.
Pecînd sara væ primesæe adierile 'ndulċite.
Sælutare ċetæti mindre, locuîtie cîmpennesæi,
Si voi mîncætiri mult triste, cu cruċi fálmiċi aurii,
Ċe væ scaldæ'n înælfîmea ċeriurilor adiurii.
4. Cît de dulċe ti-i suflarea, o! Moldávie frumoesæ!
Ċe miresme 'neîntætoarie oridionul tæũ undind
În all lor curs bælsæmeadiæ undæ linæ ræcoroasæ,
Cîmpile-ti seninoase, pædurile ċercetînd
Se sfarm' a lor auroasæ pîn' l'a muntilor nælfime,
Unde line rîrelle adapæ la mîei multime.

5. Cîte triste suvenirî mai aflu pe-unda argîntiæ,
Pe colinele-ti comoase pe întinsele ruini,
Pe-aċi trunci urdiți cu lumea în a lor hainæ negrie,
Vœd ades mii episoade aruncate între spinî,
Si-a da voðilor putérnicii mii de láure pompoase.
În deġært, cæ vin murmure si suspine dureroase!
6. Deacæ aċell plin de groadiæ Sultann trémuræ 'mpreunæ
Cu all tæũ vecin ræsbóinic, si tærtarul furios,
De se 'nfæsiuræ în sînge riurile, ċe lin sunæ;
Deacæ pre'n lumina slabæ a plaíului scînteios
Ræmæsifite de-oaste bravæ se vedeá 'n sînge scældate,
Si de groadiæ pæræsitate cætr'asil fugiá turbate.
7. Erá, cæ vieċiuiá încæ Moldaviĩ ċei bravi în lupte,
Ċe strecurá 'nalor vine veciul sînge rumînese,
Gata púrurea sæ moaræ pentrũ-a talle drépturi rupte,
Fii nóbill, eroi si líberî de'n leágænn copillærese!
Armæsariul ċell sælbátec, arcu, lanċea veninoasæ
Cereá all lor preiũ, putere, si tærie credinċioasæ.
8. Dar' trecur' aċelle tîmpuri, precum tree în lume toate,
Unde ein este vieaċia si mormîntul roditoriũ.
Fur' æestea ciar un fúlġer pentru viitoaria-ti soarte!
Pe-alle vírstelor oċeanne fu un soare luċitoriũ.
Ċe cuprind perind, vai mie! cîi nori plini de 'ntuneċime
Pe-a ta frunte staũ græmadæ cu amar si cu crudime!

II.

9. Sub ċe forme cumplite pre moartea 'ngroðitoarie,
Si-a ei fiori de ġiaċiæ vœðiui: cæ alergá
Pre'n tîrgurile talle, si 'n crudele-si peċioare
Formînd mii de morminte pre toate le cæleá.
10. Acum ċiuma groðiavæ, a toate ræpitoarie,
Acum foamea uscate, ċe 'n toate se 'ntindeá,
Seau cruntele ræsboaiæ si spaime-otîæritoarie
All tæũ ċell mai scump sînge scîiuræ sæ ti-l ia.
11. În sbúċiumul durerii all lácrimelor talle
Cũ-a armei greutate si-apæs ori ċe strein
Venind, supse puterea a brátiurilor talle,
Ræpind de'n all tæũ súflet de'n urm' all tæũ suspin.
12. Vœðiusi pre íæniciarul, a íadului scîntee,
De sînge de'n ræsboaiæ de tot acum minjit,
Svírlit cu turbæciune pe sínul de femee,
Duceá moartea cu sine, fiind nelegiuit.

13. Apoi de'n afrontare, ca fúlger, sburá 'n pradæ,
A lui sælbætæcfe nemic n'o mai opríá!
Díedárníc amar mie! sub astæ crudæ spadæ!
All elópotelor súnét pre jertfe ræsplíngéá!
14. Urlá, trierá ulií, ca fere 'nvæpæiate,
Sî-a talle cruci síníte dærmate 'n tíernæ jos,
În preajma casei sínite cu totul despoiate
Gemeá sub jálníc típet cû-altariul síngeros!
15. În astæ 'ndelungatæ si crudæ ciniure
În loc de arme, plíngeri: nemic mai mult avínd;
Mæcar vre ùæ putere n'avú înduioşire,
A-ti fi apærætoariæ, durerea ta uítínd!
16. Asiá! neci ùæ putere de lume ræspeptatæ
N'a dis íntu mærire-si, æ timpul i-a pæstrat:
„Crestina noastræ soaræ sæ fíæ ajutatæ!
Færæ mustrare toate în pradæ te-aú læsat!
17. Asiá puteri de arme, de ælle mai sæloase,
A cæror trupe grelle pe tíerm nenoroçit
Vedeai, cum se desíre, ca stelle numæroase;
Dar' soarta-ti plíngætivæ neci cum n'aú premenit!
18. Lipsiá num' all lui „Stefann“ putérnic bratiú, æ sfarmæ,
Sî oaste duşmænnoasæ, sî-obsçesçi nenoroçiri:
Ell æ-ti jertfiá mií steáguri sî-a duşmannului armæ,
Sunínd în toatæ vara cumplite ræsboiri.
19. Ell síngur pre'n virtutea, brævura sa moldavæ,
Sçiú ræsuci 'ncalte pre crudul Mehemet,
Figínd pálosiu 'n fatiæ-i si 'n ínima-i grodiavæ,
La toatæ hotærírea-i de ars si pustiit.
20. Sî tureul plin de groadiæ, a lumi 'ntrege spaímæ,
În flácæra dorintiei de-a fi viteadiú osteann,
Vædiú simetieru-si în mîni, cum ise sfarmæ
Sub træsnetul loviri de pálosiú stefænneann!
- III.
21. Dar' acum mînaí departe pre'n ùæ soartæ priíneioasæ,
Açi nori prea plini de groadiæ, æ pe frunte-ti aú mugit,
Te væd ílaræ'n aurora unei dílle seninoasæ.
Tu-ti ínalí acuma capul pulberos si íncilçit
La 'nstellata acea barcæ, æ pre fiii tæi í poartæ
Plínc de-amoare fierbinte, æ va 'ndulçi a lor soartæ.

22. A sosít diúa særbærii: ordíionu 'nflæcæreadiæ:
Alle filor tæi glásuri armoníi aú íntonat!
O vestesçe-un popor mare: spereadiæ, e timp, spereadiæ!
Lumea 'ntreag' acuma fierbe: e un cáos încurcat;
Piere-amurgul, si pe callea, care totul îndrepteadiæ,
Vúlturi tineri cu mærire sborul lor încæintædiæ.

§. 90.

Urmæriile crêsçerii rælle. (Næræciune.)

(De Anton Pannul.)

„Capitulum nepedepsit
Ræmine neprocopsit.“

1. Un împærat oare-care, neavínd neci un fecior,
Sî fíind la íntristare, cæ n'are moşçennitor,
Pre'n rugæciuni si postire Dummædiæu l'a ascultat,
Sî, dupæ a lui dorire, cu un prunc la mîngæiat,
5. Pe care cû-amoare mare de'n oara, æ s'a næscut,
Pærintii în ræsfeíiare si'n desmierdæri l'aú crescut.
Atit de mult împæratul asupra lui tremurá:
Cît íngrodi tot pælatul nu cum-va a-l supærá.
Asiá lasæ pin' la mare sæ creasæ tot în desfriú:
10. Pe'ntru ori æ rea purtare nime nu-l íneá de ræu.
Sî cînd ell erá 'ntr'ùæ parte si alta purtat pe sus:
Ca sæ ínvætie sí carte, profesor i-s'a adus;
Poruncíndu-i sæ-l ínvætie cu mîngæieri si cu joc,
Sæ-i vorbeasæ cu blíndeíie, sæ nu-l súpere de loc;
15. Sæ nu-l sileasæ vr'ùæ datæ, ori sæ-l çerte 'n vre un fel,
Ori sæ 'ndræsneasæ sæ-l batæ: c'apoi vai! va fi de ell.
Asiá dar' æcestea toate, urmate 'ntoema aú fost,
Pre'n care un copill poate prea lesne ræminé prost.
Cíti-va anni deacæ træcure, împæratul a çerut,
20. Sæ vadiæ: æ 'nvætieturæ copillul sæu a trecut?
Sî aducíndu-l de fatiæ, íncepú a-l íntrebá
Cu blíndeíie, cu dulçætiæ, ca sæ çeteasæ æ-va.
Ell íncepú: „alfa, vita, gama, delta, omicron,
Capa, iota, sigma, lita, pi, mi, ni, csi, ipsilon.“
25. „Bravo! díse împæratul, num' atit ai ínvætiat?
„Apoi, ræspunse bæiatul, çellelalte le-am uítat!
Ímpæratu 'ngrijat foarte de all sæu íubit fecior,
Cæ-i ræminé dupæ moarte un prea prost moşçennitor,

- Pre ministrii sœi în grabe îi adunæ pentru ell,
 30. Cere svat, si îi întreabæ sœ-l învætie vre un fel.
 Cæ sœ facæ? de'n cæ parte s' aducæ vr'un iscusit?
 Ca sœ-l poatæ 'nvætiã carte cu vr'un metod osebit.
 Î-aũ dis ministri: „mpærate! e un filosof aicî,
 Cu scîintie minunate la ori cæ vei sta sœ-i dîci.
 35. Ell ne-a învætiat la carte pe copiii nœstri toîi,
 Si am vré sæ avem parte de ell si pe'ntru nepoîi.
 Pe dînsul, de vei, îl cicamæ, sœ-i vedî spîretul înalt,
 Si dæ-i copillul în samæ, færa sæ mai cautî alt.“
 Acest svat dar' ascultîndu-l împæratul, a trimis,
 40. Si pe filosof cîemîndu-l de fatîcæ, asîã i-a dîs:
 „Am audit despre tine, cæ esçi om prea iscusit,
 Si toîi te vorbesc de bine, toîi dîc, cæ esçi procopsit:
 De aceea cu dor mare te cîem si te rog si eũ,
 Cu asemene urmare sæ 'nvetî si pre fiul mîeũ.
 45. Si vædîînd, cæ-îi pui silinîia mai curînd a isbuti:
 Pe cît îmi va fi putinîia, si eũ îti voi ræsplæti.“
 — „Prea nælîatie! filosoful i-a ræspuns,
 Toate sînt adeværate, cîte de mine v'aũ spus.
 Dar' acum sînt bætrîn foarte; nu mai sînt tîner c' atunci;
 50. M'am apropiat de moarte, nu mai am gust sæ'nvætiũ pruncî
 M'am dat acum la odihnæ, voiũ sæ træesc linişcit,
 Sæ-mî petrec vieatîa 'n ticnæ, cæ destull am obosit.
 Fug de sgómot, de nepaçe: singurætatea iubesc;
 Ciar necî siærþ sæ am nu-mî placæ, ca sæ nu mæ næcæjesc.
 55. Dar'. ca sæ nu calc cuvîntul, si dorul împæratesc,
 Voesc, de va vré si sîntul, pe cît poçiũ, sæ væ siærþesc.
 Trimiteîi-l dar' la mine: rog sæ nu fiũ stræmutat,
 Cæ, precum v'am spus, nu-mî vine sæ vi-l învætiũ la pælat.“
 Împæratul dîse: „bine! fæ si asîã, cum dîci,
 60. Sæ urmedie si la tine, dacæ nu te 'mpaci aicî.
 Dar' însæ îti dau de scîire, nu cum-va sœ-l næcæjesçi,
 Sæ-l bæi, sæ-i dau dojenire, ori la ell sæ te ræstesçi;
 Ci voiũ cu economie învætiætura sœ-i spui,
 Toat' a ta filosofie cu bine sæ i-o propuĩ.“
 65. Dupæ cæ împæratul dîse cætræ filosof asfel,
 A doũa di îsi trimise si pre fiul sæu la ell.
 Cum veni, îi dete carte, pe-un scæunasîũ îl cînsti,
 Si il puse la ùæ parte, poruncîndu-i a cæti.
 Nu apucæ sœ-i úrate, si 'n datæ s'a pomenit,
 70. Cæ cîti-va însi de'n cætate spre vedere-i aũ venit.
 Dupæ cæ vorbiræ multe, filosoful a voit,
 Cæ cu cæia, cæ veniræ, sæ puæ de gustærit.

- (Cæ pe atunci, cum se vede, cæfeá nu îndætîná,
 Dupæ cum astæ-dî se crede, cæ n'ar puté færa ea.)
 75. Si neavînd sœ-i siærþeasæ vre un fecior seau argat,
 Ell puse ca sœ-i siærþeasæ feciorul de împærat.
 Il îndreptæ pre fereastræ, dîndu-i în mînæ un bann,
 Dîcîndu-i: „na, tine asta, si mergi coleá la bæcann,
 Sæ-îi dea mediclicuri, pîine. si ùæ gærafæ de vin;
 80. Restul mi-l va 'ntoarce mîine, du-te, si mai curînd vin'.“
 Decî dupæ cæ le aduse, masæ, tæcîmuri a pus,
 Siærþitoriũ, pîehárnic fuse pînæ mai cætræ apus.
 Cæ ei, deacæ s'apucæ de vorbæ, si de lung svat,
 De siærbul lor îsi uitæra, cæ siærþesçe nemîneat.
 85. Si audîndu-l cæ plînge la spatel lor de post,
 Îi dîse: „vino de strînge, si 'nvætie sæ nu fi prost!
 Apoi mergi si tu a casæ, sæ minînci si sæ prîndæesçi;
 Dar' sæ nu spui, cæ la masæ te-am pus ca sæ ne siærþesçi.
 Si demineatæ te scoalæ, diũa pîn' nu s'a nælîia,
 90. Sæ vii mai curînd la scoalæ, s'avem timp de a învætiã!“
 Plæcînd copillul, se duse, cu plînsæte, cu væitat,
 Si pre rînd mumes-ei spuse, cum l'a întrebunîiat.
 Mumæ-sa mîinile-si frînge, spusele lui ascultînd,
 Mergæ la 'mpæratul, plînge, boçîndu-se si strigînd:
 95. „Vai! de mine! împærate! alt dæscæl n'ai mai gæsî?
 De l'ai dat sæ 'nvætie carte la un nebun si smintit?“
 Filosofu 'n grab sæ viæ, împæratul l'a cîemat,
 Si l'a 'ntrebat cu mînie: „de cæ asfel s'a purtat?
 — „Împærate! scîut fæ, ræspunse cæll învætiat,
 100. Cæ a-dî de'n filosofie ùæ prelegînîæ i-am dat.
 De aceea fiũ în paçe, læsali sœ-l învætiũ, cum sæiũ,
 Deacæ voiũ si væ placæ sæ aveti înîiatæpt fiũ.“
 Se domoli împæratul, si îi dîse: „negresî!
 De-aceea-îi dedei bæiatul, ca sæ mi-l faci deplînit!“
 105. Se fæcú dîcæhar amarul cu cælle cæ s'aũ mai dîs,
 Si a doũa di scolarîul la scoalæ ear' fu trimis.
 Si filosoful primîndu-l earæ la cætit l'a pus,
 Si în casæ încuîndu-l, l'alle salle trebî s'a dus.
 Prea mare fiind oraşul, abiã s'a 'ntors la 'nsærat,
 110. Si gæsî pre cæconasiul plîngînd în casæ 'ncuîat.
 „Hai! mergi de minîncæ pîine! îi dîse, si prost nu fi!
 Si aibi de grije, cæ mîine de demineatæ sæ vii!“
 Se duse earæ-si bæiatul plîngînd, ca 'ntîiũ cum am dîs;
 Aude si împæratul, cæ l'ar fi tinut încis.
 115. Sæ næcæjesçe, si cæamæ pre filosoful pre loc,
 Îi întreabæ sæ dea samæ: „de cæ-si bæte de ell joc?“

205. *Dea cēriul sœ aveiþ parte de fiu-vœ cell iubi!*
Dar' eũ mai lesne 'nvætiũ carte pre un urs nenærævit.
 Se tulburæ împæratul, aũdind æcest cuvint,
 Si rœeni 'neit tot pœlatul s'a clætit pin' la pœmint,
 Dicind: „*aũditi necinste! vedeþi in ris cum mœ ia?*”
210. *Se cade asiã cuvinte sœ ðicœ næintea mea?*
 Se'ntoarœe cœtrœ ell earœ, si iĩ dœ æcest rœspuns:
 „*De oarœ cœ tu ðici darœ, cœ mai lesne'nvæti un urs.*
Sœ-l inveti, ear' de nu, moarte; æceasta iĩ hotæræsc!”
 Ðise ell: „*bucuros foarte, v'am spus, cœ eũ mœ primesc.*”
215. *Ðati-mi un urs, dar' nu mare, ci sœ fœ mititell,*
Si 'n trei luni, cu 'ncredinþiare vœ dau esãmenn cu ell!
 Dupœ cœ æceasta ðise, împæratul hotærit,
 Pe'nt'r'un ursuleþi trimise, si-aũ adus numai decit.
 Cu termin, cu legæturæ dêterœ pre dobitoec
220. *La a cœrti 'nvætiæturæ, si ell il primi pre loc.*
 A casœ deacœ il duse, luœ pœi dela eismar,
 Si sœ facœ carte puse pe'ntru noul sæu scolaru.
 Fœcind æceasta, aduœ, bagœ fleiþi pre'n foi de rind,
 Si-i dœ ursului sœ 'mbuœ, foae, cu foae 'ntorcind.
225. *Ursul, cum e de'n nœturœ, fleica cind vreã sœ o ia,*
 Ca cind ar ceti de'n gurœ, cœutã si murmuia.
 Mincarea lui tot de-a una de'n æceã carte fiind,
 Neci nu împlinise luna, si-l vedeã mereũ cetind,
 Ori cind flœmindia, de voe cartea in minœ luind,
230. *Rœsirã foae cu foae, si murmuia fleiþi cætind.*
 Asiã dar' venind sorocul, ursul esãmenn sœ dea,
 Se rinduĩ ðiua, locul, si toti adunaþi si deã.
 Eatœ si dâscœlul darœ cu scolaru sæu cell mic,
 Cœruĩ trei ðille de varœ nu iĩ dedese mertic.
235. *Si de'n æceã adunare la nime nu se uita,*
 Decit la ori cœ miscare, la dâscœlul sæu cœtã.
 Împæratul cu mirare l' æcest ursuleþi privind,
 Asœptã cu nerœbdare, ca sœ-l vadœ si cetind.
 Si prãvila 'mpæræteascœ avind pe masœ aci:
240. *Ca sœ-l puœ sœ cœteascœ dâscœlului porunci.*
 Ursul prãvila cum vede, cœ e cœa cu fleiþi gindind,
 Ca un flœmind se rœpede, o ia 'n mĩni nedicœbovind,
 O descide si apucœ sœ murmueascœ in loc,
 Negæsind nemic de buœ, întoarœe foi intr'alt loc.
245. *Stœ, murmuesœe in carte, nu gœsesœe ear' mertic;*
 Întoarœe si 'n altœ parte, si ear' nemic si nemic.
 Rœsunã de ris pœlatul de-æcest scolaru curios.
 Atunci ðise împæratul: „*væd, cœ cœtesœe frumos!*”

- Dar' nu putem inuælege ðisele lui neci decum?*
 250. *În cœ limbœ, si 'n cœ lege ne cœtesœe ell acum?*
 — „*În limba sa, împærate! ðise dâscœlul grœind,*
Cum scrie aci curate le tœlmæcœsœe cetind.”
 Atunci ðimbind împæratul, nœcadiul si-a resipit,
 Si ertind pre invætiatul cu dâruri l'a grœmœdit.

§. 91.

Scrieti toti.

(De Ioann Raþiũ.)

1. Scrieti toti cu mic cu mare,
 Toti ciþi Rumini vœ numiti,
 Scrieti toti, fiesœe-care,
 Scrieti asiã, precum sciti.
2. Scrieti prosœ, poesie,
 Scrieti tot cœ-aflati de bun,
 Pe'ntru-a voastrœ semintie,
 De un interes comun.
3. Scrieti toti fœrœ 'nœtare
 Pine e cœriul senin,
 Pin' cœ nime teamœ n'are
 De vre un duþmann strœin.
4. Scrieti toti: lumea sœ scie,
 Cœ si noi încœ trœim,
 Si, ca fraþi, in armonie
 A trœi in veci dorim,
5. Scrieti a-þi si mine earœ,
 Scrieti tineri si bœtrini,
 Cœ sinteti uœ gintœ rarœ
 Toti ciþi vœ numiti Rumini.
6. Hai sœ scriem frætioare,
 Cœ e pœcat sœ si dem:
 Mai avem pe cœriũ un soare,
 Sœ scriem pine vedem.
7. Limba noastrœ, frætioare,
 Cœ ne-a dat'o Dumnediœu,
 Cœa mai dulce-i pe supt soare:
 Hai s'o vorbim tot mereu!
8. Pin' cœ limba ne trœesœe,
 Nu vœ tœmeti, toti trœim,
 Pin' atunci poporul creœe,
 Pin' atunciã nu perim.
9. Vin' sœ scriem ruminesœe,
 Dar' sœ nu ne strœinim;
 Cu lætino-frinþiudiesœe,
 Ðiœu! departe nu sosim.
10. Scrieti Rumini, mic cu mare,
 Dar' scriind, sœ nu uitati,
 Cum cœ noi fiesœe-care
 La uœ lalœ sintem fraþi.

§. 92.

Cieltuitoriul' si rindurica. (Fabulœ.)

(De A. Doniciũ.)

Un tiner foarte bun, dar' prea cieltuitor,
 Luind in stœpinire
 Uœ bunœ moœcennire,
 In timp de-un ann de ðille rœmase pe usior,

Si tot,  e mai ave a acum, er   e blann ,
P estrat  cu privilegiul,  e timpul sta de earn ;
  n blann  foarte crede.

Dar'  ntr' e  i merg nd dup   mprumutat,
De'n  nt mplare ell  e r ndurice  vede:

 G es  e 'n dat  negu iatori

 Si ia pe blann  b nnis ori;

C  i r ndurellele, cum  ie de'n  ns mnare,

A prim verei dulci s nt binevestitoare.

Ell  ns  a uitat proverbul b tr nese:

C' e floare neci decum nu fa e prim var .

 Si eat  se st rnesc

Fortune, viscole cu ger cumplit afar ;

Pe  litie surli ie om tul f inos;

De pre'n o e guri fumul, ca eara, gilg es e,

Si cell mai s rimann la foc se  nc ldies e.

Ear' t nerul mie  trist, fl m nd si friguros,

 Porne e  n surduc de-a cas ,

 S  c pete vr' e mas .

 Dar' cum la  lit e a es t,

Pe r ndurice  o vede  ng   iat ,

Si tremur nd de frig,  i  ie: „bl st mate!”

Pe fap e- i ai perit!

A  a  i-se cuvine!

C  i f er  blann  ast - i e  s nt pentru tine.”

* * *

Nu voi  s'at ng pe nime,

Dar' mult m  mir  n mine:

De  e tot omul c nd gresies e,

Asupra altu  se desvinov  ies e.

 . 93.

Mihnea si baba. (B elad .)

(De D. Bolintiniannul.)

I.

 n m jloc l nop ii, c nd babele re e

Se primbl  pre'n  er, c llare pre stelle;

C nd lampa se st nge la negrul morm nt,

At ns  de  r pi, suflat  de v nt:

C nd buha se pl nge pre'n triste suspine

Si spaim  produce,  e tre e pre'n vine:

C nd r ii fac pl nnuri, cum oare s  ti e
Poporul  n l nt uri, si 'n crud  robie,
C nd d mon  si spaime pe m nti se adun ,
De url  la stelle, la nori si la lun ;
 ntr'una de'n p sc ri,  n munte r pos,
Un om oare-care  ntr e cur gios.

II.

 eiti voi,  e s nt misterele,

C nd babele sb rcite,

 e nu le t n picerele,

 ioptesc afurisite?

  n p sc ra c rpat lor,

 Merg nd un ceas mai bine,

 V di t mplul P c nat lor.

  e cade  n ruine.

Ac  se fac misterele

De babe bl st mate,

 e scot la mort  arterele

Si h r ele uscate.

Ac  se fierb si oasele

 n vase aurite,

Ac  s'adun' frumoasele,

C nd nu mai s nt dorite.

  e fl c r e mist ric ,

Da p led e lumin ;

Ear' st lp i  n bis rie 

P rea ,  e se  clin .

Si liliac i nop ilor,

 e a  aic a locul,

Ascun i  n h rea mor ilor,

 mbl  , s  st ng  focul.

  e bab ,  e ororile

Usc ser   n lume,

Tot r scoli  vilvorile,

 iopt nd  nc et un nume

III.

S'aude un t ropot de pa i pe aproape

Cum calc  strigo ul, c nd va s  desgroape

Un mort de'n morminte . . . „col ! ascult i!”

S  f e satanna cu oc i de focuri?

Hei! cine sã calce în negrele-mi locuri,
 Se'ntreabã bãtrîna, . . . aiçi neciemãii?"
 Ea diçe, si'n umbrã un om se aratã
 Cu ocii de sînge, cu fruntea uscatã,
 Teribil, ca locul, în care intrã:
 „Bãtrîna! ell diçe, îi fã detoriea!”
 Si vorba-î, cum gеме în did vijeliea,
 De'n cõltiuri în cõltiuri grodîav ræsunã.

Bãtrîna.

„Ascultã-mã, Doamne! de si ti-am dis tie,
 Sã-ti spuû viitoriul; dar' nu va sã fã!
 Ascultã-mã, Doamne! aveam în ostime
 Un fiû oare-care vestit în multime
 Pre'n luptele salle; erã fiûl mieû,
 Plãcut ca seninul, frumos ca ûã floare,
 Si pe'ntru acesta mãi stam eû supt soare:
 Erã pe'ntru mine all mieû dumnediãu!
 Si pe'ntru aceasta m'am dat în pierdiare,
 Sã-l fac între oamenî ferice si mare.
 Am dat all mieû sùflet la negrul tãrtar . . .
 Tu scii mãi departe. Ce? gemi de turbare?
 Veî sîngele mumei? tu veî ræs bunare?
 Loveşce! na sinul! tiranne bãrbar!
 Cãci viaîia-mi este acum blãstãmatã;
 Oh! cum nu poçiû oare sã sorb astã datã
 Si dillele talle, si sîngele tãu?!
 Dar' nu poçiû, cã fiû-mi în ûltima-si stare
 Oprî ori ce minã, a da ræs bunare!
 Tiranne! vedî prada-ti? vedî cûgetul sæu!”
 Pe urmã c'ûã minã uscatã si arsã,
 Intr'una de'n hîrce un sînge ea varsã,
 Si dîndu-l lui Mihnea, îi diçe: „sã beî!
 E sînge de'n fiû-mi; na! soarbe-l mãi tare!
 E cald, si e tîncar, cum veî tu bãrbar!
 Na! soarbe-l! sæu eû sorb pe-all tãu, de nu veî!”

IV.

Toti moriû de'n morminturi,
 Cu giarele 'nclestate,
 Ca frundiele uscate,
 Ce sbor' cînd sufloc vînturi,
 Spre Mihnea alergã.

Ear' vîrcolacii serei,
 Ce ciar de'n lunã pisãe,
 Cînd frundiele se miscã,
 În timpul primãverei,
 Tipînd acum sburã.

Si rellele toaste,
 C'ûã sutã micî pecioare,
 Ca globul rotitoare,
 Ca bolovanni pe coaste,
 Rostogolînd, îmlã.

Siõimannele, ce sburlã,
 Ca vijeliî turbate,
 Coloase desirate,
 Cu forma ca ûã turlã,
 De'n muntî în vãi cãlcã.

V.

Un glas în multime teribil gemû,
 Si ceata drõceasã în datã tãcû.

Blãstãmul.

VI.

„Ori unde veî merge, sã calci, o tiranne!
 Sã calci pe-un cãdãvru, si'n visu-ti sã-l vedî!
 Sã stringi tu în minã-ti tot minî diafanne!
 Si ori ce ti-or spune: tu toate sã credî!
 Sã-ti ardã plumîni de-ûã sete adîncã,
 Si apã, tiranne! sã nu poti sã beî!
 Sã simi tot de-a una asuprã-ti ûã stîncã!
 Sã'nclini a ta frunte la cine nu vreî!
 Sã nu se cunoascã, ce bine veî face!
 Sã plîngi, însã lãcrimi sã nu poti versã!
 Si ori ce dorinîã, si ori ce îi placã,
 Sã nu poti, tiranue! sã nu poti gustã!
 Sã credi, cã esci gëniû, sã aibi dille multe;
 Si toti ai tãi moarã; ear' tu sã trãesci!
 Si vorba ta nîme sã nu o asculte!
 Nemie sã-ti mãi placã, nemie sã doreşti!

VII.

Asiá vorbí bœtrina,
 Si Mihnea tremuræ;
 Ear' naiba,  e f nt na
 O soarbe  ntr' ce clip .
 Si tot de sete  p e,
 La dreapta lui sbur .

Ell are cap de t ur,
 Si giare de strigo  ,
 Si coada-  de b l ur,
 Si geme cu turbare,
 C nd baba trist  pare,
 Ear coada-  st  vilvo  .

N goadele ur te,
 Cu     le  n cap,
 Cu lung  si strimbe r te
 Cu care depe st nc 
 R m' marea  ea ad nc ,
 Si lumea nu le 'ncap.

Si hatele h doase,
  n spate c'un pec or,
 Cu coade lung , pletoase,
 Cu     e guri  n frunte,
 Cu capul   t un munte,
  e sar de'n munt   n nor.

Multim  de leg uni
 Di voli bl st mat i,
 Tre    , ca mari furtun 
 De fl c ri  nfernale,
 C    ri toti pe c balle,
 Cu perii vilvo   i.

Si mi  de mi  de spa me
 Venia  de'n iad rid  nd,
 Pe Mihnea s l defa me:
 C   i asfel baba are
 Mijloc de r sbunare.
 Pre mort nesup   nd.

*Fuga lui Mihnea de n cintea
 milioanelor de d  h ri*

VIII.

Mihnea  nc llece , callul lui tr pot , fu e ca v ntul,
 Url  p durile, fis  ie frund iele, geme p m ntul.
 Fug leg unile, sbor' cu c ballele; luna disp re;
  erul se 'nt nece , munt i se cl tin , Mihnea tresare!
 F lgerul sc nteie , t netul b buie: callul lui cade;
 D monii riser , oh!  e de h hote! Mihnea jos cade!
  ns  ell r pede ear   nc llece , fu e mai tare;
 Fu e ca cr v   ul, sabiea-  sf r ie  n ap rare!
 Arip  f nt ste e simte pe  meri-si,  ns  ell fu e;
 Par' c   l sf s e guri  nset vere, ha nele-  su e!
 Baba pe-  e  rnel ,  ute ca f lgerul, tre e n einte,
 Slab  si p led , pletele-  filf e pe os minte;
 Barba  i tr mure, dint -  se cl tin : mu e ca t ur,
 Geme ca t netul, bate c ballele, ca un b l ur!

IX.

Bab  bl st mat e! umbre  nfernale!
 D moni f r  n m r!  e 'nfr nat  c balle,
 Sp ne i:  e m e vret ?

X.

Oh!  e de h hote! riser  demonii; baba c ar rise . . .
  ns  pe cr scetul munt ilor rad ele dillei venise.

XI.

Url  c pitala de vorbe bid are:
 Un foc se focuse  n p   ia  ea mare
 Si-  e sut  de ros i a i    trecut.
 Poporul si rob i s'adu e s  vad e,
 Cum Mihnea boer i a i o s -  ard e:
 Tot omul de gri e p re , c -  b tut.

Ura! . . .   e fem e b tr n , uscat ,
 Cu l   ul de br  e p r  pe   e dat .
 Ura! . . . de-all doile poporul foc :
 Venise minutul, c nd di a declin :
   e rad e de soare, pl cut  si lin 
 Pe perii b tr nei de- rg nt ap r .

 n fl c ri de vic  ea fu aruncat .
 Poporul tr dead e, c  baba  n dat 
  e focul o 'n inse,  n  er sbur ,
 Si toti o v diur  pe-  e ste  luminos 
 Pre'n nalta regi ne sbur nd r  ioas ,
 Si mult t mp pe urm  asi  s'ar et .

§. 94.

Órnícul índreptat.

(De Ioann Væcærescul.)

1. Tu! care tímpul, ne spui, cæ trece,
Ne-aduci a minte des moartea reçe,
Vino acuma! ía 'nvæfæturæ;
Scimbæ nedreapta a ta mæsuræ!
Sæi ticælosul om, cæ puține
Poate sæ aibæ dille senine!
2. Cínd dar' asupræ-í ræul se scoalæ;
Cínd ear' domnesce ræshoiũ seaũ boalæ,
Vedi særæcie, næcadiũ, durere,
Cínd vedi periciu 'n mare putere:
Atunci fæ annul clipæ sæ fiæ,
Carea sæ treacæ, sæ nu mai viæ!
3. Ear' cínd tu svada vedi læpædatæ,
De sofiũ sofíea apropiæatæ;
Pærinti, fi, frati si-arat' iubire,
Cum lor povafæ dæ sinta fire;
Cínd la ori care cúgetu-í spune
Multæmíri scumpe de fapte bune,
Cínd cîar la dúsmann íi fácem bine:
Cît diua clipa atuncia tine!
4. Vedi a mîndríei la om peire,
Neínduratæ neomenire
Nelegiure, cæ uneltesce,
Prietesiugul, cæ se ræcæsce,
Vedi pætrioli in neunire,
Siliu iubíu spre despærtire;
Cínd vedi un cúget færadelege
Cæ sînte náduri va sæ deslege,
Cínd vedi de simtiuri ínima seacæ:
Fæ, ca minutul, annul sæ treacæ!
5. Cínd vedi dreptatea, cæ ínfloresce;
Cínd despærtíu ínger unesce,
Cínd toti Ruminii aũ cînste mare,
A simpætiei cînd vedi lucrare,
Cínd obsceæ noastræ e fericitæ,
Næciunea 'ntreagæ o vedi mæritæ

Cínd propisirea in tot cæ-í bine
Nu înceteadiæ, necurmat tine:
Atunci tu clipa sæ 'ntírdie
De-un ann lung fæ-o ca sæ ne fiæ!

5. Asiá plæcutæ tu dîndu-mi pæce,
Si eũ prietenn all tæu m'oiũ fæce;
Ear' cum batí cæasuri, de vei mai bate,
Neamu-íi dærápín dupæ dreptate!
Pe'ntru cæ súperí fære 'ndurare,
Audiul, simtiul fære 'necetare
Cínd fære vreme spui, cæ e vreme,
De ræu, de moarte tot a ne teme!

§. 95.

Sentinella (vegia) rumînae.

(Poem istoric de Væsiliu Alesandri.)

„Apa trece, pietrile ræmin.“

Cîntul I.

1. De'n vírful Cærpatilor,
De'n desimea bradilor,
Ræpedít' am ocii miei,
Ca doi vulturi sprintennei,
5. Pe cea valle adînceitæ,
Si cu flori acoperitæ,
Cæ se 'ntinde ca uæ cæatiæ
Cætræ Dúnærea mæreatiæ,
Si de-acolo 'ndepærtare
10. Pînæ 'n Nistru, pînæ 'n mare.
Ear' pe cell amar pustiu
Cu vædiutul cæ 'ntilnii?
Íntilnii un ostæsiell,
Verde, ca un stejærell,
15. Mîndru, ca un puu de leu,
Si viteadiu cît e un smeu!
Bratiu-í sting erá 'ncordat
Sub un scut de fier sæpat,
Care'n soare stræluciá,
20. Si pe care se diæriá

- Ūæ lupoaicæ arginticæ,
 Će pœreá a fi cîar viæ,
 Ši sub fearæ doi copîi,
 Će pœreaŭ a fi cîar vii.
 25. Mîna-i dreaptæ lineá palæ;
 Ear' pe cap purta cu falæ
 Coîf de áur lucîtoriŭ,
 Ca un dîcæŭ nemuritoriŭ.

- Ćell viteadiŭ erá cællare
 30. Pe-un call alb în nemiscare,
 Ši, ca dînsul, neclintit
 Sta, privind spre ræsærit.
 Numai ocîi šî-i miscá,
 Vulturešce-i alergá,
 35. Pe cea dîare cenusiæ,
 Lungæ, táinicæ pusticæ,
 Unde, ca pre'n vis trecînd,
 S'audiá de'n cînd în cînd
 Vúet surd, grædiave šioapte,
 40. Će veniáŭ de'n meadiæ noapte
 Sgómot lung, innædušit,
 Će veniá de'n ræsærit.

- Earba nu se clætiná,
 Frundia nu se legíná;
 45. Páserea la muntî sburá,
 Feara 'n codri tremurá;
 Cæci pre'n lumea spæimîntatæ
 În uîmire cu fundatæ,
 Treceá reći fiori de moarte:
 50. Presîmîiri de relle soarte!
 Ear' pe cæriŭ un vúltur mare,
 Fœcînd cêrcuri de sburare
 Se dîcæriá plutind cu falæ,
 Ši 'n rotirea-i triumfalæ,
 55. Tîntiá ociul sæŭ mœrefiŭ
 Pe viteadiul cællærefiŭ.

— Ćine ešci tu, mæi Voînice,
 Rætæcit pe cîmpî aice?

- Ćine-s eŭ? ostašiŭ romann,
 60. De-a 'mpœratului Trœiann!

— Dar' æe catî tu, mæi Voînice,
 Šingur în pustîiŭ aice?

- Maica, Roma cea bætrîncæ
 Mî-a pus arma asta 'n mîncæ,
 65. Ši mî-a dîs cu glasul sæŭ:
 „Fiul mieŭ! alesul mieŭ!
 Tu de'n toŭi ai mieŭ copîi
 Ćell mai tare 'n vitejiŭ!
 Mergî în Dáciæ, græbešce,
 70. Pe bærbari de-i ræsipešce!
 Ši-apoi vécînic prevegeadiæ
 Ca ŭæ vegiæ mult viteadiæ;
 Ši te tine la hotare
 Cæ s'aud în depærtare
 75. Ræsuniînd dušmanne pásuri,
 Menîniînd bærbare glásuri! . .
 Venit' am šî am învins!
 Pe bærbari pe toŭi i-am stîns,
 Ši pé tiærmurile lor
 80. Acum Domn stæpînitor,
 Ašcept oardele avanne.
 Ašcept limbele dušmanne,
 Care vin de'n ræsærit,
 Ca potop nemœrgînit,
 85. Sæ cuprindæ, sæ înnece
 Tot pæmîntul, unde-or trece!
- „Vai de tine, mæi Voînice,
 Ai sæ pierî în cîmpî aice!
- „Eŭ sæ pier? eŭ? neci ŭæ datæ!
90. Viæ-ŭæ lume încruntatæ,
 Viæ vâluri mari de foc . . .
 Neci cæ m'or clintî de'n loc!
 Tot, æe-i verde s'a uscá,
 Rîurile vor secá.
 95. Ši pustîiul tot mereŭ
 S'a læŭi 'mpregiurul mieŭ;
 Dar' eŭ vécînic în peçioare
 Pintre vâluri ardætoarie,
 Pintre oardele avanne,
 100. Pintre limbele dušmanne
 Voŭi luptá, luptá-voŭi foarte,
 Fær' a fi atîns de moarte;

*Cæci „Rumîn sînt în putere,
 Sî Rumînu 'n veci nu pîere!“*

Cîntul II.

105. Abiá dîce; si-eatæ, eatæ
 Fúlgeræ 'n cერიუ ũe sægeatæ
 Vîjæie, vine, lovesæe
 Seutul, care dîngænnesæe,
 Sî-o ræspinge,-o svîrle jos,
 110. Ca pe-un şierpe veninos.
 Dupæ dînsa 'n depærtare,
 Colo 'n fund, în fund la dîiare
 Se iveşæe-un negru nor
 Plin de sgómot sunætor,
 115. Cæ tot vine, cæ tot cresæe,
 Sî pe cîmpuri se lætiesæe,
 Cît e dîiare de dîærit
 Între nord sî ræsærit!
- Sentinellæ! prevegeadîæ!
 120. Norul crunt înæinteadîæ.
 Sentinellæ! te aratæ!
 Norul crunt se sparge ... eatæ!
 Eatæ oardele ovanne,
 Eatæ limbele duşmanne
 125. De Ġepidî sî de Bulgari,
 De Longobardî sî de-Avari!
 Vin sî Unni, vin sî Gotii,
 Vin potop, potop cu totii,
 Pe cai iuti ca rîndunelle
 130. Færæ frîne, færæ sielle,
 Cai sirepi, cæ fug ca vîntul,
 De eutrémuræ pæmintul!
 Multî-s, ca arina mærii,
 Multî, ca giarele mustærrii
 135. Înt'r'un súflet pæcætos,
 Înt'r'un cúget sîngeros!
 Sai Rumîne pe omor;
 Fæ-te fulger ræsbitor,
 Fæ-te Duncere turbatæ,
 140. Fæ-te soartæ ne 'mpæcatæ:
 Cæci potopul, eatæ-l, vine:
 Sî-i amar, amar de tine!

Viæe!

- Ca ũe stînceæ naltæ,
 Ce de'n vírf de munte saltæ,
 145. Tunæ, se rostogoleşæe,
 Cade, rumpe sî sdrobeşæe
 Codrii veci de'n a sa calle
 Pînce 'n fund, în fund de valle:
 Asfel crunt ostaşul mieu
 150. Îsi isbeşæe callul sæu
 Peste codrii mişætori
 De bærbari nævelitori,
 Sî mi-i spargæ, sî-i ræsbeşæe;
 Ca snopi, ca snopi îi coseşæe,
 155. Sî-i înfrînge, sî-i ræspinge,
 Sî-i alungæ, sî-i învinge!
 Callu-i turbæ, muşæe, sbearæ,
 Beat de sînge ca ũe fearæ,
 Caleæ trúpuri sub peçioare,
 160. Sfarmæ arme sunætoarie,
 Sî cu greu în sînge 'nnoatæ,
 Sî mereu se 'ndeasæ 'n gloatæ.

- Crunt ræsboi! privire cruntæ!
 Fiul Romei se încuntæ . . .
 165. Fúlgeri es de'n ocii sæi!
 Fúlgeræ mi de scînte
 De'ntr' all' armelor cîocniri
 Sî lucioase dîngænniri.
 Sar topoaræle-aruncate,
 170. Sbîrnæi aræele- 'ncordate,
 Sî sægetile la soare
 Vîjelesc vîjæitoarie.
 Cai saltæ sî neceadîæ;
 Lupta urlæ, se 'neleşæadîæ,
 175. Sî bærbarii toti græmadæ
 Mortii crude se daş pradæ!
 Dîce cad, ũe sutæ mor . . .
 Sute vin în locul lor!
 Mii întregi se ræsipesc . . .
 180. Alte mii în loc sosese!
 Dar' viteadiul e-a sa palæ
 Fæce drum pintre nævalæ,
 Sî pætrunde prin sægeti,
 Cæ-i Rumîn cu şapte vietii!

185. Īndīcēdar idra turbeadīcē,
Trupu-ī groāsnic īncordeadīcē,
Ġeme, urlc si scīrsnescē,
Sī 'mpregiur se 'neolēcēscē;
Fīiul Romei se aprinde,
190. Idra' mīne-sī o cūprinde,
Sī-o sugrumc, si o sfarmc,
Sī-o īvingē, si o darmc!

Fug Ġepidiū, fug Bulgariū,
Longobardiū si Avariū;

195. Fug sī Unniū, fug sī Gotiū:
Fug potop, potop cu tofiū,
Sī se due, se due ca vīntul,
Asurdind īntreg pēmīntul
De-all' lor ūrlete bērbare,
200. De-all' lor vāete amare!

Cīntul III.

Unde-s oardele avanne?
Unde-s limbele dušmanne?
Aū perit, s'āū stins de'n fatīcē,
Precum toamna 'n demineatīcē

205. Se topsc, se sting la soare
Nēgurile-otrēvitoarie!

Cu cē vīfor de urgīe
Nēvclīrē 'n Rumīnīe!
Cum venīrē de turbaī,
210. Ca bclāuri īncrunatī,
Cu ūc falcē 'n cēriul sfīnt,
Sī cu alta pre pēmītt!
Dar' s'āū dus, cum n'āū venit,
īn pustiūl lor cumplit,

215. Pēcēsīnd īn urma lor
Cīmpul luptēi de omor!
Lat e cīmpul cellei lupte,
Lat si plīn de arme rupte,
Plīn de tūrnuri sfērimate,
220. Care dīac grēmēdī culcate;
Plīn de sīnge, cē-l pēteadīcē
Sī īn āer abureadīcē.
Unde sint atītea vīetīe,
Glāsuri, īnime 'ndrēsnetīe?

225. Moartea reēcē le-a cuprins
īntr'ūcē clipc, si le-a stīns,
Si pe cīmpul cell de moarte,
Crunt locaīū de relle soarte,
S'a lēsāt acum de-ūc datē

230. Ūc tēcere 'nfīcoīatē.
Sī numai de'n cīnd īn cīnd
Se aude-un glas ġemīnd,
Ūc jclīre 'ntrīstētoariē,
Un suspīn de om, cē moare,

235. Sāū necedīul dureros
Unū call aruncat jos,
Care cīeamc ne'nēcāt
Pe domnu-scēū jos culcat.

- Soarele fīsi scimbē locul,
240. Sī-apune roīū, ca focul,
īntīndīnd pe cēa cīmpīe
Ūc vcpsealc purpurīcē,
Ca un sīngeros vsmīnt
Peste-un lung si trist mormīnt.

245. Ear' īn naltul cēriulū
De-asupra mormīntulū
Tīpē vūlturul cu falcē,
Sī 'n rotīrea-ī triumfalē
īncununcē cū-all scēū sbor

250. Pe viteadīū 'nvingetor.

Sē trēcēscī ostasiū Romanne!
Stīlp all lumīi apusanne!
Tu cu pīeptu-tī ai oprit
Valul crunt de'n rēsērit,

255. Sī cu braīul tēū armat
Pasul soartēi l'ai scīmbat!
Dar' cē dīc? . , un fīor reēcē,
Pīntr'all' lumīi vine treēcē
Cēcī de-ūc datē 'n glas prīn lume,

260. Fēcē seamēnn, fēcē nume,
Sunē, duēc-ūc trīstē veste:
„Roma, Roma: nu mai este!“

Dīs'a glasul: un rēsūnet
Lung rēspunde, ca un tūnet,

265. Sī all Romei vūltur fālnc
Cade, dīnd un tīpet jālnc!

- Dis'a glasul, si cu jale
Plingind soarta mumei salle.
Fiul Romei cei boetrine
270. Scapæ armele de'n mine,
Pleacæ fruntea, si 'n durere,
Moartea ceamæ, moarte cere!

- Earæ callu-i frætior,
Necediind inætisior,
275. Cimpul luptei pæresesce,
Si spre munti inæt pornesce,
Ducind lin si nesimtit
Pe Domnu-sæu cell iubit.
Ei se duc in tristæ calle,
280. Si pe urma lor, de valle,
Cade-ûæ noapte 'ntunecoasæ,
Noapte oarbæ, fioroasæ,
Ca fundul pæmintului,
Ca taina mormintului;
285. Si sub neagra sa aripæ
Se sterg toate intr'ûæ clipæ,
Cum se sterge de usior
Visul cell amægitor,
Si ca suvenirul sfint
290. Cellor, care nu mai sint!

§. 96.

Noaptea pasçilor.

(De Ioann Borcea.)

1. Erá ûæ noapte sintæ, in care tot crestinul,
Pætruns de pietate, pætruns de-un diel ceresc,
Utindu-si neodihna si pâtima si cinul,
Vegia, ca sæ diereasæ minut dunnediesc.
2. Pe toatæ ferestrutia luciá ûæ radiæ linæ,
De'n cåndela ardindæ, asiá misterios,
Sub care credinciosul stind in genunci suspinæ,
Cu palme 'ntinse strigæ, cæ este pæcætos.
3. Simtirea-l cinuesce; dar' rabdæ'n mingæiare,
Cæ si ell pætimesce de-ûæ datæ cu Crestos;
Asceaptæ numai oara, dorita inviare,
C' atuncia sæ'nctetiedie suspinu-i dureros.

4. O! nu numai crestinul apune'n umilintæ
In astæ noapte sintæ, plingind neinçetat:
Biserica e inæe in jale 'n suferintæ,
Cæei mirele ei mare se aflæ 'nmormintat!
5. Descisæ este usia, si liberæ intrarea,
In casa rugæciunii, in casa lui Crestos,
Sæ intre tot crestinul, sæ-si verse læmintarea
La cell mormint putérnie, cu glas evlævios.
6. Icoana cea frumoasæ, simbolul ingropærii,
Spærinia libertæti de munci si de pæeat,
Pompos e asiediatæ in fatia luminærii
Candlelor sintite, cæ ard neinçetat.
7. De laturî noaptea 'ntreagæ, cu sfesnicele 'n minæ
Vegeadiæ in tæcere copii nevinovati,
Asia, ca nisce ingeri, cæ in sburare linæ
S'ar fi læsat de'n æeriuri, de foc incungiatæ.
8. Crestinul dençainte cu palmele 'mpletite,
Cu fricæ, cu cutremur, cu sùflet umilit,
Privesce trupul paled, si palmele rænnite,
Si roagæ cu 'nfocare pre cell cæ-a pætimtit.
9. A minte isi aduce de ræscumpæatoriul,
Cæ pe'nt'r'a lumii relle pe cruce s'a jertfit;
Dar' saltæ! cæei acuma se 'nvinse muncitoriul,
Tærtarul se descise, si groadia a perit.
10. Si æeriul se 'nvælise in neagræ 'mbræceminte,
Si stelleræ-s ascunse pe 'ntinsul firmæmint;
Neçi ell nu vre sæ lucia, pin' mort e-all sæu pærinte,
Si neçi sæ desfætedie pre cei de pe pæmint.
11. Asia 'n abisul nopii ûæ asfeliu de jælire,
Ûæ magicæ tæcere domniá pe'ntu Crestos;
Credintæ si 'ndreptare, sperintæ si sintire,
Orná pre tot crestinul, cæ asceptá duios.
12. De-ûæ datæ, ca un fùlger, de'n turn se ræspindeşce
All clópotelor sunet cîntind armonios,
Pre'n noapte se ræsfire, tot sùfletul isbesce,
Vestind la toti minutul sculærii lui Crestos.
13. Tot omul se desceaptæ de'n lunga sa uimire,
Se seolæ de'n genuncie, si face 'ncinæciuni;
Vieatæ nouæ simte, si face pregætire
In timplu de a merge, sæ verse rugæciuni.

14. Așia ca cum austrul în capul primæverei
Aripele-și întinde, s'avintæ cælduros
Pe coastele nælbite de viscoalele ernei,
Și apele se varsæ și se 'mpreunæ jos:
15. Asiá curgeá poporul pe toatæ uliçioara,
De sînte simtæmintæ pætruns și desçeptat,
Aleargæ 'n sînta casæ: acuma este oara,
Și-acolo se adunæ multime necurmat.
16. Dar' ce vœd? o! minune! cæ tîmplul stræluçesce!
Ûæ mare de luminæ cu slácære dîçerese,
M'aprópiu și mai tare, audiul îmi primeșce
Un cîntec, æe ræsunæ un inm dunnediæesc.
17. Préutii în ornate lucinde, mæiestoase
Pișiesc în frunte 'n tîmplu, poporul le-a urmat,
Și cîntæ 'n armonie, cu glåsuri veseloase
Mærețul inm și dulce: „Crestos a înviat!”
18. Poporul acordeadiæ de'n inimæ curatæ,
Copillul și-ori æe june, æe-aci s'a arætat,
Bærbatul și cæruntul, cu totiî de Ûæ datæ
Întoanæ immul mindru: „Crestos a înviat!”
19. Cu asfeliû de triûmfuri, cû-asiá sîlennætate
Deșcide-se, vedî, tîmplul æell binecuvîntat,
Și ear' într'însul întræ préuti, popor cit poate,
Cîntînd cu bucurie: „Crestos a înviat!”
20. Șierbițul rœincepe, pascile-s sîntite,
S'aduçe jertfæ sîntæ pe-altariul æell curat;
Préutiî la jertfêlnic cînt' viersuri prea mærite,
Poporul le ræspunde: „Crestos a înviat!”
21. O! par'cæ tot pœmintul în raiu se præfæcuse,
Și toatæ omenimea în îngerî s'a seimbæt;
Un ideal e tîmplul, asiá mi-se pæruise.
Și toate astea fiind cæ: „Crestos a înviat!”
22. De si cædiuse vœlul acestei nopți prea sînte,
Și oridionul earæ întreg s'a luminat,
Ræmîn în toatæ gura æeste dulci cuvinte,
Æe mii de ori ræsunæ: „Crestos a înviat!”
23. Crestinul cu crestinul ori cînd se întîlneșce,
Își varsæ sælutarea: „Crestos a înviat!!
Ear' cellalt tot asfeliû de'n inimæ-i vorbeșce,
Și dulce îi ræspunde: „Asiá-î! adeværat!”

§. 98.

Limba rumînæ.

(De Gîorgiû Sion.)

1. Mult e dulçe si frumoasæ
Limba, æe vorbim! . .
Altæ limb' armonioasæ
Ca ea nu gæsîm!
Saltæ inima'n plæcere,
Cînd o ascultæm,
Și pe budie-aduçe mîere
Cînd o cuvîntæm!
Rumînașul o iubeșce
Ca sîffletul sæu:
„Vorbîți! scrieți rumîneșce
Pe'ntru Dunnediæu!”
2. Glumele sînt mai bogate,
Aû ton mai firese
Rumîneșce cuvîntate,
Asiá sæ træesc!
Pe Ûæ glume rumîneasæ
Sîffletul mî-asîu da;
Ear' pe una . . . hinediæasæ,
Dîæu! neçi Ûæ pæra.
Æe-î stræin, nu se lipesce
De sîffletul mieu . . .
„Glumiți dar' si rumîneșce
Pe'ntru Dunnediæu!”
3. Frați, æe 'n dulçea Rumînie
Næsceti si muriti,
Și 'n lumina ei æea vie
Dulçe viețuiți!
Voî, pe cîti pætriea cîeamæ
Dragi copii ai sæi,
Fære ca sæ æearæ samæ
La bravi sæu mișiei,
Dovediți cum cæ træesce
Elemîntul sæu:
„Vorbîți! scrieți rumîneșce
Pe'ntru Dunnediæu!”

4. De ēe limba stræbuneascæ
Oare s'o uītæm?
Aū voim ca sæ rošieascæ
Tīæra, ēe cælcæm?
„Limba,“ „īlaræ.“ vorbe sīnte
La stræbunī erá:
Eī ar plīnge īn morminte
Cīnd ne-ar ascultá;
All lor ġeniū ne šīoptesēe
De'n mormint mereū:
„Vorbīlī! scrieī rumīnesēe
Pe'ntru Dumnedīcēū!“

§. 99.

Urmæriile mincīunū. (Næræcīune.)

(De Anton Pannul.)

„Mīncīuna sparġe sī case de peatræ.“

1. A fost ūe 'nsolire, ēe træiá 'n iúbire,
Īn pæce, īn tienē sī 'n mare unire.
Eī nu scīá ēeartæ vr'ūedatæ 'n vieatīæ,
Cī-sī da unū altūi vorbe cu dulēeatīæ.
5. Īn scurt, īntr' atīta træiá eī de bine,
Īncīt de proverbiū erá la orī ēine.
Dracul īnsæ, care īntre solī se vīræ,
Sī face sæ'nēapæ curīnd ġīræ, mīræ,
Se silī pe-aēestīa cu neīncetare.
10. Dupæ a sa voe sæ-i aducæ'n stare.
Īntīndīndu-sī daræ ell cursele toate;
Sī, ca sæ-i supuīæ, vædīīnd, cæ nu poate,
Cautæ ūe babæ, audīnd, cæ elle
Īl īntrec pe dīnsul la dræcīī sī relle.
15. A ġesit dar' una, *Visīanna* anume,
Īntīia dræcoaīcæ dræcīlor de'n lume.
Se duce la dīnsa, sī causa-i spune,
Cæ n'a fost putīntīæ pe solī a-i supune,
Dīeīnd: „sēiū, cæ este un ġraū decīnd veacul,
20. Cæ-sī sparġe cu tīmpul opīncīle dracul.
Ean, numāī prīvesēe opīncīle melle,
Cæ se trenīūiræ īn micī petecelle,

- Sī tot nu poīū īncæ īntre eī sæ bag,
Cīt de micæ svadæ, sī de rīs sæ-i fac
25. Dacæ dar' poīī face māī mult decīt mine:
Aratæ-ī puterea, te rog, fæ-mī ast bīne!
Ea clætīnd cu capul pīntre rīnjitūæ
Īsī arætæ collū cēī urīlī de'n ġuræ,
Dīeīnd: „trebūī īncæ sæ īnvēīī la scoalæ;
30. De sī ešcī diavol; dar' īi-ī tīlva goalæ.
Ūæ bætīrīnæ asfel, cum mæ vedī pre mīne,
Necī la cell mic dēġet nu te puīū pre tīne.
Dīce ell: „se poate, pe vorbæ-ī se vede;
Dar' pīn' nu væd īnsu-mī, nu-mī vine a crede.“
35. — „Eī! bīne, dar' cæ-mī dāī? bætīrīna īntreabæ.
Cæ pe papu-tatīū nu m'apuc de treabæ.“
— „Bucuros! ræspunde, pe loc voīū fī ġatæ,
Sæ-ī dāū ūæ pærecīe pæpučī ġalbennī platæ.“
— „N'asīū mergē, ea-i dīce, dar' cu astea toate
40. Merg, ca sæ vedī numāī, „*Visīanna* cæ poate!“

- Deī īncepū baba a dese sæ meargæ
La aceā femee, cæscīoara sæ-i spargæ.
ġæsī ea mijloacē s'o 'mprietenneascæ,
Cu una cu alta ca sæ o momeascæ.
45. Sī, precum pescariūl ūndīia-sī īntīnde,
Sī cu rīmæ 'nšēallæ pešcēle de-l prīnde:
Asīá īsī īntīnse ea plannele salle
Spre dīnsa, s'o tragæ cu vorbe morale.
Pīn' vædīū cæ prīnse acum la putere,
50. Sī are mijloacē, ac sæ baġe 'n mīere.
Asīá 'ntr'ūe dī 'nēepe femeīī sæ-i dīce:
„Of! fetīlīa mameī! cum ešcī frumušīcæ,
Cum īlī væd purtareā, cum te væd cīnstītæ,
Sī cum ešcī de blīndæ, cu fīrea tīcnītæ,
55. Træešcī īncāī bīne sī cu bærbaēīellul?
Orī, ca pīscūtīia, ġīr, mīr, cu cætiellul?
Dar' sæ nu-īī prea pese, cæ toate-sī aū leacul;
Eū am mešcēšīugurī, sæ 'mblīndīese pre dracul;
Sæ īl fac sæ fīæ blīndīšīor, ca mīellul,
60. Sī sæ-l ġocī, cum ġoacæ mīlīa šīorecēllul.“

— „Nu-mī trēbuīe mamæ, tīncera fī dīse,
Soartā mea un prea bun bærbat īmī trimise;
Drag mī-a fost, sī-mī este, ell ear' mæ īubešcē,
Sī, ca noī, īmī pare, cæ alt nu træešcē.

65. *De ȕe-va de-l sȕpær: ȕmȕ crede, mæ eartæ,
Cæȕi mæȕle ȕncæ ȕn om tot se ȕeartæ.
Sȕnt prea mulȕamȕtæ, cum træse ȕn vieatȕæ,
Numæi sȕncetate sȕntul sæ trimeatȕæ!*"

— „Orȕi sȕ cum fetȕtȕæ! ȕi ræspunse baba,

70. *Cȕnd ȕl veȕi supune: æȕfel merȕe treaba.
Cæ usturoȕȕ dulȕe, sȕi bærbat ear' moalle
Nu se poate 'n lume: ell nu poartæ poale.
Cȕt de bun sæ-ȕi paræ; tot ell stæpȕn este,
C'asȕa li-ȕi ursȕta biȕtelor neveste!*
75. *N'æi sæ-ȕi deȕcidȕi gura, sæ-ȕi dæi vr'ȕæ poruncæ,
Cæ 'ndatæ asupræ-ȕi ura sȕi-o aruncæ.
Numæi a lui vorbæ'n samæ sæ se ȕȕæ,
Ell vré tot de-a una domnȕtorȕ sæ fȕæ.
Sæ-ȕi fac eȕ un lucru, ascultæ la mine,
80. Sæ træseȕi cu dȕnsul ȕncæ sȕi mæi bine.
ȕl ȕmbrobodeȕȕi, sȕȕi, cȕar ca pe-ȕæ muere;
ȕi pȕi ȕn cap ȕiestul, sȕi rabdæ'n tæȕere."*

Audȕnd æȕstea tȕncera se pleacæ,
Sȕi-ascultæȕi pe baba, ȕe 'nvatȕ sæ-ȕi facæ:

85. *„Na æst brȕȕȕ, ȕi dȕce, cæ-ȕi vræȕit de mine,
Sȕi la prȕndȕȕ bærbatu-ȕi a casæ cȕnd vine.
Sȕi cȕnd dupæ masæ va vré sæ se culȕe,
Tu du-te la dȕnsul cu firea-ȕi ȕea dulȕe
Ia-ȕi capul ȕn poatæ sȕi ȕl netedȕeȕe,
90. Sȕi cȕnd vedȕi de sȕgur cæ adormȕt este:
Atȕncȕi scoate brȕȕȕul (væi ȕe amæȕire!)
Sȕi cruȕȕȕȕ de'n pæru-ȕi taȕæ patru fire.
Sȕi mæi cætræ saræ firele æȕelle
Mi le veȕi da mie, sæ le pȕȕu la stelle:
95. Apȕi sæ vedȕi vieatȕæ, sæ vedȕi ferȕȕire!
Sæ vedȕi traȕu atȕncȕa, sȕi sæ vedȕi unire!*

Proasta tȕnerȕæ brȕȕȕul ȕn sȕn bagæ,
Dorȕnd sæ se facæ sȕȕȕului mæi dragæ.

- Baba de-altæ parte la bærbatu-ȕi merȕe,
100. *ȕntreæ 'n prævæȕȕe-ȕi, sudoarea ȕȕi sȕterȕe;
De'n æȕi ȕi selipeȕeȕe, ȕl mȕseæ de hæinæ,
Se facæ, cæ are sæ-ȕi spuȕæ ȕæ tæinæ.
Ell ear' vrȕnd sæ afle, æe va sæ-ȕi vorbeasæ,
Se puse, sæ-ȕi spuȕæ, sȕi ea sæ-ȕi sȕopteasæ.*

105. *Dȕcȕnd: „dragul mameȕi! of! ȕe te æȕeaptæ!
ȕe nenoroȕȕe ȕi-s' a pus ȕn fapȕæ!
Sȕȕȕea ta astæ-dȕi, pærecȕa-ȕi ȕȕitæ,
Va sæ te ræpuȕæ cu moarte cumplitæ!
Cæ ea cu un tȕncær are ȕnclȕnare,
110. Pe care-l ȕbeȕeȕe, mæi de mult, ȕmȕi pare.
Sȕi ell, un brȕȕȕ dȕndu-ȕi, o'nvæȕȕe tirannul,
Ca sæ-ȕi taȕe capul, æsfel dȕndu-ȕi plannul:
Astæ-dȕi cȕnd veȕi merȕe sæ prȕndȕeȕȕi a casæ,
O sæ ȕa sæ-ȕi cate ȕn capæ masæ,
115. Sȕi, vȕndu-ȕi bine, mȕna o sæ-sȕi puȕæ
Ca sæ-ȕi taȕe gȕtul sȕi sæ te ræpuȕæ!
Sȕi, dac' a mea vorbæ necredȕtæ-ȕi pare,
Prefæ-te, cæ nu sȕȕȕ de necȕ ȕæ urnare,
Sȕi-ȕi vedȕe cu æȕȕi, gȕndul cum ȕi este,
120. Sæ dȕȕi mulȕamȕtæ, cæ ȕȕi dedȕi veste."*

Omȕl, cum aude, spæriat preste fire,
Stæ la ȕndoealæ sȕi 'n nedumerire.

Se muncȕa cu gȕndul: „cum a lui sȕȕȕ
ȕntreæ atȕ tirannæ asupræ-ȕi sæ fȕæ?!

125. *Sȕi cum sæ 'ndræseasæ la ȕæ asȕa fapȕæ
Cu totul cumplitæ sȕi neȕȕȕeaptæ?!*
*Nu gȕndeȕe urma! nu gȕndeȕe ræul!
Sȕi-amoredȕȕul earæ, prostul, næȕereul,
Cum putȕ s' o'nvæȕȕe, ca sæ mæ omoare?!*
130. *Nu sȕȕe, cæ-ȕi ænæ, sȕi spȕndȕurætoare?!*
*Sȕi ea, ticæloasæ! nu puteå sæ-mȕ spuȕæ!
Cæ dragoste 'n silæ necȕ ȕædatæ nu e.
Sæ-mȕ fȕ dȕis: eȕ, frate! mæ duc dela tȕnc!
Nu ȕmȕ æȕȕi pe gustu-mȕ, n'æi nemȕ cu mine!*
135. *Sȕi-ȕi dam voe ȕnsu-mȕ, sæ meargæ ȕn pæce
Cu ell sæ træasæ pe unde ȕi placæ.
Pe semne pæcatul sȕi atȕa ȕi træȕe,
Amȕndȕi vieatȕa ȕn nevoȕ sæ-sȕi bagæ.
ȕe dȕc? necȕ eȕ nu sȕȕȕ: asȕa e, se vedȕe,
140. Vorba de ræȕ omȕl prea lesne o crede.
Deȕi dar' mæ voȕȕ dȕȕe, sȕi mæ voȕȕ prefæce,
Cæ nu sȕȕȕ nemȕca, sæ vædȕȕ, ȕe s' a facæ?"*

Judeȕȕnd æȕstea, se duse a casæ
Ca sȕi altæ datæ, se puse la masæ.

145. *Mȕncȕnd ȕn tæȕere sȕi 'ntȕristat cu totul,
Se dete pe-ȕæ per'næ rædȕmȕndu-sȕi æotul.*

- De næcadīū si cīudæ foc ešā de'ntr'insul.
 Eatæ sī nevasta veni lingæ dinsul,
 Si incepū pægul lin sæ-i netedieascæ,
 150. Vrind sæ-l facæ ásfel iute s'áfipeaceæ.
 Ásiá ell se lasæ, sæ vadīæ, æe-a face?
 Si ca cum adoarme curind, se preface.
 Ea atuncia bričiul de'n sīnu-si il scoate:
 Si-asupra-si pornešce urgīle toate!
 155. Cæ ell, cum o vede, in pečioare sare,
 Ii ia de'n mīni bričiul, strigind cu turbare!
 „Tirannæ muere! asta-ti e dorinā?
 Asta ti-i iubirea? asta-ti e credinā?
 Asta ti-i virtutea cea nelegiuitæ?
 160. Asta ti-i morala cea afurisitæ?
 Cum de'n ceriū nu cade fulger sæ te ardīæ?
 Sæ te mistueascæ trāsnet sæ te pīcardīæ?
 Cum nu se despice locul, æe te tine?
 Si sæ te ingiitæ de via pe tine?
 165. Fugi! pīei ne'ndurato! nu-mi sta inainte!
 Nu'ncape 'ndreptare, nu ascult cuvinte!
 Du-te de træsēce cu cine itī plaēe!
 De'n aceastæ clipæ pleacæ de-açi draēe!
 Cæ mi-ai voit ræul! nu-ti fac ræsplætire.
 170. Multæmitæ babei, cæ mi-a dat de scire!
 Ar fi vrut særmanna sæ-l încredinādie,
 Dar' cine-i da pas ei, ca sæ se'ndreptēdie.
 Îndesiert acuma fœeā juræminte,
 Cæ cutare babæ a seos'o de'n minte:
 175. Si-a pierdut credinā, ca si Eva raiul,
 Si, ca pin' aiēia, nu le-a mai fost traiul.
 Care uneltire vœdiindu-o dracul
 Se spœimintæ foarte de baba sœracul.
 Atit se 'nfricase de aceā bœtrīnæ.
 180. Încit neci pœpuciū nu i-i dete'n minæ;
 Ci departe-i tinse c'ūe præjinæ lungæ,
 Ca neci ræsuflarea-i la ell sæ n'ajungæ,
 Si ca de-ūe aspidæ sæ se otrœveaseæ,
 Sæ-l facæ in lume sæ se pedepseascæ.
 185. Eatæ dar' minciuna, æe face in lume,
 De-alle cœrii relle, istorii sint sume.

§. 100.

Visul pescariului despre dăruri. (Næræciune.)

(De Anton Pannul.)

„Decit la annul un boi
 Mai bine astæ-ai un ou.“

„Darul nemulțămitoriului i-se ia.“

- Spun, cæ un Sultann ūedatæ, care des tiptil imblå,
 Esind pe mårġinea mœrii spre a se mai preimblå,
 A vœdiut aci pre unul sœdiind si pesce undind,
 Si de curiosetate aproape de ell venind,
 5. Începū sæ-i facæ vorbæ si æe-va a-l întrebå,
 Dicind: „priētenne! prins' ai vreun pescișior, aū ba?“
 Ræspunse ell: „slabæ treabæ, tirtiia, pirtiia, mai nemic
 Vr' ūæ cite-va fitișioare, dupæ proverbul, æe dic:
 (Oaspætul nu minīncæ æe gīndesce,
 Ci minīncæ æe gæsesce.
 In Ponfida, fraților, minīncæ frundiele.
 Minīncæ giorginele si inginæ olivele.“)
 Vœdiindu-l golann, Sultannul, si cu curagiū ræspundiind,
 10. Ii plæcū sæ mai vorbeascæ si il întrebå dicind:
 Sultannul. De unde esci?
 Pescariul. De unde mi-i nevasta.
 Sultannul. De'n æe țiaræ? care ti-i pãtria?
 Pescariul. Pãtria omului este acolo, unde i-i bine.
 Sultannul. Ai copii?
 Pescariul. Unul in poale si altul in foalle.
 Sultannul. De æe esci sœrac?
 Pescariul. Sint sœrac, pe'ntru cæ nu sint bogat.
 Sultannul. Cum træsēci?
 Pescariul. Te uita in fatiæ si mœ 'ntreabæ de vieatiæ.
 Sultannul. Esēci nenorocit!
 Pescariul. Norocul se tine dupæ mine, ca pũlberea dupæ cine.
 Sultannul. Mai ai a casæ vreun ajutoriū?
 Pescariul. Numai eũ sint topor de oase.
 Sultannul. Esēci sœrac de fel, ori scœpætat?
 Pescariul. Cæ folos, cæ tatæ-mieũ a fost domn, dacæ eũ nu sint om.
 Sultannul. Te vœdiũ scœpætat, si nu te plīngi.
 Pescariul. Cine cade de sine, nu plīnge.

Ōea ēe omul sīngur īsī faċe, nime nu-ī poate desfaċe.

Sultannul. Copillul pīnæ nu plīngæ, muma nu-ī dæ tīfīæ.

Pescariul. Pīnæ vine cīful bogatului, ese sūfletul sāracului; cæ sætull la flæmīnd nu crede.)

Atuncīa dīmbind Sultannul, si hādīū de dīnsul fæcīnd,

Scoase de'n sīn portofoiul, si seriīnd ī-a dat, dīcīnd:

„Na aċest bilet si du-te la vedīrul maī curīnd,

Ca sæ-īī dea lei una mie, si nu sta tīmpul pierdīīnd.“

15. Luīnd pescariul biletul: atuncīa ell a vœdiut,

Cæ a vorbit cu Sultannul, si nu l'a fost cunoseut.

Særmannul, de bucurīe, ræmīnīnd īn loc uīmit,

Tīrdīū sī-a adus a minte, cæ necī nu ī-a mulīæmit.

Decī alergæ īntr'un sūflet, īnima īn ell sæltīnd,

20. Numai decī la vedīrul a ajuns nepreċepīnd,

Įntræ, īī dete biletul, si vedīrul īl cētī,

Si numæriīnd lei cīncī sute, ca sæ sī-ī īa īl poftī.

(Cæ cīne īmparte: partea īsī faċe,

Si . . . de'n gura lupului anevæ seotī īntreg.)

Ell, vœdīīnd, cæ nu-ī dæ pe toīī īī dīse: „apoī cæ fel!

Nu scribe, sæ-mī dai ūæ mie? de cæ-mī dai maī putīntell?“

25. Vedīrul cu nœcadiū dīse: „sī cæ? nu te mulīæmesċī?

Ī-aī dat cu īmprumutare, sī-acum nu veī sæ-ī primeċī?“

Si poruncī sæ-l īmpīngæ pe usīe, cum a venit,

Dīcīnd: „nu-īī dai necī aċestīa, dacæ nu te-aī mulīæmit!“

Si cu cītæ bucurīe, cīnd venīā, a alergat,

30. Cu atīta īntristare la casa lui a plecat.

Įntīū īī pœræā, cæ sboaræ, si de pæmīnt n' atīngæā;

Si-acum par' cæ-l īncærcase cu plumb, asīā 'nœt merċeā.

Se duċeā, si drumul par' cæ tot mereū ī se lunċiā;

Ca cum cīne-va de spate-ī se atīrna, sī-l trœċeā.

35. Da cæ ajunse a casæ, se trīntī, sīedīū ofīīnd,

Si nevæsteī salle spuse toatæ 'ntīmplarea de rīnd.

Ea cum audī, īndatæ asupræ-ī s'a nœcæjī,

Si 'nœpū sæ-l ocærasæ, cum la guræ ī-a venit.

Dīcīnd: „om færæ de minte! om prea ticælos si prost!

40. Cum lœsæċī darul de'n mīnæ, mæcar orī cīt sæ fī fost?

Nu vedī, cæ n'aī cīncī pæralle, la copī pīne sæ īaī?

Si n'aī avut mulīæmīre, cæ-īī da cīncī sute de lei?

— „Nevastæ! lasæ-mæ, dīse, mī-ajunċe nœcadiul mīeū.

De-mī va ajutā norocul: aċeī bannī tot ūī īaū eū!“

(Nevasta. 1. „Departæ grīva (cīīnele) de épure!“

2. „Dacæ face puīul aripī, nu-l maī gæseċī la cuīb.“

3. „A sburat ūædatæ de la mīnæ: s'a dus!“

2. „Traċī sperīntīæ ca spīnul de barbæ!“

5. „Særacul de cæ-ī særac? cæ n'are minte īn cap!“

Bærbatul. 1. „Nevastæ! taċī! sæ tac.“

2. „La cuptorīul cald puīīne lemne trebuesæ!“

3. „Nu atīīīā foc peste foc!“

4. „Nu-mī tot īndrugā la verdī sī uscate!“

5. „Cæ tot taī dracului bureīī!“

6. „Hor! hor! hor! pe'ntr'ūæ coadæ de topor!“

7. „Joacæ ursul la cumætru: vedī sæ nu vīīæ si la noi!“

8. „Vedī-īī de cīlīī!“

9. „Nu-mī aprīnde paīe īn cap!“

10. „Cæ nu īī-am fript sīerpī pe burtæ!“

11. „Omul dīce si īsprævesċe.“

12. „Nu toatæ dīīa clantīa, clantīa de'n guræ!“

13. „Ce am avut? sī cæ am pierdut?“

14. „De'n vīnt aū venit: īn vīnt s'aū dus!“

15. „Cu toatæ aċestea am sperīntīa īn Dumnedīæū!“

16. „Dumnedīæū nu lasæ pe om!“

17. „Dupæ īntristare vine bucurīea!“

18. „Dupæ ploæ trēbūīe sæ ræsaræ soare!“

19. „Nœcadiul e de la dracul!“

45. Pescariul de-all de aċestea dupæ cæ multe a spus,

A doūa dī demīneatīæ ear' sæ undeasæ s'a dus.

Decī strecurīndu-se tīmpul, pe cīnd toatæ s'aū uītat,

Eatæ ear' tīptil Sultannul a cētī la preīmblat,

Care vœdīīnd pre pescariul, si dīcīndu-ī: „Merhabā!“

50. Earæ-sī ca sī maī nœīnte īncæpū a-l īntrebā:

Sultannul. „Prīns'aī prietenne: cæva?“

Pescariul. „Puīīnæ treabæ.“

Sultannul. „Cæ aī dīs?“

Pescariul. „Popa nu toacæ de doūe orī pe'ntru ūæ babæ surdæ!“

Sultannul. „Scump eċī la vorbæ?“

Pescariul. „Vorbæ puīīnæ si mīncarea puīīnæ nu strīcæ necī ūædatæ omului!“

„Tæċerea tot de-a una e ca mīerea.“

Sultannul. „Socotīam, cæ-ī fī murī!“

Pescariul. „Bannul roċīu nu se pierde lesne!“

„Cīīnele de stīrurī nu moare!“

Sultannul. „Mæ cunoseċī?“

Pescariul. „Nu e nīmaī un cīīne scurt de coadæ.“

Sultannul. „Asīā vorbesċī la un om de treabæ?“

Pescariul. „Gura maī lesne vorbesċe adeværul, de cīt mīncīuna.“

Sultannul. „Nu īī minte, cæ am maī vorbit amīndoī?“

Pescariul. „Ocī, cæ nu se vœd, sæ uītæ.“

Sultannul. „Nu-mi dæruesci un pešce?”

Pescariul. „Cine cere, nu piere; dar' neci nime bun nu are!”

Sultannul. „Sæ ti-l duc a casæ.”

Pescariul. „La grædinariu sæ nu vindî cræstæveti.”

„Unde aduni tu surcêlle: eû am tæiat lemne.”

Sultannul. „Mæ faci dûsmann.”

Pescariul. „Ce mai jaf in ciuperçi! ce? o sæ-mi iai boi, sæ mæ

laşi ca caru'n drum?”

Sultannul. „Poţi sæ mori de mina unui dûsmann.”

Pescariul. „Si de-oîu muri, n'o sæ dea cu tunul pe'ntru mine!”

Sultannul. „Nu-ti placæ sæ træesci?”

Pescariul. „Neci n'am la ce muri, neci la ce træi!”

„Mingæiarea særacului e moartea.”

Sultannul. „Cit de ræu sæ træascæ omul: tot nu se înduræ sæ moaræ.”

„Se hirsiesce cu næcadurile, si se invatæ ca viermele in hireann.”

Pescariul. „La oraşul, ce se vede, nu trebuie cælæuðæ.”

„Mi-am vædiut visul cu ocii!”

„Mi-a trecut sæina pre'n traistæ.”

„Ce-a fost verde: s'a uscat;

Ce-a fost dulce: s'a mincat.”

„Tot doie oale-mi fierb: una seaçæ, si alta goalæ.”

„Destull am fost topor de oase.”

Sultannul. „Veî sæ-ti dæruesc ce-va?”

Pescariul. „Intrebî pre bolnav: veî sæ-ti dau pærinæ?”

„Numai bólnavii se 'ntreabæ; dar' e ræu; cind ašcæpi dela mina altuia; cæ bogatul se plînge mai tare decît særacul.”

„Pînæ a geme boi, scirtæie cærul.”

Sultannul. „Numai un cersitoriu de ar fi: tot cu diæhar l'aşiu hrænni.”

In urmæ vædiind Sultannul, cæ nu-l cunoaşce de fel',

Serise un bilet, si earæ-si dîndu-l a diis cætræ ell:

„Na aæeastæ hirtiuðæ, mergi la vædirul cu ea,

Si dela dînsul acuma lei tocma doæ mîi ia.”

55. Særacul pescariu atuncia pre Sultannul cunoseind.

Cædiu, særutæ pæmintul, multe multæemiri diind.

Sultannul însæ cu vorbe de-astea eræ 'ndestullat,

Si neci stætu sæ-l audie, ci indatæ a plecat.

Deci plecæ earæ-si pescariul, biletu 'n minæ tiind,

60. Fæcînd in capul sæu plannul, si intru sine vorbind!

„Acum pre toti banni earæ-si nedîndu-i de voiu vedæ,

O sæ 'næp cu rugæciune, sæ-l înduplec sæ mi-i dea.

C'atunci i-am cerut cu diorul: de-aæcea s'a supærat.

Gîndind ell de all de astea, a si ajuns la pælat.

65. Dînd vædirului biletul: ell tæie earæ-si de'n ei,

Si-i numæra inæinte numai uæ mie de lei.

Ell, vædiind, cæ îi opresce jumætate bannii ear',

Inæepu ca sæ se roage, sæ-i mai dea ce-va mæcar:

Sæ-i facæ Dumnediæu parte de ori ce se va ruga,

70. Sæ-i dea sinætate, dille, si altele îndrugæ.

Vædirul vorbe de astea nevrînd neci a audî,

L'a dat pe bete afaræ, ca si 'n cæcaltæ di,

Diind: „pe særac de-aæcea nu-ti vine sæ-l miluesci,

Sæ-l scoi de'n noroiu afaræ; ci încæ sæ-l imbrînceci.”

75. Ii dai lui bannii cu pumnul, si nu poti sæ-l multæemesci.

De'n pepennii tæi te scoate, de îi vine sæ plesnesci.”

Pescariul earæ-si, sæmannul, vædiindu-se alungat,

Ii venia sæ se omoare, ca un de tot desperat.

Merse, spuse ear' nevetei: ca earæ-si a inæeput,

80. Sæ-l certe, sæ-l ocærascæ, cu cite s'a preæput.

De tot nætæreu fæcîndu-l, nætæfletiu, gogomann, prost,

Si cæ vorba bætrîneasce adeværatæ a fost;

(Femeea: „De puîn cine nu se multæemesce

Neci de mult nu se invædnicesce.”

Nemultæamitoriului i se ia darul!”

Bærbatul: „Nu mæ cælcæ pe colliul islicului!”

„Cîste la cîste merge, si darul împrumut.

„Uæ minæ spalæ pe cæcaltæ, si amîndouæ fatia.”

„Imi diçi hîrb, îi dic: ciob!”

„Am eu minte in titæ.”

„Toatæ diua: gira, mira; adeværate,

Cæ femeea a îmbætrînit pre dracul!”

„Asta e boalæ cu leac: am eu ac de cojocul tæu!”

„La cuptoriul cald, nu trebuesc lemne multe.”

„Cit sint de næcæjit: sæ dai cu cutitul in mine, singe

nu ese.”

Femeea. „Fierbe singele in tine, ca într' uæ coaje de rac.”

„Bun de guræ: ræu de lucru.”

„Cu sîflet viteadiu si cu trup lenesiu.”

„La mîncare leu, si la lucru boi.”

„Faci umbræ pæmintului.”

„Viermii te mincæ de viu, nu-ti vædi casa?”

„Cînd mælaiu are, sare n'are; cînd sare are, mælaiu

n'are.”

„Îți ciorăesc mațele de foamă.“
 „N'ai ție pară cioră, și lenea te doboară.“
 „Ai ajuns de proverb în țară.“

Bărbatul. „Cine ride, gura-și întinde.“
 „Gura lumii numai pământul o astupă.“
 „Nu o să 'ndreptedii eu lumea cu umărul.“

Mureea. „Întreabă pe leneșul să te înveție minte.“
 „Ți-ai întins vrejul ca bostannul, și ai împlut lumea de crăstaveți.“

Bărbatul. „Tronc! Mărico!
 „Se lovî, ca nuca în părete, ca mireasa la moară, și
 ca musca în lapte.“
 „Unde o loviși și unde crepă!“
 „Na-ți-o frintă, că ți-am dres'o.“
 „Vorbă se făc: dă-mi ție lulea de tiutun, că bilcîi
 (tîrg) se face.“
 „Ai vorbit, de te-ai stricat!“

Mureea. „Necei eu acătare poamă nu sînt; dar' neci fă-țe păsere
 nu mă minînce.“
 „Soarele să-mi făc bun: luna să o minînce vîrcolăci.“

Bărbatul. „Mi-se aprînd calcîiele de doru-ți.“
 „Tu mori după mine, și eu n'am hăbar de tine.“
 „Lac să făc: broaște sînt destulle.“
 „Cîte belelle, cîte bube relle: toate n'capul babeimelle.“)

Acestea dicînd, îndată undișoara ell își ia,
 Și, ca și pînă acuma, pleacă la mare cu ea,

85. Dicînd: „asta mi-a fost soarta, îndeșiert îmbli să scap!
 Trebuie să pătîc omul, ce i-a fi scrisă la cap!“

Undînd ell, ca tot de-a una, și timp îndelung trecînd,
 Esî ear' tiptil Sultannul, și 'neoațe 'ocolo îmblînd,
 Dîerînd aci pre pescariul, eară-și veni lîngă ell,

90. Stînd: „e ușîurell!“ îi dîse; — „vin' și tu de-i ușîurell.“

Sultannul. „Aă nu e lesne?“

Pescariul. „Lesne: pune viiță, bé vin.“

„Ară, macînă, minînce.“

„Gîndești, că e floare la urecîe, să căuți acul în carul
 cu fîn?“

„Adevărat, lesne este a bægă în urecile acului, cînd
 vedî.“

Sultannul. „Nu ne potrivim la vorbă.“

Pescariul. „Cei ce se potrivesc, lesne se 'mprietennesc.“

Sultannul. „Mi se pare, că te cunoșc.“

Pescariul. „Mi se pare, poate, va fi, și vom vedé: toate sînt soră
 cu micîuna.“

Sultannul. „De nu te cunoșeam: nu veniam la tine.“

Pescariul. „Făc-care trage acolo, unde cunoașce, adecă: omul
 la om, și vita la vită.“

Sultannul. „Îți sînt prietenn.“

Pescariul. „Prietenu omului este punga cu bannî și sacul cu
 mălăiul.“

„Cu rudele să minînci și să beî; dar' daravere să nu
 aibi.“

Sultannul. „Poate ai gîndit, că o să-ți cer vr'un peșce.“

Pescariul. „Și pisiceî îi placă peșcele; dar' cînd trece puntea:
 incide ocîi.“

Sultannul. „Să n'aibi grije: nu-mi placă.“

Pescariul. „Pisica, unde nu ajunge, dîce, că pute.“

Sultannul. „Cum vedîi, ești sărac.“

Pescariul. „Bannî aă și țigannî.“

„Vasului goll toîi îi dău cu peștorul.“

„Nu e mai grea boală, de cît punga goală.“

Sultannul. „Eu îi sînt vaitorî de bine, și îmi vorbești una dela
 răsărit, alta dela apus.“

Pescariul. „Cunoșc de care poamă mă îngrăși eu.“

Deci vedînd eară-și Sultannul, că necunoscut a fost,

Și îi vorbi după haine, cum și eră 'mbrăcat prost,

I se făc eară-și milă, vedînd, că e tot golann,

Fără a ști, că vedîrul nu i-a dat mear un bann.

95. Gîndî în sine, că poate va fi fost cum-va detorî.

Ori a întîmpinat alte, ca un sărac muncitorî.

Cugetînd acestea, seoașă ție hirtie de sinet,

Și seriint într'însa dîse: „na! îi mai dău un bilet;

Aici scriu cetră vedîrul, ca să-ți dea trei mi de lei.

100. Aleargă acum îndată, și numai decît să-i i-aî.

Dar' să nu te vedîi și-aldată trenîuros, ca pîn' acum;

Îngrijește, de te 'mbracă, că nu-ți mai dău neci decum.“

Ell, vedînd, că e Sultannul, cadiu eară-și la pămînt,

Și i-a fost frică, să dîce de vedîrul vr'un cuvînt;

105. Cî, ducîndu-se la dînsul, se tacă a hotărî,

Să nu-i dîce neci ție vorbă, de îi va da ori și cît.

Întră, biletul îi dete, stătî cînd umilit.

Vedîrul își scîia treaba, că după ce l'a cîtit,

Îi oprî, ca și năinte, ear' jumătate de'n ei,

110. Și-i dete adecă numai ție mie cincî-sute lei.

Pescariul cu bucurie banni'n cœciulœ trægînd,
Începû sæ-î multîcmeasœ, vorbe multe îndrugînd.
Dar' cînd se gœtiâ sæ easœ, vedîrul l'a 'ntors de'n drum,
Dicînd: „vedî asîâ te 'nvaîæ, ear' nu ca pînœ acum.

115. Ūœ pœrâ cîar sæ-îi dea omul numai în dar, ešcîi detoriû
Sœ o iai cu bucurie si sæ fi multîcmitoriû.

Cît seried' 'nîiû sæ-îi dâi îie? ell: una mie de lei.

Cît all doie? ear' dise; ear': doie mi de lei.

Asîâ! vedîrul îi dîse' si-acum trei mi: sîese fac:

120. Un cœpital cum se cade pe'ntr'un om cît de sœrac.
Na-îi-î pe toîi pîn' la unul, si du-te cu Dumnedîæû!
Si nu fi prost! îine minte învæîiul cœ îi-l dâi eû!

Luînd ell bannîi grœmadœ, si cu multîcmitirî plecînd,
I-se pœrea, cœ viseadîæ, cœtrœ casa sa mergînd.

125. Tot îi pipœiâ cu mîna, cu ne 'nerederî se uitâ,
Se temeâ, cœ îi va pierde, dacœ se va dešcœptâ.
Ajungînd, ca 'n sbor, a casœ, si ca de'n sîmîirî ešit:
„Cœ fac eû, nevastœ, dîse, dorm, ori sînt învælmæšit?“

„Vai de mine! ea îi dîse, doar' nu vei fi nebunit?“

130. Vîno-îi în sîmîire! cœ ai? cœ nevoi ear' te-ai gæsînd?

„Uitœ-te la mine bine, cœtrœ ea vesel a dîs,
Am scœpat de sœrœcie, de nu va fi cum-va vis.

Cœ de multe ori în somnu-mî cu bannî în mîiîi m'am visat,

Si cînd mœ sculam la dîiûæ, rœmîneam ear' înistat.

135. De aœcea-tocma mîine o sæ mœ vœdîi cœ fel sînt.“

Dicînd aœasta îndatœ turnœ bannî pre pœmint.

Femœa cu bucurie rœpedîndu-se, îi ia,

Se 'mbatœ de pœrerî bune, mai ca sî dînsul, sî ea.

Nu-î prinde somn toatœ noaptea, tot sîdeâ si-î numœrâ.

140. Si cu grije sæ nu viiœ vr'un dušmann a li-î furâ,

A doûa dî demineatîa apueînd de'n cœpœtîiû,

La veciturî merĝe 'ndatœ, se 'mbracœ pe sine 'ntîiû.

Cmpœrœ nevestei rœciœ si smocine la copîi.

Dicîndu-î ea: „dar' lor haîne?“ ell îi dîse: „tu nu sœi.“

„Copîiul numai cœ minîncœ, e de folos: cœ îmbracœ, e hæram.“

„Lasœ-mœ în boîi mîei.“

„Ašcœaptœ îniîiû, sæ vedem alb în cœpestre.“

„Copîiul dœ-î cu varga peste sîedîiut, sæ-î viiœ minte la cap.“

„Unde lovešcœ numa, erešcœ carnea.“

„Decît sæ plîng eû: mai bine sæ plîngœ ei.“

„Cui i-î fricœ sæ nu frîngœ nucæi: mai pre urmœ o sæ-î plîngœ copîiul.“

„Cum îi cîntœ: asîâ trœbuie sæ joîi.“

„Ajungœ un cîomag la un car de oale.“

„Surdului îndœšiert îi cîntî de jale.“

„Orbului surda îi spuî, cœ s'a fœcut dîiua.“

145. Dupœ cœ pescariul nostru se 'mbracœ curat de rînd,
Îsi mai ia si-œ ciseâ bunœ, si-un cîubuc mare, dicînd:

„Decît toatœ vara cîoarœ, mai bine înr'œ dî sîoim.“

„Boeriul e tot boeriû, mœcar de ar fi încîns cu teiû.“

„Apa curĝe: pietrile rœmîn.“

„Cînd va Dumnedîæû cu omul: vine si dracul cu colaci.“

„Destull am fost topor de oase.“

Dicînd de-all de astea pleacœ ear' la mare

Cu cîubucu 'n mînœ, ca în preîmblare,

Unde cu Sultannul se tot întîlnise,

150. Ca 'mbrœcat sæ-l vadîæ, cumu-î poruncise,
Si, cum sæ-î vorbeasœ cînd îsi fœceâ plannul,
Eatœ cœ de-œdatœ vine si Sultannul.
Ell cade nœinte-î, se fœcœ jos broascœ;
Sultannul nu poate acum sæ-l cunoascœ.

155. Se uitœ la dînsul: cœ vei? îl întrebœ.

„Eû sînt, eû, pescariul! rœspunde în grabœ.

„Lupul, pe unde a mîncat asinul, tot dœ roatœ cîte œdatœ.“

„Eû sînt acella: dœ-mî Doamne cœ n'am gîndît, sæ mœ mir, cœ m'a gæsî.“

Sultannul îi dîse: „vedî asîâ se cade;

Ai vœdîut acuma cœ bine îi sîede?

Asîi vre sæ sœi numai, cum cœ tu de mine

160. Ai vr'œ multîcmitire, cœ îi-am fœcut bine?“

(Pescariul. „Gœina bœ apœ si se uitœ la Dumnedîæû.“

„Sînt gata sæ mœ arunc în foc si în apœ.

„Nu sînt în stare sæ multîcmitesc.“

„A vrut norocul cu mine.“)

„Lasœ aste vorbe, s'a mîntuit gluma:

Cœ si eû un lucru la tîne acuma

Tu sœi, mi se pare, însula cutare,

Cœrea un putîi are adînc foarte tare?

165. Sœ te duîi îndatœ acuma la dînsul,
Sœ te puî la gurœ-î, si sæ strîĝi înr'însul:
Cœ e norocul, Sultannul cœ-l are?
Si ešînd la vorba-îi sæ fœcœ 'ntrebare,

- Tu sœ dīcī: noroaċe! m'a trimis Sultannul,*
 170. *Sœ-ŭ fac întrebare: de ċe-ŭ eŝcī duŝmannul?*
Ċe te-aŭ pus în pismă-ŭ, ŝi-ŭ tot daŭ avere?
Se roagă pre'n mine, îndurarea-ŭ ċere,
Sœ 'ncetedi cu ura de-a-ŭ da bogătie,
Că loc nu mai are, unde sœ o tîiă."
175. Pescariul îndatœ în luntre se puse,
 La însula spusœ, ca fûlger se duse.
 Aflînd pe loc puŭil ŝi strigînd într'însul,
 Eŝi ŭe fœntomă îndatœ la dînsul,
 Cu sœptu în mînă, ca ŭe 'mpœrœteasœ:
 180. În fătîe-ŭ frumseătîe de ċea mai aleasœ
 Hăinele, porfira-ŭ cu totul gœlante,
 Ŝi ornate toate numai cu brilante,
 De pœreă, cœ este ŭe dînă soreasœ,
 De nu puteă omul la ea sœ priveasœ.
 185. Aceastœ fœntomă, dîe, saŭ nœlueire,
 Fœcū întrebare c'ŭe dulce dîmbire,
 Dîcînd: „ċe e vrerea? pe'ntru ċe o ċeamă?
 Pescariul, sœrmannul, tremurînd de spaîmă.
 Îi dîse: „noroaċe! m'a trimis Sultannul,
 190. *Se roagă pre'n mine, sœ nu-ŭ fi duŝmannul.*
Ċe-ŭ tot daŭ avere? cœ ell sœrac nu e,
Necî loc nu mai are, unde sœ o puă.
 Fœntoma îi dîse: „*du-te de ŭ spune,*
Că ell detoriŭ este a mi se supune,
 195. *Ŝi sœ nu se 'nċerċe a-mî da supœrare*
Cu asfel de vorbe de îngreŭŝiare;
Că mœ puŭ în pismă-ŭ încœ ŝi mai tare,
Ŝi-ŭ mai daŭ avere de trei ori cît are."
 Audînd pescariul asfel de cuvinte,
 200. Spœriat cu totul, ŝi eŝit de'n minte,
 Se'ntoarċe, se pune în luntre ŝi pleacœ,
 Vre ŭe întrebare fœrœ sœ-i mai facœ.
 Cînd plutîă pe mare, îi venî 'n gîndire:
 „Nu 'ntrebăŝi, nebunul, de-a mea noroċire!
 205. Deċi cît mai în grabœ încœpoi se 'ntoarċe,
 Mergœ la puŭi, strigœ: „noroaċe! noroaċe!
 Care e noroelul lui Udrea, pescarul,
 Care pe Sultannul fœcū sœ-ŭ dea darul?
 Ŝi îndatœ ese un om, ca arăpul,
 210. C'ŭe tîmburœ 'n mînă, ŝi sœrînd ea fîapul.

- Ell, cum îl dîœreŝœ, groadîe îl apucœ,
 Se 'ntoarċe la fugă, grœbind sœ se ducœ.
 Ear' norocul negru, dîornœind tîmbura,
 Începū de-ŭœdatœ la dînsul cu gura,
 215. Strigîndu-ŭ: „*fugî! du-te! ca sœ nu-ŭ vœdîŭ fatîa,*
Cœ nu mi se stingœ necî acuma gœatîa.
Ţi-a ŝierbit, sœrmanne! ŭe mititellul,
Cœ mi se rupsese la tîmburœ telul
Ŝi-mî pierdî cu dînsa atuncia eŭ ċeasul,
 220. *De-ŭ îndœptam tonul, ŝi-ŭ ascultam glasul.*
Dar' de n'œœam treabă, cum nu am cu annî!
Tu dela vœdirul tot nu pupai bannî.
Dar' îŭi coc eŭ turtă, nu te las în pœce,
Am de furcœ încœ cu tine, sœracœ!"
225. Deċi fugînd pescariul pe mare cu vasul,
 I se pœrea încœ, cœ-ŭ aude glasul.
 „*Sœracul de mine! dîcîndu-ŝi în ŝioapte*
Mult îmi este fricœ, cœ-l vîsedîŭ la noapte!"
 Cînd gîndîă aceŝtea în sine sœrmannul,
 230. Ŝi eră aproape s'ajungœ limannul,
 Eŝe tot de-ŭœdatœ ŭe fortunœ mare,
 Ŝi-ŭ împingœ luntrea încœpoi pe mare.
 Văluri mari, ca muntîi, se nălîœ cu spume;
 Se 'ntûnecœ ċeriul, nu mai vede lume.
 235. Luntrea lui, ca paŭl, saltœ peste vălluri:
 Cînd se trage 'n mare, cînd se dœ de măluri.
 Se leagœnnœ omul în bieata-ŝi luntriŭe,
 Cum lœgennî copillul într'ŭe copœiŭe.
 Sta cînd aci vâllul în ea sœ se toarne,
 240. Cînd în mare altul sta sœ o rœstoarne.
 Ell, vœdînd, cœ este în periciŭ prea mare,
 Ŝi de mîntuire sperîntŭe nu are,
 Începū cu jale peirea sœ-ŝi plîngœ,
 Sœ se tîngueasœ, mîinile sœ-ŝi fîngœ,
 245. Ŝi cînd ell de groadîe plîngœă, spunînd multe,
 Vine un vâll mare toema cît un munte,
 Îi rœpede luntrea, o sparge dœ-ŭe stîncœ,
 Ŝi ell se eufundœ în marea adîncœ,
 Ŝi 'nœpe sœ 'ngiŭe apœ, sœ se înfle,
 250. Încît nu mai poate de loc sœ rœsufle
 Ŝi cînd ell în luptœ în apa ċea rece
 Se află în cînuri, gata sœ se 'nnœce,

Se desċeaptæ 'ndatæ de'n aċeste vise,
 Ši, ġindind la ellé, ġntru-šī dīse:

(„Dracu-šī bate joc de om la bætġnēiē.“)

§. 101.

Vieatġa cġmpenneascæ.

(De Gr. Alesandreŋcul.)

1. Ašġá, simpla vieġiure
 Eū šġiū sæ o preġiuse,
 Ši de aċeá feriġire
 Voiū bucuros sæ-ġi vorbese.
5. Dar' florile šī verdeatġa,
 Apusul šī demineatġa,
 Ši flúerul cġmpennese,
 Cu pátimi, cu cġnuri grelle,
 Cu starea ġnimeġ melle,
10. Neġi cum nu se potrivese.

 Departe de-acelle lócurġ,
 Će poate m'ar fi 'nsufflat,
 De tiġærennesġile jócurġ,
 Će-adesea m'au ġncġntat;
15. Cuprins de nemultġemire,
 De grġe šī de mœhnire,
 De soarta mea ocolit,
 ġn relle, ċe mæ 'mpresoaræ,
 Će ġinduri, ideġ omoaræ
20. Spġretu-šī pierde puterea:
 E greū sæ desċrġi plœcereæ.
 Cġnd súfletul e mœhnit.

 ġnsæ a mea multġemire
 Pe'ntru a ta ġæsduire,
25. Eū tot nu o poġiū uitá.
 Ši ċġt va sta pre'n putġntġæ,
 Voiū pune a mea silġntġæ,
 Adevær a imitá.
 Mæcar ġn vorbele melle
30. Sæ poġiū sæ ġæsese vœpsele,
 Sæ šġiū sæ 'ntrebuintġediū

- Colorile osebite,
 Tónurile feliurite,
 Care stilu 'nsuffletġediū.
35. S'aræť atġta šġmtġire,
 Cġtæ šġmtġam multġemire,
 Cġnd dulċea sereġ rœcoare
 ġn ġiuru-mġ sæ ġntindeá
 Ši pátimi sfœšġiġtoarie,
 40. Ca áburġ de'n lac, de'n mare,
 Desġertul mġ le-absorbġá.
 ġmpreun'am vieġiuit
 Ši plœcere-adeværatæ
 45. Dillele mġ-a ġndulcit.
 Este un cġmp lat, ċe are
 De vecġe, firešġi hotare
 Un mal cœtræ ræsærġ,
 Ear' cœtræ apus ūæ apæ
 50. Će sáduri, ġrœdġni adapæ,
 Će unde tiġermul setos,
 Ši 'n rámuri multe 'mpærġtæ,
 Curgæ mġndræ linġŋitæ
 Pe patu-ġ ċell arinos.
 55. Casa pe-ūæ muce clœditæ,
 Šġnguræ cġmpul domġnd
 De umbræ neocolitæ,
 O vedġ ġn áer albġnd.
 Sæ dġe, cæ a ċġ didire
 60. E lucrġ cu osebite,
 Cæ e de-ūæ arcġepturæ
 Cap de-operæ ġn nœturæ.
 De loc nu mġ-ar pæré greū;
 ġnsæ aċeastæ minġiunæ,
 65. De šġ ġndestull de bunæ.
 Apasæ cūġetul mieū.
 Ašġá dar' ġau ġndræsnealæ,
 Ši spuiū, cæ adeværat
 N'are nemic de mirat;
 70. Dar' are, færæ 'ndœalæ,
 Tot ċe e neapærat.

 Spre patru pærġi alle lumġ
 Patru ferestre privesc,
 Ši dacæ pe tonul glumeġ
 75. Liber ġmġ e sæ vorbese,

- All lor númer si micime
 Cu a casei înclîime
 Atît nu se învoesc,
 Încît ocîul, ce le vede
80. Cu lesnire poate crede,
 Cæ se plætîu altæ datæ
 Vre ūc dajde înseminatæ
 Sub nume de ferestrit;
 Mæcar cæ nu mi se pare,
85. Necî unde-va am cetit
 Cæ la vreŭc întîmplare
 Nobiliî sæ fi plætît.
 Asfeliŭ de nœrâvuri proaste
 Dacæ vre ūc dat' aŭ fost,
90. N' aŭ putut fi alle noastre
 Cî-alle poporului prost.
 Numai ell singur plætesce,
 Fiind mai obiînuit;
 Ear' de ce nicî se vorbesce;
95. Pe cît ar fi de cumplit,
 Pricina e delicatæ
 Si prea puîn cugetæm
 La multimea ne' nseminatæ
 Adevêruri s'aruncæm.
100. Dar în vorbæ neplæcutæ
 Ca sæ nu ne înœurecæm,
 Si ca nu, de'n întîmplare,
 S' aduc la mulî supærare,
 Descrierea înœeputæ,
105. Mai bine sæ o urmæm.
- Aproape de casæ 'ndatæ
 Spre meadîc noapte s'aratæ
 Ūc bisericæ smeritæ,
 Un tîmplu Dumnedîcæsc
110. Unde muncîtorul vine,
 Prinosselle sæ'sî încine;
 Unde ruga umilitæ,
 Ca tæmiea cea sfînitæ
 Este la cêrîuri primitæ
115. De pærintele obşcesc,
 Tot cætræ acæastæ parte,
 Un sat puîn înseminat,

- În doue rînduri se 'mparte
 Pe linie asiediat.
120. În valle se vœd desîsiuri,
 Sâduri, livedî, alunîsiuri
 Pe urmæ ocîul dîcæresce,
 Un deal ce se prelungeşce
 Verde si împestrîfiat.
125. Coæstele-i sint învêlite,
 De vii de sæmœnnæturî
 De tiârîne felîurite,
 De crînguri si de pæduri
 Muntîi mai îndepærtare
130. Se vœd cu tûlbure nor;
 Vara le e la pecioare
 Si earna pe fruntea lor,
 Eatæ, dup'a mea pæreræ,
 Locul atîta dorit,
135. Unde dille de plæcere,
 Dille scumpe am trœit.
 Frumoasæ singurætate,
 Bûnurile-adeværate
 În sinul tœŭ le-am sîmîit,
140. Pæce, lînişce, vieatîcæ,
 Toate-acolô mæ 'nsotîa,
 Si de'n ori ce dimineatîcæ,
 Multîumirea se nœscæa.
 Dacæ vre ūc cugetare,
145. C'ŭc umbra de întristare
 Fruntea mea acoperîa:
 Usioaræ-i întipærire
 Ca cærcul acell subîire,
 Cæ-atîtîcæ de'n întîmplare,
150. P'o undæ nemiscætoarîcæ,
 Un vînt cu lîncæ suflare,
 Treceæ, se pierdeæ pe sine,
 Si-all firei glas sîmtîtor
 Si ideile senine
155. Luaŭ earæ-sî cursul lor.
- Adese ori pe cîmpie
 De parte mæ rætæcîam,
 Adese cu bucurîe
 În dulcî redîuri mæ pierdeam.

160. Simbóluri de tinereție
Flúturi cu vésele fetie
Privirea mea o trageá:
Pe earbœ in depœrtare
Flúturile pœreá floare;
165. Dar' cînd îmbletu-mi simtîá
Însepte-le-amœgitoarie
Se naltîá, gœsiá scœpare
Aripele-sî scuturînd,
Sî eũ c'ũe dulce mirare
170. Vedeam florile sburînd.

Nori desî, negri, cite-ũædatœ
Ceriul il întunecá,
Sî ploaea 'n ei adunœtœ
Pe cîmpîa 'nsetoșitœ
175. În torente se vœrsá;
Apoi radiœle-i robite
Soarele 'ncet desfœcînd,
Sî 'n muntî vâluri aurite
Nóuriî úmedî prefœcînd,
180. C'ũe privire 'nflœcœratœ
Lumea ell o cuprindeá,
Sî ũe mreajœ purpuratœ,
Peste deáluri întindeá.
Cînd aceá stea ardîœtoarie,
185. Aproape de-all søu sfînit,
Pœreá a da søerutare,
Pœmintului, œe-a 'nœældîit,
Sî mai întorcînd ũe radiœ
Cœ dímbet prietennese,
190. Sta un minut søe o vadiœ
Ociî care o doresc
Ociî aceî, pe'ntru care
Este œell de'n urmœ soare
Cœ ei poate mai privese
195. Supus la aceá uimire,
L' aceá adineœ simtîre,
Care sub cœriuri senine
Sara aduœe cu sine,
Liber de griji, de dorintîe,
200. În cûgetu-mi multîumit,
Mœrînd ũe naltœ putere,
Eũ ascultam întœcere

- All multor miî de fîntîe
Concœrtul nemœrgînit.
205. Sî cînd lun' argîntuitœ
Albind earba de pe valle,
Esiá linœ, ocolitœ
De stellele curtiî salle;
Pe deálurile rîpoase,
210. Stam, mœ opriam søe privese
Cœriurile søemœnnate
De globuri nenumœrate,
Cœ ca fœclîi luminoase
În umbra noptîi lûcese
215. Pre 'n alunisiũ suflá vîntul,
Frundîa usîor clœtiná,
Nuœîi bœtrîni ca pœmintul,
De-a lungul se desemná;
Unda œea armonioasœ
220. A unui ascuns isvor,
Ca ũe sîoptœ amoroasœ
S' audîá în preajma lor.
Curmînd adînea tœœere,
A cîmpului linîscit,
225. Un glas cîntá cu plœcere
Un cîntec obiœnuit.
Ast glas, aceastœ cîmpîe
Noaptea care mœ 'nvœliá,
Gînduri de melancolie
230. În inimœ-mî înviá.
Sî florile tinereției,
Visuri, sperîntîe-amœ giri
Aceá girland'a vietiei
Tîesutœ de nœlucîri
235. Care, cite una una
Treptat s'aũ desfîntîat
Ca frundîele œe furtuna
De verdi le-a smuls, le-a uscat,
Mi s'aratœ încœinte,
240. Cu gîndul mœ întorcœam
La lœcurile dorite
În vallea œe-atîit iubiam
Vedeam livada, grœdina,
Poteca, œe des cœlcam,
245. Pœrul înalt sî tulpina

- Unde copill mæ jueam,
 Asfelü in tîerî depærtate,
 Unde strein te numeşei
 De-audi pe neaşceptate
 250. Limba care o doreşei,
 Limba aċea pærinteascæ,
 În care tu te gîndiaî,
 Će 'n vîrsta copillæreascæ
 Cu maicæ-ta o vorbiaî,
 255. Ori cit de uritæ fie,
 Aspræ, grea la audit,
 Se naşce ūæ bucurie
 Un ċe neobiċinuit,
 Ūæ simtire vie-adîncæ
 260. În sūfletu-tî rætæcit,
 Şi credi cæ te aſli încæ,
 În ſiara ċe-aî pæræsit.
- A! dacæ ūæ provedinîæ
 Asupra mea ar privi,
 265. Dacæ smerita-mî dorintæ
 Soarta o ar împlinî;
 Departe de-aî tiræniei
 Scoſi prea-crudî nelegiuiî
 De cursele viclenniei,
 270. De oamenî neomennîi,
 De tot ċe se crede mare,
 În fapta, ċe necînstese,
 De dimbele scutitoare
 Care le nesocotese,
 275. Uitînd acea dîæetate,
 Care 'n sgomotosu-şî sbor
 Stăturilor încelîiate
 Le suſcæ cæderea lor,
 La cîmp, locaşiuri de plæcere,
 280. Bū multiumit aşiū træi,
 Linîşcit şî in tæcere,
 Dîua mea aşiū împlinî,
 La binele ċe îmi place,
 Şi neamului meū dorese
 285. Pe voi cîti puteti a-l faċe
 Aşi ċercă sæ væ pornese!
 Aşiū pune mica mea parte,
 Silintia-væ læudînd,

- Isbutire nu departe
 290. Bunæ, dreaptæ arætînd,
 V'asîū arætá respætirea
 Şi-un înger ajutetoriū
 Şi cîntea, şî multîæmirea
 Će inimile aprinde
 295. Ear' ælluia ċe se vinde,
 Un træsnet ræsbunetoriū!

§. 102.

Cununa.

(De'n Dîorile Bihorului.)

Eatæ nişce viorelle!
 Culégeſi Copii de'n elle;
 Culégeſi, legaſi cununi
 Daſi propîsindei Næciuni!!

§. 103.

Dîorile şî Noaptea.

(De Væsiliū Jufiū.)

1. „Eatæ dîorile se varsæ
 Pe-all.Bihorului pæmînt,
 Şi eū, ċeaſia voii ſi ſtearsæ
 De pe locul esta sint!
2. Unde domniū multe secie
 Peste un fæimos popor
 Će de'n timpurile vecie,
 Locueşce în Bihor!
3. „Cugetam c'umbrele melle
 Nîmene le-a turburá,
 Sæ væ verse peste elle
 Dîori? in mînte nu-mî erá!

4. „Însăcē?! cu sumēiē
Eata, eata cum rəsar.
Scoțiindu-mă de'n moșie
Vai! de mine ție amar!“
5. „Cesteā noaptea 'ntunecoasē
Întru sine suspinind
(Ceaiā la toți fioroasē)
Le gemedă încet trecind.“
6. „Cind diorile în porfire
Îmbrăcate, răvărșă,
De a soarelui lăcre,
Ce ascuns le 'mprumută.“
7. „Ŭe Strigare furibasē:
Unde mērgēi, cē voii?
(Aud dulcile formoase)
De cu tot mă nemițăi!“
8. „Intr'ăceste locuri sinte
Cum culeaiāi a întră
Unde veche monuminte
Sîngur'-am drept a pastră?“
9. „Și voi cu a voastră diare
Voii a le destuci
Tragînd sferă îndurare
Vălul ție le coperi?“
10. „Cine sintei furioase!?
Lăsai-mă a domni
Umbrele-mi întunecoase
Line fură, line-or fi!“
11. — „Noi sintem, — de vreă a șcire —
Diorile Bihorului!
Și voim a ta eșire
De'n vatra poporului.“
12. „Ce aiția locuesce,
Adus înca de Trăian
De ție sumetii se numesce
A fi sînge de Romann!“

13. „A lui scumpe floricele
Voim a le ră'nvia;
Căce vâlul tău pe elle
A! de mult le nădușiă“
14. „Nădăui a sfăsiare
Vălul tău întunecos,
Facînd liberă cărare
Soarelui cell luminos“
15. „Umbrele-ți pin n'or fi șterse,
Nemic poate un popor
Numai lăcrime să verse
Cu durere și fior.“
16. Unda Crisului fuginte
Vălul roșior, spumat,
E lăcrima unei gînte
Cu sînge amestecat.“
17. „Cară-te dar' spurcă ceaiă!
Că in sînu-ți negrițos
Diațe moarte, nu vieaiă
Și un gēmet dureros!“
18. „Timpul trece, nu ne-așceaptă,
Nu putem mult a-ți vorbi
Firea toată e deșceaptă
Mai mult nu poți predomini!“
- * * *
19. „Aidem și noi sorioare,
Că avem mult de-a gēta
Pin' ce auriul soare
Va eși de'n mantă sa.“
20. „Ca să răverse încă luce
Peste rumînul popor,
Ce flacarînd va aduce
Mai ferice venitor!“

§. 104.

Ūæ noapte pe ruinele Ċetăŭi Neamŭiul.

(De Mihăiŭ Cucăureannul.)

1. Suflăŭi ræcoroŭi dăefiri, suflăŭi cu vioŭie,
Suflăŭi ŭi vœ 'nginfăŭi, suflăŭi astor ruine
Unde bravăŭi Moldovăŭi, în marea-ŭi bœrbăŭie
Nimiŭiă sumeŭiea puterilor strœine.
2. Soarele dupœ deăŭluri abiă mai lumineadœ,
Purpura-ŭi se întinde tœriea rubinăŭi,
Ŗi luna'n loc se nalăŭie, ear' riul murmureadăŭie,
A ei sârbede radăŭie în undœ-ŭi oglindăŭi.
3. Acum toatœ miscarea în cuiu-ŭi se tăresœe,
Se trăge în locaŭiu-ŭi spre a se pœusă,
Număŭi pœstoriul turma spre cîmpuri o porneŭie
Ŗi'n rœdiu prevegătoarea începe-a cuncertă.
4. L'all bŭcinulŭi cîntec ecœ de'n depœrtare
Îi respunde îndatœ, cîntarea-ŭi imităŭi.
Cînd ŭi cînd se aude a cînilor lœtrare
All berbecelulŭi clœpot, ŭi oile sbierăŭi.
5. Nemăŭisorul în valle curăe ŭi murmureŭie,
Filomela'n pœduri cîntœ neîncetăŭi;
Ŗi ceriul pe încetul de nori se lœmureŭie
Ŗi, cît priveŭie ocăul, cu stelle-ŭi presurat.
6. Pre'n veciele rœŭipuri în tœnuri floroase,
Ūœ beatœ cucuvăe într'una rœcniăŭi;
De jălnica-ŭi bocire, de plîngerea-ŭi duăoase,
Ŗi deseŭe-ŭi suspănuri, nœtura bubăŭi.
7. Dar' eatœ se aŭieadăŭie tœcerea œea mai sîntœ,
Toatœ miscarea doarme, totul e liniŭeit,
Glăsurăŭi nu mai rœsunœ, necăŭi bŭcinul mai cîntă,
Toate sînt în rœpăus, totul e ferăit.
8. Acum sute de gînduri de ŭœdatœ mœ'mpresoara;
Nimic nu se mai vede, nimic n'aud sunăŭi,
De-ŭœ parte-mă pare-ŭœ umbœ c' asuprœami se cœboarœ,
De alta ear' ŭœ mie în preajma mea îmblăŭi.

9. „De altœ parte earœ pœreă dădul œ-mă dăce
„*Amic all libertăŭi spune-mă la œe-ăŭi venit,*
De'n lumea trăioaria l'a melle umbre aiœ?
œ sorăŭi, œ întămplare, œ rele te-ăŭi gonă?“
10. „Ŗi peatra subŭt pœăoare-mă pœreă, œ se rœstœŭie
Dăcăŭi: „*nu se cuvăe de-asuprœ-mă a cœlă!*“
Ŗi ocă'n aœă clipœ nimic nu mai dăeresœe,
De cît măŭ de ŭœntoame care mœ 'mpresură.“
11. „Ŗi sus pe œetăŭie, pœreă œ se iveŭie
Rumăŭie eroină, œ fiul ŭi-a œertat
Dăcăŭi-ŭi: „*Te întœrœe, pe duŭmann birueŭie,*
Seăŭ moră în cămpul luptei, dar' moră ca un bœrbat!“
12. „Pe'n tinsele cœmpăŭi, privăŭm ŭœ numœroasœ
Oŭtire aŭœptăŭi-ŭi porunca de-a lovăŭi,
Ŗi fătăŭi fœ-cœrui pœreă foarte vœoasœ
Ca căŭd pe'ntrăŭ a lor drœptari vœă a rœboăŭi,
13. „Răul în murmurare-ŭi pœreă ear' œ-ŭi ŭœptœŭie;
Întrebăŭi: „*căne aiœă pe mine m'a adus?*
Pe-ăœell loc, œ de umbre acuma se domneŭie?
Pe-ăœă peatrœ uitatœ, care nevoă m'ăŭ pus!“
14. „Care dureră cumplăte mœ fac œ tănguesœ
ŭitatele mormăte ŭi-ăœell loc dœrămat?
Seăŭ poate, văŭ ca alăŭi ŭi eă œ rœŭipese
Ăœell momăŭi, vœcăŭie œe-ăăŭa s'a surpat!“
15. „O! umbœ rœŭeptatœ! că-ăŭă obrœŭicăe,
Pe-ăœeste lœcără sîntœ nu căget a cœlăŭi,
De împrœivœ încœ a voastrœ bœrbăŭie
Venăŭ am cu acuma, vœbăŭi a o căntă.“
16. „Vœăŭ œ plăŭg aiœă pe tœerăŭie străbuneasœ
Ŗi-apœi œ căŭt în lume căŭstea, œ merăŭăŭi,
Se ŭœă totă Rumăŭi oră căŭd œ vœ mœreascœ,
Ŗi de-alle voastre fapte œ fœ încăntăŭi!“
17. „Întœrœăŭi-vœ scumpe l'avoastre locuăŭie,
Cu Ŗăŭipœ ŭi œsar fœrœ a mai venăŭi!
.....
18. „Nu vœ 'ngriăŭi o! umbœ! œ nu v'ăm dat ŭăŭerăŭi,
Nu nă s'a scurs de'n văŭe săŭgeŭie străbuneŭie!“
.....

19. a voastre suvenire
 În inimile noastre în veți vor guvernă;
 Și pruncul, care suge l'a voastră pomenire
 De'n brațul mamei sale spre voi va căută."
20.

21. Dar' cine întrerupe a noastră cunvorbire?
 E glasul unui clópot, ce strigă prea duios
 Ell eieam' acum tot omul sintă minăstire.
 Adună ori pe care, pe bun, și pe frumos.
22. De'n fație-mi umbra piere, ear' l'inișcea s'asieadîe;
 Plăcuta auroră se vede-acum roșind,
 Și glasul rîndunellei acum îmi scîntieadîe
 De-a dîllei înturnare, c'e'n prip'ar fi sosind.
23. Cătatea sta de-asupră-mi mareație și trufășie,
 Spuiîndu-mi cîte veacuri în urmă-i acum sint,
 Și ce puternici gînte, ce arme uriașie
 Supt didu-i tși găsire all lor etern mormînt.
24. Desceaptă-s' acum toate de'n somnul lor de pace
 Nimica nu mai doarme, ei totu-i ridicat,
 Dar' cine e în stare să poată a mae face
 Să las sintă cătate, să las c'est did surpat?
25. Nemica cœi nu are, putere așî mare
 Să poată a mae trage de'n locul, ce iubese:
 Măcar cœ lîngă dînsul nu simt decît tristare,
 Dar' tot nu-mi stă'n putinție, să-l las, să-l părăsesc.
26. O! voi vecie ruine de'n vînta străbunească!
 O! dîduri râmășitîe cœ-acum vă răsipiți!
 Pe voi, cred, viitorul va săi să vă marească,
 Va săi să v'onoredîe, va săi cît prețuți!
27. Acum l'a mea pörnire vă las eu dărîmate,
 Dar' însă mœ'nein, voue scîind a vă mări:
 Dorind cû-a mea venire să vă găsesc înalte
 Să vă sar' universul cœ 'nvați'a vă cînstî.
28. Dar' eată se iveșcă a soarelui lumină
 Cu rădiele-i începe lumea a rubină,
 Și toate-s multîemite, și înima-mi e plină
 De cînuri cœ'n veci, nu pot a le uita.

29. Plugariul eată trece, cu mare răpejune,
 Păstoriul își porneșcă turna în cîmpii
 Și sfînd pleacă genuncii, de-si face rugăciune,
 Cătr' acell cœ-l pădiescă în codri și'n pustii.
30. Îmi plec sî eă genuncii pe-ăe bîeată temelie,
 Cœ pare cœ ūedată acell loc fu sîntit,
 Și cœriul rog să-mi dea mœcar cœ-va tœrie,
 Să pot tînguî jălnic acest dîd părăsit.
31. Și suspinînd în urmă cu oci'nlœerimare,
 Mă seol măi mult în silă pornîndu-mi all mieu pas;
 Jurînd sintelor dîduri etearnă neuitare!
 Mă 'ntore eară-si spre elle: — iaă lira-mi și le las.

§. 105.

Cartea vieții.

(De Dăscălescul.)

1. Omul în lume ori cît trăeșcă
 Altă nu face de cît învație,
 În cartea vieții, ce n'o sfîrșieșcă
 Pînă se curmă și-a lui vieție.
2. N'o măi sfîrșieșcă, cœi cartea are
 Volûmuri multe și miî de file
 Învație 'ntr'una fœră 'nœtare
 Cœi tœmuri, file, sint anni și dîlle.
3. În floarea vîrstei, cînd întră 'n lume,
 Toate, cœ vede, frumoase sint;
 Apoi de'n carte cunoasce-anume.
 Cœ fericeirea nu-i pe pămînt.
4. Înveți și anniî mereu te-ăpasă,
 Rosele zboară de pe-a ta fație,
 În loc vin vîrste, ce îi le lasă,
 Pe frunte, cinul, sbîrcită creație.
5. A provedinției naltă voinție,
 „Vieție“ titlu cœrtii i-a dat;
 De cînuri grele, de suferinție
 A vieții file le-a înundat.

6. Drept mîngăiare la suferință,
Ne-a lăsat în sã pe-acest pãmînt
Sperîntî' amoare, și-apoi credință:
Ferieit simbol, de trei ori sînt.

§. 106.

Annul Mænnos.

(De Væsiliū Aron.)

Turturica, și porumbul
Nu mai tac mute ca plumbul
Neci Prevăgiatoarea mică
Neci noptătea cîovică
Cînd arburel dă verdeață
Și rævarsă mustareată.

1. Drægelași Primævaræ!
Te iveși véselæ earæ,
Ne dai semn de roadæ bunæ
Ca sã facem împreunæ
5. Cînte cellui Preaputérnic
Mærindu-l în ton cucérnic
Pecit firea omenneascæ
E în stare sã-l mæreascæ.
Gîația, și Neaūæ cumplitæ
10. În pripæ fu resipitæ,
Earba subț frundia uscatæ
Sæ ridicæ de ūdatæ
Arætindu-și colțitul verde
Cum frigul puterea-și pierde.
15. Eatæ codrul înverdiescæ,
Firea toatæ se clætescæ,
Pomi cîia cæ dau roadæ
Unii de mîgurî se noadæ
Alții dupæ a sa fire
20. Înfloriți mai cu priire
Dau albinellelor hrannæ
Și sburætoarielor mannæ,
Cîocîrlæa desceptatæ
Vrea cætræ nori sã ræsbatæ,

25. Sburînd se 'nvirte rætigæ
Și véselæ pe sus strigæ.
Cucului, cæ amorise
Îi vedem gura descisæ
De'ntr'un loc într'altul shoaræ
30. Se suie, și se pogoaræ
Cîntînd dupæ a sa fire
Pre'n a capului clætire.
Turturica și porumbul,
Cæ tæcuse mult ca plumbul
35. Pe uscate ræmurelle
Dau glasul cell plin de jele,
Și dacæ-și aflæ soție
Îl scimbæ în veseliæ,
Cæareæ loc de cuib, și unde
40. Îl aflæ bun, se ascunde.
Rîndunea învîrstatæ
De'n cæpriori desceptatæ
Pe loc cæ prinde de veste
Cæ diua aproape este
45. Pre'n glasul cell cu ræstire
Face la cásnici de scire
Ca din patul sæu cell moalle
Fære præget sæ se scoale,
Și așiã fiescæ-care
50. Sæ s'æpuce de lucrare.
Mierla, sturdiul, și cu elle
Cellelalte pæsærelle
Cæareæ și, dacæ gæsescæ
Vr'un paiu, cæ se covæscæ
55. Îl due, în cuib îl așiadiæ
Cu cæa mai strâsnicæ padia,
Nu cum-va sæ se iveascæ
Unde vreū elle sæ nascæ.
Peste noapte cu ræcoare
60. Micuția prevegîtoare
Glæsuind, face mai line
Inimele, cæ dorm bine
Face somnul greū, mai dulce
Face pe toti sæ se culcæ
65. Singuræ ea prevegîdiæ
Și cînd dorm toti, îi vieadiæ.
Tiarea, cîoara, și ori cîte
Decit elle mai urite

- Cīocul sœū cēll noduros
 70. Nu-l lasœ fœrœ folos.
 Clontīænnēsœe fiœ-care
 Sī cīntœ dup'a sa stare.
 Tu pūpadīœ puturoasœ
 Tu pāsere ticœloasœ,
 75. Cu totul bine aī faœe
 De ne-aī da īncāi tu paœe,
 Sœ-tī īi gušīa neīmflatœ,
 Sī creasta nebīrdīoīatœ!
 Cī sī tu, ca ūœ nebunœ
 80. Cīntī īn codru, de'mpreunœ,
 Sī cīnd dīūa se ivešœe
 Clontīul tœū pupupœesœe,
 Pe cīnd soarele lucešœe
 Sī de sus spre noi privesœe
 85. Cīmpurile toate plīne
 De fluturī, sī de albīne,
 Cœ pecīnd de dīmineatīœ
 Sug de'n florī crude dulœeatīœ,
 īn fāgurīi desīertatī
 90. Sī de mīere despoīatī
 Cloœesc noue albīnelle
 Ca īnmulīndu-se elle
 Maī tīrdīor sœ roeasœe
 Sī la nūmœr sœ sporeasœe.
 95. Privīre desfœtœtoarīœ
 Pre'n rœruncī pœtrundīœtoarīœ:
 īn codrī, sī pe cīmpīe
 Lumea, ca de'n mortœ vīœ;
 Pe tot locul vacī sī boī,
 100. Capre sī cīrdurī de oī.
 Mīellusīeīū acī sug
 Acī īnt'r'ūœ parte fug,
 Sī 'ntorcīndu-se napoī
 Se mēstecœ īntre oī,
 105. Acī de maīcī depœrtatī
 Sī la un loc adunatī
 Joacœ, sar, sī tot aleargœ,
 ītī pare cœ vor sœ meargœ
 Ca ūœ œeatœ de ostašī
 110. Fœcīnd poruncītī pasī.
 Tāurul, cœ mult tœcū,
 Sī earna ca un mut fu,

- Vœdīīndu-se 'n cīurdœ earœ
 Innocšœe a sa parœ,
 115. Nu mugešœe, cī rœcnešœe
 Ca leul, cœ se pornešœe,
 De fīn nīœe ca-ī maī pasœ
 īl hrœnnēsœe earba grasœ
 Pœrul i se īnnœesœe,
 120. Cēll vecīū cade, sī nou crešœe
 Armœsariul uītœ pleava,
 Cīnd pasœe la earbœ stava,
 Asīā-tī pare, cīnd rīncīeadīœ
 Cœ pœrul de'n cap sœ-tī cadīœ
 125. Nu rīncīeadīœ ell, cī tipœ
 Ca bœlāurul de'n rīpœ
 Crescut īn pustietate
 Unde om cu greū strœbate.
 Fetīšīoare tīnerelle
 130. String de pe cīmp vīorelle,
 Sī ducīndu-le a casœ
 Le pun īn stīele pe masœ
 La orašīe, sī pe sate
 135. Cœīa, cœ aū mošī late
 Soarele nīcī cœ rœsare
 Totī cu un dīel foarte mare
 Boīi la plug īnjugase
 De aū caī, īi īnhœmasœe.
 Sāmœnnœ, arœ, sī grapœ,
 140. Cœ nu pot cu plugul, sapœ,
 Scot spīnī de pe rodīoare
 Sī fiœ cœ delusīoare
 Nu le lasœ nelucrate
 Cī le īmplu de bucate
 145. Cum are locul nœtura
 Asīā e sœmœnnœtura,
 Cucurudīū, mœlāiū, sī grīū,
 Cœ se coacœ maī tīrdīū.
 Cœīa cœ postesc fīerbīnte,
 150. Sāmœnnœ mādīœere, līnte,
 Inul īncœ nu līpsœesœe,
 Unde locul īi prīesœe,
 Hīrīsœe, alac, ovœs;
 Sī pe coaste, sī pe šīes.
 155. Cœrtœfle, sī alte cīte
 Pe īcī pe colo vīrīte,

- De'n holdele ċelle grase
 Će toamna se sœmœnnase
 Polomida ģingimpoasœ
 160. Ši puċioena puturoasœ
 Urda vaċiġ, luŝca, porul
 Cu sœpoiuġ, cu cosorul
 Scot afarœ, smulġ, usuœ,
 Ca mai bun rod sœ adueœ,
 165. Rod šġ grġu curat ca jarul
 Sœ trage œ carul
 La tġmp bun sœ se 'mblœteasœ,
 Ši flœminġiġ sœ hrœnneasœ.
 Feriċit e omul, care
 170. Ašġ ūœ vieaġœ are
 Pe ell palma ġl hrœnnešœ,
 Će minġnœ, ġi tienesœ
 Are toate, — nu-šġ 'mputœ
 Ċiŭa 'n lenne petrecuœ.
 175. Viariġ œ ċe tœrie
 Ģvirtese sapa pre'n vie!
 Fiġnd demult ģmpœratœ
 Ši viŝia pe pari legatœ,
 Gunoġul, œ se cœrœse
 180. Ši 'n tr'un loc se descœrcase,
 Ģntre viŝœ ġl rešœirœ
 La rœdœċini ġl ġnšœ
 Ši sœpġnd ģmpœjur locul,
 Pre'n ell ģmulġiesœ focul,
 185. Focul, para šġ cœldura,
 Care, pœcum e natura
 Šilešœ rodul œ easœ
 De'n capuŝoœrele grase
 Vœġġġnd viaruġ cum erešœ
 190. Cœpuŝia œe se ivešœ!
 Cu strġguri ģnfrumsœġiatœ,
 Bucurġia ġl ģmbatœ,
 Ašġ tŝi ģncipuesœ,
 Ćœ culesul šġ sœsešœ.
 195. Acuma va sœ euleagœ,
 Ši mustul ġn buġi sœ-l trage.
 Pin'atunœca mai asudœ,
 Ši mai pune multœ trudœ,
 Socotešœ ell ġn sine:
 200. *Vara treœe, toamna vine*

Atuncĭa se va aleĝe

Țe-a lucrat? Țe va culege?

Sœ nu-ī dīcœ oare cīne

Nu cu puținœ rușine :

203. „Spune-mi ȃe-ai lucrat viariu! —
 „Enn ad struguri pe tiariu, —
 „Aŝiu aduȃe, n'am de unde,
 „Lipsa nu o pot ascunde
 „Na'm ȃe faȃe, deacȃ domnul
210. „Ne iubind lennea, ŝi somnul
 „Aŝia cannoni poporul
 „De-i luȃ din vii odorul
 „Deȃȃ domnul ŝi-a tras darul
 „Ȣe sȃ faȃem cu pȃharul!
215. „Ŝi cu foliȃoasa oalȃ
 „Cind vedem stind butea goalȃ.
 „Ȣite deȃge toate sparte
 „Ȣepul aruncat de parte
 „Sticla toate prȃvuitȃ
220. „Curcubeta muȃeditȃ
 „Rabȃ maȃiule! cu jale
 „Seau te traȃe ȃȃtrȃ valle,
 „Ŝi te stȃmpȃrȃ cu apȃ
 „Deacȃ n'a adus rop sapȃ.
225. De-ȃȃestea ȃell iniȃlept
 Cuȃetind are direct,
 Foarte tare a se teme
 Ȣȃ cu lenneŝul va ġeme
 Sperinȃia, frica, credinȃia
230. İi aȃiȃe ŝirguinȃia.

Voïu sœ tac acum de sate

Sœ mœ întore la ȇetate

Āēī ēē cū mīnœfœpturī

Hrœnnesc alle salle gurī

235. Într' acelle dille, care
Sint læsate spre lucrare
Isprævesc dupæ putinîtæ
Tot æe li-î de trebuintîtæ,
Cînd e dî de særbætoare
240. Cæareæ lœcuri cu ræcoare,
Mai înfîtu fac multîæmitæ
Cu inimæ umilitæ

- Ćelluīa ēe facū toate
 Ši domnešce peste gloate,
 245. Dup' aċeea ĩndelete
 Es de pre'n ċeteti tot ċete
 Se trag la lócuri numite
 Ši preimblərii mennite
 Unde árborii umbreadiæ
 250. Fæcind veseloasæ vadiæ
 Ši a verdetiei crudiæ
 Desfæteadiæ pe multime,
 Unde ride si græsece
 Tot, ori ċe de'n pæmint crešce,
 255. Acolo merg si s'adunæ
 Domni, si alii de'npreunæ
 Unii sied jos, si ċetesc
 Alii mergind povestesc
 Pe alii ii ia mirare
 260. De a næturei lucrare;
 Će frig erá mai næinte —
 Acum cælduræ fierbinte! —
 Eri, alaltæ eri tot giatiæ —
 Neaũæ, neguræ, si ċeatiæ —
 265. Acum si giatia topitæ,
 Si negura ræsipitæ
 Soarele pre'n stræluciæ
 Scimbæ a tuturor fire.
 Pe'ntru care nespus bine
 270. Se búcuræ fiæ-ċine
 La umbre de frundiæ verde
 Doue trei oare a pierde
 Grædinile încæ'-s pline
 Ca si cîmpul de albine
 275. De feċiori si de feċioare
 La umbre si la ræcoare
 Diua særbætorii trece
 Cætræ saræ find rece
 Tot omul trage acasæ
 280. Ši de preimblat se lasæ.
 Grædinariul, cum se scoalæ
 Se græbešce cætræ scoalæ,
 La scoala ċellor sædite
 Ši de dînsul ultuite,
 285. Ćearcæ, nu vr'un ræmušior
 La vr'un ocii e verdišior?

- Vede vr'unul, cæ'nverdišce
 Pom ĩnalt il socotešce,
 Pom cu rúdurī i se pare,
 290. Ašia e dielul de mare.
 Pišcece si mai næinte
 La toate luind aminte,
 Ćearcæ oare bine ese
 Aċeea ċe sæmænnasæ?
 295. Ši cum ċelle ræserite
 Spre crešcere sint pornite?
 Poruncešce sæ se ude
 Legumele ċelle crude
 Flori, verdetiuri, si ori cite
 300. Sæmænnate si virite.
 Vede vr'un supæratæ,
 Ćearcæ causa ĩdatæ,
 La rædæcinæ ii sapæ
 Ši vreun vierme de aflæ
 305. Će o roade cu cumpire
 Ši o trage spre perire
 Prinde viermele, de poate
 Ši prins aferæ il scoate
 Judecata i se šcie
 310. Mai mult viũ nu va sæ fiæ
 Viermele de nu se vede
 ĩnsæ ċiar a fi se crede
 Smulge floarea, o privešce,
 Ši ĩntr'alt loc o sædešce
 315. O udæ, cu apæ rece
 Sperind cæ tot ii va trece
 Ćeva-i pune ĩnæinte,
 Ca soarele ċell fierbinte
 Ćit va sæ nu o loveascæ.
 320. Lovitæ sæ n'o topeascæ:
 Plantele ašia mutate
 Cu apæ de riũ udate
 Se scapa de periciune
 Prindiind noũe rædæcine
 325. Rosele ċelle de varæ
 Aruncæ mûguri afaræ:
 Ši ašia ne fac de šcire,
 Cæ se gætesc de 'nflorire.
 Aiċi ese mæerannul,
 330. Coleá trece tulipannul.

- Mieriile urecielle,
 Si alte multe ca elle,
 Care curind infloresc,
 Si asiá se si topesc.
335. Si crinul, care nalt creşce,
 Încæ tievea şî-o iveşce.
 Vioalele ræsærite,
 Si pre'n stráturi ræsædite,
 Se væd, cum se îndireaptæ.
340. Si cu timpul se desceaptæ.
 Rosele si bælsæmine
 De prisos se cunosc bine.
 Toate cine sæ le 'nsire
 Pe nume dup' a lor fire?
345. Ajunge singur cuvintul:
*„Acum vede tot pæmintul,
 Si cu dînsul de 'mpreunæ,
 Cîte sînt, aũ voc bunæ.“*
 O! iubitæ primævaræ!
350. Te doriam cu multæ paræ!
 Scie singur Dumnediæu,
 Cæ nu doriam numai eũ,
 Si, cu mine, multæ gloatæ,
 Ba, sæ dîe, ciar lumea toatæ.
355. Te are acum de fãtîe;
 Te are acum în brãtîe.
 Î-ai adus atîtea bune,
 Cît neci cæ te poate spune.
 Mai am si eũ ùæ rugare
360. Carea dreaptæ mi se pare.
 Te rog, roagæ si pe varæ,
 Sæ nu ne fiæ amaræ.
 Ci sæ fiæ cælduroasæ
 Roditoariæ si mænnoasæ.
365. Cu cælduræ necurmatæ,
 Cînd si cînd amestecatæ
 Cu ploĩ, însæ cældișoare,
 Cæ fac cîmpuluĩ ræcoare;
 Cu ploĩ, ca earba sæ creascæ
370. Si oamenii s'o coseascæ;
 Fîn cu grosul sæ adune,
 Si cite sînt eara bune.
 Cældura cînd întefișce,
 Cucurudiul bine creşce;

375. Însæ cînd si cînd de ploae
 Pæmintul sæ i se moaie.
 Roãa încæ mult ajutæ
 În timpul verei cædiutæ;
 Nopțile cam ræcoroase
380. Grînele 'n græunți fac groase,
 La privire roșioare
 La mæsura læsætoariæ,
 Împlu grinariæle toate:
 Mai mult bine aũ se poate?
385. A verei trei luni știute
 Bagæ vinuri duçi în bute,
 De sînt mai mult cælduroase,
 Decît cu ploĩ friguroase *).

- Cînd se timp læ asiá anul:
 390. Ajungem cu toții plannul.
 Si plugariul si viariul
 Pot sæ-si suceascæ tiariul.
 Aũ vin dulcæ, bune grîne
 Pot mîneá la albæ pine
395. Cucurudiæ coapte bine,
 Miere multæ la albine:
 Paie, fîn la dobitoacæ,
 Pot cu lumea sæ se joacæ.
 Atunçi e de noi feriæ,
400. Cînd poate viariul dîce:
*„A sosit un timp feriæ,
 În care nești scumpul dîce,
 Cæ n'a da pe bæaturæ
 Pe'ntru ticæloasa guræ.*
405. A sosit un timp, în care
 Si scumpul face scimbare;
 Cæ acum si ell pre'n curte
 Cu plosca în mîni amurte.

*) De aci încoló descrie poetul, în 78 de viersuri, cum aũ sæ fiæ lunile de varæ si de toamnæ, ca sæ fiæ anul mænnoș, ádecæ:
Juniu: sæ fiæ stîmpærat, scutit de ploĩ reçi;
Juliu: cælduros, cînd si cînd cu ploae caldæ;
August: cu néguræ si cætiæ;
Septembre: færæ ploĩ reçi;
Optombre: pinæ cætræ 15. færæ brumæ.
 Dupæ áceastæ descripțiune purcæde mai departe, cum urmeadiæ viersurile næinte.

410. *Ūæ pærá seaū ūæ grosiūiæ*
Plætescē si ia ūæ iūiæ.
Am ajuns de træim bine,
Buīle sīnt toate pline.
Si lipsitul si særacul
Imblæ ametiūi, ca racul.
 415. *Cersitorūl si cælicul,*
Ræsturnat, ca prævælicul,
De sætull se tīnguescē,
*Pūlfæie si gifæscē.**
 * * *
 „Ašīā putérnice Doamne!
 420. *Dæ-ne multe veri si toamne,*
Si dille de primævaræ,
Sæ nædūim toī afaræ.
Furca, grebla, strīmba coasæ,
Si sēcerea cæa dīniūasæ
 425. *Pælmile sæ ne tīmpæascæ,*
Necurnat ne ostenneascæ.
Cu cīt omul ostennescē
Cu aīta se 'ntærescē.
Noī, putérnice si sīnte!
 430. *Prea îndurate pærinte!*
Ašīā sēim dela pruncie,
Sæ lucræm cu bærbætie.
Ca, lucrīnd fææ'næctare,
Sæ ne cīscīgæm mīncare.
 435. *Sēim, cæ tu ešcī dætætorīū.*
De dar cællui lucrætorīū.
Darul cæll de sus nu cade
īn sīnul cællui cæ sīade.
Tu nu bæī pe om cu bæīūl,
 440. *Nu-l duēi la lucru cu hæīūl*
Lénnesīūlui, deacæ n'are:
Pedeapsa-i destull de mare.
Siēderea si lennevīrea
N'are cīnste nicævīrea.
 445. *Urmæriile ei sīnt relle*
Si de purtat foarte grelle.
Cæ lipsa la lénēsīū trage,
Vrē īn sīn sæ i se bæje.
De n'o lasæ, pe ell sare,
 450. *Si īi stæ tot īn spinare.*

- Ar trīnti-o jos de'n spate;*
Cu bičūl la ea ar bate;
Ar stropsī-o cu pečiorul;
Ar sdrobi-o cu toporul;
 455. *Ar pisá la ea si moartæ;*
Ar aruncá-o pe poartæ:
Lennea īnsæ nu se lasæ,
De dīnsul ncē cæ-i pasæ.
Ar cærcá vr'ūæ doftorie,
 460. *Ajutorīū īn spīiærie*
īnsæ leacul de'n poticæ
Nu-i folosecē nemicæ.
Fūca lemmī, særæcie!
Tu n'ai leac īn spīiærie!
 465. *Musca, carea sīnge suje,*
Numai cīar de dōhot fuge.
Lipsa alt dōhot nu are,
Decīt sprintenna lucrare.
Lucrul, truda, sīrguinīia
 470. *Avīnd unitæ credīnīia*
Fac pe lipsæ de se uscæ:
Sīnt ca dōhotul la muscæ;
Depærtædīæ særæciea,
Alungæ ticælošiea.
 475. *Drept ačæa, mæi večine!*
Te rog, trage-īi sama bine.
Nu læsá lennea īn casæ,
De poftesēi pine pe masæ.
Adu-īi pūrurea amīnte
 480. *De-urmætoariēle cuvīnte:*
Aī fost lénnesīū peste ann:
Acuma n'ai necī un bann.
A asudat a ta dreaptæ:
Acum plata te ašcæaptæ!
Ostennī' a a ta brīncæ:
Bé acuma si mīnīncæ!"

§. 107.

*Tīnguinīia trædæciūnalæ a Rumīnilor dupæ cæde-
 rea si apūnerea īmpærætiei Romanne.*

Strælučitul soare de nori se cuprinse,
A gīnteī rumīne mærire se stīnse.

Fost' a oare cînd-va, fost' a gîntæ mare
 Rumîna mlædiþicæ mai latæ sub soare
 Fost' a ea 'ntre gînte mai viteadîcæ gloatæ,
 Cît sub a ei arme gîmeá lumea toatæ.

Dar' cé sint ei astæ-dî? jale si 'nristare!
 Sub stræine limbe gem cu supærare!
 Unde-i Roma, carea pre'n rumînul sînge
 Mult fu apæratæ, ear' acuma plînge?
 Pátriea iubitæ, eatæ am pierdut'o,
 Sábiea dušmannæ de'n minî ne-a ræpit'o.
 Plîngeþi daræ, plîngeþi, plîngeþi cu 'nristare,
 Cæci cæ ce pierdúretî, nu veþi mai aflare.
 Plîngeþi si voi oase rumîne, morminte,
 Cu noi, carîi sîntem stræini în pæminte:
 Plîngeþi pre ai voþtri urmætori nepoþi,
 Cari 'n þiæri stræine se gonesc de toþi!
 Plîngeþi fii si fete de'n mærita viþicæ
 A marelui Romul, viteadîcæ mlædiþicæ!
 Glas de tînguiniþicæ datî pîn' la cæriþu sus,
 C'a voastræ mærire de tot a pus!
 Plîngeþi si voi dealuri, si voi munþi cu jale,
 Riuri si isvoaræ, ce cûrgeþi în valle
 Neþi voi, pæsæruicæ nu veþi încetare
 Cu noi impreunæ jâlnic a cîntare:
 „*Idalie dulce! prea frumoasæ þiæra!*
Cum de noi, dušmannuþi, oh! te depærtaræ!
Nu veþi mai avé tu viteþi înærmæþi
Cum aþ fost rumînuþi fii adeværatî.
Nu veþi mai vedé tu oaste rumîneascæ
Venind cu triumfe de'n þiæra greþeascæ;
Neþi pe cîmpuri grase pæstori preimblind
Turme tinerelle la stîn' aducînd.
Nu va suná 'n codru mai mult flueruþicæ,
Neþi va sæltá hora rumîna fetiþicæ!

O! lume deþieartæ si însîelætoariæ!
 Toat' a ta mærire este trecætoariæ!
 Cum rumîna laudæ si domnie mare
 Se uscæ ca carba, trecu ca uæ floare!

„Dar' crédem, c' uædatæ senin ear' sæ fæ,
 Cæci steaia rumînæ n' apune'n veþie!“

B. Prosæ.

§. 108.

Nætura crudæ si nætura cultivatæ.

(De Bæronul Dumitru Petrino, Bæsærcæbeannul, dupæ Buffon.)

1. Nætura vædiutæ este tronul de'nafaræ all mæririi lui Dumnediæu. Omul, ce o priveþe, o admiræ, o studiæadîcæ, se naltîcæ treptisiu la tronul de'n lontru all atotputerniciæi. Omul, fæcut sæ adoreþicæ pre creætoriul sæu, domneþe preste toate fiintiele vie de'n lume, si ca supus cæriului, este rege all pæmîntului, pre carele îl împoporeadîcæ, îl nobileadîcæ si-l înavuþieþe. Omul preþupune între fiintiele vie un feliu de rînduealæ mai naltæ, uæ subordennæciune, si uæ armonie; ell înfrumsetiæadîcæ nætura însa-si, o cultivæ, o lætþieþe, si o împarte, o cûrætiæ de dudæu si de toate buruennele si plîntele cælle stricæcioase, o înfrumsetiæadîcæ pre'n viþia de vie, pre'n pomii cæi gustoþi, pre'n florile cælle mirositoare, pre'n sæmænæciunea a tot feliul de bucate fôlositoare pe'ntru sine.

2. Priviþi aþeste væi deþierte; aþeste regiuni triste, pe unde n'a cæleat neþi uædatæ peþiorul omului, priviþi cum sint acoperite si cuprinse de codri deþi, si negri, întunecoþi, locuiþi numaþ de fere sælbateþe; árburî bætuþi si sbiæiuþi de vîjelþile næturei, despoiaþi de scoartiæ, lipsiþi de virfuri si de crængile coroanei, altiþi plecaþi spre altiþi, altiþi frînti, altiþi în númæ si mai mare diæcînd în putrejune la tulpinile cælloralati, carîi înneacæ si innæduþicæ ori ce plîntæ vre sæ-si scoatiæ cæpuþiorul pe acolo si sæ creascæ, ivindu-se si arætîndu-se si ea în næturæ. Nætura, carea ori unde aþurea stræluþe, si se aratæ ca junæputernicæ, vioaia si plînæ de putere de vieatiæ în prodúcerile salle cælle feliurite: se pare aici a fi în decædinþicæ; pæmîntul, apæsat de greutæþile produselor salle si învælit în ræmæsiþiele aþellora, este aici, în loc de verdeatiæ înfloritoa-

riœ, cuprins si acoperit de árburi strœveci, márturi ai veacurilor, de plînte, asíe numite, pœrœsite, veġetœtive numai pe jumœtate, si de frupte relle alle corrupciuni. În toate pœrtile mai joase, mai apœsate, ape moarte, cloœite, stœtute de veci, glodoase, nefind puse vre ũedatœ în œe-va miscare seaŭ cûrgere, si tœrimuri ũede, nesînœtoase, œe nu sînt neœi vîrtoase, neœi curgœtive (liquidœ), si pre'n urmare nepriinœioase si pe'ntru locuitoriŭ pœmîntului si pe'ntru ai apelor, cœrora nu le pot da neœi un folos; bæliŭ late, acoperite de plînte apâteœe si stricœœioase, carile pot sîerbî numai spre nutreŭi la însepte veninoase, si spre ascunsul ferelor monstroase în sînul søu.

3. Între aœeste bæliŭ, în carile se aflœ la lœcurile mai joase numai însepte, si între pœdurile rœslœite, œe ocupœ lœcurile mai nalte, se întind un felîu de cîmpii late. carile însœ-n'au neœi ũe asemœnnœtate cu pœsiunœrile si finatiele noastre. Pirul, dudœul si alte buruene nefolositive acópœr aœell pœmînt, si înneacœ ori œe plîntœ bunœ ar voi søe se iveascœ si søe creascœ pe acolo. Aste buruene nu sînt aœea earbœ subîrice, finœ, œe s'ar pœrœ a fi pennele œelle primarie alle pœmîntului; asta nu e aœeá earbœ moliœeá, care ne vesteœe mœnnœsœtatea (rodniœeá) pœmîntului œea strœlucitoarie; œi astea sînt niœe veġetale crude, vîrtoase, gimpoase, legate si înœstate unele cu altele, œe se par a se finœ mai puŭin de pœmînt, decît între sine. si carile uscîndu-se si crescînd earœ-si regulat unele peste altele, formeadiœ un felîu de coajœ groasœ, vîrtoasœ, naltœ de mai multe urme. Neœi un drum, neœi ũe cumenecœœiune, neœi un semn de întîelegîntiœ omeneascœ nu se aflœ în aœeste lœcuri søelbâtece!

4. Omul, nevoit søe urmedîe œeile ferelor søelbâteœe, deacœ vre søe le vadœ, e dœtoriŭ søe priveascœ fœrœ 'nœtare în ġiurul søu, ca søe nu deviœ prada aœellora, si spœimîntat de ũe parte de mûġetele, sbîœrœtele si rœcnetele lor, ear' de altœ parte cuprins de fiori de tœœerea sîngurœtœŭilor adîncœ, se rœntoarœe dicînd: *œe minune!* — „*Nœtura crudœ e urîtœ, e ca si moartœ, si cîar înfœrœtoarie!* Numai cŭ sînt mennit, si dœtoriŭ søe o fac viœ. si søe-i dau ũe fatiœ, ũe privealœ plœcutœ, rîdiîndœ. Veniŭi, frâŭilor! søe uscœm aste bæliŭ

cloœite, søe rœ'nviam aste ape moarte, fœcîndu-le søe se scurgœ. Veniŭi cu totiŭ frâŭiesœe, si pe'ntrecute, søe fœcem siîntîuri, søe søepœm cœnnale scurgœtive; søe întrebuintiœm elemîntul mistuiŭiv: focul, søe dœm foc la astœ earbœ lemnoasœ, netrœbnicœ, si fœrœ folos; søe dœm foc astor pœduri, putredite acum pre jumœtate, si œe nu va mistui focul, søe sterpim pre'n fierul prefœcut în søecure si'n alte unelte. În cipul aœesta vom fœœe, ca, unde creœe acum pœpura si earba fearœlor, de'n carea isi scoate broasca veninul, søe vedem crescînd trifœiŭ, earbœ dulœe, si plînte vindecœtive. Animale sîerbitoorie folosului oamenilor vor søeltâ atunci pe aœeste lœcuri, carile acuma sînt atît de søelbâteœe; atunci aste animale isi vor aflâ aiœi subsistîntiœ îmbelsîugatœ si pœsiune rœnœscîndœ: asíâ se vor înmulŭi. Søe ne folosim de ajutoriul astor lucrœtori noi: boul, supus jugului, søe-si întrebuintîedîe puterea si greutatea spre bresdœœiunea pœmîntului, carele søe se rœ'ntinereascœ pre'n cultarœ. Asíâ vom vedœ ũe nœturœ noŭœ cînd de'n mînilœ noastre.“

5. Cît de frumoasœ este astœ nœturœ cultivatœ! cît de lucîndœ, de pompoasœ si de ornatœ se fœœe ea pre'n mînilœ omului! Omul este ornœmîntul ei œell mai princîpal; fœptura œea mai nœbilœ; ell înmulŭindu-se, înmulŭiesœ tot ũedatœ søemîntiœ si sîmburele œell mai preŭios; cu omul, pare cœ se înmulŭiesœ si însa-si nœtura; cœœi ell aduœe la ivealœ tot œe ascunde nœtura în sînul søu. œe de odorœ necunosœute! œe de avuŭi noŭe! Florile, fruptele, semîntiele îmbunœtœite si înmulŭite; fœliurile animalelor folositoarie, strœpurtate de'n tîeri depœrtate, îmblîndite, uŭiurate de greutatea fireascœ si înmulŭite fœrœ nœmœr; ear' fœliurile œelle stricœœioase, ori sînt prefœcute, ori împulinate si sterpitate cu totul; áurul, si fierul, œe este mai trebuinœos decît áurul, scoase de'n sînul pœmîntului; povaœele rœtînite; rîturile îndreptate si regulate; marea supusœ, cunosœutœ, si cutrieratœ dela ũe mârġine a lumî si pînœ la œeealaltœ; pœmîntul apropiãvœr si folosîvœr pre tot locul, în tot locul atît de viŭ si de producœtiv; în vœi cîmpii rîdiœtoarie; pe siœsuri pœsiuni îmbelsîugate, ori seœerisœ si mai mœnnoase; dealurile acoperite de viŭ, de pomi folositori

și de dumbrevi ținere; desierturile scimbate în țetăfi locuite de popoarē nenumăravere, carile lucrind fœrē 'nœtare se lætîesc dela mijlocul pœmîntului pînē la mœrgînilē lui țelle mai depœrtate; drûmuri deșcise, comunecœiunî fœcute în to-ate pœrțile, s. a. ne staū nœinte ca tot atîfîa mærturi vorbitori de puterea și unirea sœtiœtœtîi omenescî: miî de alte monuminte de putințî și glorie ne aratœ destull de învederat, cœ omul, domn pe tœrimul pœmîntului, a scimbat și a înnoit întreaga suprœfatîe a aœestuîa, și cœ ell în tot tîmpul împœrtîesœe domnîntîa cu nœtura.

6. Dar' tœtusî omul domnesœe în nœturœ numai cu drep-tul învingerii fâptœe, ell se bûcurœ mai curînd decît posîede; cœcî rœtîne și pœstreadîe numai pre'n trude necurmate și rœnnoite tot œe a produs și a fœcut ũe datœ. Tot se stricœ și piere earœ-sî îndatœ œe înœeteadiœ omul a lucrâ, cœcî tot de-vine earœ-sî în puterea nœturei; apoi ea înœepe îndatœ a lucrâ și a strœformâ lucrurile dupœ legile salle țelle generale; ea stricœ lucrurile omului țelle pœrœsite: acôpere cu pûlbere și cu mușciû țelle mai frumoase și mai mœretîe monuminte alle lui, le surpœ, le rœsipeșœe, le ruineadiœ, și nu lasœ în urmœ pe'ntru noi decît numai pœrerea de rœû, cœ am pierdut cu vina și negrija noastrœ tot, œe aû fost produs și înfîntîat strœ-bunii nœstri pre'n trudœ și muncœ neobositœ. Aste tîmpuri, cînd îsî pierde omul locașul, aste veacuri, în carile se stricœ și piere tot œe este produs de mœstrîe, de truda și munca omeneascœ, sînt pregœtite și produse tot de-a una pre'n bœ-tœlfi, pre'n annî neroditori, producœtori de foamete, pre'n boale nevindecăvere, sterpîtive de popoarœ. Omul, care numai pre'n nûmœr poate învinge nœtura, omul, care numai pre'n unire este tare, și numai în paœe ferîcit, — are mînfœa, seaû, mai bine dîcînd, nebunfœa, de a se armâ spre nenoroœirea sa, și de a se bate spre ruina sa: pornit și împins de nesœtiœasa-sî læcomfœ, și orbit de îmbîciûnea și mai nesœtiœasœ, lăpœdœ fi-reșœile-sî sîmțîeminte de omenœtate și de dreptate, și-sî în-toarœe toate puterile cuntra sa însu-sî, œearcœ sœ se strîœe și sœ se nemiœeascœ, și se sî stricœ într'adevœr; apoi dupœ dîlle sîngeroase de luptœ, dupœ œe i s'a mai împrœșciat fumul de

glorie, priveșœe cu ociû trist la pœmîntul pustiit, la țetœtîle și satele stricate și deprœdate, la nœcîunile sfœsîate și sîngerîn-de, la popoarœle slœbite și obosite, la ferîcîrea sa dispœrutœ și la putințîa sa fâptœœ, nemiœitœ!

§. 109.

Cuvintele învœtiatului germîn, Hoffmann, despre însusietœtîle nœcîunî rumîne și alle limbei ei.

„Dar' de'n amestecœtura elemintelor, de'n carile se traœe poporul rumîn, se desvoaltœ câpete, carile sînt clâ-sîce, și s'ar putœ întrebuintîa ca modelle pe'ntru dîngravi și scobitori câpete, carile sî în lontru ascund aœœea, œe aratœ în afarœ; pe'ntru cœ priœépere așîa de îute, întîelêgere așîa descisœ, aœerime așîa de mare, împrœunatœ cu îndem-nœtate, înpurtare, cum vedem la rumînul œell mai de rînd și mai ne'nvœtiat, nu se mai aflœ nicœiurea. Aœest popor într'unînduse și aducîndu-se la œea mai naltœ civilisœciune ar fi potrivît, sœ stea în fruntea culturei spîretuale a între-œei omenœtœtîi. Și ca sœ se împlîneascœ aœœasta, este și limba lui atît de dulœe sunœtîvœ și bogatœ, cît aœœea s'ar potrivî cu deosebîre pe'ntru œell mai cultivat popor de pe fațîa pœmîntului.“

(De'n cartea lui Hoffmann: „Beschreibung der Erde.“ la pâgea 3074.)

§. 110.

Rumîni de'n Elvétîea. Mordvîea și Polónîea.

(De'n „Foaca pe'ntru mînte“ etc.)

De'n Cantonul Grîsîû (Graubünden). Noi Rumîni scîim de'n geogrœfie și de'n literœtura noastrœ, cumcœ afarœ de Rumîni œei compapți de'n Tisa Nîstru, pînœ în Marea neagrœ și Dûncœre, mai sînt încœ la doœe milioane și jumœtate peste Dû-nœre, precum arœtârœm mai dœunce-dî în articolul „Rumîni

de'n Turcîea.“ Afarœ de ačeste mase mai mari se aflœ încœ în Elvetîea de meadiœ di un Canton seaŭ un tinut, unde sînt vrûœ 30,000 *), de noi asiã numîti „Reto-Rumîni.“ Asémenne se aflœ în Istria austriacœ în prefectura Pasino cam la 6000. Ačestîa însœ fiind catolici, se prefœcure în slavî si se prefac încœ pe di œe merge. Bœtrîniî încœ mai scîiŭ si mai vorbese limba asiã numitœ „*cičereascœ*“ precum vorbese Mœœdonen-niî œea „*tiintiareascœ*.“ D. I. Maiorescul a fost si în annul ačesta 1861 si în 1857, de aŭ cules cuvinte dela „*cičeari*“ si asiã vom vedœ rœsultatul la tîmpul sœi. Afarœ de ačestîa se mai diœ affi „*Vlahi*“ si în Morávia la „*Medierici* si *Rojnov*.“ De ačestîa se pot vedœ pre'n Vieanna vîndîfînd cutite, pipe si eascœ. Poate sœ fia œe-va rœmœsiťia de'n œstîle principilor rumînesœi de pre'n bœtœlfiœle cu turœi în alianťia cu Austria; darœ atuncî s'ar gœsi la ei mœcar urmœ de vorbœ rumîneas-cœ, darœ asiã nu se poate cuncide cu segurœtate, de œe origîne sînt „*Vlahi*“ ačestîa, œe vorbese boemesœe, numai portul si unele de'n dátine sînt rumînesœi **). În cunfiniele Gœ-litiei de cœtrœ Ungária, încœ se diœe, œe se aflœ semîntîi de rumîni. Œell putin locuesc la poalele munťilor nisœe oamenî, cari sámœennœ tare cu rumîniî nu numai în stœtura lor œea ro-bustœ si în cœrœpteriul lor œell melancólic, serios, dar' si în unele dátine. Cîar si lúcurille œelle de ínťia neœesetate, pre-cum sînt alle mîncœrii, apoi uneltele de casœ si altele încœ se diœe, œe le numesc ca noi. Œell œe scrie ačestea a avut ocœ-june a aflá ačestea în Vieanna la universetate de la un profe-soriŭ polon, care diœeá, cum œe esistœ în limba poloneascœ

*) Pe la annul 1848, œetiam în „Canabich,“ œe între 2 milioane de locuitori ai Elvetiei se aflœ 40,000 cari vorbese limba reticœ seaŭ reto-rumînœ si œe numai în vœile Engadinului sînt preste 10 miî de locuitori rumîni, cari vorbese limba latinœ, dupœ cum o numesc ei.

Iacob Murœsiann.

**) D. can. Andreiŭ Liviu, cœpelan ostœsiœe ni-a a fost promis œœ de-seriere a rumînilor acestora, despre cari noi am œetit în „Erinne-rungen“ œe si limba lor are un tip rumînesc.

Iacob Murœsiann.

cîar si un opusîor despre ačest soiŭ de locuitori privilegiati ai Galitiei *). Îi numin privilegiati, fiind œe ei cîar neci sub feudalismul polonesc nu aveau altœ dœtorintîœ, decît a pe-treœe pe regele la vînat si a-i provedœ curtea cu brîndîœ, cu lapte, cu mîei si cu de alle vînatului. Cît e drept de'n ačestea, nu scîm pe'ntru œe pîncœ acuma nu neaduœem aminte sœ se fia seris unde-va despre ačesta, de cœtrœ oare-care rumîni. Pe lîngœ ačestîa aflœm neguťiatori si bancieri mari de'ntru Rumî-niî mœœdonenni, cari însœ-si cunsœrbarœ mare parte numai relegîunea greacœ rœsœriteannœ, darœ de nœœiunœletate se cam tin, seaŭ de greœi, cum sînt œei de'n Vieanna, seaŭ de a-œeia, unde locuesœ, cum sînt mulťi de'n œei de'n Pesta, cari nu se mai îndoesc niœe ei œe nu-s Ūnguri.

Sœ rœvenim la rumîniî de'n Elvétiea. Ūœ corespondintîœ de'n Engadin esitœ în gadieta elvéticœ nemťieascœ „*Bund*“ diœe:

„*Nœœiunœletatea noastrœ rumînœ, se întœresœe tot mai tare. Nu numai œe de vr'œe doœe luni incoacœ si-a lætit coloanele salle gadieta scoalei popurenne a Ladinilor numitœ „Föge d' Engadina,“ œi cît de curînd va esî si cœlen-dariŭ rumînesc, care se compune de cœtrœ soťietatea pe'n-tru folosul comun de'n Engadina de sus. Mai în urmœ a esit proieptul de a edá formal ópuri si tipœriture rumînesœi. Ačest proiept asecurœ pe autori si edœtori de piœrderea cieltueleur. Proieptul ačesta aflœ pœrtinire în mai multe pœrti. Între ačestea a esit „Testamîntul nou“ trœdus de noi în dialeptul Enganinei de sus. Ačesta s'a întîmplat de'n tîmpul reformœciunei (cœci rumîniî ačestîa sînt mai cu toťii reformati) acum a doœa oarœ.“*

§. 111.

Pœmîntul násœeriŭ.

(De Iosif Mani.)

1. De'n tînútori depœrtate se întoarœe un tînœr earœ-si în pátria sa dulœe, petrecut de priœtennul si învœťiatoriul

*) Ačest op, pecît scîm, se aflœ si la nobila fœmilie de Hurmuťiaci.

vieții sale. Mai avea încă doi cunsoți, cari voiau a-l petrece în patria lui. Trei ani petrecu tinerul în țări străine, și cu veselă grabă își puse acuma peșiorul pe pământul născerii, așa că cunsoții abia se putură ține de dînsul.

2. Eatœ ! acolœ se ridicœ muntî învœscutî în noriî cœi vînetî, împregîurînd vœllcœaia tinerețelor lui. Ah ! cum îi trœmură ġenuncii, cît de fierbinte îi cœrculeadiœ sîngele în vine, cum îi învœpœeadiœ ocîi sub fruntea-i nobîl înboltitœ. Voiă se grœeasœ, însœ sîmtîciunea cea adîncœ îi încuîc budîele, si ũœ lăcrimœ argîntîcœ, curatœ ca roûa dîorilor de primœvarœ, i-se prevœlia de pe înfocata-i fațîc la pamînt.

3. Tœcīnd, si cufundat īn adīncē sīmtīri rœtœcēsē toa-
tœ dīūa. Dillele cēlle īncīntœtorie alle trecutulū si vieatīa cēa
vioanœ a jūnīcē īmpregiurul spīretulū lūi. Mīnile-ī sīnt īncolœ-
cīte ca spre rugœcīune. Oeī īi odihnesc acum pe albastrul cēll
cīar all cēriulū, acum pe érburile cēlle īnverdīte, acum pe
pœdurea cēa īntunecoasœ, peste care-ī trece callea. Radīele
cēlle luminoase alle soarelū īnauresc frundīele cēlle sunatoarie,
cīnd eata cœ ajungē la vallcœaūa cēa de mult dōritœ, la satul, īn
care īntīia oarœ a privit lumina dœtœtoarie de vieatīœ, unde
līngœ rīurellul cēll prea bine eunoscut sta casa parinteasca īm-
presuratœ de pomī umbrosī. Sūnetele clōpotulū de īnsœrat
de'n turn leágœnnœ áerul, ca nisœ glásuri cīemœtoarie la mīn-
tuire. Cutrémur putérnic a cuprins mœdulærite tīnœrulū, se
ašcerne pe pœmīnt, si īl sœrutœ, si plīngē cu suspīn.

4. Atuncî dîsæwæ cêi doi cunsoî unul cætræ altul:
„*eatæ priêtennul nostru se făcû prunc, sî dîcêd intru
ascuns între sine, si îl huliă pe dînsul.*“

5. Între acestea pœsind înnœainte bravul învœiœetoriœ all tînerului, cuvîntœ úsfeliœ; „*Ce vorbîti voi cuvinte hulitoarie? Sî de cœ vœ bajocuriœ, ridîind de sîmœiœemîntul œell nalt? Pe'ntru cœ nu sîmœiœi atot putérnicul glas all inimei?*“

6. Earæ ceīa ræspúnseræ: „Cum sæ nu rīdem, cīnd
inbrætlīsiadīæ pæmintul, ca cīnd ar avé acēlla vieatīæ, si
særutæ peatra cēa reċe, ca cīnd acēea ar avé inimæ sboco-
titoariæ?“

7. Însă învăţătorul răsponse asămene cu cuvinte do-
jennitoarie: „*O! nebunilor! caċi vii înima aġă trîndave? Aġă vi-i vouă vicaġia spiretuluġ ūe taină ascunsă? Aġ nu vedetġ, că pămîntul, pe care calcă prietennul vostru, e ūe sîntăe ȋiară pe'ntru dînsul, unde îġi sârbeaġă suvenirul tinereȋelor placute, ġi pe aċeă peatra, pe care o sârută, a ġăeġiut ca prunc ġi s'a jucat; aġ poate-se pofti ca amă, ca june, să nuoude cu lăcrimi? În velleaġia aċeasta încîntă-
toarie se desfăţă ell în presîmîirile doruluġ desċeptînd; spineġi! aġ poate să nu-ġi descidă braȋiele, ca pămîntul naġċerii să-l cuprîndă cœtră piept?*“

8. Acī īndatæ se ridicǣ tīnǣrul, faþa-ī scilpiá ca rosa
 ēea rouratæ. Uþior ca ūc pásere grabí pe dīlmǣ īn sus sī pe
 callea ēea īnverđita, cu sīmtirī neīnvinse īntrǣ īn casa pǣrin-
 ſeascæ!

§. 112.

*Καπε-ва ηηηηηλδρῖ σκοασε δε'η ιςηόρεια
πᾶπριεῖ ρητηηε.*

(De'n Φοαα πε'ντρx minτε. etc.)

1. Ної ұрмътоаріеле історіоаре нѹ ле скріем ші нѹ ле скоатем ла лѹтінѹ. Ап лімба поастрѹ пе'нтрѹ четіторіі ачеїа, каріі, авжнд кѹпоштінца де лімбі стрѹбіне, ле стаѹ дешкїсе тоате ісвоарѹле історіей векіе ші поѹе, де'н карі сѹ се поатѹ адѹпнѹ; дар' ле аштѣрнем аїчі пе'нтрѹ чееалатѹ пласѹ де четіторі, кѹрора асфелїѹ де кѹпоштінце історіче фѹрѹ. Апдоеалѹ ле вор продѹче челл пѹцін ѹн фелїѹ де десфѹтаре.

2. Антре алці історічі де'н векиме, Еродот, веститл ачелл скріиторіѣ греческ, каре а трѣит ку маї мулт де 443 де анні Анпінте де Крест, спуне, куткѣ ѣдїніоарѣ Дáріѣ, фїѣл лѣ Істаспе, рецелє Першілор, а ешіт ку рѣсвоѣ асупра локвїторїлор Дáчієї, адуканд оштірі

локѹторі фелѹрмі де пророчіі, ꙗко ѡбѡщѣ сѣ нѹ се теат де моарте, кѣчї ачеаста ꙗко ѹнеште кѹ Дѹмнезїѣ шї ꙗко фаче ꙗко вechї фepичїї. Кѹ ачесте ѡбѡщѣтѹрї атѣтавазїѣ шї-а кѣштїгат шїе Зїѣмолсе, кѣтѣнѣ ачееа Дачїї ꙗко адопат, ка не Дѹмнезїѣ сѣѣ. Дела елл, дѣнѣ кѹм нї спѹне Стрѣѣне шї алцїї, сѣ ꙗко чепѹт обїчеѣл ачелла, ка рецїї Дачїлор сѣ поатѣ тотѣ де-а ѹна дѣнѣ воеа лор плека шї повѣцїї не попор.

6. Дѣнѣ че Алесандрѹ челл Маре, рецелл Macedónїей пелл а. 333. ѡбѡщѣте де Крест, ар фї ѡбѡщѣ шї ѡбѡщѣнїат не тоате попорѣлѣ ѡбѡщѣнїате, авѣнд де кѣѣт ка сѣ треакѣ ꙗко Асіеа асѹпра Першїлор, сокотї сѣ ѡбѡщѣнїѣ шї не ѹнелл неамѹрї де пре ѡбѡщѣ Дѣнѣ, ка нѹ кѹм ва, фїнд елл дѣс де а касѣ, ачестеа сѣ пѣѣѣаскѣ ꙗко цїѣрїле лѣї. ѡбѡщѣ ачелл неамѹрї ерѣ шї Трївалїї, ѹн попор тотѣ цїѣтїк, рѣсѣѣнїк шї сѹнѣс ла рецелл Дачїей *Сїртѣс саѣ Сїртїс*. ѡбѡщѣнїерїле лѣї Алесандрѹ шї спїретѣ лѣї де а ровї цїѣрї ꙗко ерѣ лѣї Сїртїс кѹ-поскѹте: ашїѣ дар'елл се прегѣтї де тѣмѣнїрїѣ, ка сѣ прї-теаскѣ не дѣнѣмѣнѣл кѹ вѣрѣѣїе. Мѣїерїле шї прѣнцїї, фѣкѣ, сѣ се ашїеѣїе ѡбѡщѣнїѣ ꙗко дѣнѣрїї маї де-нѣртатѣ аѹнѣ *Пѣѣче*, авѣнд ꙗко кѣѣтѣл сѣѣ, сѣ опреа-скѣ не ероѹл ачелл не'нѣнѣ ꙗко кѣмѣл вѣтѣїї. Дар' онѣтїрїле салл не'аѣ нѣтѣт сѣ сѣфѣрѣ кѹрацїѣл шї ерѣїка нѣтере а Мѣѣдоненїлор; елл фѣрѣ ѡбѡщѣнїїате шї фѣѣрїте. ѡбѡщѣ-шї Сїртїс фѣ сѣлїт сѣ се траѣ ла нѣ-мїта ꙗко, шї сѣ о ѡнѣре не ачееа асѹпра пѣѣлїрїлор дѣнѣмѣнѣлѣї. Алесандрѹ хотѣрѣ ка шї ꙗко сѣ о кѹ-прїндѣ; не'нѣтрѣ ачееа о ѡбѡщѣнїѣ де тоате пѣрїїле кѹ-ворѣѣїї. Кѹ алешїї рѣсѣѣнїїлор се дѣс асѹпра лѣї Сїртїс, черкѣнд сѣ ꙗко теаскѣ ꙗко лонѣрѣл ꙗко; дар' Мѣѣдоненїї фѣсѣрѣ вѣтѣнцїї де тоате пѣрїїле шї не-воїцї маї не ѹнѣ сѣ се департе де аколо. Атѣнцї Алесандрѹ трекѣ песте Дѣнѣ де'нѣкоаче, лѣї ла фѣѣтѣ не тоцї локѣторїї ачестор цїѣрї шї дѣрѣнїѣ ꙗко-шї кѣ-нїтала лѣї Сїртїс. Кѹ ачест прїлеж аѣ трѣнїс тоате

попѣрѣл де пре'н преѣѣр солї шї дѣрѣрї ла Алесандрѹ, рѣѣнѣ-се де пачеа шї прїетеннїеа лѣї. Тот атѣнцї ве-нїрѣ солї шї дела неамѣл Челїлор де не ѡбѡщѣ шаѣеа адрїѣтїкѣ, ка сѣ факѣ прїетеннїе кѹ ѡбѡщѣнїѣл. Дѣнѣ че ꙗко ѡбѡщѣнїѣ тоатѣ солїеа, ꙗко ѡбѡщѣ Алесандрѹ ѡбѡщѣ дїскѣрѣ прїетеннїѣ: „де че ле-ар фї лор маї фїрїѣ не ѡбѡщѣ?“ сокотїнд кѹмѣ, дѣнѣ атѣтеа ѡбѡщѣнїерї стрѣѣѣте, вор зїче солїї, кѣ де дѣнѣсѣл аѣ фїрїѣ маї шаѣе. Дар' еї рѣсѣнѣсѣрѣ, кѣ десѣрѣнѣ-ї мѣнцїї чеї нѣлцї шї неѣмѣлѣї не департе де дѣнѣсѣл, еї де нїмїк не'аѣ фїрїѣ, де кѣт: ка нѣ кѣт-ва сѣ кѣѣѣ че-рїѣл не дѣнѣнїї: ѡбѡщѣ ачееа тотѣшї еї прїѣѣсѣк прїе-теннїеа вѣрѣѣлор вѣднїї. Алесандрѹ мїнѣнѣ-се де ачест спїрет де лїѣртатеа, че ѡбѡщѣнїѣ не ачелл неам, ꙗко лѣсат, ѡбѡщѣнїѣ атѣта, кѹмѣ Челїї сѣлѣ вѣрѣѣї сѣнѣї.

7. Дѣнѣрѣнѣ-се Алесандрѹ де'н Дачїеа, грїѣка чеа де'нѣѣї а лѣї Сїртїс а фост, ка, ешїнд де'н ꙗко, сѣ се фолосаскѣ кѹ тѣмѣл де паче, ѡбѡщѣ шї рѣсѣ-торнїїнд сателл шї орашїелл челл арсе шї прѣдате де Macedonennї. Сїртїсѣѣѣѣїа (ꙗко валлеа Хѣѣѣѣлїї) ꙗко о-а зїдїт де'н поѣ. Елл а фост реѣе вѣднїк де ѹн неам ашїѣ вїтеазїѣ шї вѣрѣ, кѹм ерѣ Дачїї.

8. Дѣнѣ моартеа лѣї Алесандрѹ, тоате цїѣрїле кѹ-прїнсе де дѣнѣсѣл фѣсѣрѣ ѡбѡщѣнїѣ ѡбѡщѣнїїат лѣї, кѹпрїнѣнѣ фїѣ-каѣ де'нѣрѣнѣселе, че ꙗко пѣѣнѣт маї вїне. Трѣнїеа (саѣ Рѣнїїеа де а-зї, ѹнде е Констѣн-тїнополѣл) се нїмерї лѣї Лїсїмак, ѹнѣ ерѣ вїтеазїѣ, каѣ, кѹ нѣтереа трѣнѣлї сѣѣ ѡбѡщѣнїеа кїар шї лѣї. Ачеста черкѣнд сѣ-шї лѣѣїаскѣ domnїеа, dedat а ѡбѡщѣнїе, ѡбѡщѣ ла ꙗко чепѣл а пѣѣлїт ꙗко Дачїеа, сокотїнд кѣ шї а кѹм, ка ꙗко зїлелл лѣї Алесандрѹ, тоате попѣрѣл ꙗко вор плека кѣпеллелл, сѣнѣнѣ-се лѣї. Дар' реѣѣл Дрѣмїѣте ꙗко ѡбѡщѣнїѣ кѹ ѣѣ осте вїне де прїн-сѣ шї кѣштїѣ чеа маї стрѣѣѣте ѡбѡщѣнїеа асѹпра лѣї. Тоате онѣтїрїле лѣї фѣсѣрѣ ѡбѡщѣнїїате шї тѣїате,

[illegible]

9. Ореле рецелє Дачілор скоѣжд не ай сѣй аспра Бѣстарнілор (ѣн попор вечін) ші фінд Дачіі фугѣріці де ачештіа, ел, пѣкѣжіт ші ѡтѣрѣтат де славалор нѣртаре, ле-а порѣнчіт спре недєансѣ, ка, пѣнѣ атѣнчі сѣ фіѣ вѣр-
ваціі ѡн пѣервіціѡл фетєілор ші сѣ се кулчє кѣ канѡл ла нічѡарелє лор, пѣнѣ кѣнд нѣ вор штерѣе прѣн ѣѣ вѣте-
жіє пата ачєаста де рѣшїне де'н нѣтелє сѣѣ. Недєанса а
фост прєа аспрѣ, де кѣт сѣ о поатѣ сѣфєрі ѡндєлѣнгат,
ші кѣнд кіємѣ Персєѣ, рецелє Мѣчєдѡнієі, не Дачі ѡн-
протїва Романнілор, єі се опїтірѣ ка лєіі ѡн ватаєа ачєа-
ста, ѡнвінгѣнд адеєе орї не Романні. Ачєаста а фост
кѣѣса маі де кѣпетєнніє, де с'а ѡнрѣѣѣннат маі тѣрзіѣ
ѣра ачєа не'тпѣкатѣ ѡнтрє Дачі ші Романні.

10. Дупъ сжидероаса вѣтае тѣрчeаскѣ և ևжнѣ
ижнѣ ла Орѣштѣ և ևнѣ 1479, ևnde тѣрчѣ пѣрдѣрѣ
32,000 мѣ de вѣрвацѣ, ևар' мѣ de'n Ардеденнѣ маѣ вѣртос

de'n Sami, karij s'au Antjmat s' fi'z la lovipea cea
de'ntaj, nu mla'ci au r'etas, r'evs'oi'nicii no'ntri xot'-
r'ar s' pr'ajizask. An k'atpu'la v'et'ii. An lok de
mas' adunarb' i' gramad' de tr'upuri moarte nu'la pre-
ste al'ul. Krizii eroi m'jnarb' veseli de ne a'ceea ni
veur', anoi s' skularb' s' joache. Ercule ala R'utj-
nilor, Pau'la kinez'ul Ban'ula Temin'ioarei, kar' k'at'i-
gase Lav'incerea ku Boda Tr'ansilvan'iei Stefa'ni B'tori.
an'k'and, nu'la de'ntre chelle mai mar' tr'upuri de turk ku
din'cii, juk' ku a'cel'la Antpre'ijur Ant'rar'mat k'm er'a.

11. Ціорціѣ Дожа, Сьвѣтъ де'н Дьлнок, кѣнетѣнїеа рѣвеліор Ан Дугарїеа ла аннѣл 1514, дупѣ мѣлтѣ вѣр-
сарѣ де сѣнце фѣ Анвїнц нї прїнц де Вода Трѣсїлвѣнїеї,
Іоанн Зїѣпѣліа, де'нпреснѣ кѣ чеї маї де фрунтеаїлѣїкѣн-
соцї, карїї аѣ тревѣїт сѣ моарѣ Антр'ѣн кїп Ангрозїторїѣ.
Патрѣ-зїенї де рѣвелї фѣсерѣ кїнуцї флѣмжнї Ан
тжнн де 14 зїлле; де'нтр'аченїїа поѣ сѣферїрѣ Анфрї-
конїїата провѣ, чеїалалцї аѣ мѣрїт. Дунѣ ачеаста Дожа
фѣ нѣс Антр'ѣн трон де фїер Анфїерѣжнїтат, кѣ ѣѣ ко-
короанѣ де фїер арїїжнѣ Ан кан, нї кѣ ѣн сѣентрѣ тот
Анфїерѣжнїтат Ан тжнѣ, сарѣ чеї поѣ асѣменнї ымѣре-
лор, скопї фїїнд де'н тѣмнїцѣ, лї се порѣнчї сѣ тжнче
де'н карнеа челѣї кїнѣїт. Шїесе де'нтр'їжнїї фѣкурѣ
ачеаста, нї ашїа Анї довжндїрѣ вїеанїа; сарѣ чеїалалцї
трѣї, а кѣрор фїре кѣ мѣлт маї таре се Ангрозїа де асѣ-
меннеа неоменїре, Андатѣ фѣсерѣ тїїацї Анвѣкѣцї. Крѣ-
зїмеа лѣї Дожа Антр'ачест кїп есте кѣ аневое а о крѣде.
Пжнѣ ла чеа маї депре ымѣ а сѣ рѣсѣфларѣ нѣ сѣ а ызїт
вре ѣн сѣснїн саѣ вре ѣѣ кѣїре де'н гѣра лѣї. Сѣнѣур
атѣнчї, кѣнд родеа прїѣтеннїї сѣї чеї лешїнацї де фоаме
дїн трѣнѣл лѣї, зїчеа; *кжнї ат хрїїнїш еѣ*, нѣ прїѣтеннї.
Афарѣ де ачеаста ла порѣнка лѣї Зїѣпѣліа сѣѣшїа нїште
цїганнї не мїнѣте карне де'н трѣнѣл лѣї кѣ клеште арсе
де фїер. Дунѣ че непорочїтѣл Антре асѣелїѣ де кїнѣїрї
грозїаве шї-ар фї дат сѣфлетѣл, фѣ тїїат Ан патрѣ вѣ-
кѣцї, каре апої фѣсерѣ спжнїѣурате ла Бѣда, Пест, Алѣа-

регалъ ми Орадіеа-маре спре есжмилу Анпрозіторіѣ
не'нтрѣ рѣвелі.

12. Гъспар Бѣкешіѣ ерѣ стрѣмторат ла ануа 1573
Ан четѣцїеа дела Фѣгъраніѣ пре'н Цїоріѣ Банѣ де
Ложонціѣ, де'н кѣуеъ, къ ел се Анпротівіѣ лѣ Стефанн
Бѣторі, не каре Стѣгъріле Цїѣріі Ан нѣмїсерѣ де прїн-
чіне алл Трѣнсілвѣніеі. Де'н ачеаста нѣмаі вїкленїѣгул
ї-а дат лѣ скѣпаре; кѣчї Артр'ѣъ зі негѣроасѣ порѣнчі
ка съ се факъ де ѣъ парте а четѣцїї ларѣ маре къ до-
веле, ка ми кѣм ар врѣ ел съ нѣвѣлеаскъ афарѣ не аколо.
Пе кѣнд протівнїчїі грѣвїрѣ кѣ тоціі Антр'аколо, Бѣкешіѣ
deskїзїкѣнд поарта не де алѣъ парте, петрекѣт де ѣн
Рѣмѣжн, о-а лѣат ла фѣгѣ кѣлѣренѣте не Олт Ан сѣс, ми
анїѣ а скѣпат кѣ че а авѣт маї сѣжмн, ми а пѣтѣт сѣ
дѣкѣ кѣ сїне. Спре маї маре сегѣрѣнчіѣ фѣкѣсе ка съ
ватѣ поткоавеле Антоарсе не копїта калѣлѣ. Нѣмаі
дѣнѣ кѣже-ва зілле, кѣнд с'а дат четѣцїеа, кѣносѣурѣ
кѣ тоціі, кѣмѣ пѣсереа пѣзїтѣ нѣ се афлѣ нїкѣріі.

13. Андреїѣ Бѣторі, кѣрдїнал ми прїнчіне алл Трѣн-
сілвѣніеі, дѣнѣ непорочїта бѣтае де ла Сївїѣ асѣпра
лѣ Міхаїѣ Вітеазїл, прїнчіне ле Цїѣріі рѣмѣженѣтї, фѣ
сіліт кѣ нѣціні крѣдїнчіомї аї сѣї сѣ-шї кѣѣте скѣпареа
Ан фѣгѣ, ми дѣнѣ мѣлѣ пѣвѣзїрї, ажѣнсе пѣжн ла Сѣл-
Томѣ Ан скѣѣлѣ Чїкѣлѣ ла мѣрїніле Молдовеї, ѣнде
сокотїѣ кѣ-шї ва нѣтѣ афлѣ мѣнѣтїнїѣ. Дар' ел ми аїчї
фѣ прїнѣонїт, кѣчї Вѣсіліѣ Ердер сѣкѣѣлѣ а пѣвѣліт пе-
сте дѣнѣлѣ кѣ кѣчї-ва цїѣрѣннї, карїі, дѣнѣ че ар фї тѣ-
їат ми Анпрѣнѣтїѣт не кѣносціі лѣ чѣї нѣціні, ла'ѣ лѣат
прѣтѣѣндѣннї ла фѣгѣ, анїѣ кѣт авїѣ а пѣтѣт сѣ скѣне кѣ
натрѣ де аї сѣї пѣжн ла Нѣшколат. Аїчї ѣн вїѣт де пѣ-
сторїѣ ї-а дат сѣ веа зїѣр овосїтѣл фѣгѣрїт, адѣкѣндѣ-ї
шї анѣ, не'нтрѣ кареа Бѣторі ї-а чїнстїт ѣн гѣлѣвѣнн. Ан-
тр'ачеа пѣжн кѣнд непорочїтѣл прїнчіне се рѣзїмѣсе де
ѣн копѣчїѣ, ка сѣ-шї Анпоеаскъ нѣтерїле кѣ ѣн сожн
скѣрт, еар' крѣдїнчіосѣл сѣѣ Нїколаїѣ Міко Ан пѣзїѣ,
шїнїонїі лѣ Вѣсіліѣ Ердер сілірѣ не пѣсторїѣл сѣ-ї дѣкѣ

Ан ѣрѣа прїнчіне лѣ, не каре ми афлѣндѣ-л маї Анѣжїѣ
ѣчїсерѣ не Міко тїрѣнненѣте фѣарте, кѣчї авѣнд нїнѣте
сѣвїї точїте ми рѣціноасе, кїнѣндѣ-л Анделѣнѣрат, маї
не ѣрѣт лї дѣдѣ ел Анѣсѣ-шї сѣвїеа са, зїкѣнд кѣтрѣ
ѣнѣл дентр'ѣншїі: „*шїѣрбешѣте-ше кѣ ачеастѣ сѣбїе*
Анпрошїеа теа, нѣ тѣ кїнѣї кѣ арѣа ша чеа бѣшѣ-
чїѣтѣ фѣкѣкѣндѣ-мї рѣнне фѣѣрѣ шрѣабѣ.“ Пѣжн атѣнчі
Вѣсіліѣ Ердер кѣ алчї трѣї Сѣкѣѣ с'а арѣнкат асѣпра прїн-
чіне лѣ, каре акѣм се трѣзїсе де'н сожн. Десперареа Ан
дѣдѣ нѣтереа де ерѣѣ, дар' кѣ маї мѣлчї тот нѣ нѣтеѣ сѣ
цїѣ, некѣнд Вѣсіліѣ Ердер арѣнкат Антр'ѣнѣл кѣ ѣъ
сѣкѣре, ї-а фѣкѣт ѣъ рѣннѣ анїѣ де адѣнѣкѣ ла окїѣл чѣл
стѣжн, Анѣкѣт кѣзїкѣнд жос нѣмаі кѣт а маї сѣснїнат ѣъ-
датѣ. Пѣжн кѣнд маї рѣсѣфлѣ Анѣкъ прїнчіне ле, неа-
менї ачѣнѣтїѣ Ан тѣїарѣ деѣетѣл чѣл мїк, ка сѣ поатѣ
анѣкѣ ѣн имѣл де діамѣнт, не каре нѣ-л нѣтеѣ скоате де
кѣт нѣмаі кѣ остѣннеалѣ. Дѣнѣ ачеаста ї-аѣ тѣїат канѣл,
лѣсѣнд трѣнѣл голл де тот фѣрелор сѣлѣвѣтече де хрѣннѣ.
Канѣл чѣл тѣїат л'а адѣс Ердер ла Міхаїѣ Вѣдѣ Ан
Бѣлград, кареле вѣзїкѣндѣ-л а зїс кѣ ѣъ мїнѣкаре де'н лѣ-
ѣнтрѣ: „*О! сѣѣраче нѣѣѣ! сѣѣраче нѣѣѣ!*“ Міхаїѣ Вітеа-
зїл порѣнчі кѣ деосѣвїтѣ сѣжнїре де оменїре сѣ адѣкѣ
ла Бѣлград трѣнѣл ѣчїсѣлѣ прїнчіне ѣѣдїнїарѣ алл дѣн-
мѣнѣлѣ сѣѣ, ѣнде Анпрѣнѣнѣндѣ-ї канѣл кѣ ачѣлла-шї,
ї-а фѣкѣт Анпронѣнѣнѣ врѣднїкѣ де ѣн прїнчіне, астрѣ-
кѣндѣ-л Ан крїнта вїсѣрїчеї чѣлѣї маї мїчї.

14. Міхаїѣ Вітеазл прїнчіне ле Рѣмѣнїлор ми гѣ-
верїѣторїѣ алл Трѣнсілвѣніеі ла а. 1600 пре тѣжнѣл
domnїнчїеї Аннѣѣратѣлѣ Рѣдолф II. нѣ мѣлѣт дѣнѣ Ан-
тѣжнїлареа снѣсѣ маї сѣс, фѣ нѣртѣшїѣ трїстеї сорчї а
лѣ Андреїѣ Бѣторі, каре се веде а о фї прѣсѣжнїт ла
прївїреа канѣлѣ ачѣлѣлѣ-шї. Не'нтрѣ кѣ Цїорїѣ Бѣста
їтѣліанн, ми комѣндѣнѣ алл лѣ Рѣдолф, фїнд Анѣѣрѣ-
тат асѣпра лѣ Міхаїѣ, кѣчї ачѣста, кѣпрїнзїкѣнд Трѣн-
сілвѣніеа, авѣѣ де гѣнд сѣ domneаскъ Антр'ѣнѣсѣ фѣрѣ
сѣ вѣре а штї де порѣнчїле лѣ Рѣдолф, л'а Аншїѣлат сѣв

кін де Аппъчѣре пріетепеаскъ, ка Міхаїѹ съ-ші де-пъртезіе оштіріле сале де'н кжмпул Турдеї, unde фу-сесе тавереле амжндѹрора, ші съ рѣмжѣ фѣрѣ грїжѣ ку кортул съѹ Ап мїжлокул тавереї лѹ Баста. Де ѹт датѹ Аппресоарѹ кортул лѹ Міхаїѹ 300 де фечіорї аленї, еар' повѣцїторїул ын Іаков Борї, каре Антржнд Ап лоп-трѹ, unde ерѣ Міхаїѹ нѹмаї ку дої новїлї, Аї стрїгѣ: ту ештї ров; атѹнчї сѣрїнд Міхаїѹ ку мжніе ісѣжндїтоарїѹ, Апчепѣ съ се апере, дар' дѹнѣ че пѣвѣлїрѣ Ап корт шї маї мѹлцї, ел фу арѹнкатку ѹт варѣ ла пѣмжнт, тѣїжн-дѹ-ї-се капул шї мжна стжнѣ. Солдаціѹ фѣкурѣ вѣрѣ-ріеску капул лѹ Міхаїѹ, кѣчї тѣїжнд капул ла ын кала морт, че зѣчеѣ апроане де корт, рждікарѣ стжрѹл ачел-лѹїа пѹїжнд капул лѹ Міхаїѹ ла джнсул. Трѹпул лѹ Міхаїѹ жл десвѣркаѣ голл шї тѣвѣлїндѹ-л Ап тїпѣ, а треїа зі л'аѹ Ангронат ла порѹпка лѹ Баста. Асфелїѹ се стїнце де'н лѹме ачест ероѹ, де каре тоцї історїчїї маї вѹнї шї нежнтересацї нѹ пот съ скрїѣ фѣрѣ лѹѹѣ, шї ла каре Бѹкурентеннїї сжнт гата съ-ї рїдіче Ап зіѣа де асѣ-зі ын монѹмжнт врѣднїк де стрѣвѹпул лор.

§. 113.

Лїмба рѹмжнеаскъ Ап VI. сжшѣ.

(De'n „Фоаса Пе'нтрѹ мїнте„ etc.)

Кѹмжкъ Ап сѹта а VI., не ла мѹнтеле Емѹлї с'ар фї ворѣт лїмѣа рѹмжнеаскъ, аратѣ ѹт Антжмпларе, че о скрїе історїкул греческ Теофанн Ап сропогрѣїеа са Ап а 5-ле анн алл Анпѣратѹлї Мѣзрїцїѹ. (Фаца 173 edїcieа дела Венѣїеа). Адекѣ: Аварїї пѣтрѹпїїжнд афѹнд Ап Анпѣрѣїеа Романїлор дела рѣсѣрїт, дѹнѣ че аѹ Ап-вїнс, шї аѹ прїнс не Дѣка Кастул, аѹ ажѹнс пжнѣ ла зі-дѹл челл маре де'н коаче де Констѣнтїнополе. Комен-ціол Антрѹ ачеса де'нпрехѹнѣ ку Мѣртїн, ку патрѹ мїї де

останїї аленї, с'а цїнѹт Антре мѹнцї, шї, Апїелеганд, кѣ Аварїї, фїїнд Анпѣрѣштїацї пре'н Трачїеа, ар фї не-гата ла вѣтае, а воїт а пѣвѣлї асѹпрѣ-лї фѣрѣ весте, че тóтѹшї нѹ с'а сфетїт; кѣ кѣзїжнд сѣрчїна де не ын кѣтжр, оаре-чїне а стрїгат кѣтрѣ челл че дѹчеѣ кѣтжрѹл: „шоар-нѣ! шоарнѣ! фѣраше!“ шї ачестеа ле-а стрїгатшї Ап лїмба пѣшрїе.“ Дѹкѣторїул кѣтжрѹлї нѹа аѹзїт; дарѣ останїї, сокотїнд, кѣ сжнт Анкѹнцїѹрацї де протїв-нїчї, аѹ прїнс фѹга, стрїгжнд: „шоарнѣ! шоарнѣ!“ Аче-сте кѹвїнте сжнт рѹмжнештї, шї дѹкѣторїул кѣтжрѹлї фу кїемат Андѣрѣнт, съ-ші їае сѣрчїнеле пїкате, ка кѹм аї зіче: Аншоарнѣ, Аншоарнѣ фѣраше! Асѣ останїї аѹ сокотїт, кѣ Аї кїамѣ не джннїї Андѣрѣнт. Ачестѣ Антжмпларе аратѣ, кѣ Ап зіллеле Анпѣратѹлї Мѣзрї-цїѹ аѹ грїїт не ла мѹнтеле Емѹлї локѹїторїї рѹмжне-ште, шї кѣ останїї лѹ Коменціол аѹ ворѣт лїмѣа ачеса-ста. Нїчї се поате зіче, кѣ ачештїа аѹ фост останїї славї, не'нтрѹ кѣ са'ѹ снѣрїят анїїа кѹржнд; кѣ Асѣ-шї Тео-фанн зіче, кѣ ачештїа аѹ фост чеї маї аленї де'н тоатѣ оастеа; Асѣ фїїнд нѹмаї патрѹ мїї, лесне с'аѹ пѹтѹт снѣрїеа.

§. 114.

Ізбїреа де пѣшрїе.

(De'n „Фоаса пе'нтрѹ мїнте“ etc.)

1. Тоцї оашенїї сжнт Ап сїне ѹт деосѣвїтѣ норїре де а їѹвї цїара, Ап каре с'аѹ пѣскѹт шї аѹ крескѹт. Ачест фелїѹ де їѹвїре, каре есте атжт де пѣтуралѣ Ап їнїма фїѣ-кѣрѹї ом, ка шї їѹвїре де татѣ шї де мѹнѣ, се пѹ-менште *їзбїреа де пѣшрїе* саѹ *пѣшрїошїст*.

2. Кѹ тоате кѣ орї-каре ом а тревзїт съ се паскъ шї съ креаскъ unde-ѣа; тóтѹшї їѹвїреа де пѣтрїе нѹ есте

де ʒъ потривъ ла тоцї; чї ла ʒнїї оаменї се афлъ. ʒн град маї mare, ла алцїї ʒн маї mık.

3. Черчетʒnd kársa, ачестей ʒувїрї, ку каре тоцї оаменї маї мулт саʒ маї пѣцїа сѣнт легацї де пáтрїе саʒ цїара пáнтерїї шї а крентерїї лор, ну се поате гъсї алта де кѣт овїчїнїнцїа, ла алле кѣрїа лецї сѣнт сѣпшї тоцї де овште. Ачеастъ алтъ пѣтуръ ʒнтїпѣреште ʒн фїѣ-каре ом аплекареа шї ʒувїреа чеа вїѣ кѣтръ цїара са; ачеаста фаче ка каса пѣрїптеаскѣ, локул, цїнѣтѣч, цїара копїлмѣрїї салле сѣ-ї фїѣ овїенте фѣворїте ʒн тоатѣвїеаца са. Ну пѣмаї локуїторїѣл кѣмпїлор челлор ферїчїте есте легат вѣчїнїк де ачелле лóкурї фруѣоасе, ʒнде с'а пѣскут шї а крескѣт; чї шї локуїторїѣл мѣнцїлор се сѣмте трас де ʒѣ пѣтере пѣпшїтѣ кѣтръ вѣрфѣрїле челле ʒнпалте алле лóкурїлор овїчїнїнцїей салле: кїар шї шїѣсѣрїле челле ʒнтїнсе шї монотоане, шї пѣстїле челле стерпе шї перодїтоарїе аʒ ʒѣ пѣтере мїнѣнатѣ асѣпра їнїмеї оменештї. Nıme, фѣр' а фї гонїт де соартѣ, фѣр' а фї ʒнїнсе де ʒнтѣмїлѣрї марї, саʒ трас де ʒнтѣпреїѣрѣрї грелле, ну се деслїнеште ку ʒнлесїре де цїара са; шї, кѣнд есте сѣлїт, ка сѣ о скїмѣе ку алта, варсѣ лáкрїмї дѣпероасе пѣнтрѣ пѣрѣсїреа еї, шї дѣче ку сїне мїї де сѣвенїрї плѣкѣте пѣнтрѣ дѣнса. Кѣнд чїне-ва се афлъ де парте де патрїеа са, де кѣте орї ну се кѣпїнде де ʒн дор арѣїѣторїѣ дѣнѣ дѣнса! Че тресѣрїе де вѣкурїе ну сѣмте, кѣнд і се ʒнфѣцїшїазїѣ вре ʒн овїент дела лóкурїле челле ʒувїте, шї че мїшкѣрї дѣлчї ну-ї атїнг їнїма пѣлѣ ла лáкрїмї, кѣнд ʒншї ʒнкїпѣеште вре ʒѣ колїѣ пѣрїптеаскѣ, вре ʒн пѣрѣѣ' вре ʒѣ дѣмѣравѣ саʒ вре ʒн деал де'н пáтрїеа са!

4. Дар' ачест фелїѣ де ʒувїре де пáтрїе есте пѣмаї ʒѣ ʒувїрепѣтолóцїкѣ, шї н'аре ʒнкѣ ʒн сїне нїчї ʒнпрецїѣ морал; ʒѣ асѣмепне ʒувїре де пáтрїе ну се гъсеште пѣмаї ла орї че оаменї, чї кїар шї ла довїтоаче.

5. ʒувїреа де пáтрїе саʒ пѣтрїотїсмѣл, дѣнѣ кѣм ʒн прївїм пої аїчї, есте че-ва маї палт, че-ва маї вѣрднїк

де пѣтура моралъ а омѣлї; есте ʒн сѣмцїѣмѣнт нóвїл, каре стѣ ʒнтр'ѣѣ аплекаре стѣтóрнїкѣ де авої тот вїнеле копчетѣїенпїлор, ку карїї трѣеште чїне-ва ʒнтѣпрепѣл ʒн соцїетате, шї ʒнтр'ѣѣ невоїнцїѣ непрекѣрматѣ де а лї фаче, де а лї пѣстрá шї де а лї ʒнтѣмїлцї ферїчїреа лор. Ну маї ачест фелїѣ де ʒувїре де пáтрїе есте сѣнѣгѣр пѣтрїотїсм оменеск саʒ морал.

6. Ачест фелїѣ де пѣтрїотїсм ну стѣ пѣмаї ʒн аплекареа де а ʒувї чїне-ва ʒѣ цїарѣ пѣнтрѣ-кѣ с'а ʒнтѣм-плат ка сѣ се паскѣ шї сѣ трѣеаскѣ ʒнтр'ѣнса, пѣнтрѣ-кѣ ʒншї аре аколо стареа шї авереа, ку каре поате трѣї ʒн трѣндѣвїе фѣр' а се гѣндї шї а лѣкрá пѣнтрѣ ферїчїреа комѣнѣ, чї се дескóпере пѣнтр'ѣн зїел фїервїнте пѣнтрѣ орї че вїне камѣн алл соцїетѣцїї, пѣнтрѣ ʒнстїтѣѣїнїле шї а шїѣзїѣмїнтеле еї нѣвлїче, пѣнтрѣ ʒнтереселе шї тревїле еї, шї ку ʒн кѣвѣнт пѣнтрѣ тот, че прївеште ферїчїреа копчетѣїенпїлор. ʒн асѣмепне пѣтрїотїсм ну се чере пѣмаї дела четѣїенпї пѣскѣцї шї крескѣцї ʒнтр' ачееа-шї цїарѣ; чї шї дела стрїнїї, карїї вїнд де'нтр'алте пѣрцї, ʒнтрѣ ʒн трѣнѣл соцїетѣцїї, шї се вѣкурѣ де тоате фолоаселе еї. ʒн афелїѣ де кїп ʒн стрїн пѣмѣнтенпїт ʒнтр'ѣѣ цїарѣ, не каре шї-а алес'о де пáтрїе, кѣнд лѣкреазїѣ пѣнтрѣ ферїчїреа ачеллеї цїѣрї, кѣнд пѣнтрѣ вїнеле еї ʒншї жѣртфените пѣтерїле шї авереа, шї кѣнд ла тѣмн де тревїнцїѣ ʒн дѣ шї вїеацїа, поате сѣ фїѣ пѣтрїот, ʒнтокмаї ка шї ачелла че с'а пѣскѣт шї а крескѣт ʒнтр'ачеá цїарѣ.

7. Дар' ку кѣт пѣчїїнїле фак ʒнпѣїнтѣрї кѣтрѣ чївїлїсѣѣїнѣ: ку атѣта пѣтрїотїсмѣл лор се лѣмѣреште, се деосевеште де ачелла, каре ʒн аʒ кїар шї довїтоачеле; шї ку атѣта се фаче маї морал шї вѣрднїк де пѣтура чеа нóвїлъ а омѣлї. Пѣтрїотїсмѣл пѣчїїнїлор чївїлїсате, не лѣнѣгѣ ʒувїреа де цїара пáнтерїї шї а крѣнтерїї, не лѣнѣгѣ ʒувїреа де чеї де ʒн неам шї де ʒн сѣнѣе ку сїне, шї не лѣнѣгѣ ʒувїреа де лїмѣа, де пѣрерїле, трѣдѣѣїнїле шї овїчїѣїрїле пѣчїїнпале, ʒнвѣрѣїшїеазїѣ алте овїенте

скупине. Пáтріе ʎи окій пѣчѣунілор чівілісате нѣ есте нѣмаї цѣара ші локѣторїї еї; чі адеѣѣрата пáтріе о фак ʎистітѣчѣуніле ші ашѣзїѣмїнтеле соціале, ʎинтереселе ші требіле, карї ʎатемееазїѣ ферічіреа комѣнѣ а тѣтѣ-рор кончетѣѣїеннілор. Ші кѣм с'ар нѣтѣ деосевїнѣчѣунеа чівілісате де чеа ѣѣрѣарѣ, ʎи прівїнѣа пѣтрїотїстѣулі, кѣнд пáтрїеа еї ар фї тот ка а пѣчѣунії ѣѣрѣаре? Омѣл ѣѣрѣар есте легат нѣмаї ʎи кїн фїсік де пѣмѣжтѣл цїѣрїї салле ші де пѣчѣунеа са; омѣл чівілісате, не ʎжгѣ легѣ-тѣра фїсікѣ, маї аре ші алта моралѣ ші маї нѣтѣрнікѣ, каре ʎа леагѣ де пѣмѣжтѣл пáтрїеї салле ші де пѣчѣунеа са, сѣмте ѣѣ легѣтѣрѣ моралѣ ші маї нѣтѣрнікѣ, каре ʎа леагѣ де ʎистітѣчѣуніле ші ашѣзїѣмїнтеле еї. Ші атѣнчі нѣмаї, кѣнд пáтрїеа се прївеште тот ѣѣ датѣ ʎи пѣмѣжтѣл пáштерїї ші ʎи ʎистітѣчѣуніле еї, сѣмѣїѣмїн-теле, че ле ʎисѣфѣл еа, се деосволтеазїѣ ʎи тоатѣ епер-ѣїеа лор; не'нтрѣ кѣ кѣ легѣтѣрїле фїсіче алле цїѣрїї се ѣнеск легѣтѣрїле морале алле ʎистітѣчѣунілор еї, ші амѣндоѣе ѣнїте мѣреск преїѣл пáтрїеї, ші ʎиналїѣї їѣ-ѣїреа, че ʎисѣфѣл еа не'нтрѣ дѣнса. Ачеаста есте атѣт де адеѣѣрат, ʎикѣт, ʎи прівїнѣїа пѣтрїотїстѣулі, ѣѣ пѣчѣуне чівілісате ар пѣїмї де ѣѣ потрїѣѣ ші даѣѣ не пѣмѣжтѣл еї ар фї сѣнѣсѣ ла ʎистітѣчѣунії стрѣїне, ші даѣѣ с'ар дѣче ʎи пѣмѣжт стрѣїн ка сѣ трѣеаскѣ сѣѣт ʎистітѣчѣуніле салле.

8. Ші ʎнтр'адеѣѣр, кѣнд четѣѣїеанѣл ѣнїї стат нѣ ѣа фї пѣтрѣнс де ачеа ʎикредїнѣаре моралѣ, кѣ пá-трїеа са есте ѣѣ мамѣ комѣнѣ, каре ʎнгрїѣаште не'н-трѣ ʎндестѣллареа, порочїреа, сегѣрѣнѣїа, чїнстеа ші ферічіреа фїѣ-кѣрѣїа, се аїїнде де ѣѣ їѣѣїре ʎнфокатѣ не'нтрѣ дѣнса; ідеаа жѣртфїрїї пѣтрѣнде ʎи сѣфлетѣл лѣї, ші пѣтрїотїстѣл фачемїнѣї. Сѣмѣїѣмїнтѣл ачеста се фаче кѣндѣѣѣторїѣ ал ʎинтереселор нѣѣліче ші прї-ѣате ші ал тѣтѣрор лѣкрѣрїлор четѣѣїаннілор; ші пѣ-трїотїстѣл нѣ нѣмаї кѣ ел сѣнѣгѣр есте чеа маї де'н-тѣїѣ ѣѣртѣте ʎи соціетате, чі ел есте ші їсѣор ші мѣѣѣ

алтор мѣлте ѣѣртѣїї, карї фак, сѣ ʎнфлореаскѣ соціета-теа ші сѣ доѣѣндеаскѣ ферічіре трáїнікѣ. Кѣнд ʎнтр'ѣѣ соціетате їнїмеле сѣмте пїне де ачест пѣтрїотїстѣм ѣїѣ: атѣнчі орї каре четѣѣїеанѣ прїѣегїеазїѣ не'нтрѣ ѣїнеле нѣѣлїк, не'нтрѣ пѣстрареа ші ʎнмѣлїїреа лѣї, ка ші кїар не'нтрѣ ѣїнеле касеї салле ші ал фѣмїліеї салле. ʎнгрїѣїреа орї-кѣрѣї четѣѣїеанѣ се ʎнїнде асѣнѣр мїж-лоачелор, карї ʎнмѣлїїеск чїнстеа пѣчѣуналѣ ші ферічі-реа соціетѣїї. ʎнтрѣїї, ка ші асѣнѣр мїжлоачелор, карїле фѣѣореск чїнстеа ші порочїреа персоналѣ. Ын пѣтрїот ʎнтемееазїѣ де'н стареа ші аѣреа са пѣртїкуларѣ ашѣзїѣмїнте фолосїтоарїе ші фѣндѣчѣунії ѣїнефѣкѣтоарїе не'нтрѣ тоатѣ соціетатеа: алѣл, пре'н стрѣнѣсѣ пѣїїре а леїїїїрїлор цїѣрїї ші пре'н чїнстїреа ʎистітѣчѣунілор еї, ʎисѣфѣл кѣрѣїѣї ші зїел ʎи їнїма фїе-кѣрѣїа, спре а-шї ʎнпїлїні орї-че дѣторїе соціалѣ. ʎи комѣн тоїї се пѣ-трѣнд де ѣн зїел ѣїѣ де а ʎнтоарче соціетѣїї кѣ доѣѣндѣ фачерїле де ѣїне, че ле прїмеск еї дела дѣнса. Де'нтрѣ тоате ʎнсѣ пѣтрїотѣл челл ѣн, деїѣѣрѣнѣѣ-се дѣшмáнн алл орї кѣрѣї аѣѣс, каре ѣátѣмѣ соціетатеа, се ʎнпро-тїѣеште корѣнѣїнїї ші деморѣлїсѣчѣунії кѣ ѣѣ ѣїтеїїе чівїлѣ, каре се асѣтѣннѣ кѣ орї-каре ѣїтеїїе мїлїтарѣ. Дар' пѣтрїотїстѣл нїчі ѣѣ датѣ нѣ се аратѣ ʎи тоатѣ мѣрїреа са, ка ʎи тѣмѣнѣрїле де перїїїе марї, карїле аїїїнд сїїретѣл орї-кѣрѣї четаїїеанѣ, ка ші кѣнд ї-ар амерїнѣа ѣѣтѣмáреа кїар а ферічірїї персонале. Атѣнчі орї-каре четѣѣїеанѣ се скоалѣ ʎнпротїѣа дѣшмáннѣлїї, каре калкѣ хотарѣле пáтрїеї салле ші ѣátѣмѣ чїнстеа пѣчѣуналѣ, ші мерѣе асѣнѣрѣ-ї кѣ ачеа хотѣрѣре ші кѣ ачелл ʎнѣсїаст, ка ші ʎнпротїѣа тѣлѣарїѣлїї, каре пѣ-трѣнде ʎи каса са шї сїнѣрѣѣ челле сѣїнте алле еї. Атѣнчі ѣнїї не'нтрѣ мѣжтѣїреа кончетѣѣїеннілор, дореск кѣ ʎи фокаре чїнстеа де а мѣрї ʎи кѣмнѣл ѣѣтѣлїеї не'нѣрѣ пáтрїе, еар алїїї кѣ ѣѣкрїїе жѣртѣеск стареа, сѣмѣтатеа ші орї-че порочїре ші пѣѣчере а ѣїеїїеї не'нтрѣ мѣжтѣї-реа еї. Нїчі ѣѣ остепнеалѣ нѣ се сокотеште атѣт де греа

ни нічі уи перікіѣ атѣт де mare, ка съ нѣ-л прінескъ кѣ
вукрїе, съ нѣ-л сѣфѣръ кѣ тѣлцїѣмїре нї съ нѣ-л Ап-
вінгъ кѣ вітежіе. Асѣмнї чѣтѣцїеннї, пѣтрѣншї де уи
нѣыл пѣтрїотїсѣм, даѣ нї жѣртѣеск тот пѣнтрѣ пѣтрїе,
пѣнтрѣ-кѣ еї сѣнт Апкредїнїацї, кѣ тот че аѣ, дела пѣ-
трїе аѣ; нї кѣ еї нѣ дѣрѣеск патріеї, чї плѣтеск ѣѣ дѣто-
рїе кѣтрѣ дѣнса, нї ачеаста есте уи дїн чѣлле маї де-н-
тѣїе дѣторїе.

[illegible]

10. Дар' патриотізмъ, дела енергія, че о дѣ четъ-
цієнілор, ші дела лутисіастъ, че лі-л лисѣлѣ, поате
фоарте лесне съ треакъ лл фвѣтїст, ші съ се факъ
ул фок дѣрѣлжлѣторїѣ ші пѣстїлторїѣ пѣтрѣ вїеле пѣ-
влїк алл соцієтѣцїї дакъ пѣ ва фї ллфржнат тот де-а улл

де леѣа моралъ а дрептѣцїи ши а оменїрїи. Фериѣреа пѣтрїеї сокотїндѣ-се де челл маї Аппалт вул. че дореск оаменїи съ довжндеаскѣ, лѣкрѣрїле лор пот фї асфелїѣ де деосевїте, дѣпѣ кѣм сжлт де деосевїте ши їдеїле лор чешї фак пе'нтрѣ пѣтрїе, пе'нтрѣ вїнеле пѣвлїк ши пе'нтрѣ мїжлоачеле де а-л довжндї. Де аїчї ѣртеазїѣ, ка тѣлте крїме съ се їа дрепт вѣртѣцїи; дѣпѣ кѣм се ва пѣрэ ѣнора, кѣ вѣртѣцїле вѣтѣмѣ пѣтрїеа, ши алтора кѣ крїмеле о фолосеск. Де комѣн пѣтрїотїстѣл, несѣнѣс леѣїи морале, нѣ есте алт че-ва, декжт ѣн еѣїст ѣенерал, ши адеѣе орї поате съ се префакѣ Аитр'ѣѣ мжндрїе пѣчїѣналѣ дешїартѣ ши вѣтѣмѣѣтоарїѣ, ши Аитр'ѣѣ ѣрѣ ши дѣпѣмѣмїе Аипротїва алтор пѣчїѣнїи, ши поате авѣ ѣртѣрї дѣрѣнїѣѣѣтоарїе пе'нтрѣ пѣтрїе. Дар' кжнд есте сирїдїнїт ши кѣрїмїт тот де-а ѣна де леѣа моралъ а дрептѣцїи ши а оменїрїи, се поате ѣнї ши кѣ адеѣвратѣл космонолїтїст; пе'нтрѣ-кѣ Аипвїнѣаѣнѣї асѣмѣнне пѣтрїотїст, тоате мїжлоачеле педрепте сїре довжндїреа скѣпѣрїлор салле, с'ар сокотї неморале ши Аипротїва мїнїцїи сжїѣѣтоасе.

11. Кърпнтерїѣл де кърнетѣнїе ала пѣтрїотїсмулї челлїѣ адеѡрат есте неинтересула; нї, челл че воеште съ-л кърноаскѣ интру тоатѣ кърпнїнїеа лїѣ, трѣѡїе съ-л кѡѣте дїнїѣ ачеаста инсїнїетате. Сїрс а нї-л аме-стекѣ кѡ вжртїѣ мїнїїѡоасе, лїжндѣ-ле не ачестеа инлок де пѣтрїотїсѣ, трѣѡїе съ-л деосеѡеаскѣ чїне-ѡа де нѣтїмї нї аплекрї прїѡате, кѣрї адеце орї се їаѣ дрепт фолос нї ѡїне нїѡлїк; дар' маї кѡ деосеѡїре трѣѡїе съ-л лїѡїреаскѣ де интересула пѣртїкулѣр нї де еїсїст, кѣре есте чїѡѣа ѡїнелїѣ нїѡлїк нї мортїѡїѣл пѣтрїотїсмулїѣ. Еїсїстїл есте ѡн стрїгоїѣ, кѣре инїї хрїпнїште ѡїеаїѣа кѡ ѡїеаїѣа алтора. Пеинтру кѡ оаменїї съ поатѣ ажїѡѣе ла алаа десѡѡїрїре моралѣ де неїнтерес нї съ-нїї їѡѡеаскѣ нѣтрїеа, пеинтру дїѡса нїѡмаї трѣѡїе съ ажїѡѣг маї интїїѣ ла ачеѣ инкредїнїїаре интеееатѣ, кѣ нѣтрїеа есте їѣ соїетате, кѣре инїрѣ нї окротенїте тоате нї-

теріле. Аңціелестале ші морале алле четъцієншілор, ші къ еа есте ыъ тымъ комунъ, каре фаче ші спріцієнште вієеле ші ферічієа фыъ-къръ четъцієанн. Аң парте. Ны-маі атунчі, кжнд четъцієнші вор фі пьтрънші de ачеастъ. Аңкредіаціаре, вор фі гата тот de-а ына de'n аплекаре ші de'n дъторіє а-ші жьртфі. Аңтересуа лор пьтрікълар пе'нтръ вієеле комун; нумаі атунчі соцієтатеа чівілъ, аї къріа еї сжнтмъдъларі, овор'ыві маі тълт de кжт кіар пе сієе. Аңші-ші, ші нумаі атунчі пьтрієтієтмъ лор ва пьрт-та кърънтеріа нежнтересуа. Аңтр'алт кп кум ар пьтє чієе-ва чере дела ын ом, ка съ-ші жьртфеаскъ тот пе'нтръ пьтріє, кжнд еа пь ар фі декжт ыъ адынаре de оамєні цівуці кь сжла ла ын лок; кжнд пьрутеле фо-лоасє, чєлє дъ еа, ар фі моншєнпієа нумаі а ынор оамєні, ші кжнд омъ п'ар авє неміка. Аңтр'жпса, пе'нтръ карє съ о ыубєаскъ?

§. 115.

Учєлє аңсѣтжнціє десирє алл II-лє рєцє-тжнш ржтжн тѣрцієанн де'н Ардеал.

(De'n Фоаєа пе'нтръ мпте.)

1. Аң аңыл 1830 епї ла Opádiea-маре ыъ кърті-чїкъ, Аңтїтълатъ: „Поємákїон деспрє алл II-лє рєцєжнт ржтжн тѣрцієанн de'n Ардеал, сьв Кърол върон Енцієн-берг *)“ Аң лїмба лътілъ. Поєма фъ de маі пъїнте кумпъсъ de контєлє Сїлвіѣ Тъпполі. Аң опоареа ші лáхда прєзієсуаї колонєлл, прє'н акъръїа непредєтатъ сжргъїн-ціъ сє. Аңфїїпціасє планпъл немърїтоарїєї Аңпърътєсє М. Терєсієа, прєкум ші Аң опоареа рєцєжнтгълї, карє

*) De'n ачєастъ картє сє аълъ ын єсжмларїѣ ші аң вївлїєтєка цїмпъсіаштілор ржтжн de'n Чернъвці, държїт de оѣїчїарїа прїмарїѣ: Цїоръїѣ Поп.

Аң скурт тжмп дъдъчєа маі вєдєратъ довадъ а вїтєжїєї ржтжнлор. Прєа врднїкъл аитор (стръмътат ла немърї-рїє) къпътъ прє'н ачєастъ поємъ чєл маі вьп прїєж спрє а-ші фачє овсървъчїуїлє саллє, кь скон de а маі. Аңлєснї чєтїторїлор. Аңцієлєсуа.

2. De'n кáсъ дар', къ ачєастъ прєа Аңтерєсантъ къртічїкъ єстє кумпъсъ Аң лїмба лътілъ, ші пь поатє фї кьпоскутъ тьтърор кумпьтрїєцілор ржтжнї, кь атжга маі пьціп чєллор de'n прїнціпатєлє вєчїєлє, дєспрє алтъ партє фїїнд вїєлє. Аңкредіаціат, кумкъ пьцієлє єсжмларїє, карї с'аъ трїмїє не ічї не колєа п'аъ пьтут стръватє. Аң тоатє ынгърїлє ржтжнмїї, не ынде вьчєлє поастрє фїї пьлїчє аъ. Аңтрат, афлжндъ-мъ de-ыъ датъ ші Аңдъто-рат, а фачє маі мьлтора кьпоскутъ єроїєтмъ кумпьтрїє-цілор мєї: ам сокотїт, къ пь воїѣ фачє лжкръ неплъкутъ, дакъ de'n ынєлє овсървъчїуї вої, кьлєцє нумаі ачєєа, чє поатє фї пе'нтръ пої маі Аңтерєсьцїв.

3. De'n овсървъчїуїчєа I. пєтрєкжнд ынєлє, — атїпг Аңтрареа пъчїуїї ынърєштї Аң Ардеал. Ачєаста с'а Аңтжмплат Аң вєакъл алл IX, некжнд Дъчїєа ржтжн de маі пъїнтє, крєдіаціоасъ Аңпърацилор ръсьрїтгълї, єрá немїжлочїт сьпъсъ прїнціпїлор сьї, карї єрá: *Мєнъ-торъш* Аң Мърмáцієа, *Глáдіѣ* Аң Бънат ші *Цєліѣ* Аң Ардеал, карєлє авєа локвїторї *Ржтжнї* ші *Слaвї*. Ржмї-діаціа прїнцієлгъ Цєліѣ Аң кастръл Цїлъѣ, чє пжпъ асть-зі сє пьмєштє, аңїá єрá. Аңтрє апєлє Кънъшїѣ ші Сѣ-мєшїѣ. Аңтр'ачєст тжмп, пєла аңыл дєлє крєст 894. Арпад, дъчєлє Ынгърїлор, Аңшї лъцїє дѣмнїціа са прє'н маі мълтє пърці аллє Ынгърїєї, єар' маі Аң ырмъ фъкъ прєтїнсіхнєшї ла дѣмнїєа лгъ Монъторът, акъръїа партє маре, пжпъ ла поарта Мєзїєшїлъ, пєпътжндъ-ї-сє пьчє дєстълъ Аңпротївїє, о аъ ші кьпрїнс'о. — De аїчї Ть-хът, ын дъчє ынърєск, черъ вѣє ші пьтєрє дєлє Арпад, ка пе'нтръ сієлє ші ырмъторїї сьї съ-ші сьпъїѣ цїара вєчїлъ ылтра-сілванпъ (Търъсілвáннїєа поастръ), не карє ка съ о кжштїцє, тръмїє снїонї кь скон, ка съ сє Аңку-

поштиіпцієзіє деспре възътатае пѣтжптулѣ ші деспре
стареа локѣіторімор лѣ.

[illegible]

5. De ачі се vede, кѣмъ Трънсілвѣніеа, дѣлѣ кѣ-
dereа прінціпелѣ рѣмжеск Цѣліѣ, с'а dat de кѣтрѣ Рѣ-
мжні пре'н Аппѣчівіреа Аппіеетъ Аn dominіціа лѣ Тѣ-
хѣт, саѣ че ва сѣ зѣкѣ, локѣторіі dѣnd мѣна de'н сѣн-
гѣрѣ а са воінціѣ ші-аѣ алес шіе-ші domn не Тѣхѣт, кѣ-
рѣа і-аѣ ші жѣрат кредінциѣ? кѣчї попоарѣле Аnvince
кѣ арме ші арѣкѣте сѣв жѣгѣл сѣпѣнеріі, п'аѣ пѣтере а

*) Лѣтр'ачеасть дѣпъчѣсире, деңзне Тѣххт ѣъ фѣгъдѣицѣъ, дѣдѣторѣндѣ-се, кѣмкѣ де'п'осташиі сѣі партеа чеа маі mare, се ва дѣтгоарче де'п' Ардеал, ші кѣмкѣ аѣлата оргѣнізіаре а стателѣі рѣзнеек о ва лѣсѣ некѣлѣтіть. Аѣ 6 аѣні фѣъ-каре сѣ фѣъ лівер де контрѣвѣчѣне, дѣндѣ-се дѣтреітъ деесѣгъзѣре чѣлор пѣ-гѣвиі.

[illegible][illegible]

7. Тот не ачесте тѣмъхрї хотѣрже дѣмъхрѣца, ка де'н рѣмѣщїцїеле Рѣмѣнїлор, вестїцїлор ѣ-дїнїоарѣ domnitorї аї Дѣчїей, фѣрѣ deosѣвїре de nobїлї саѣ лївер-тїнї, шї пѣмѣ ла фїї прѣхцїлор, сѣ рїдїче алте рѣдѣмїнте, спре меазїѣ-ноаптеа шї меазїѣ-zїѣа цїѣрїї ноастре, ш

ачеаста de'n Andem, кѹмѣ Рѹмѣнїи, карїи фак чеа маї маре парте а Ампопорѣчїиї трѣнслѣвѣне, фїнд де ѣъ датѣ шї Амѣскуїї локѹторї аї пѣмѣнтѹлї Ам прївїнцїа пѣ'вїнсеї ївїрї де пѣмѣнтѹл сѣѣ, ар рѣснѹде Ам тоатѣ Амѣмплареа преа амѣсурат скѹпѹрїлор сѣлѣ: се хотѣрѣ амїа дѣр' а оргѣнѣа не алл П. реѣемѣнт рѹмѣнѣск Ам валѣа Роднеї, каре есте хотѣрѣнїѣ кѹ цїнѣтѹрїлѣ Бѹковїнеї шї аллѣ Гѣлїцїеї. — Чїне нѹ веде, кѣ ѹп лѹкрѹ амїа де Амѣмнат, амїа маре, де шї тревѹїнѣос, нѹ се поате їспрѣвї фѣрѣ кѣт де нѹїнѣ грѣхтате? — Амтр'ачеа тоатѣ грѣхтатеа о рїдїкѣ сѣргѹїнцїа шї тѣ-естрїеа ѹнї колонѣл *Körol özron de Ençßenberg*, шї реѣемѣнтѹл фѹ нѹс Ам нїѣоаре. Ам амнѹл ѹрѣмѣторїѹ, 1765, де'н асѣмѣне Амѣмнѹрї се рїдїкѣ реѣемѣнтѹл рѹмѣнѣск, Амтр'ѣѣ лїнїе лѹгѣ дела поарта де фїер пре'н комїтѹл Хѹнедоареї, алл Бѹлградѹлї, пре'н скѣѹлѹл Орѣнїїеї шї алл Сївїїѹлї, пре'н дїстрїнтѹл Фѣгѣрашїѹлї пѣлѣ шї пре'н цїара Бѣрсеї. Маї Амколо пре'н мїжлокѹл провїнцїеї де ла дїстрїнтѹл четѣцїї де неатрѣ Амчепѣнд пѣлѣ ла дїстр. Фѣгѣрашїѹлї с'аѣ формат онт ескѣдроане де кѣлѣрїме рѹмѣнѣаскѣ, каре маї тѣрѣїѣ не ла амнѹл 1775, се рѣдѹсе нѹмаї ла патрѹ, Амтрѹпѣндѹ-се кѹ кѣлѣрїмеа сѣкѹеаскѣ. Ам амнѹл 1783, хотѣрѣле реѣемѣнтѹлї рѹмѣнѣск алл П. с'аѣ маї лѣцїт пре'н Амтрѹпареа домінїѹлї Борго, хотѣрѣнїѣ кѹ Молдова, каре неѹрїторїѹл Амѣлѣрат Іосїф П. пре'н кѣмѣїѣ л'а рѣскѣмпѣрат дела фѣмїліеа графїлор Бѣтлѣнїї, дѹпѣ че Амѣсѹ-шї локѹторїї с'аѣ фост рѹгат не'нтрѹ ачеаста, шї амїа се їспрѣвї проїентѹл пѣрете де не мѣрѣїнїлѣ прїнцїпатѹлї пострѹ.

8. Ватра (саѣ Штаѹл) реѣемѣнтѹлї І. се хотѣрѣ ла Орлат, орѣшїѣл нѹ департе де Сївїїѹ, еарѣ ареѣемѣнтѹлї алл П. Ам орашїѹл Нѣсѣѹд, де'нпреѹнѣ кѹ преѣентѹрїлѣ сѣлѣ. Локѹторїї реѣемѣнтѹлї П., де вом лѹа афарѣ офїціалї вѣїешїагѹрїлор де'н Рѣдѣна, преѣѹм шї нїскарї офїціарї пенсїонацї шї орѣшїѣннї нѹ

преа тѹлїї, Ам сѣте 44 Амїнсе Амтр'ѣѣ лїнїе де ла кѣпѣтѹл комїтѹтѹлї Тѹрѣї де кѣтрѣ рѣсѣрїт Амчепѣнд, пѣлѣ ла Мѣрѣмѣрѣнїѣ Ам цїара ѹнѣреаскѣ не мѣрѣїнїлѣ цїѣреї сѣлѣ тоцї Рѹмѣнїи, ва шї сѣтеле аѣ нѹме рѹмѣнѣнѣшїї п. к. Іаѹа, Парѹа, Нѣпос, Рѹмѣлїи ш. ч. л.

9. Де вом кѣѹтѣ ла стареа солдацїлор, преѣѹм шї ла модѹл де а вїѣїїї, фїнд кѣ тоатѣ фѣмїліеа Амшї аре де пропїетате мошїѹцїа са, не каре Ам тѣмн де пѣче о лѹкрѣ кѹ сѣргѹїнцїѣ маї ажѹторѣндѹ-се шї кѹ кѹлѣѹра доѹїтоачелор, вом веде, кѹмѣ ачеастѣ мїліцїе де мѣрѣїнїе нїчї ѣѣ датѣ нѹ с'аѣ авѣѹт де ла крѣдїнцїѣ кѣтрѣ монарѹл сѣѣ, де ла стѣторнїїе шї вїтежїе, чї де'н конѣтрѣ кѹмѣ еа а дат чеа маї маре доѹадѣ, шї дѣ пѣлѣ астѣ-її, деѣпре ачеаа, кѣ нїмїк нѹ-ї Амѣсѹфлѣїенїте маї нѣтѣрнїк, деѣѣт ївїреа монарѹлї сѣѣ шї амоареа кѣтрѣ нѣтрїе. С'аѣ аѹїт кѣнд-ѹа, кѣ ачѣнїї солдацї с'ар фї дат прїншї де ѹнѣѣ вое дѹшмѣнїлор? с'аѣ кѣ, лѹжнд фѹга, лї-ар фї Амторѣ доѣѹл? шї еарѣ-шї де'н кѹнѣтрѣ, ѹа нѹтѣ чїне-ѹа тѣгѣдѹї кѹмѣ еї н'ар фї фост маї Ам тот тѣмнѹл Ам фрѹнѣтеа армѣлор? Нѹ, кѣчї лор лї-а фост сѣлѣтѣ порѹнѣа, шї прїмїтѣл рѣпорт де ла ѹп офїціарїѹ (нѹмаї кѹпосѹт де Ампѣрѣтѣск, кѹ атѣта маї ѹжѣтос а ѹнї дѹче, прїнчїне кѹ ѹазїѣ) — лї Ампоїа нѣтрїта сѹмѣїе спре а нѣѹлї Ам кѹнѣтра дѹшмѣнїлор *). Ачеастѣ мїліцїеа фост чеа де'нѣїѣ, каре, снрїїнїнд нѣѹлїрїлѣ дѹшмѣнїлор, маї гѣта ерѣ а гѹстѣ моартеа дѹлчѣле нѣхар алл вїтежїеї, деѣѣт а лї Амгѣдѹї кѣт де нѹїн, ка маї Амѣїѣ сѣѣ маї тѣрѣїѣ, сѣ-шї поатѣ лѹа деѣпре дѣншїї дѹлчѣа їсѣжндѣ, аї крѣде, кѹмѣ стрѣѹнїї

*) Амїнѣте де ачѣста кѣ 18 амнї аѣлѣндѣ-мѣ кѣте ѣѣ датѣ Ам мїжлокѣ мѣрѣїнѣннїлор Роднеї, аѣампорѣїре де а азїї неѣкарї епїсѣдѣрї де'н ѹтѣліеа кѣ Тѣркѣл шї кѣ Нѣполеон, а кѣрор сѣжршїт Ам Амкїѣїа кѣ ѹп вїѣре Ам лїмѹа немѣїеаскѣ: *Frenet Euch des Lebens — weil uns Prinz Karl commandirt — Ihr marschirt!* — Шї ачѣста де'н гѣрїлѣ ѣнор ѹѣїїї ѹѣтрѣлї, не'нтрѣ кѣ чѣлор тїнерї с'аѣ фѣѣѣт де тоате зїлѣлѣ.

лор, Румѣнїи, Фаврїи шї Анпїнѣторїи вжртѣцїи остѣ-
шїеншї с'ар фї рѣпѣскѣт Ан стрѣнепоцїи сѣї.

10. Де есте тоту-шї чїне-ва, не каре Андоаала л'ар
трапе ла ѣъ парте де ла адеврѣл кувїтелор ачестора,
ачелла сѣ пѣ-шї прѣцете а черкѣ кѣ де амѣрѣнтѣл Ан
модѣл де а тѣрї шї Ан ерѣвлїчеаска сжргѣнцїѣ а ачел-
лора-шї; пѣмжѣтѣл слав шї ла маре парте пѣцїн, фѣрѣ
не'пчетатѣ сжргѣнцїѣ шї фѣрѣ мѣлтѣ сѣдоаре пѣ преа
мѣпнеазїѣ де'н децѣлѣл хрѣпѣ спре мѣлцїѣмїреа касеї,
пѣ е Ан старе де а пѣтѣ преа лесне продѣче челле тре-
вѣнцїоасе не'нтрѣ Анвѣрѣкѣмїнте, кѣнд тоту-шї Ан
тѣмн де наче сѣнт невоїцї а-шї агонїсї тоате. Ачї сѣ
прївеншї ла Анпрѣмѣтателе сарчїнї алле челлор кѣсѣто-
рїцї, кѣнд вѣрѣвѣцїи шї фемеїле кѣ асѣмненне енерѣїе пѣн
мѣна не тоате челле де лїнѣ ла економїе, се жѣртфеск
фѣрѣ деосѣвїре Ан кѣмн шї а касѣ спре тѣмнѣрїа Ан-
зїѣстраре кѣ челле тревѣнцїоасе; аспїмеа фрїгѣлѣї,
моллїчїуеа кѣлѣдѣрїї, цѣрѣл попцїи шї зїѣдѣлѣл зїлїеї
шїчї мѣкар не сексѣл фемееск пѣ-л поате авате де ла
сжргѣнцїѣ; вѣрѣватѣл шї мѣїереа, фїїл шї фата де ла
нцїѣ сѣ Анделетнїческ кѣ асѣмненнї депрїндерї, Анкѣт ла
тѣмн де невоє сексѣл фемееск есте преа децѣтїнїк де а
нѣртѣ гревѣцїїле вѣрѣвѣцїлор, кѣнд ачентїа сѣнт кѣнпрїншї
кѣ шїерѣнцїїле мїлїтѣреншї, сѣѣ депѣрѣтацї ла вре
шї рѣсѣвоїѣ.

11. Жрѣеазѣ ка, сѣ атїнг че-ва шї деспре Анстїтѣ-
тѣл де Анвѣцїѣтѣрѣ алл зїсѣлѣї реѣемжѣт дела Нѣсѣд.
Ампѣратѣл Іосїф алл II. пре'н алл сѣѣ Анп. рескрїпт
де'н 23. Феврѣварїѣ алл анпѣлѣї 1782, кѣтрѣ префентѣра
мїлїтѣреаскѣ, дѣнд де'н венїтѣрїле реѣемжѣтѣлѣї 6996 фл.
43¼ кр., порѣнчї Антемееареа Анстїтѣтѣлѣї, каре пѣ
с'а прелѣнцїт Анделѣнѣг, кѣчї не ла анпѣл 1784 Ан 22.
Ноемѣре, скоалеле се дескїсерѣ шї Анвѣцїѣчїї кѣ чере-
мѣнїї сѣрѣвѣторешї се Антрѣдѣсерѣ Ан сѣнтѣл пѣлат
алл мѣселор. Нѣмѣрѣл сколарїлор де'н Анстїтѣта фост ла
Анченѣт 50, шї ачїа пѣмѣї де'нтрѣ фїї мїлїтарїлор

мѣрѣнненнї. Анкѣ Ан ѣрма порнїрїї фѣкѣте ла анпѣл
1826, не ла 1830 с'ѣѣ пѣс Ан лѣкраре, ка реѣѣкѣндѣ-се
пѣмѣрѣл Анвѣцїѣчїїлор сколарї де 50 де'н реѣемжѣт ла
30, сѣ Антрѣ Ан Анстїтѣтѣл де'н Нѣсѣд аллї 30 де
тїнерї де ла реѣемжѣтѣл I. рѣмѣжеск, Анкѣт астѣ-зї пѣ-
мѣрѣл лор есте 60.

12. Ла Анченѣт авѣа Анстїтѣтѣл пѣмѣї доѣе класе
нормале, сар'ла 1824 се фѣкѣрѣ патѣрѣ шї де атѣнчї Ан-
коаче Анкѣ мѣї пѣнцїѣ пре'н Ангрїкїреа мѣї вѣртос а
D-лѣї вїкарїѣ шї дїренѣторїѣ ч. р. алл ачеллор скоале Іоанн
Мѣрїанн, не кѣнд се оргѣннарѣ шї скоале дївїзїнѣле,
скоале де сарнѣ не еа тоате сателе, ва шї че-ва Анчѣ-
нерї не'нтрѣ Анвѣцїїареа сѣрѣдо-мѣцїлор.

13. Ан Анстїтѣт се Анванїѣ шїтїнцїїеле елемѣн-
тарїе арїтмѣтїка, цѣогрѣфїеа, стѣтїстїка шї істѣрїеа, анїї
лїмѣа немѣцїаскѣ мѣї кѣ деосѣвїре, Анкѣт де аїчї ешїрѣ
шї ес офїцїарї, скрїїторї шї аллї іншї фоарте децѣтїнїчї
шї фолосїторї реѣемжѣтѣлѣї, сѣвофїчїарїї де'н реѣемжѣ-
тѣл алл доїлеа ерѣ лѣвѣдѣцї Анкѣ не ла 1789, Ан гѣзїе-
теле де'н Вісѣнна, кѣмѣкѣ, Рѣмѣнї фїїнд, ар ворѣнемѣцїе-
нше фоарте вїне, Анкѣт авїа Ан кѣнпшї де'н акцент, кѣ
пѣ сѣнт немѣцї.

14. Дѣнѣ че Ан зїса карте Поемѣкїон, де'н каре фѣ-
чем ачест естрас, се Аншїрѣ шї Ансѣмнат пѣмѣр де
вѣрѣвѣцї, карїї, ешїнд де'н скоалеле Нѣсѣдѣлѣї. се алѣ-
серѣ мѣдѣларї вѣрѣднїчї Ан статѣл вїсерїческ шї мїлїтѣ-
реск, анїї с'ар кѣдѣ, ка шї пої сѣ конїѣм ачї ачелле пѣме.
Анѣсѣ дѣнѣ че дела ешїрѣа кѣрѣцїї ѣдекѣ де 12 анпї Ан-
коаче с'ѣѣ мѣї алес шї аллїї мѣлцї, сар' аллїї аѣ рѣносѣт
Ан Домпѣл, не'нтрѣ ка сѣ пѣ фѣчем недрѣнтате ѣнѣра,
астѣ датѣ Ан рѣтѣчем не тоцї, кѣ спѣрѣжнцїѣ кѣ вѣм авѣ
прїлеж а-ї фаче кѣнпосѣцїї че-ва мѣї тѣрѣзїѣ. Атѣта
пѣмѣї:

Де'н скоала дела Нѣсѣд аѣ ешїт нѣлѣ ла 1830,
прѣоцї 49; дїренѣторї де скоале дої (Фетеа шї Істрате),
Анвѣцїѣторї де нормѣ 3; Анвѣцїѣторї трївїалї 10: кѣн-

търещи 5; еар' офицiарї ешiрѣ: yn тѣѡр (Мѣchedon Пап); кѣпiтaннi 9; локѣцiиторi пpимарi 10; локѣцiиторi 16; cтeгapи 3. Афарѣ де ачештiа маї ешiрѣ шi ес пжлѣ а-зi тѣлцi cѣвофицiарi шi алцi cкpиiторi не ла кѣпчеллѣpиiле pецeмiнтелор, тоцi Рѣтжнi фѣрѣ деосевiре.

15. Фантеле, Лѣтжмплѣpиe шi вѣрвѣцiиe pецeмжнтѣлѣ алл II. рѣтжнecк cжнт cкoace лѣтѣнтiк кiар де'н пpотокoлѣ лѣцiѣннi лѣѣдате, кape не cкypт ѣрмeа-зiѣ ашiа:

I. Лѣн ашѣл 1772, кape epа алл онтѣлe дeлa pидикаpeа шi Лѣтмeаapeа pецeмжнтѣлѣ алл II. D. цeнepал Ралл кѣ пpилежѣл вiзiтѣpиi мiлитѣрештi а ачештѣ пeцeмжнт а афлат атжта плѣчѣpе Лѣтpѣ тѣeаcтpа депpиndepе а apтилериштiлор, Лѣн плѣкѣpиe шi пiмepиpеа ла чeнтpѣ: кжт Лѣн гpавѣ шi опopѣ не шiѣce де'нтpe eй кѣ мeдэлiи де apцiнт; eарѣ не Лѣтepималѣл кoмжнджнтe D. вiчe кoлoнeлл Шлѣлн Лѣ тpѣтѣ ла тaсa ca.

II. Лa 1779 Лѣ рѣcѣѡѣл вopѣcиk, pецeмжнтѣл ачeстa фѣ opжндѣнт ла Тpoнaвiѣa, ѣндe cѣв кoмжндa кѣпiтaннѣлѣ Хѣлмaцi нѣ пѣтaй а Лѣвiнc шi фѣтѣpиt не дѣшмaннi; чi шi тѣвѣтpа лop o акѣпpиnc'o, Лѣсѣ фiндкѣ зiѣи пiмiк нѣ вжнд фѣрѣ пpецiѣ, шi Лѣвiндepиe'нѣтaй пpе'н вѣpcape де cжпѣ ce пoт кжштiгá; аѣ рѣтмac шi де'нтpe Рѣтжнi тѣлцi pѣппiцi, ѣнi шi oтopжцi.

III. Лa 1788, кжнд ce eскѣ вѣтaѣa кѣ Тѣркѣл, acтѣ вpавѣ лѣцiѣнe пѣтѣрá 3420 де apмaцi, кapиi Лѣн лѣпa лѣи Фeвpѣapѣѣ аѣ шi eшiт Лѣн Бѣкoвiнa cѣв кoмжндa D. кoлoнeлл, Хaйдeндopф, де ачi пѣвѣлiрѣ Лѣн Мoлдoвa, Лѣн пѣпiнтжнд пжл лaкѣпiтaлa Iанi. Лa Дѣркѣкaнн, Фoлтiчeннi Бaeа, Бoтoшiаннi шi Лapгa, тѣсѣржндѣ-шi вiтeжeштe пѣтepиe кѣ вѣрвapѣл, шi-аѣ apѣтaт cтpѣлѣчiпeа деoсѣ-вiтeи cаллe вжртѣцi. Асѣтeннe аѣ cтpѣлѣчiт лa Хѣрлѣѣ Лѣн лѣпa лѣи Жѣлiѣ, шi Лѣн Шiѣнтeмвpe лa Aцiѣд. Нѣ кѣ тaй пѣцiнѣ лѣѣдѣ аѣ cпpижiнiт coapтeа рѣcѣѡѣлѣ лa 1789 лa вaллeа тѣepиi Лѣн пaсѣл Бpаннѣлѣ шi'н Oнтoмгpе лa Кжштѣлѣлнѣ Лѣн Рѣтжннiѣa; лa 1790 Лѣн лѣпa лѣи Maйѣ

не кжнд кoмжнджнтeлe, кoлoнeллѣ Бѣрoн a Кpoá ce авѣтeá кѣтpѣ чeтaтeа Тѣрп, лa Нiкoпoл ѣт кѣштпáннiе, Лѣкpедiнцiатѣ лoкѣцiиторiѣлѣ Шiapдa, а кжштiгaт Лѣн cатѣл Мѣгѣрeлe тoатe чeллe де тpевѣнцiѣ не'нтpѣ xpаннa онтiрилор. Лѣн Жѣлiѣ лa чeтѣпѣѣa Цiѣрцiѣ, кжнд тpеi тpѣнe де'н онтiриe Лѣнпѣрѣтeштi epá кѣ тoтѣл Лѣкѣпцiѣpate де дѣштaннi, лѣцiѣнeа рѣтжнeаскѣ а II. пѣвѣлi Лѣн гpавѣ cпpe ажѣтopѣѣ, фѣкжнд кѣ iстeцiтe де мiрapе ѣт пѣтpѣтѣрѣ (carré) лѣнѣтpеaцiѣ, шi дѣпѣ ѣт дiмiкape Лѣнфpикoшiатѣ лe-а мжнтѣнт epoiчeштe де'н не'нѣкѣпцiѣ-pata пepиpе. Кѣ ачeст пpилеж кoрпopалѣл Ioann Бѣттo де'н Мiжлoчeннi, а cкѣпaт не Цѣллax де'н гiарeлe а 6 Тѣрчi, де'нтpe кapиi не ѣнi i-а тѣчeллѣpиt, не алцi i-а рѣппiт шi i-а фѣтѣpиt, не'нтpѣ кape epoiкѣ вжртѣтe, фi шi опopaт кѣ мoнeтѣ де'apцiнт. Пe'нтpѣ cтpѣлѣчiтeлe фaнтe шi деoсeвiтa вжртѣтe лa Цiѣрцiѣ, фѣсepѣ пpемiацi cтpажeмѣштepиi, Дeштoт шi Бoв Дѣпiл кѣ мoнeтe де áyp; eарѣ apмaшiи де ржнд Пáнтeлeиѣ Хoлoчeа шi Ioann Cкpидoн де'нпpеѣнѣ кѣ вiчe-кoрпopapѣл дiмiтpиѣ Шѣѣкa, кѣ мeдэлiи де apцiнт.

16. Apѣтaтa вiтeжiѣ шi тѣрцiалa вжртѣтe а лѣцiѣннi ачeстeиa c'a пeтpeкѣт лa пeтѣpиpе шi де пoвeлeлe вiѣннeнe де'н 13. Нoѣмвpс 1789, кapиi аѣ лѣcат вiѣтopимiи ѣн cѣтпн пeштepс де'н вiтeжiѣa рѣтжнѣ пpе'н ѣрмѣтoapѣлe кѣвiнтe: „*Нѣтaй де ap кѣѣшiá pецeтжнтѣл рѣтжнecк де тáрѣпe алл Тpѣпcиcлeдннiѣи pилeж, де а-шi пѣшѣ apѣшiá дeпiлe пpобe де вжрштѣшeа ca рѣc-бóѣнiкѣ, ажнѣ акѣтa де oбшштe пpиmишѣл cиtбoл алл pецeтжнтѣлѣ ачeштѣѣa: „вжрштѣшeа рѣтжнѣ рe'н-вiѣaшѣ, л'at aфiлá Лѣштpѣ ачeашѣ пѣчiѣнe aдeвѣршт шi фѣрѣ Лѣндeалѣ.“*

17. Дѣпѣ Лѣнiѣeapeа пѣчiи дeлa Cиcтoс лa 1791 Лѣн лѣпa лѣи Aѣгѣcт c'aѣ Лѣнтopс лa аллe cаллe Лѣн Шiѣнтeмвpe, Лѣсѣ авiá тpекѣ ѣн aнн, шi eатѣ лi фѣ пo-рѣпчiт cѣ пopнeаскѣ Лѣкѣнтpа Фpжцiѣжiлор; Лѣн ѣр-мapе:

IV. Ла 1793 Ап 9. Марціў вѣтъліонѹ І. Апшй фаче прегѣтіріле де порніре сѹв комѣнда D. віче-колонелл Стоіанішѹ, ші се орѣндѹените ла рін лѣнгѹ онтіріле Апшѣрътенштї, карї ерѹ апшѣзіате аколѹ, дрепт ачееа фѹ де фаціѹ Ап ҃рѣтѹарїеле вѣтълії:

1. Ап 27. А҃г҃уст 1793 Ап вѣтъліеа де лѣнгѹ мѹнтеле Зїѣверн, ҃нде кѹпітаннѹл Кѣліанн дѹпѹ че кѹ кѹпнѹнїеа са а Апдѣрънтат ероїченште фѹріаселе пѣ-вѣлірі алле дѹшманнѹлѹї, а кѣзїѹт вітеженште кѹ 12. аї сѣї.

2. Аптр'ачелла-ші анн Шїентемвѣре 11, 13 шї 14, Ап валлеа Бѹдентал, Берар (Рѹмѣн) шї Кѣѹн, Апшї локѹ-цііторї прїмарї шї-аѹ арѣтат рара са вітежіе нѹ нѹмаї Аптрѹ дѣръпѣнареа шї кѹпрїндереа Аптѣрілор, чї маї вѣртос Аптрѹ реапѹкареа шї рестоарчереа тѹпѹрілор, не карї вѣтъліонѹл сѣкѹеск де'н непорочїре ле-а скѣпат Ап тѣпїле дѹшманнїлор; не кѣнд се Апторчеа Ап 14. Шїентемвѣре, сѹв локѹцііторїѹл Рїтезіѹ кѹ 18 останї, аѹ кѣ-зїѹт жѣртѣѹ, еарѹ кѹпітаннѹл Кѣрол Рїхтер фѹ дѹс Ап прїнсоаре кѹ 6 армаци.

3. 13. Оптомвѣре, не кѣнд се кѹпрїнсесе вїнаціѹл вѹї-сенвѹрцік, прїмарїѹл локѹцііторїѹ Граціе кѹ волїтірії сѣї а кѹпрїнс дѣръпѣнатеа Аптѣрірі ла мѹнтеле Зїѣ-верн, Берарїѹ (рѹмѣн) сѹв локѹцііторї фѹчелл де'нтѣїѹ кѹ вѣпѣторїї, каре пѣвѣлі Ап четѣціѹеа Вѹїсенвѹрг Ап 26. Оптомвѣре, прїм. локѹц. Граціе а гонїт не дѹшманнї де'н пѣдѹреа Стрѣсвѹрг, еарѹ флѣмѹрарїѹл Гѣланн, рѹ-мѣн, кѹ вѣпѣторїї сѣї пѣвѣлі асѹпра дѹшманнѹлѹї шї Ап пѣлѣті кѹ ѣѹ дѣръпѣнаре кѹшцілїтѹ, кѹ каре прїлеж кѣ-пітаннѹл Монтаг шї прїмарїї локѹцііторї шї Краї, сѹв лок. Шшїдт шї флѣмѹрарїѹл Гѣланн кѹ 95 аї сѣїсеафлѹ рѣпнїці.

4. 18. Ноемвѣре Ап пѣдѹреа Країдѣрвалд ла Стрѣс-вѹрг прїм. локѹцііторїѹ Шїарда, кѹ ѣѹ інімѹ рѣсѣмнатѹ атѣкѣнд не дѹшманнї, фѹ кѹ аї сѣї рѣпнїт, еар' 11 кѣ-зїѹрѹ вітеженште онтіндѹ-се.

5. 12. Зїечемвѣре Ап пѣдѹреа ла Хагенаѹ апшїа де вітеженште с'аѹ нѹртат леціѹнеа ачеста, шї Аптре чеїа-лалці Берарїѹ, флѣмѹрарїѹл Ітѹл шї Деваї апшїа с'аѹ део-сѣбіт, кѣт Кѣртсер маї мареле пресепт алл онтілор н'а пресетат а лї фаче кѹпоскѹтѹ Ап пѣвѣлік лѹѹда.

6. Ап 23. Маїѹ ла четатеа Шїфферштадт ла вѹтереа шї стрїкареа Аптѣрілор кѣпітаннѹл Хертцінг шї-а арѣтат вітежіеа де'мпреѹнѹ кѹ сѹв локѹцііторїѹл Поп, карїї де'нпреѹнѹ кѹ 135 де останї аѹ кѣпѣтат ранне, еарѹ 11 кѣзїѹрѹ Ап вѣтъліе.

7. Ап 29. Маїѹ шї 2. Жїліѹ ла Швїгерхаїм шї Фрїсіпах де'нтре тоці а кѣштігат короана вітежіеї прїм. лок. Шїарда кѹ волѹптірії, гонїнд пре дѹшманнї де'н четатеа Фрїсіпах; ачї 7 армаци кѣзїѹрѹ жѣртѣѹ, 52 фѹрѹ пре'нлѹпѣтѹ рѣпнїці, еарѹ 2 рѣпнїці Ап прїнсоаре. Флѣмѹ-рарїѹл Цїорціѹ Іліешїѹ, каре кѹ персонала са Апдрѣспїре шї не'нфрѣнта пресѣпціѹ с'а арѣтат, кѹ тотѹл маї вітеазїѹ Аптре вѣпѣторї, с'а шї дѣрѹїт кѹ монетѹ де арцінт.

8. Ап 16. шї 24. А҃г҃уст ла Мѹнденхаїм де'н Аптѣїа шїанціелор ренанне фѹрѹ рѣпнїці локѹц. прїм. Мѣрїнкѹ-вічіѹ, кѹ 14 солдаці, 4 с'аѹ афлат морці, шї 27 дѣшї Ап прїнсоаре; кѹ прїлежѹл ачеста кѣпітаннѹл Пфїаїфер шї прїм. локѹц. Мѣрїнкѹвічіѹ, аѹ кѹпрїне ѣѹ мѹнічіѹне ла Манхаїм, че ерѹ кѹпрїне де дѹшманнї шї не ачештіа Ап фѹгѣрірѹ де'нколѹ де Мѹнденхаїм, не'нтрѹ каре ерѹїкѹ фантѹ лї-аѹ шї трѣмїс дѹчеле онтілор прїнціпеле Ал-вѣрехт лѹѹдѹ Ап скрїс кѹ ачеа дѣкїераре, кѹтѣкѹ дѣпсѹл нѹ нѹмаї кѣпітаннѹлѹї шї локѹцііторїѹлѹї, трѣмїте сѣп-гѹрѹатѣкѹ мѹлціѹмїре, чї де ѣѹ датѹ тѹтѹрор останїлор де'н вѣтъліонѹл рѹмѣнск, каре с'аѹ арѣтат кѹ деосе-вітѹ вітежіе Аптрѹ атѣкареа дѹшманнїлор маїадѹтѣнд: кѹтѣкѹ се ціне Апдѣторат, пре тоці ачестїа а-ї реко-мѣндѹ Апшѣратѹлѹї.

9. Ап 1. Зїечемвѣре ла Мор҃҃нїеа шї Тѣлвах Ап 20, 22 шї 29 еарѹ-шї ла Мор҃҃нїеа шї Хартвѣрг, тот ачест вѣтъліон рѹмѣнск сѹв команда віче-колонеллѹл Стоїѹ-

нічіў, а кўпрііс вітежесте де'н мжніле дўшманнўлї доўе
 лнтўрїрї прегўтіте кў тўнўрї, шї че е маї мўлт, лнкь
 шї тўнўрїле лнпротївнїчїор ле-аў лўат лн стўпнїреа
 са, гонїдў-ї ла фўгь, лнтр'ачеасть лўпть кўзїў стрь-
 жемїнтерўл, Адрат, кў 5 аї сьї, шї локўц. Вьнавскї кў
 24 фўсерь рўнїцї.

10. Ла тѣріа Велмех 20. Шіентевре 1795
прім. локѹц. Шіарда, локѹц. Карп ші флѣмѣраріѣл Грам,
Ампреїѹраці де дѹшманні кѹ ѣъ компанніе а са фінд
де ѣъ датѣ ші депѣртаці де оштіріле Амѣрѣтешті с'аѣ
сѹлс де'н мѣніле дѹшманнілор пре'н ѣъ стрѣтеіе де
ші кѹ пѣрдегеа а 3. солдаці, ші апіа с'аѣ Акторс ла
вѣтѣліонѹл сѣѣ.

11. Аи 12. Оптомбре 1795 ла Гаїшіайт, Аи 10. Ноетмбре ла пѣдуреа Бінгенвалд ші Стрембурь, лѣвдатул лок. Шіарда кѣ їѣ кѣтпінніе а са а ҃рніт пре дѣшманні де'н локул Вортсрот, ші ї-аѣ фѣгѣріт кѣ їѣ ловіре, 5 солдаці аѣ кѣзіѣт, лок. Жосул ші флѣтѣраріѣл Мораріѣл кѣ 33 де осташі аѣ кѣпѣтат рѣнні, еар' лок. Бѣновскі кѣ 23 аѣ кѣзіѣт Аи тѣніле дѣшманнѣлѣї.

12. Аҥ 13. Невмре ла Дрехлингсхӱсен Аҥ 26. Аҥ пӱдуреа Бингеӱ ши Аҥ 30. ла Бингеӱ лжигъ ржӱл поӱ аӱ кӱзӱт 5 вӱрвацӱ лок. Трӱйтман ши Фльмтурарӱл Грама аӱ кӱпӱтат рӱннӱ кӱ 37 de иншӱ Аҥпреунӱ: ear' лӱудатӱл лок. Шӱарда кӱ компӱнниеа са а фӱкӱт калле оштӱлор поastre, de а трече песте ржӱл поӱ Аҥдерентжӱд постӱл de пазӱл de'n арӱна стжигъ асупра штірілор Аҥпротӱвнӱче. Nӱ маӱ пӱцӱнӱ енерцӱе а арӱтат вӱтӱлӱонӱл ачеста Аҥ вӱтӱле дела Олемберг ши Бӱхрах de'n 17. Зӱечемвре.

13. Аn 1. Жѣніѣ 1796, ла пѣдуреа Сопенвалд пі
Аn 20. Жѣніѣ фінд оржандуціѣ ла Сорсхаѣм аѣ кѣзѣт
5 вѣрваці пі 66 с'аѣ рѣннѣт, ла Оленбург пі Бѣхлах,
неовосѣтл рѣтжѣ лок. Шѣрда кѣ компанѣіеа са пі лок.
Берарѣѣ кѣ піонерѣѣ, пѣвѣлѣнд кѣ стрѣшнѣіѣе асѣпра дѣш-
маннѣлор, ѣ-аѣ прѣгонѣт пжѣѣ ла адѣкѣкѣл попѣціѣ.

14. Аn 10. пi 20. Август ла Сълiсбург шi Волфунг ку асфелiу де вжртуе с'ау Аппотрiвiт недумерiтулi дiушманн, кхт лок. тьрешiалул кхппестру вьронул Краi нх с'а Аnдоiт а лъдiа Аn скрiс прекум пре офiчiарi ашiа пi пре солдациi де ржнд аi вьтълюнулi рутжнесп, арьтжндх-пi тхлцiьмiреа.

Ку тоате ачестеа рѣмáсеръ 41 де морці не локъл
бѣтъліей, 185 фуръ рѣннїці шї 28 кѣзїѣцї аи прїнсоаре.

15. Аи 1. Шіептемвре ла Шварціенфелд, еарѣ Аи 3. Аитрѣ пѣиптареа ла Сѣлсвах, Аи 10. ла Аппафенбург лок. Бераріѣ кѣ піонеріѣ Аи фрѣнтеа артелор а пріис ѣи пѣтѣр mare de Аитрѣрмаѣї дела дѣшманні, ші де'нтр'аї поштрі с'аѣ рѣннїт пѣмаї 35.

16. Аи 12. ші 16. Шіептемвре ла Лимбургъ ѣъ divi-
ciune а фржитъ тѣрііле ашїезіате ла Лон, карї ле-а шї
купріис, Аисъ аъ кѣзіутъ кѣпітаннул Раїсінгер ку 32 de
солдаці; еаръ віче-колонелул Стоїѣнічїѣ ку кѣпітаннул
Грет, прим. лок. Донат шї лок. Ітул де'мпрезѣ ку 67
de солдаці de рѣнд с'аъ рѣннїт, пе'нтрѣ каре фантѣ маї
мареле комѣндѣнте алл општірілор, архїдѣчеле Кѣрол, а
дат афарѣ ырѣторїул декрет: *De oare че .лн 16. а. к.*
бѣш'ліонѣл рѣтѣлеск .лншрег, с'а иѣсшратш кѣ таре
вїшежіе .лншрѣ ашѣрареа чешѣцїѣ Лїтбѣрг, шї Стрѣ-
жетѣшерїѣ Маїер шї Кобѣліні с'аъ деосебіш песе
шоцї: ашїа ат афлаш кѣ калле ка ешпор 2 стрѣже-
тѣшшперї сѣ лі-се деа медѣліе де арѣнш.

Арчідучеле Кърол.

Къауыръ №. 30.

17. **Ан** Оптомвре нѹ департе де Алткірхен, прим.
 лок. **Аенк** оштіндѹ-се вітежештѣ **Ан** контра дѹшманнѹ-
 лѹї фѹ рѣппіт кѹ 11 де ай сѣѹ.

18. 1799 Аи 21. Маруїѣла Фулендорф, ши Аи 24. ла
Ах ши Еген нѣ департе де Стоках, Аиынтжид, кѣйѣръ
13 върваи; кѣпитаннѣла Аради с'а афлат кѣ 72 де осташи
рънииѣ, Кѣвълини кѣ 35 аи сѣй фѣ дѣс Аи prinsoare. Кѣ

ачест прілеж с'ау арѣтат преа вітежі кѣпітануа Ленк ші Швнд, лок. Кѣвѣліні, gonind не ѡмпотрівнічі. Ап 25. Марціѣ тот ѡнтр'ачест лок с'а ѡнтжмлат алтѣ вѣтѣліе, Ап каре лок. прим. Бераріѣ, сувлок. Деак ші Оѣс-сківіх, ку 150 de іпші фурѣ рѣннічі.

19. Ап 3. Априле ла Фрідберг Ап 6. Ноемвре ла Кокшіаін ші Бандшмал, Ап 8. Ноемвре ла Мінголтхаім, Ап 16. тот аколо; Ап 1. Зіечемвре еарѣ ла Кокшіаін с'ау скімбат атѣкуріле де маї мѣлте орї, ку пїердере а 9 іпші ші рѣнпреа аллор 62. Ап 3. Зіечемвре ла Віт-лох аѣ кѣзїут 24, ші 118 с'ау рѣнніт.

Атжта фїѣ дествуа спре а доведї вѣрѣвѣіеа ші вѣр-тутеа мілітарѣ а вѣтѣліонѣлуї I. де'н реѣемжнтѣа алл II. рѣмжн, карїле ле-а арѣтат ші Ап рѣсвоаїеле фржнїѣ-зіенїті пѣртате ла а. 1800.

16. Вѣтѣліонѣлу II. Ап 9. Шїептемвре 1796, сув Мѣїоруа, Конте а Вестемат, фѣсесе оржнїїт ла арматѣ де'н Італїеа, де ѣнде пѣмаї ла 1799 трекѣ ла Рїн.

Ап 13. Оптомвре 1769, ла рѣмжн Піаве алл Венѣції пѣвѣлеск 2000 де фржнїѣжї асѣпра кѣмпанїїе кѣпітан-ѣлуї рѣмжн, Петру Мехенїѣ; дар' пре'н ѡнїїелеантѣа комжнѣ а ачестѣ кѣпітанн, спріїїні кѣмпанїїеа пѣвала фржнїѣжїлор, ку атжта пѣтере дела 8 оаре демїнеаїїа пжнѣ ла доѣе оаре дѣпѣ амеа-зі, ѡкжт ку пѣмаї с'а цї-пѣт неміпжкатѣ, дар' а невоїт пре дѣштмнї а се рѣтраѣе. Ценерарїѣлу Лїнгаї, каре прївісе ла ачеа лѣнтѣ, ѡнї арѣтѣ пѣвчереа ші мѣлїїмїта кѣтрѣ офїчіарї ші кѣтрѣ остапї не'нтрѣ стѣторнїїеа ші вітежіеа лор. Ачі кѣ-зїѣрѣ 7 остапї, еар' 15 се рѣнпїрѣ. Ап зілеле челе кѣмпанїе де'н 15. 16. ші 17. Ноемвре, ла Арѣда Венѣції, ѣнде комжнѣ ѡнѣсѣ-шї Нѣполеон, алл II. вѣтѣліон а даї доведї де стѣторнїїе неклїнтїтѣ, де ѣѣ вѣрѣвѣіе не ѡн-спїїмжнтатѣ ші де ѣѣ адеврѣатѣ тѣріе ерїїкѣ, кѣчі адекѣ Ап зілеле ачестеа, треї ѣпа дѣпѣ алтѣ, де'н зїорї де зі пжнѣ сара се ѡмпротїві ку атжта стѣторнїїе ші кураїїѣ, ѡкжт ші локѣ де тѣвѣрѣ ѡл цжнѣ, ші не

лжнѣ ачеастѣ маї прїнсе 350 де остапї дела дѣштмнї. Кѣпітанѣлу Немешїѣ ші Мехенїѣ пре'н пресжнїїа спї-ретѣлуї лор аѣ адѣсѣ фоарте мѣлт спре ѡмѣвѣрѣвѣтареа остапїлор. Кѣпітанѣлу Вѣрнер мѣрі, ѡмпрежнѣ ку 135 де остапї. Кѣпітаннї, Немешїѣ, Мехенїѣ ші Корват, офїчіарїї прим. Шмїд ші Бов, флѣмѣрарїѣлу Рѣмш ші 653 де остапї с'ау рѣнїт; еар' кѣпітанѣлу Ланге ку 45 де аї сѣї кѣзїѣ Ап прїнсоаре. Флѣмѣрарїѣлу Рѣмш, ѣтрѣжемѣштерѣлу Гѣвріїл, ші кѣндѣкѣторїѣлу Хер-цїег, анѣрарѣ подѣлу ку деосевїтѣ вѣрѣвѣіе. Астѣ ві-тежіе ші вѣвѣрѣѣ ѣ вѣтѣліонѣлуї алл II. рѣмжн, арѣ-татѣ Ап ачестѣ вѣтѣліе кѣмпанїтѣ де 3 зілеле, ші сїїї-латѣ ку сжнїеле дела 395 де остапї де аї вѣтѣліонѣлуї кѣзїїѣ Ап ачеа вѣтѣліе, фѣ лѣѣдетѣ ѡнїїнтеа онїїрїї де кѣтрѣ Ценерарїѣлу, вѣронѣлу Алвїнскї.

17. Спре деосевїтѣ лѣѣѣ шїерѣенїте ачестѣ вѣ-тѣліон ші ачееа, кѣ ѡнѣсѣ-шї ценерарїѣлу Бѣнѣпарте Ап рѣпортѣлу сѣѣ, трїмес кѣтрѣ Дїренпорїѣлу ренѣвїїеї де'н Пѣрїс, ѡнї арѣтѣ тареа са адміраре не'нтрѣ вѣрѣвѣіеа ші кураїїѣлу вѣтѣліонѣлуї алл II. рѣмжнѣек; не'нтрѣ кѣ ачестѣ пре'н стѣторнїїеа ші ерїїка са ѡмпротївіре нї-мїчі ку тотѣлу планѣлу лѣї Нѣполеон, каре шї-л фѣкѣ-се, де а-шї дешкїде калле ші а ловї не аї поштрї ші де'н дос.

19. Ап 16. ші 17. Іанѣарїѣ 1797 ла Рїволї ші Монї-валдо, вѣтѣліонѣлу кѣпїердере де 17 остапї де'н партемї рѣнї доѣе ѡнтѣрїтѣрї дела дѣштмнї. Віче-Коло-нелѣлу Вестенрад, кѣпітанѣлу Реметеї, офїчіарїї прї-марї Бѣлїнт ші Деваї ші 46 де остапї с'ау рѣнїт. Ап 12. ші 15. Марціѣ ла Граѣвїнтен, фѣкжнѣ-се ѣѣ ло-віре: кѣпітанѣлу Ланге кѣзїѣ, еар' 56 с'ау рѣнїт.

19. Ап 30. Аѣгѣст 1799, ла Тѣїска, апроане де Піемонт, кѣзїѣрѣ 7 остапї, офїч. прим. Реланд ші 12 остапї се рѣнпїрѣ. Ап Жїлїѣ де'н 1800 фѣкжнѣ-се пѣвалѣ де'н Четатеа Ълм, флѣмѣрарїѣлу Барѣлу ку 5 остапї кѣзїѣрѣ, еар' 13 с'ау рѣнїт.

вѣтъліон, ажутатъ de вѣхъторѣ, ісвените не дѣшманнѣ ші-л. Амѣице Амѣрѣнт, се лѣпѣ треѣ оаре, Ам алуѣтъ прѣпѣдѣрѣ, ші прѣнсе 22 de офіціарѣ ші 870 de останѣ орден-парѣ, пѣрд ші аї поштрѣ опѣт ші не 15 ші-ї адѣк рѣннѣї. Генералѣ тѣрѣнѣїал локоѣїторѣї кѣмѣнестрѣ пентрѣ фан-та ачеаста вѣтеазѣ лѣвѣт не вѣтъліон Ам фаѣїа опѣті-лор. — Ам 18. Зѣчетевре Ам чеа де'н ѣрѣт лѣпѣт мѣ-рѣрѣ 5. се рѣннѣрѣ 19, ші опѣт с'аѣ прѣнсе. Ла 15. Февр. 1801 дѣпѣ Амкѣїареа пѣчѣї, тоатѣ мѣліѣїеа с'а амѣїеїат не ла реѣемѣнтеле салле ші с'а рѣндѣїт ла стѣчѣїнѣле кѣвенѣте, прѣ'н ѣрѣмаре ші реѣемѣнтѣл рѣмѣнск алл доїле венѣ а касѣ не ла Клѣж, не ѣнде трежѣнд Ам Жѣнѣї 1801, D-на контеаса Сѣсана Немѣшѣї, вѣдѣва контелѣї І. Хѣллер, кѣм ші алѣї тѣгѣнаѣї л'аѣ прѣмѣїт, оспѣтѣн-дѣ-л кѣ мѣнѣаре ші венѣтурѣ.

26. Іншѣї, карѣї Ам ачест рѣсвоїѣ лѣарѣ медѣлѣї de арѣїнт, аѣ фост, стегарѣї Г. Ілѣнѣїѣ ші Г. Доке, корпоралѣл Онѣїсѣм Кѣрдѣнн, вѣче-корпоралѣл Ісп. Онѣїнѣор; Міх. Бондрѣк, Вас. Пѣрдереа реѣемѣнтѣлѣ Ам рѣс-воїѣл тѣрческ стѣтѣ де'н 1218, — еар' Ам чѣлл фрѣнѣ-цѣїѣїеск де'н 1554 de фѣїорѣї.

27. Дѣпѣ ачестеа ѣрѣтѣ паче не патрѣ аннѣ. Реѣе-мѣнтѣл ал П-леа рѣмѣнск Ам депрѣндере маре, не ла 15. Аѣгѣст 1805 ва ѣѣ ревістѣ маре, не кѣнд ла 22. Аѣгѣст, вѣстѣндѣ-се рѣсвоїѣ фѣрѣ вѣсте, і се порѣнѣшѣте а ешѣ кѣ нашѣ їѣцѣ де'н цѣарѣ афарѣ. Ла 12. Шѣептевре ші ажѣнсерѣ доѣе вѣтъліоане ла рѣл Еп ші Амфѣнѣ; Амсѣ пѣлѣ атѣнѣї преанѣмѣроаса арміе фрѣнѣцѣїѣескѣ рѣа-пѣсасе не аї поштрѣ де'н тоате пѣнѣтѣрѣле, Амкѣт вѣтъ-ліоанеле рѣмѣнѣшѣї п'авѣрѣ прѣїеж а се мѣсѣрѣ кѣ дѣш-маннѣл, декѣт пѣмаї кѣте ѣѣ датѣ ла нѣнѣте пѣдѣрѣї, ѣнде пѣердѣрѣ дої фѣїорѣї ші кѣ ачеаста ла 1808 Февр. 18 сосѣрѣ а касѣ. Дѣпѣ ачестеа Амѣре офіціарѣї реѣе-мѣнтѣлѣї се фѣкѣурѣ фрѣмѣоасе Амѣнѣнтѣрѣї. Мѣїорѣл Траїтер, лѣжѣнд асѣпрѣ-шѣї префѣнтѣра чѣркѣларѣ а реѣе-мѣнтѣлѣї, с'а сѣїт а-л депрѣнде атѣт мѣлѣтѣрѣшѣте, кѣт

шѣї а-ї Амѣнѣнтѣї стареа Ам прѣїїнѣа екопѣмѣкѣ. Де'н ачест реѣемѣнт се трѣмѣїеѣ не атѣнѣї амѣїѣїѣрѣї (ѣѣр-нѣсоане) ла кѣте-ва четѣїї де'н пѣтрѣїе. E de Амсѣмнат, кѣ тѣмѣнѣл аннѣлѣї 1806 фѣїнд фѣарте плѣїос ші фрѣїгѣ-рос, вѣїеїї оаменѣ де'н ачѣї мѣнѣїї фѣкѣурѣ сеѣерѣшѣїл кѣ нѣнсоаре, еар' фѣжѣл ші кѣкѣрѣїѣїл парте маре лѣ с'аѣ стрѣкат.

28. Авѣїа треѣурѣ треѣ аннѣ, ші Полѣнѣїеа се пѣсе Ам мѣнѣаре, еар' de алѣт парте се рѣїїѣа ші Нѣполеон. Мѣліѣїеа рѣмѣнѣескѣ комѣндатѣ de мѣїорѣл Країтер плѣкѣ Ам 28. Февр. 1809 кѣтрѣ Полѣнѣїеа ші прѣмѣвара фѣ амѣїеїатѣ лѣнѣт Крѣкѣвіеа, ѣнде Арѣїдѣчеле Фердѣ-нанд о черѣетѣ ші о лѣвѣтѣ; пѣсте пѣїїн тѣвѣра с'аѣ мѣтат апроане de Вѣрѣшѣїеа. Чѣлле доѣе вѣтъ-ліоане рѣмѣнѣшѣї фѣрѣ рѣндѣїте а да ажѣторѣї ла арѣїна дреанѣт а арміеї; алл доїле вѣтъліон, трежѣнд не ла Тѣрѣїм, ла ѣѣ оарѣ дѣпѣ мѣїеїїл пошѣїї фѣ їсѣїт de дѣшманнѣї кѣндѣшѣї de генералѣл Кѣменѣїкѣ Амѣре стрѣ-гѣрѣї фѣарте марѣї; патрѣ десѣѣрѣїѣтѣрѣї сѣнт локоѣїторѣїл Ілѣїїѣї ші стегарѣїл Морарѣїї спрѣїїнѣїрѣ фѣкѣл дѣшмѣн-нѣск немѣнѣкѣте пѣлѣ ла патрѣ оаре демѣїеаѣїа, кѣ пѣїер-дереа ѣнѣї фѣїор ші рѣннѣїеа а 9. — Не ла патрѣ оаре дѣшманнѣл спре а пѣвѣлѣ кѣ їѣїїеалѣ ші маї маре, се рѣтраѣе пѣїїнѣтелл, ка не ла шѣїесе оаре се арѣнѣкѣ асѣпра десѣѣрѣїѣтѣрѣї амѣїеїатѣ де'нѣїнѣтеа Праѣїї, лѣпѣта о Ампоїешѣте кѣ атѣта пѣтере, Ам кѣт кѣмѣнѣнѣїеа Амкре-дѣнѣїатѣ офіціарѣлор Ілѣїїѣї ші Морарѣїї, некѣнѣоскѣнд нѣїї лоѣїїрѣїе, фѣ сѣїїтѣ а се рѣтраѣе, Амсѣ фѣрѣ аї се спарѣе рѣндѣїрѣїе; Морарѣїї фѣ прѣнсе. Акѣмѣа се арѣнѣкѣ Ам фѣк тоатѣ ошѣїїеа, че се афлѣ ла ачѣлл лѣк, Амкѣт лѣп-сѣїтѣ de арѣїлерѣїе ші de кѣлѣрѣїе, цѣнѣ лѣпѣтѣ пѣлѣ ла 10 оаре, фѣрѣ нѣїї ѣн ажѣторѣїї, не кѣнд ші мѣїорѣл хѣсарѣлор Амѣнѣрѣнѣшѣїї контелѣ Хѣїїїѣїї, апѣсат де'н стѣжѣга, сѣїт а се рѣтраѣе, de нѣ се афлѣ дої хѣсарѣї, карѣїї ї-ар фѣї ажѣтат, амѣїа ші мѣліѣїеа рѣмѣнѣескѣ ошѣїн-дѣ-се некѣнтѣнѣїт пре'н пѣдѣрѣї ші пѣнѣре лѣкѣрѣї, не ла

12 оаре поаптеа ажунсе а се ӕмпреуна кѹ чееалалтѹ оштѹре, че се ретрѹсесе дела Прага.

29. Нѹмаї пре'н деосевита ӕнциелечѹне а офѹчѹарѹлор скѹпарѹ атѹнчѹ вѹтежѹи ачештѹа де перѹреа тоталѹ; 169 де фечѹорѹ кѹзѹхѹрѹ ӕн принсоаре. — Ӕн 27. Апр. принчѹеле Арчѹдѹче Фердинанд арѹтѹ мѹлѹцѹеї рѹм. деосевита са кѹмплѹчере. — Ка съ тѹчем де алте ловѹрѹ маї ȳпоаре, ла 11. Жѹлѹй треї кѹмпаннѹи рѹмѹжнештѹи ӕнсоцѹте де кѹлѹрѹме ла Солкоска Бала ӕнкѹргѹнд де треї орѹ асѹпра дѹшманнѹлѹи, 1500 де'нтрѹжнѹи парте ї-аѹ оморѹт парте ї-аѹ принс, рѹпѹндѹ-лѹ шѹ вре ѹѹ кѹте-ва тѹнѹрѹ; де'н аї поштрѹи тѹрѹ ȳнѹл шѹ се рѹппѹрѹ чѹнчѹ.

Ӕн 11. Жѹлѹй ȳн вѹтѹлѹон рѹм. нѹс токма ӕн фрѹнте тоатѹ зѹѹа се вѹтѹ ла Ксонц, еар' сара тѹрѹзѹи дѹнд нѹвалѹ ӕмпреуѹн кѹ кѹлѹрѹмеа пѹжѹ ӕн 14. Жѹлѹй ажунсе ӕн Крѹкѹвѹеа, каре апої, вѹтѹтѹ таре, кѹзѹѹ ӕн тѹжеле Рѹшѹлор. — Ӕн 12. Зѹечетѹре, фѹжѹндѹ-се паче, мѹлѹцѹеа рѹм., ӕнкѹркѹтѹ де лѹѹде, ла 15. Јан. 1810 ажунсе ла Нѹсѹѹд, а касѹ.

30. Сосеште анѹл 1812. Тоатѹ Еѹропа дѹпѹ рѹсѹоаїе де аннѹ доѹѹ-зѹечѹи дорѹа пачеа; дар' Нѹполеон кроїсе цѹгѹнтѹкѹл планн де а сѹпѹрѹа колосѹл чела кѹмплѹи дела теазѹѹ-поапте, де а ȳмѹлѹ не Рѹшѹи. Аѹстрѹеа ӕн ачесте ӕмпреѹѹрѹрѹи порѹнчѹи ȳн корп де овсерѹѹчѹне де 80,000 сѹнт комѹнда принчѹелѹи Шварценѹберг. Ла ачесте се трѹмѹсерѹ шѹ доѹе вѹтѹлѹоане де'н реѹетѹжѹтѹл алл II. рѹмѹжнѹеск, комѹндѹте де колонелѹл Ленк шѹ дѹсе ӕн 28. Апр. 1812 прин Бѹковѹна ӕн Гѹлѹцѹеа. Ла Лас се фѹжѹ ревѹстѹ, треї кѹмпаннѹи рѹм. се ӕнтоѹрсѹерѹ ка ашѹезѹи ла Брѹшѹов, еар' чѹлелалте ла Клѹж, Бѹстрѹиѹѹ, М. Ошѹорѹеїѹ. Алл доїлеа вѹтѹлѹон сѹнт комѹнда тѹѹорѹлѹи Капсармент плекѹ ла Італѹеа. Аїчѹ кѹ кѹпетѹл лѹи Онт. ловѹрѹле се ӕнчѹенѹрѹ; ла Марко-Шеѹо локоѹцѹиѹорѹл Морѹрѹи шѹ шѹепте фечѹорѹ с'аѹ рѹппѹи, ла Bezia стрѹжѹешѹтерѹл Боркочѹла кѹ 20де фечѹорѹ кѹзѹѹ ӕн принсоаре. Дѹпѹ алте треї ловѹрѹ маї мѹчѹи ачест вѹ-

тѹлѹон ӕн 16. Фѹвр. десѹѹрѹцѹи де армѹе, ажѹтѹт нѹмаї де нѹцѹиї кѹлѹреѹи, ӕнтѹмпанѹат де вѹче-реѹеле Італѹеї кѹ треї кѹмпаннѹи де грѹпѹдѹрѹи шѹ кѹ треї ескѹдрѹане де кѹлѹрѹме, а фост сѹлѹи а се рѹтраѹе пѹжѹ ла Тосколанѹ, пѹерѹжѹнд 35 де останѹи. Ӕн 15. Фѹвр. лѹпта се'нпої ӕнвѹершѹнѹат фѹарте; дѹшманнѹи ерѹ мѹлѹт маї нѹмерѹшѹ; кѹпѹитаннѹл Брѹновѹацѹи фѹ рѹппѹи, алцѹи офѹчѹарѹи де аї поштрѹи кѹзѹхѹрѹ ӕн принсоаре. Пѹртареа вѹтѹлѹонѹлѹи фѹ мѹнѹнатѹ, Контеле Белградѹ, повѹцѹѹиѹорѹл армѹеї ӕмпѹрѹѹтешѹтѹ, ӕнтрѹѹѹ пѹсенѹтѹл дела Соло: „каре фѹжѹ кѹзѹса, кѹ вѹче-реѹеле Італѹеї їсѹбѹи ӕн персоанѹ кѹ ашѹжѹа иѹшѹере не ȳн тѹк нѹтѹр!“ Рѹсѹнѹсѹл фѹ: „De'n kázcъ kъ ачѹелл тѹк нѹтѹр (бѹшѹлѹонѹл рѹм.) ї-а фѹжѹш ѹѹ сѹрѹкѹѹѹѹне таре иѹерѹжѹндѹ-ї бѹрѹаѹѹ тарѹ, отѹрѹнд кѹар шѹи не ажѹшѹжнѹшѹеле вѹче-реѹѹлѹѹ.“

31. Дѹпѹ ӕнкѹеїѹереа нѹчѹи ла 19. Апр. 1814 ачест вѹтѹлѹон ӕнкѹ венѹи а касѹ ӕн 24. Аѹгѹст. Реѹетѹжѹтѹл ӕнтрѹег е врѹднѹи де фѹѹоареа шѹи аѹоареа пѹтрѹеїѹ.

Ар фѹи преа де дорѹи: ка шѹи фѹаптеле реѹетѹжѹтѹлѹи І-ле рѹмѹжнѹеск де тѹрѹцѹиї съ еасѹ оаре кѹнд ла лѹмѹнѹ.

32. Дар' ла анѹл 1848, дѹде ачест реѹетѹжѹт ȳн ескѹпѹлѹ стрѹлѹѹчѹи де крѹдѹнѹѹи кѹтрѹ ӕмпѹратѹл, шѹи де ȳн кѹрѹптерѹи адеѹѹрат ромѹнн. Домнѹл офѹчѹарѹиѹи примѹарѹиѹи Помѹѹѹѹи, мѹи дескрѹе ӕн ȳрѹмѹѹѹоарѹеле фѹаптеле шѹи врѹѹѹрѹеле дела 1848 алле вѹтѹлѹонѹлѹи ӕнтѹжѹи де'н ачѹелл реѹетѹжѹт.

Ажѹнѹгѹнд ӕн лѹпа лѹи Жѹлѹй 1848 дѹшмѹнѹїле ӕнтрѹе Кроаѹи шѹи Зѹѹгѹрѹи пѹжѹ ла ӕнкѹѹѹрѹаре апрѹѹѹтѹ, мѹиѹстерѹлѹи ȳнѹѹерѹск порѹнчѹи комѹндеї ѹенѹрѹале де'н Ардеал, ка съ трѹмѹиѹтѹ вѹтѹлѹонѹл І. де'н алл II. реѹетѹжѹт рѹмѹжн тѹрѹѹїнеанн де'н Ардеал ла Ceredin, кѹ скѹп преа кѹпѹоскѹт, де а се ӕнтрѹѹѹнѹцѹа кѹнтра рѹѹелѹлор, прѹкѹт нѹмѹаѹ Зѹѹгѹрѹи атѹнчѹи не Кроаѹи. Чѹи ȳрѹма арѹтѹѹ, кѹ Зѹѹгѹрѹи ӕншѹѹѹтарѹ, саѹ нѹ кѹѹетѹарѹ ла ачѹеа, кѹ еї аѹ а фѹѹе кѹ Рѹмѹжнѹи, карѹи сѹжѹт пѹрѹѹрѹеа крѹдѹнѹѹиѹи Мѹѹеѹстѹѹѹиї Салле ӕмпѹратѹлѹи.

[illegible]

34. Аи Кундріоара ера локъл, unde avea вѣтъліонъ съ депуѣ журьмжнтл не кунститучіунеа ынгуреа-скъ, спре каре скоп сосі аколо Аи 14. Жѣліѣ, Іавлонскі колонелул де атунчі, ши локціиторїул де гринѣдір, петрекут де Шіопф, комісарїул де рѣсвоїѣ. Аичі ну алергаръ нумаї рѣмжні фоарте тѣлці, ка съ фїѣ фацїѣ ла астѣ фаптѣ сѣрѣзтореаскѣ, чі ку спержнїѣ, къ вѣтъліонѣ ва депуне фърѣ Андоеалъ журьмжнтул черут, венї ши гарда пѣчїуналѣ ынгуреаस्कѣ де'н Деж, ку фламѣуре ле салле трїколоаре, дѣпѣ каре се адѣчеаѣ маї тѣлте вуцї ку він ши ку рѣкіѣ, меннїте спре оспѣтчїунеа вѣтъліонѣлуї, кжд ар депуне журьмжнтул. Рѣхлататул ар фї тревиѣт съ ваѣе Жнгурїлор мїнтеа Аи кап, кѣчї ла прїма vedere а ачестор фламѣуре кунтрѣ-аустріаче се продусе ын тѣртѣр амерїнцїѣторїѣ Аи шїруріле вѣтъліонѣлуї. Колонелул Іавлонскї провокѣ акѣм вѣтъліонѣ съ журе, ши комісарїул Шіопф се невої де'н тоате пѣтерїле съ кувїнгѣ не оашенї, къ еї, пре'н депѣнереа журьмжнтѣлуї черут, вор венї Аи реферїнцїе маї вуне Аи тоатѣ прївїнцїа; Аисѣ воїнцїа неклінтітѣ а ачестор останї фѣкѣ дешїерте тоате ademennїріле лор; ва Аикѣ ку тжніе ши Аитѣржtare провокѣ вѣтъліонѣ не гарда ынгуреаस्कѣ, ка съ се депѣртезіе де аколо Аи ачаї клїпѣ ку фламѣуре ле салле ши ку вуцїле ку він, спунжндѣ-ї, къ еї п'аѣ тревиѣнцїѣ де асемени вѣзѣтурї, ка съ рѣмжїѣ неклінтіцї Аи воїнцїа са, ши къ, ла тжмпларе де'нкунтра,

[illegible]

35. Деспре ачеастъ фантъ се воры́ ѓи гъзѣтеле
хъгъренгѣ шѣ ѓи челе цържне кѣ тоате кѣжжтарѣле
пѣтѣнчѣоасе, че продѣсе ѣтъ ѓтѣпѣрѣчѣне неспѣсъ.
Дестѣлл, кѣ вѣтълѣонѣл ѓшѣ прохѣртъ тѣреул.

36. Ажунгнд вѣтълюнѹ ла Елест сѹ комѹнда
мѣюрѹлѹ Поп, кѣрѹа і се аскріеа чеа маї маре вѣнѣ,
пе'нтрѹ кареа нѹ вої вѣтълюнѹ сѣ журе не кѹнскітѹ-
чѹнеа ынѣуреаскѣ, ꙗ ꙗшї сосї ѣѣ стѣфетѣ трїмеасѣ
дела вѣронѹл Бехтхолд, кѹ порѹнка: ка вѣтълюнѹ сѣ
меаргѣ кѹ нас їѹте ла Орадїеа-маре, ка де аколо сѣ се
стрѣпоарте кѹ карѣ ла Ceredin, шї де аїчї, пѹїкндѹ-се
не паеа де аѹѹр сѣ алерѣе ла Бечеа-векїѣ ла кѹмнѹл де
лѹнтѣ. Ла ачеастѣ ꙗшїтїицїѣре, дескоперїндѹ-се де-
плїн, ынде воеште мїністерїѹл ынѣур сѣ ꙗнтревїнцїеїѣ
вѣтълюнѹл; ачеста ерѹ маї сѣ се ꙗнтоаркѣ акасѣ; ꙗн-
сѣ, кѹѣетѹнд, кѣ-шї ва адѹче кѹвса пѣїнтеа локѹцїїт-
рїѹлѹл мѣрешїал кѹмнестрѹ Глесер, кареле се афлѹ пе
агѹнчї ла Орадїеа-маре, мерсе пѣнѣ аколо. ꙗнсѣ дела

ачест генерал австриак кѣпѣтъ не лжѣтъ ѣъ апропретаре аспрѣ, порѣпка, съ меаргѣ ла Ceredin фѣрѣ апропроті-віре, unde ашѣ ва путѣ арѣтѣ кѣуса нѣнтеа министрѣлѣ унѣреск де рѣсвоіѣ, каре се афѣлѣ аи ачеѣ четате. Пѣхѣ ла Ceredin се дѣсе вѣтѣліонѣл не карѣ. Министрѣл де рѣсвоіѣ ала Ѣнѣрѣлор, генералѣл Месарошѣл ала аштенѣтѣ афарѣ де четате, шѣ ла апропріареа ачестѣла трѣ-месе пре кѣпѣтанѣл Кол, съ спѣѣтъ: ка останѣшѣ съ се поарте вѣтежеште кѣнтра рѣвеллор Рѣсчѣаннѣ, Сѣрѣвѣ шѣ Кроаѣцѣ, пе'нтрѣ кѣ еѣ с'аѣ адѣс нѣмаѣ спре ачест скоп, каре дѣпѣ че-л вор ажѣнѣе, че се поате аитѣмпла чѣла шѣлт аи декѣрс де 14 зѣлле, се вор трѣмѣте сарѣшѣ а касѣ. Дѣпѣ че се ашѣезѣлѣ вѣтѣліонѣл аи кор-телл, мерсе офѣіѣрѣмеа ла министрѣл Месарошѣл съ-ї факѣ кѣвенѣта вѣзѣтъ. Кѣ астѣ окѣжѣне цѣнѣ министрѣл ѣл кѣвѣжѣтаре, провокѣнд пре офѣіѣарѣ, ка съ аидемне пре останѣ шѣ съ-ї аитѣрѣвѣтеѣе ла вѣтежѣе; аисѣ еѣ аї спѣсерѣ верде, кѣ останѣшѣ де'н вѣтѣліонѣл лор шѣ-аѣ пропѣс нестрѣмѣтѣвѣр: „а нѣ се лѣшѣа неѣл аитѣрѣѣѣ аитѣжѣшларе кѣ останѣшѣ тѣрѣнѣеннѣ, карѣл аитѣѣ сѣжѣш останѣшѣ аѣспрѣачѣ, ка шѣ еѣ, шѣ кѣ карѣл аи соѣѣешаште шѣрѣнѣцѣл шѣ сѣрѣѣѣнѣл лор аѣ фосѣ аи таѣ тѣлѣе бѣшѣлѣл, шѣ аѣ шѣрѣшѣ ла ѣѣлалѣшѣ.“ Вѣ путѣцѣл аитѣнѣлѣ фѣрѣеа министрѣлѣ! „Де че нѣ тѣ се аитѣшѣнѣцѣл ачѣешѣ таѣ шѣжѣтѣрѣѣ?“ аитѣревѣ елл, фѣерѣжѣнд де тѣнѣе. Мѣѣорѣл Поп аї спѣсе порѣпка датѣ де генерарѣл Глесер. „Бѣшѣліонѣл рѣтѣне де ѣѣ кат датѣ аїчѣ, еѣ тѣ дѣк ла Бѣеа-вѣкѣл, тѣ воѣѣ аитѣѣелѣе десѣре ачѣешѣ кѣ котѣндѣшѣелѣ арѣіѣѣ, шѣ воѣѣ тѣжѣлѣчѣ, че ва фѣі де а се фѣаче таѣ депарѣше,“ астеа ле зѣсе министрѣл Месарошѣл, апоѣ плѣкѣ кѣар аи ачеѣ сарѣ. Мѣѣорѣл Поп прѣмі а доѣа зѣ порѣпка де а мерѣе аи датѣ ла кортелл генерал. Де аколо адѣсе елл порѣпка аи скрѣс, ка съ дѣкѣ вѣтѣліонѣл ла Бѣеа-вѣкѣл, шѣ де ар кѣтезѣа а се аитѣротѣвѣ, съ лѣ амерѣнѣѣе зѣчѣмѣре (кѣ адекѣ ва аитѣнѣшѣка тот ала зѣчѣеле

останѣшѣ), шѣ десѣре офѣіѣарѣ, че н'ар аскѣлѣтѣ, съ факѣ протокол, шѣ кѣ ачѣлла съ меаргѣ ла тѣвѣрѣ. Дѣпѣ че цѣнѣрѣ офѣіѣарѣлѣ ун сват де рѣсвоіѣл, пѣвлѣкарѣ астѣ порѣпѣкѣ вѣтѣліонѣлѣл адѣнат аи пѣтрѣтѣрѣ (сѣггѣ). аисѣ неѣл ѣл путѣре, шѣ неѣл ѣл тѣестрѣе нѣ фѣ аи старе, а авате не останѣшѣ Рѣтѣжѣлѣ дела пропѣсѣл: „де а нѣ се башѣ кѣнѣшѣа Кроаѣцѣлор.“ аитѣкѣ неѣл ѣл датѣ нѣ арѣтѣлѣ вре ѣл арѣіѣе ѣл маѣ стѣтѣорѣнѣкѣ воїнѣцѣл декѣжт вѣтѣліонѣл ачѣешѣ. Че-ва трѣвѣѣа съ се аитѣжѣмѣле. Дѣчѣ се хотѣрѣжѣ а мерѣе аи Бѣннат; шѣ аколо а се сѣпѣне дѣспѣсѣѣѣнѣлор котѣндѣл генералѣ дела Темѣ-шѣоара. Дѣпѣ ачѣеа плѣкѣ вѣтѣліонѣл кѣтрѣ Беѣа.

37. Ѣл аитѣрѣѣѣрѣе трѣвѣѣе тѣтѣшѣ съ о адѣк аитѣнѣте. Фѣінд кѣ вѣтѣліонѣл а плѣкат кѣтрѣ Беѣа нѣмаѣ де канѣл съѣ: пе'нтрѣ ачѣеа дела Ceredin нѣ і-с'а дат неѣл ун кар пе'нтрѣ стрѣпорт. аитѣшѣнѣнѣндѣ-се Рѣтѣжѣлѣ де'н Бѣннат десѣре ачѣешѣ, карѣл азѣсе аитѣм де аитѣжѣмѣлѣрѣе вѣтѣліонѣлѣл, алѣргарѣ еѣ де сѣне кѣ карѣле, ка съ стрѣпоарте не останѣшѣ: адеверѣнѣцѣл преа аитѣведѣратѣ десѣре ѣра, че о авѣаѣ Бѣннатѣіѣеннѣ аитѣпра гѣверѣнѣлѣлѣ унѣреск.

38. Де'н Беѣа се фѣкѣл рѣпорт десѣре тоате чѣлле тѣжѣмѣлате, кѣтрѣ министрѣлѣл унѣреск, шѣ кѣтрѣ чѣла аитѣрѣрѣтѣск, кѣтрѣ котѣнда генералѣ де'н Бѣннат шѣ кѣтрѣ чѣа де'н Арѣеал, шѣ аи ѣрѣшѣ кѣтрѣ Бѣхѣтолѣ генерарѣл арѣіѣѣ унѣрѣшѣтѣ, кѣрѣѣа і се спѣсе, кѣ маѣ шѣлт нѣ вор съ аскѣлѣте де министрѣлѣл унѣреск. аисѣ че съ вѣзѣ венѣнд дела котѣнда генералѣ де'н Бѣннат! ачѣеа порѣпѣчѣ, ка „бѣшѣліонѣл неѣл декѣжт съ нѣ се черче а мерѣе аитѣрѣалѣшѣ парѣше, декѣжт аколо, unde аї ешѣ порѣпѣчѣшѣ де кѣшѣрѣ министрѣлѣл унѣреск, фѣінд кѣ ла аитѣжѣшларе де'н кѣнѣшѣрѣ котѣнда генералѣ ва шѣшѣ оѣжѣне ачѣеллѣѣа шѣашѣ аїѣдѣчѣле, кѣжѣе ар фѣі кѣ аитѣнѣнѣцѣл.“ Дѣчѣ аитѣкѣ ѣл аитѣкѣрѣѣтѣрѣ не лжѣтъ чѣлѣелалѣте. аитѣтрѣачѣеа сосѣ аколо колѣнѣлѣл Мѣрѣзіанѣ, шѣ, аи путѣреа аитѣсѣрѣнѣтѣрѣл министрѣлѣлѣ

уруреск, черкъ а Антоарче не осташи Румѣнї ла Се-
redin, промицїжанду-лї „кѣ, де се вор лѣшиа кѣштра
Кроацїлор, лї ва да леафѣ таї таре, декѣш ла чеа-
лалѣ осташї; еар' де се вор Антрошївї ла ачеаша:
ашнчї ва зїенїта шош бѣшлїонѣл.“ Еї Ансѣ рѣс-
спїнсерѣ: „нѣ сѣ не даї леафѣ таї таре, дар' де не-аї
да не шоашѣ зїа кѣше зп галбїнн: шош нѣ не лѣ-
шѣт кѣштра Кроацїлор, чї Антр'алш ишѣрбїцїѣ,
Ан ере зп ашїезїѣ (сѣрнїсоанѣ) знде-ва вот ишѣрбї.“
Антр'ачест кїп се опусе вѣтлїонѣл тѣтѣрор адеменпї-
лор, атѣпїрлор, ва кїар шї атерпїцїрїлор, шї рѣмасе
кредїнчїос Анпѣратѣлї сѣѣ, кредїнчїос журѣмжнѣлї
шї пенѣтатѣлї сѣѣ кѣрѣнтерїѣ де осташи. Колонелѣл
Мѣрзіанї зїсе Ан ҃ршѣ, сѣ теарѣ вѣтлїонѣл ла Се-
redin, шї де аколо не наеа де аѣур ла Солнок, знде вор прїмї
порѣнкѣ, че аѣ сѣ факѣ таї Анколо.

39. Мѣхъ вѣду-се вѣтълюнѣхъ де ѿ дѣторѣнѣа де а се лѣпѣа кѣнтра Кроацілор, ѣрмѣ порѣнка, че і се ѿмъ пѣртѣшѣ; се ѿтоарсе ла Сегедін, де аколо се ѿмѣврѣ не паеа де ѡвѣр шѣ мерсе пре рѣѣ ѿ сѣс ла Солнок. Аїчѣ прѣмѣ порѣнка де а мерце ле Песта, ка сѣ цѣнѣ ашѣ-зѣл, ѿсѣ де'н Песта ѿкѣ се трѣмесе маї департе сѣ цѣнѣ ашѣзѣл ѿ Пожон. Аїчѣ рѣмѣсерѣ нѣмаї доѣ кѣнтраїнѣї, еар' се стрѣнѣсерѣ ла Леополдін.

40. **А**нтр'ачеастъ діслокаре рѣмаса вѣтъліонѹл афаръ де вѣтеле трімѣтерї шї рѣкїетърї, пжлѣ **А**н лѹна лѹї Шїентемвре, **А**н каре тжмн Баннѹл Іельчїчїѹ фѣкѹ пропѣшїрї **А**нсмнпате **А**н опѣрѣчїѹнїле самле кѹнтра **Ж**нгѹрїлор. **А**н Пожон се лѣцї файма не тот локул, кѣ челле доѣкѹшнїанїї де аколо вор съ се скоатѣ **А**н кѹнтра лѹї Іельчїчїѹ, каре стрѣвѣтѹсе акѹш пжлѣ ла Алва регалѣ. **А**нсъ ка съ се скане де'н ачеастъ пѹсѣчїѹне, шї съ нѹ фїѣ невоїцї а се лѹнтá **А**н кѹнтра остапїлор тѣрѣпєннї, се фолосїрѣ де ѹн можнт фѣворїторїѹ шї **А**н 24. Шїентемвре трекурѣ **А**н Аѹстрїеа шї се **А**нмїреѹнарѣ маї тѣрїѹ кѹ оастеа локуцїїгорїѹлѹї тѣрешїал

кѣпнестрѣ ѣлачічѣѣ. Нѣмаѣ 60 де остаѣи де'н ачесте кѣпнѣпнѣи рѣмѣсерѣѣ. Аѣ стѣчѣиѣиле салле де веѣѣгарѣ 48 де оаре нескѣмѣваѣѣ, карѣи апоѣ маѣ тѣрѣзиѣѣ фѣсерѣѣ десар-маѣѣ. Аѣтрѣ'ѣн mod неомеѣнос, трѣмешѣи ла Комѣрон ѣи де аколо ла Песта. Чеѣ че аѣ трекут ла ѣлачічѣѣѣ, фѣсерѣѣ прѣмѣиѣѣ кѣ неспѣс Аѣтѣсиаст ѣи кѣ стрѣгѣрѣѣ де ѣраре де кѣтрѣѣ остаѣиѣѣ Кроаѣѣ, кѣрора лѣ ерѣѣѣ кѣпоскуте евеѣ-мѣнтеле лор. Ачешѣтѣа се лѣптарѣѣ алѣтѣуреа кѣ Кроаѣѣѣ. Аѣ рѣсвоѣул де'н 1848 ѣи 1849.

41. Челле патру кѹмпанїї де'н Леополдин авеаѣ, съ сѹфѣръ ѣъ соарте трїстѣ. Ачешїа Аѹкѹнїѹрацї фїнд де дѣштманнї, де шї се'нчеркарѣ съ треакѣ Аѹ Австрїеа: тѹтѹшї пѹ-шї пѹтѹрѣ Аѹмплїнї скопѹл, чї рѣмáсерѣ аколо сѹѣ колонелѹл Бїбра, комѣндѣнтеле фортѣрецїеї, пѣлѣ ла 4. Оптомвре. Аѹтр'ачеа, мїністерѣлѹл ынѣреск тра-се ла жѹдекатѣ остѣшїаскѣ вѣтълїонѹл Аѹтрег, кѹ офї-чїарї кѹ тот, пептрѹ челле тѣмплате ла Сегедїн; дар' дѹпѣ ѣъ Аѹделѹнгатѣ хѣцїре Аѹ сѹс шї Аѹ жос, се дете тѹтѹрор амнестїе. Де ѣъ датѣ кѹ амнестїеа лї се дете де поѹ порѹчка, съ жѹре не кѹнстїтѹчїѹнеа ынѣреаскѣ, кѹ ачелл адáѹс, кѣ тоцї офїчїарїї, карїї се вор Аѹпро-тївї ачестеї порѹчїї, се вор трїмете а касѣ, плѣтїндѹ-лї-се леафа де треї лѹнї, еар' Аѹ локѹл лор се вор пѹне алїї де'н останїї вѣтълїонѹлѹї. Колонелѹл Бїбра лї пѹблїкѣ астѣ порѹчкѣ мїністерїалѣ, шї лї дете тѣмп де кѹдетаре де 24 де оаре. Дар' еї Аѹ рѣспѹнсерѣ кѹ ѣъ гѹрѣ, кѣ еї не кѹнстїтѹчїѹнеа ынѣреаскѣ пѹ вор жѹрá печї ѣъ датѣ, чї вор рѣтѣжне кредїнчїонї Аѹпѣратѹлѹї стѣѣ, орї шї че се ва тѣмплá кѹ еї.

42. Деспре ачеаста се фѣкѹ рѣпорт кѣтрѣ міністерѣл ынѣреск, кареле трімісе доі депѹтаці, кѹ скоп ка сѣ корѹмпѣ не аскѹнс не оставѣ; чі ші ачеаста фѹ Ан-дешиѣрт, ва Анкѣ domnii депѹтаці афларѣ кѹ калле а се депѣртá фѣрѣ пік де Анѣарѣзиаре де'н фортѣреациѣ, ка нѹ кѹм-ва не'нтрѣ трѣдѣцивеле лор лѹкрѣрѣ сѣ кадѣ жертѣф дрепѣтѣціи попорѹлѹ; кѣчї тѣрѣврѣріле амерін-

**Рѣтжнїй де'н Апо-Влѣхїеа, ѡдекъ де'н Мѣ-
чедонїеа, Тесалїеа, Евїр, тѣншеле Пїнд ш. а.**

(De'n Фоаеа пе'ншрѣ тїнше.)

1. Рѣтжнїй, карїй дѣпъ деосевїтеле провинціе, че локѣсек, се пѣтеск: *Рѣтжнїй-молдовеннїй сѣѣ дѣчїеннїй*, ѡдекъ де'н Дѣчїеа, депазїѣ орїцінеа са комѣпъ де'н колонїїле романне, че ѡмпопорѣсеръ ѣѣ дїніоаръ Дѣчїеа векїѣ. Лїмба, депрїндерїле, пѣтеле локѣрїлор афлѣ-тоарїе пжпъ астѣ-зї, прекѣм пїї фїсіономїеа локѣторїлор, кѣпрїнд ѡп сїне тїпѣл Лѣтїнїлор, пї кѣрацїѣл остапїлор романнї ѡп рѣсвоѡїеле векїе, прекѣм пїї ѡп челле поѣе с'ѡѣ арѣтат врѣднїк де лѣцїпїле романне. Ачеастъ колонїе, кареа сѣѣ ѡмпѣратѣл Аѣрелїанн а фост ѡп парте стрѣпжпѣтатъ ѡп Мѣсїеа, деспѣрїцїѣ де маїка патрїе, пїї ѡмпрекуратъ ла веакѣл аѣ VIII. де кѣтръ пѣвѣлїреа Хѣпнїлор (Ѣнѣрїлор) а вѣзїѣт деспїкжнѣ-се де'н сжпѣл еї маї мѣлте семїнцїї, че мерсеръ сѣѣ кѣѣте ѡп мѣпцїї Мѣчедонїеї ѣѣ вїеацїѣ маї потрївїѣт кѣ депрїндерїле лор челле векїе; ѡдекъ: ачеллеа аѣле ѣпѣлї попор пѣсторїѣ пїї рѣсвоїнїк.

2. Маї жос вом веде кѣ ачештї Рѣтжнїй ѡпсѣфленицї де дорѣл неатжрїѣрїї аѣ копѣпѣтѣѣт фоарте мѣлт ла рѣпѣпштереа Гречїеї де астѣ-зї. ѡп ачештъ дескрїере не-ам фолосїт маї кѣ самѣ де амѣрѣпцїїшїеле ѡптересанте date de D. де Пѣкевїл.

3. Рѣтжнїеа греческѣ, пре каре їсторїкѣл Нїчета о пѣменште *Мегало-Влѣхїеа*, есте ѣѣ парте а Тесалїеї пїї а Евїрѣлѣ, ѣѣдїніоаръ локѣтѣ де Долонї, деспре карїї Омер пїї Вїрцїлїѣ аѣ фѣѣѣт ѣѣ їсторїнцїѣ врѣднїкѣ де лѣѣѣѣ, деѣѣѣл есте а зїче кѣ еї ераѣ остапї де аї не.ѡпвїнсѣлѣл Ахїле.

Долонїї аѣ фїѣѣрат ѣп тжпѣ ѡпделѣѣѣ ѡп сватѣл Амфїкїонїк, пїї дела вѣѣѣлїеа де ѡнцїѣѣл пѣ с'ѡѣ маї

ворѣт де джпшїї ѡп їсторїе. Ачештъ цїарѣ, ажѣпжнѣ а се востѣрѣ де'н ѡмпрецїѣрїї поѣе неѣѣпосѣѣте, с'ѣ рѣѡмпопорат пре'н колонїї де Рѣтжнї епїцї де'н Дѣчїеа пїї Пѣпнонїеа ѡп епока ѡкѣѣрсеї цїнтелор, карїї се амїе-зїарѣ пачпїк ѡп троенпеле мѣнтелѣ Пїнд пїї Олїмп; пе'нтрѣ каре се пѣменште Апо-Влѣхїеа, стѣѣѣѣоарїѣ де'н кѣпѣоанеле де астѣ-зї аѣле Мѣлїсїеї пїї аѣле Аспро-потамѣлѣ.

4. Ачештї ѡптжї Рѣтжнїй, де'н карїї се траг Рѣтжнїй де'н локѣрїле пѣмїте, се пар а фї челле маї де не ѣрѣѣ трѣпѣ ѡппротїѣвѣ кѣрора ѡмпѣрацїї гречї цїѣѣѣ рѣсвоѡїе маї ѡпѣпте де пѣвѣлїреа Тѣрѣлор. Нїчета, ворѣпнд де Рѣтжнїй, се паре кѣ-ї амѣстекѣ кѣ Бѣлгарїї, де'н карїї еѣл пѣ фаче деѣѣт пѣмаї ѣѣ сжпѣѣѣ пѣѣѣѣ. Тѣѣѣпшї ачеште доѣе попоарѣ се деосевеск фоарте мѣлт ѡптре джпселе пре'н ворѣѣ, фїсіономїе пїї депрїндерї. Ачешт їсторїк, дѣпъ че с'ѣ кѣпвїнс ѡпдеѣѣѣл деспре стрѣлѣѣїтеле ѡптжпѣлѣрї рѣсвоїнїе аѣле Рѣтжнїлор, деспре ѡкѣѣрсеѣ пїї востѣѣѣрїле лор, пѣ ворѣенште неѣї кѣѣт деспре орїцінеа (спїца) лор, че се паре кѣ се пїерде ѡп ѡпѣѣпечїеа веѡкѣѣрїлор; ѡпсѣ-пшї етїмолѣѣїеа пѣтелѣлї лор есте ѣп ѡвїент де ѡпдоеаѣл ѡптре ѡпвѣѣѣѣѣ, пїї фїїндѣѣ пѣ се аѣлѣ деѣѣт пѣмаї пїште кѣпѣпшїнцїе не-сѣѣѣѣ деспре орїцінеа ачештѣлї попор, пѣ вом ворѣї деѣѣт фоарте стржпс. Есте преа адеѣѣѣрат кѣ пѣтеле де Валак есте тот ачелла, че Цертжнїй пїї Словенїї ѡп да пшї Дѣчїен-пїлор, пшї Рѣтжнїлор, де'н карїї ѡпшї траг орїцінеа. Пеї-сѣпел, кѣлѣѣѣѣѣѣ фоарте ѡпвѣѣѣѣѣ ѡп лїмѣї, а вѣѣат де самѣ, кѣ лїмба лор де пшї чїѣѣтїѣ пшї аместекатѣ кѣ їдїоамеле попоарѣлор вѣѣѣѣѣ: тѣѣѣпшї а пѣстрат фѣп-дѣѣѣѣѣѣѣл, оржнѣѣеаѣл, рїтѣѣл пшї сїпѣсѣл лѣѣп.

5. Рѣтжнїй пѣмїцї (Мегало-Валахї), че лѣѣѣѣѣ ѡп зїлеле поастре мѣпцїї чеї ѡппалцї аї Пїндѣлѣлї, се зїк, фѣѣѣ а да вре ѣѣ доѣаѣѣ їсторїкѣ, коѣѣѣѣѣѣ де'н рѣѣѣѣѣїѣеле армїеї лѣї Помпѣїѣ, каре, дѣпъ вѣѣѣлїеа дела Фарсала, се аѣѣпостїрѣ не метеѣѣѣѣ Тесалїеї,

маї мѣлцї де'нтрѣ дѣлшїї кред а фї урмашїї унеї колонїї ешїте де'н Аврѣццо ꙗꙗ Italiaea.

6. Рѣмжнїї, нѣмїцї Баласїї-Масарецї, рѣурзїторїї четѣнцї Москополе, кѣрїа ꙗꙗ dede рѣнѣмеле де „*Босхо-поле*: орашїѣ де *ѡбшторї*“, сѣнт, дѣпѣкѣмзїкеї, урмашї де'нтр'ѣѣ колонїе а лѣї Чїнт Масїмѣл ꙗꙗ Тѣулántїеа, де unde еї ар фї трекут, ꙗꙗ мѣнцїї Кѣндѣвїеннї ꙗꙗ тѣмнѣл пѣвѣлїрїї вѣрварїлор. ꙗꙗ сѣеа, че вреднїчеште а фї де ꙗꙗ сѣмнат, есте кѣ ꙗꙗ цепенал тоате семїнцїїле Валáхїлор, че сѣнт ꙗꙗ прѣшгїате пре'н Тесáлїеа шї пѣлѣ ла меазїѣ зїѣа Гречїеї, рѣкїамѣ кѣ мѣндрїе нѣмеле де *Рѣмжнї саѣ Ротаннї*, че есте комѣн тѣтурор локѣїторїлор ꙗꙗ провїнцїеле, че формаѣ ѣѣдїнїоарѣ векїа Dácie.

7. Історїеа нѣ помепеште де Валáхїеа ка де ѣѣ пѣчїѣне, дѣкѣт нѣмаї ꙗꙗ алл зїечеле веак; ꙗꙗ ачеастѣ епокѣ де аместекарѣ се вѣд ꙗꙗ лѣпѣ кѣ ꙗꙗ прѣрацїї гречї апрїнзїѣнд шї востѣрѣнд челле маї фрѣмоасе пѣрцї алле Трáчїеї шї Мѣchedónїеї; кѣѣѣ ѣѣ датѣ ꙗꙗ вїншї шї адесе орї ꙗꙗ вїнѣгѣторї, еї се деосевїрѣ пре'н фанте пáїне де кѣрацїѣ. Ѣнїндѣ-се кѣ Кѣманнїї шї Счїцїї, че се сковорѣрѣ ка похоаїеле стѣрпїтоарїе де'н вѣрфѣрїле мѣнцїлор Ем шї де'н Rodone; Сере, Фїлїпóполе, Тернаве, Rodost, сѣфєрїрѣ фѣрїїле лор, шї рѣсѣрїтѣл ꙗꙗ сѣнѣї-мѣнтат тремѣрá нѣмаї ла вѣѣтѣл нѣмелѣї лор; еї формаѣ тоате револѣчїѣнїле пѣ'нтрѣ а се ꙗꙗ пѣрѣтѣшї де дѣлселе, се аместекарѣ ꙗꙗ сѣвѣчїѣмѣрїле челле сѣнѣ-рáтїче алле статѣлѣї, пѣ'нтрѣ а-л сѣѣшїá шї а-л вѣкѣ-тѣнцї. ꙗꙗ анѣл 1205 дѣдѣрѣ ѣѣ ловїтѣрѣ фѣталѣ ачестеї фáнтоаме де ꙗꙗ пѣрѣѣїе, пре'н каре Лѣтїнїї воїаѣ а о спрїжїнї; аместекѣндѣ-се кѣ Бѣлгарїї, се ꙗꙗ фѣнцїшїарѣ ꙗꙗ вїнѣтеа тáвєреї фрѣлѣче че ꙗꙗ кѣнѣїѣрá Adriáно-полеа, шї, трѣгѣнд авангáрдїеа ꙗꙗ трѣ ѣѣ кѣрсѣ, аѣ тѣїат'о ꙗꙗ вѣкѣнцї. Контеле де Блоá, цепенал фрѣлѣческ, ꙗꙗшї пѣрѣдѣ вїеаца ꙗꙗ ачеастѣ непорочїтѣ ꙗꙗ тѣмнѣларе шї ꙗꙗ пѣратѣл Бѣлѣвїн а кѣзїѣт прїнс шї дѣс ла Тернова, ꙗꙗ вїнѣтеа лѣї Бора, реѣеле Рѣмжнїлор, че-л фѣкѣ

сѣ сѣфѣрѣ моартеа чеа маї ꙗꙗ фрїкошїатѣ. Еѣропа кре-штїпѣ тремѣрѣ ла азїреа унеї ꙗꙗ тѣмнѣлѣрї атѣт де крѣлѣченне. Папа Грїгóрїѣ IX, пѣтрѣнс де кѣндѣрєре, шї воїнд а скїмѣá депрїндєрїле сѣнѣерáтїче алле ачестор попоарѣ, кѣтезїѣ а лї трїмете пѣ легатѣл (ambasador) сѣѣ; ꙗꙗ сѣ кѣнпрїнсє де дѣрєре, вѣзїѣндѣ-шї пáпѣлѣ пѣ-ꙗꙗ пáлїнїт, кѣчї трїмїсѣл де паче а фост лѣат ꙗꙗ депѣ-дєре, ва ꙗꙗ кѣ шї окѣрѣт; кѣнд елл лї ворѣїá де педеп-селе іадѣлѣї, „*ної нѣ пѣ шѣмет, ꙗꙗ рѣсѣнѣсерѣ, еї пѣчї де ідолѣ, пѣчї де дѣѣрѣ, нѣ адорѣт (слѣвїт) дѣкѣт нѣмаї ѡшѣреа шї ероїсѣмѣ*“

8. Маї департе нѣ пѣ вом ꙗꙗ тїнде кѣ історїеа Рѣ-мжнїлор Мѣchedonennї, дѣкѣт нѣмаї пѣ вом мѣрцїнї а дескрїе депрїндєрїле лор. Ачест попор локѣеште ꙗꙗ мѣнцїї, че ꙗꙗ вѣчїеазїѣ ісвоарѣле Пенєлѣлѣї, Ачелєлѣлѣї, алле Інакѣлѣї шї алле Аосѣлѣлѣї; мѣгѣрїле ꙗꙗ пáлѣте алле Пїндѣлѣлѣї, ꙗꙗнѣїѣрѣл кѣрора стаѣ сателе лор ашїѣзїате, ка орашїе, алцїї с'аѣ трас ꙗꙗ котѣнѣрї афлѣтоарїе пѣ ѣнѣїѣрїле стѣнѣчєлор, че стаѣ аконоєрїте де троєнне чеа маї маре парте а анѣлѣлѣї; шї ачєїа. че аѣ рѣмѣс пѣсторї, ка шї стрѣвѣнїї лор, сѣнт помазї шї вїєнѣїєск ꙗꙗ тáвєрї кѣ фѣмїлїїле шї тѣрмеле лор. Ачесте семїнцїї пѣтєрпїче де лївєртатеа лор шї де пѣсѣчїѣнїле челле ꙗꙗ фрїкошїате, unde се афлѣ вѣрѣѣте, ꙗꙗ сѣ превѣзїѣнд кѣ маї тѣрзїѣ с'аѣ маї ꙗꙗ прїпѣ ар кѣдє сѣв жѣгѣл ѣнѣї гѣвєрн, дѣпѣсѣмнѣлѣл кѣмпѣтрїонцїлор лор де несте Дѣнѣре аѣ авѣт ꙗꙗ нѣелєнѣїѣнеа де акѣшїтїгá прїетєннїеа порцїї, сѣнѣїѣндѣ-се ѣнѣї трївѣт анѣлѣл, каре есте маї мѣлѣт ѣн сѣмн де сѣнѣнєре, дѣкѣт ѣн трївѣт де шїєрѣїе; кѣ ачест мїжлок аѣ рѣмѣс фєрїцї де амѣстєкѣл Тѣрчїлор, шї пѣчї ѣѣ датѣ нѣ аѣ фост кѣнѣскѣнцї пѣ ла еї асѣпрї-торї саѣ трїменї аї гѣвєрнѣлѣлѣї. Гѣвєрнацї ꙗꙗ котѣнѣ-рїле шї сателе лор де ѣн сват де'н чєї маї вѣтрѣнї ꙗꙗ нѣелєнцїї, аѣ вїєнѣїїт сѣнт лєцї тот ашїá де сїмпле, ка шї ꙗꙗ тѣмнѣрїле пѣтрїарчїлор: лївєрї ꙗꙗ кѣлѣл лор, лївєрї ꙗꙗ фѣмїлїїле лор, аѣ пѣтрекѣт фѣртѣнєле

селе; несжмциторї ла скїмкърїле тжмпурилор анпулї, сѹфър де ѣъ потрївъ шї кълдѹра шї фрїгѹл.

13. Цїѹпанчеле, че се Антрек кѹ вѹрвацїї Антру аспрїме шї остепнеалъ, аѹ ѣъ фїсіонотїе амѣзіонїкъ, шї, кжнд ажунг ла оаре-каре вжрстъ анѹмїтъ, се фак сѹрчїнарїе Ан тоате орашїеле Епїрѹлї, шї фак шїервї-цїеле челе маї грелле, пѹмаї сѹ кжштїде ванпї.

14. Антре оатенїї Анстѹрїцї маї печї де кѹм нѹ се осевеште сексѹл. Ла фемеї нѹ се веде печї декѹм флоаре трекѹтоарїъ де фрѹтсеацїъ, че кѹрѹнтереазїъ не грече. Ла ачесте Рѹмжне се афлѹ ѣмерї ларцї, спете лате, пїент дешкїс, тѹп ровѹст, пѹтѣрнїк, фѹкѹт анѹме, ка сѹ сѹфѹрѹ орї че остепнеалъ шї орї че лѹкѹ грѣѹ. Де'н астѹ кѹвсѹ, се зїче, кѹ сераїѹл Сѹлтанпїлор тѹрчї печї ѣъ датѹ нѹ шї-а алес кѹджне де'нтре Рѹмжнеле Пїндѹлї. Деакъ тжпїле лор челе крелате де лѹкѹ, шї стѹтѹреле лор челе ѹрїашїе шї Анпѹїтоарїе нѹ фак де'н елме кѹджне де сераїѹ: апої ашїезїзмїнтеле лор челе мїнѹпате аѹ фѹкѹт де'н елме пѹрѹреа крештїнеле челе маї релелїоасе шї фемеїле челе маї врѣднїче де тоатѹ стїма пе'нтрѹ стржлса кѹрѹцїе а моралѹлї.

15. Потрївїт ѹпор лецї опрїтоарїе де орї-че лѹчї-тѹрѹ (лѹкс), Антемеїатѹ де'н тжмпѹрї стрѹбекїе непотменїте: трѣвїе фемеїле сѹ поарте ла кап хѹвоте саѹ Анвѹлїтѹре продѹсе пѹмаї де тжпѹфѹптѹра лор. Пе'нтрѹ Антврѹкѹтжнтѹл маї алес шї маї деосевїт, лї есте ертат, сѹ поарте доѹе пїентаре де тѹтастѹ, кѹ карїле се Антвракѹ пѹмаї ла зїлле де сѹрвѹторї маї Ансѹтпнате. Кѹсѹтѹрїле кѹ ѡѹр, гѹлоанеле шї гѣтѹппеле де ѡѹр, шїѡлѹрїле челе прецїоасе, шї влѹпѹрїїле, карїле тоате сжнт Ан модѹ ла Рѣсѹрїт, лї сжнт опрїте кѹ тотѹл. Бѹрвацїї Анкѹ пѣзїеск асте ашїезїзмїнте кѹ чеа маї маре сжнцїенїе шї скѹтпѣтате. Деакъ ѹп вѹрват ар кѹлкѡ ачесте лецї, шї ар пѹртѡ орї елл вре ѣъ хайнѹ де лѹчїтѹрѹ, орї ар Анкѹвїїнцїѡ фемеїї салле, сѹ поарте вре ѣъ хайнѹ лѹчїтѹроасѹ (лѹксѹасѹ); ар фї нѹ пѹмаї

окѹржт де кѹтрѹ тоцї чеїалалцї, чї кїар шї осжндїт шї дат афарѹ де'н комѹнїтатеа лор. Ваї! де ачелл ом ла джншїї, кареле ар Андрѣспї, сѹ поарте вре ѣъ хайнѹ фѹкѹтѹ дѹпѹ кроеала портѹлї стрѹїп, вѹпѹ оарѹ вре ѣъ хайнѹ аѹрїтѹ, кѹм есте портѹл сїпетарїлор: ѹпѹл ка ачелла нѹ поате фї маї шѹлт Антре кѹтпѣтрїоцїї сѣї!

16. Асфелїѹ сжнт лецїле комѹнале шї ашїезїзмїнтеле фѣмїліаре алле ачестор Рѹмжнї. Ачеїа де'нтре джншїї, карїї локѹеск пре'н орашїе, шї Аншї кжштїгѹ пре'н цїѹрї стрѹїне едѹкѹчїѹне вѹпѹ, аѹ спїрет фоарте ѡпер ла тот фелїѹл де пегѹсторїе, шї спекѹлѹчїѹне. Ан рѣстжмѹл ашїѡ пѹмїтеї „сїстеме кжшїїненталле“ (ѡдекъ опрїреа ка нїме сѹ нѹ поатѹ аѹче не маре тѣр-фѹрї де вжндѹт ла Еѹропа, каре опрїре а фост Антрѹ-ѹс'о Нѣполеон челл Маре кѹтѹра Англілор), Ан рѣстжмѹл астеї опрїрї, зїк, с'аѹ фолосїт Рѹмжнїї де'н дреантѡ Дѹпѹрїї фоарте шѹлт; шї пре'н негѹцїѹл лор кѹ вѹтѹбак шї-аѹ фѹкѹт аверї некѹрежїѹте.

17. Ка сѹ Андеплїнїм ачест артїкѹл, трѣвїе сѹ маї ворѹїм деспре ачеїа де'н ачештї Рѹмжнї, карїї дѹк ѣъ вїеацїъ помадѹ, Аншѹлѹтоарїъ де'н лок Ан лок. Ачештїа се оѹпѹ кѹ пѣсторїѹл, кѹ грїжа тѹрмелор; Аншѹл не кѹлмїле мѹнтелѹї Пїнд, не вѣїле, че се Ан-тїнд Ан тоате лѡтѹрїле пжпѹ ла цїѣртѹрїї тѣрїї.

18. Ан Італїеа се пѹтеск ачештї Рѹмжнї: „кошїї Счїцїеї, Катбїѣїа,“ пе'нтрѹ кѹ вїецїѹеск Ан тѡвере Ан мїжлокѹл вѣїлор. Лї с'аѹ маї дат Анкѹ шї алте пѹте, прекѹт: „Карагѹлїцїї, Колбѡпнї, Пїшїчї саѹ Нѹмаѣї“ пе'нтрѹ кѹ локѹеск Ан мѹпцї Антокма ка Аравїї Ан пѹстїїле Асїеї. Кѹ тоате ачестеа еї сжнт Ан ржндѹл трїѹтарїлор Порцїї отѹманне, кѹрїѡ Ан пѣтеск зїе-чїѹеалъ де'н тѹрмеле салле, прекѹт шї ѹп фелїѹ де дар Пашїлор, Антр'алл кѹрѹра гѹверн се афлѹ петрежжнд.

19. Пѣшїѹнїле сжнт Анпѹрїцїе, Анкѹ де'н тжм-пѹрїле векїе, Антре деосевїтеле семїнцїї, шї канїї лор

ѣтъ сѣрвѣтоаре пѣвлікѣ. Дупѣ астъ сѣрвѣтоаре вѣтрж-
нїи фак сват комун шї алег кѣте-ва фѣмїліи враве шї де
оменїе, карїле се хотѣрьск съ рѣмжїѣ песте еарнѣ а
касъ шї съ пѣзїеаскъ сателе шї локунїцїеле пѣрьсїте.
Мїнутѣл пѣрчедерїи ѿ вестеск прѣхнїи, рѣвѣрсжнд песте
попорѣл пѣрчезїѣторїѣ пре'н рѣгѣчїунї евлѣвїоасе шї
кучѣрнїче вїнекувжїтареа дѣмнезїѣеаскъ. Есте че-ва
стрѣвѣтъцїв пѣнѣ ла їнїмѣ, а прївї астъ мѣлїме пену-
мѣрѣвѣрь, кѣм ѿшї їа зїѣа вѣнѣ шї рѣмас вѣн кѣ ла-
крѣмї шї кѣ челле маї дѣїоасе кѣвїнте дела чеї че рѣ-
мжн спре пѣзїреа сателор, дела каселе салле ѿсе-шї
шї дела тот, че се афлѣ не лжнѣ джиселе. Акѣм се
порнеште тоатѣ мѣлїмеа де ѣтъ датѣ, се мїшкѣ ѿн чете
регѣлате, пар'кѣ порнеште пѣмжнѣтѣл ѿнтрег спре кѣ-
лѣторїе, Дар' авїа аѣ фѣкѣт кѣжї-ва нашї, шї ла оаре-
каре депѣртаре ѿшї маї ѿнторк ѿнѣ ѣтъ датѣ окїи спре
коперїшїеле каселор, не карїле ле пѣрьсеск акѣм, ѣржн-
дѣ-ле, съ се афле вїне ѿн тот декѣрсѣл ернеї пѣнѣ ла
прїмѣвара вїїтоарїѣ, кжнд аѣ съ рѣвїїѣ, ка съ локѣеа-
скѣ еарѣ-шї ѿнтр'жиселе! Фїѣ-каре стѣчїуне де рѣпѣус
(попас) есте хотѣржѣтѣ, кѣт тжнп 'аѣ съ рѣмжїѣ ѿн-
тр'жиса, ка съ паскъ кѣ тѣрмеле тоатѣ еарѣа че се афлѣ
аколо. Асѣмнене е дефїнтѣ шї фїѣ-каре стѣчїуне де мас
песте поапте. Асфелїѣ порнеск тоампа шї кокостѣрчїи
кѣ поѣеле-шї фѣмїліи, ка пѣрьсїндѣ-шї локунїцїеле авѣте
песте варѣ, съ теарѣ департе песте тѣрї ѿнтіне ла
ѣтъ клїмѣ маї калѣ, кѣ спержнїѣа, кѣ ла прїмѣвара ѣр-
мѣтоарїѣ се вор ѿнтоарче еарѣ-шї ла локунїцїеле де
не аїчї авѣте ѿн вара трекутѣ.

24. Тѣрмеле се кѣцїѣрѣ ѿн колоане не костїшїеле
мѣнїлор, ѣнде сосеск: тѣнетѣл тѣланчелор дела цїанї
шї вервечї, свїѣрѣтѣл вїтелор де тот фелїѣл ѿнсоїѣеск
лѣнѣл шїр алл кѣлѣмѣторїлор Пїндѣлѣ, карїи кѣ ѿнпо-
порѣчїунеа лор де варѣ аконѣр лателе шї ѿнтінселе
шїѣсѣрї алле Мѣчедонїеї. Бѣтржнї, вѣрѣацї, жнпї,
копїи, фемеї, мерг ѿнѣнѣцїѣрацї де вїте домѣстече, де

каї пѣтернїчї, де кѣтѣрї ѿнѣкѣркацї кѣ сѣрчїнї де прове-
жнпї де алле мжнѣкѣрїи, де-асѣпра кѣрора кѣнѣтѣ кѣко-
шїѣл, ачест ѿрнїк пѣтѣрал шї не'ншїелѣцїв алл цїѣранны-
лор! Фѣцїеле тѣтѣрора стрѣлѣческ де флоареа прецїоасѣ
а сжнѣтъцїи, акѣрѣцїеї шї невіновѣцїеї! Еї мерг кѣ тоцїи
пѣнїи де спержнїѣтѣ, кѣ вор афлѣ ѿнѣїелшїѣгаре шї ѣтъ
клїмѣ маї дѣлче шї маї домѣалѣ, ѣнде съ локѣеаскъ
песте еарнѣ ѿн кѣртѣрї, сѣаѣ шї ѿн сате, ѣнде-шї аѣ
локунїцїеле де еарнѣ. Деакѣ ѿнѣѣцїишїареа астор оа-
менї н'арфї атжта де влжндѣ, де пѣчїнїкѣ шї де пѣлѣкѣтѣ:
атѣнѣчї чѣл че ї-ар прївї де департе, орї ї-ар ѿнѣжнї,
ар кѣде, кѣ се афлѣ ѿн ачелле тжнпѣрї трїсте, кжнд
меазїѣ поаптеа ѿшї рѣвѣрсѣа попоарѣле салле челле
сѣлѣватече, стернїтоарїе шї немічїтоарїе асѣпра неферї-
чїтелор Цїѣрї дела меазїѣ зї.

25. Кам ачѣаста ар фї їкоана ѿнѣѣцїишїѣцїѣв а Рѣ-
мжнїлор Мѣчедоненї атжт стѣторнїчї кѣт шї пѣсторї
ѿнѣлѣторї сѣаѣ номазї, карї вїѣцїѣеск нештїѣнї де
атжтеа веѣкѣрї не мѣнтеле Пїндѣлѣ, неавжнд алѣ ѿн-
вїчїѣне, декѣт нѣмаї а петрече ѣтъ вїеацїѣ сїмплѣ шї
пѣчїнїкѣ, де мїи де орї маї фѣрїчїтѣ декѣт а попоарѣлор
неїнїштїте шї неастжнпѣрате, карїле ѿнѣлѣ кѣ капѣл
рунт дѣпѣ фѣрїчїре шї нѣ о афлѣ, чї де'н кѣнѣтрѣ кѣ кѣт
се невоеск маї мѣлѣ съ о їжнѣтѣ, кѣ атжта се депарѣтѣ
маї мѣлѣ де джнса; (фїнд кѣ о кѣѣтѣ афарѣ де сїне,
ѿн лѣкѣрїїле сжнїѣѣале, ѣнде нѣ есте; нѣ о кѣѣтѣ ѿнѣсѣ
ѿн сїне, ѿн їнїма са, ѿн кѣмара сѣфлетѣлѣ сѣѣ = ѿн
кѣншїїнїѣтѣ, ѣнде ар афлѣ-о ѿндатѣ ѿн тот тжнпѣл шї
ѿн тоате ѿнпреїѣѣрїїле вїѣцїеї!)

ѿнѣсѣ деакѣ ѿнѣрїжїреа не'нѣтрѣ пѣзїреа тѣрмелор
шї сїѣретѣл де спѣкѣлѣчїуне фак не Рѣмжнїи Мѣчедо-
ненї чѣї маї вѣнї пѣсторї шї чѣї маї порѣчїї шї маї
ѣѣерї негѣцїѣторї: апої їѣвїреа пѣстрѣрїи шї а вїѣцїеї
неатжнпате дештеапѣтѣ ѿн їнїма лор пѣтрїотїсм адеѣѣ-
рат шї кѣрацїѣ вѣрѣнїк де фантеле Романїлор векї =

стръвунілор лор, а кърора адъчере а минте се пъстреазіѣ ла джншіѣ ворвал дела татъ ла фіїѣ.

Лутеа чівілісатъ с'а мірат де фантеле челле марі алле Гречілор честор пої, пре'н каріле ші-аѣ рѣкжшті-гат неатжрпареа пѣтріей дела Търчі, фъръ а препуне тѣкар не департе, къ ѣн попор пѣчїнік, кѣлокѣторіѣ къ джншіѣ, а кѣфѣптѣѣт фоарте мѣл ла рѣпѣскѣчїѣнеа ші лїверѣчїѣнеа Гречіей. Дар'

„Фіѣ-кѣрѣѣ сѣ се 'тиаршѣ

Кѣвеніѣа а са иарше.“

Ачеїа, карїї черчетеазіѣ къ темейѣ ші ла фація ло-кѣлѣ тот атърѣнтѣл ачестей ѣнтжмплѣрї, нѣ вор пре-цетá а се ѣкредїціá, къ Рѣтжнїѣ Мѣчедоненнї (Ано-Валахії) маї пѣціні ла нѣтѣр декжт Гречїї, аѣ ажѣтат ѣн ачеастъ лѣптъ не'нтрѣ лївертате ші неатжрпаре, ка чеї ѣнтжї вѣрвацї політїчї ші осташі марї.

26. Спре а адеверї ачесте зїсе, е де ажѣне а ѣншірá нѣтеле стрѣлѣчїте де пѣчїѣне сеаѣ де пѣрїнцї Рѣтжнї, не карїї депрїндереа орї пѣртїніреа скрїторїлор ѣї нѣменште Гречї. *)

Ної вон ѣнчепе къ челл маї стрѣлѣчїт де'нтрѣ еї:

Колешї, пѣскѣт ла *Каларїѣа*, орашіѣ ѣмнопорат де Рѣтжнї. Ачест вѣрват аѣлжндѣ-се ѣн ко-пїлѣрїеа са ѣн скоала дела Сѣтрапѣл Епїрѣ-лѣї, ші пре'н тѣлїнтеле салле челле стрѣорден-парїе рекотжнджндѣ-се Пашїей, ачеста л'а трї-мїс не кїелтѣїеала са ла ѣнїверсїтѣїле Еѣропей, ѣнде а ѣнвѣцїат *medicina*. Дѣпѣ ачееа ѣн-торкжндѣ-се а касъ л'а фѣкѣт Пашїа дѣфторѣл сѣѣ де касъ ші секретарїѣ. Кѣ астъ окѣжѣне мїжлѣчї Колетї ла Пашїа, ка сѣ пѣпѣ ѣн

*) Есте де ѣнѣмнат, къ челле маї мѣлте нѣмїрї алле Гречїлор ші алле Рѣтжнїлор де'н Гречїеа сжнт ѣнтїпѣрїте де фортѣ де алле лїмвеї тѣрчештї, кареа а авѣт ѣнрѣжрїнцїѣ ѣн цїара ачестеа.

дерегѣторїї тот Рѣтжнї Мѣчедоненнї. Ла аннїї 1820 ші 1821, кѣзїѣ Пашїа ѣн ѣрїеа Сѣлтан-пѣлѣї. Колетї къ тоцї дерегѣторїї ші армациї Рѣтжнї Мѣчедоненнї с'а трас ѣн Морееа, ші а лѣкрат къ сватѣл ші къ вѣрацїл анїá, кжт се сокотеск ка чеї де'нтжї ѣрзїторї аї лїверѣчїѣнї ші неатжрпѣрїї Гречїей. Колетї а фост капѣл гѣверпѣторїѣ алл Гречїей дѣпѣ моартеа лѣї Каподїстрїеа, апої сѣѣт реѣе а фост мїнїстрѣ де'н лонтр'ѣ, ші маї не ѣршѣ амбасадор алл реѣелѣї греческ ла Пѣрїс.

Влахопѣло, кареле не ла аннѣл 1842 а фост мїнї-стрѣ де рѣсвоїѣ алл Гречїей.

Колокошронї, челл ѣнтжїѣ фѣптѣїторїѣ алл лїве-рѣрїї Гречїей, кареле не'нтрѣ пѣчїѣнѣлетате-ші се нѣмїá ѣн Гречїеа: *Влажос-Караїскакі*.

Нїкїѣа шѣркофѣгѣл (áдекъ: мжнѣторїѣл де Търчї кареле а фост колонел.

Перевос, а фост колонел.

Макрїат, а фост ѣенерал де врігаѣѣ.

Рангѣ.

Грїдїон.

Делїанпѣ.

Гїанѣ, чїнчї фѣрацї

Гїака, треї фѣрацї.

Іордакї.

Делазоро.

Мандал.

Каракас.

Карас.

Левенїѣш.

Чїонгѣ.

Кашїандонї.

Медїовонїшї.

Дїамандїс.

Карашас.

Мъгедонеште-рстжнеше.

сі ласъ а хілорѣ, ма лїи врѣ ініма, сі лїи факъ вѣні арѣторї шї целах-тісериці, лїи клїамъ ла патѣ, шїи зїе: „хїлїи атеї! вої ведеуї, къ се аирѣке оара а торшїлїи атеї. Тѣшъ аверѣа атеа кѣшпауї-с шрѣ-жїніе, шїи ва сіи афлауї.“ Дѣпъ пѣціпъ оарѣ лїи лѣсѣ кѣ сѣпїтате. Е хїлїи, кѣ mindѣіреа, кѣ авеа елѣ аколо врезпѣ тесасрѣ аскѣнеѣ, лоарѣ тр'оарѣ сапїле ді сѣпарѣ кѣ маре кѣрѣндеауї тѣта жїніеа: тісасрѣ де алїеа нѣ афларѣ, ма жїніеа ді мѣлѣтѣ сѣпаре дао орї ахтантѣ фрѣтѣ dede.

III.

Масторїе а унїи орѣвѣ.

Унѣ орѣвѣ авеа трѣ зпѣ кохе ді гардїнѣ а лѣї 100 ді талїрї ін-грѣпатѣ. Віціплас а лѣї, ці лѣ візѣ, се дѣче зпѣ поапте лїи діс-гроапѣ шї лїи лїа. Дѣпъ пѣціне зїле се дѣче напої орѣвѣлѣ сївеадѣ, сѣнтѣ талїрлїи нїка аколо, їз лїи апѣе, ма кара се дѣче ціва нѣ афлѣ. Амїи трѣ оарѣ лїи трекѣ претѣ мїнте пре віціплас а лѣї, ма тора нѣ штіе кѣм сі лѣ скоатѣ діла елѣ. Аколо їз шѣ mindѣїа лїи каде аїетѣ долѣ трѣ мїнте. Се дѣче ла віціплас ді лїи зїе амїи: „aszi viçine bsne! eș vniș ci te ințarebș шрѣ зпѣ сїмблїе: еș ат 200 ді шалїрї, жїтїшаше ді а-їуї сншїш шрѣ сїгсрѣ локѣ інгрѣ-пауї, шїи шора нѣ шшїш сї інгронѣ шїи алапїи шрѣ ацелѣ локѣ?“ Е віціплас лїи зїе, аколо, сесте кѣ

Dăiennește-рстжнеше.

авере сѣ ласе фїлор, лѣсѣ лїи врѣ ініма сѣ-ї факъ арѣторї вѣні шї пѣстрѣторї, лїи кїемъ ла пат ш ле зїе: „фїїи теї! вої ведеуї, къ се аирѣке оара торшїи телле. Тоашъ аверѣа теа кѣшпауї-о, шїи о сѣ о афлауї.“ Дѣпъ пѣціпъ тѣмн лїи лѣсѣ кѣ сѣпїтате. Шїи фїїи кѣ гѣндїреа, кѣ елї авеа аколо вре-зп тесаср аскѣне, лѣарѣ лїи-датѣ сапеле де сѣпарѣ кѣ маре гравѣ тоатѣ віеа; тесаср де-алт-мїнтре нѣ афларѣ, лѣсѣ віеа де мѣлѣтѣ сѣпаре де доѣе орї атѣта фрѣнт dede.

III.

Істеціеа унїи орѣ.

Ун орѣ лїи гнрѣпасе лїи трѣн кот де'н грѣдіна са 100 де талїрї. Вечїнѣ лѣї, че-л візїш, се дѣче лїи трѣн поапте, лїи деєгроапѣ шїи їа. Дѣпъ пѣціне зїлле се дѣче напої орѣвѣлѣ сѣ вадѣ, сѣнт лїи кѣ талїрїи аколо, знде-ї пѣсее, лѣсѣ деакѣ се дѣче, нѣ афлѣ не-мїка. Амїи лїи датѣ лїи трекѣ пре'н мїнте вечїнѣлѣ сѣш; лѣсѣ акѣма нѣ штіа, кѣм сѣ-ї скоатѣ де ла елї. Аколо кѣм се гѣндїа, лїи каде аетѣ лїи шїелѣчїне лїи мїнте. Се дѣче ла вечїнѣлѣ, де-ї зїе амїи: „aszi vegine bsne! eș viș ci te ințarebș шрѣ зпѣ шрѣабѣ: еș ат 200 де шалїрї, жїтїшаше де'н агешїи сѣнш лїи гнрѣпауї лїи трѣн лок се-гср, шїи акѣм нѣ шшїш, сѣ лїи гнрѣ шїи гїалалїи лїи трѣн агешїи лок?“ Вечїнѣлѣ лїи зїе: аколо, фїндкѣ

Мъгедонеште-рстжнеше.

есте локѣ ді аїїзмтра сїгсрѣ. Тора ці фѣче віціплас? Кѣрѣндѣ дѣче сѣта ді талїрї трѣ локѣ, ді їз лїи дієгрѣпѣ, кѣ mindѣіреа, кѣ дѣпъ пѣціпъ оарѣ ва сіи афлѣ 200 ді талїрї. Ма кара афлѣ орѣвѣлѣ напої сѣта ді талїрї шїи лїи лѣ, клїамъ віціплас ді лїи зїе: „кѣ шшїш ацеа ці еș ескѣ орѣш, ма еș шора ма гїне візїш ді шїне, ці ешшїи кѣ дої оклїи.“

IV.

Штіїнѣа скапѣ ді моарте.

Dioniciș tiranș emi zп' оарѣ іп пїауѣ. Шїи кара трекѣ тѣте волцїле, візїндѣ нїзѣ алапте шїи зпѣ фїлософѣ, каре шїедеа трѣ зпѣ волѣтѣ, лѣ інтрївѣ: „шс ці вінїї?“ е фїлософѣл рѣспѣнсе: „eș vndș жївѣцїлѣ.“ Кѣтѣ-лѣ даї? лѣ лїи трѣавѣ Dioniciș. 600 ді форїнте, фѣче фїлософѣл. Кара лїи плѣтї Dioniciș кѣтѣ сї лїи лѣ да. Пре аїета лѣ зїе фїлософѣл: „içido ці фїауї, фѣ кѣ мїнше, шїи mindșїе цѣ сколѣста.“ Аїете греа-їзрѣ інтрарѣ ла Dioniciș трѣ законѣ ді ле зїеа тѣтѣ ді зпѣ, кѣ ле кѣмїтѣрѣ сѣкїпѣ. Се агсді зп'оарѣ трѣ маре тїрїлїа шїи не-їндрѣптатеа а лѣї сїи шѣ свѣрасѣлѣ пасѣжїпї сїи лѣ омоарѣ, шїи вѣ-гарѣ сїи фѣкѣ аїета ватамаре вар-верлѣ, kando сїи лѣ сѣрсеасѣлѣ сїи лїи талїе грѣмацлѣ. Кара віне варверлѣ сїи лѣ сѣрсеасѣлѣ, лїи зїе Dioniciș греаїзрѣ, ці кѣмїтѣрѣ, ді каре ахтѣнтѣ се аспаре, кѣтѣ

Dăiennește-рстжнеше.

локѣл есте де алтмїнтре сѣгср. Акѣм че фѣче вечїнѣлѣ? Кѣрѣндѣ дѣче сѣта де талїрї лїи локѣл, де знде лїи деєгрѣпасе, кѣ гѣндїреа кѣ дѣпъ пѣціпъ тѣмн ва сѣ афлѣ 200 де талїрї. Лѣсѣ деакѣ афлѣ орѣвѣлѣ напої сѣта де талїрї, шїи лѣ, кїемъ не вечїнѣлѣ, де-ї зїе: „кѣ шшаше кѣ еș сѣнш орѣ, лѣсѣ еș акѣма маї бїне візїш декѣш шїне, каре ешшїи кѣ дої окїи.“

IV.

Штіїнѣа скапѣ де моарте.

Dioniciș tiranș emi șѣ датѣ лїи пїауѣ. Шїи деакѣ трекѣ тоате волтеле, візїндѣ лїи трѣ алте шїи зпѣ фїлософѣ, каре шїедеа лїи трѣн волѣтѣ, лїи лїи трѣавѣ: „шс ге вінїї?“ Шїи фїлософѣл рѣспѣнсе: „eș vndș жївѣцїлѣ сѣш шшїишїлѣ.“ Кѣ кѣт лїи даї? лїи лїи трѣавѣ Dioniciș. Кѣ 600 де флорїнї, зїе фїлософѣл. Дѣпъ че лїи плѣтї Dioniciș, кѣтѣ сѣ і-л деа. Ла ачеаста лїи зїе фїлософѣл: „орї-ге фїаї, фѣ кѣ мїнше, шїи гѣндѣшїе, ге ва шїта.“ Аїете грѣаїзрѣ сѣ фѣкѣрѣ ла Dioniciș дїтїнѣ, де ле зїеа тот де-а зпа, фїнд кѣ ле кѣмїтѣрѣ сѣкїпѣ. Се тѣмнлѣ шїи дїнїоарѣ, ка не'н-трѣ маре тїрїлїеа шїи недрѣпта-теа лѣї, сѣ се кѣнѣжѣре нескѣцї-ва, сѣ-л омоарѣ, шїи пѣсѣрѣ, сѣ фѣкѣ аетѣ оморѣре вѣрѣїерїлѣ, кѣндѣ-л ва раде, сѣ-ї талїегрѣма-зїлѣ. Дѣпъ че віне вѣрѣїерїлѣ сѣ-л радѣ, лїи зїе Dioniciș грѣаї-рїле, че кѣмїтѣрѣсѣ, де карїле

Мъгедонеште-рмжнеше.

di tremzpare nъ пзтеа еі цепъ
сзрафеа, ма ліі къзъ ді тръ мані.
Елѣ шъ mindzi, къ ліі зиче енга-
стенѣ, ші кжнда штіа mindzipea
ші свзрїцаа ці шъ авеа фаттъ, ші
ліі спзпе тзте, кзмѣ шъ вьгаръ
тръ мінте. Атзпцеа vizъ Dioni-
cielъ, къ нъ е скзмнѣ днвцелъ,
ці кзмнѣрѣ, кьтръ ці ліі скзнѣ
вана.

V.

Dі кумѣ фаци омлѣ: афлѣ.

Треї фзрї акъціаръ знѣ пе-
гзціторѣ каре авеа мзлці пігзні
къ елѣ, ші кара ліі лоаръ шъліі
імъгзрїрѣ нїза еліі пре жзмїгате.
Ма кара нъ авеа манкатъ дао зиле
ціва, ліі лó маре фоаме, ші неці
знѣ нъ вреа еі се дзкъ іп цїтате
еі кзмнаръ тръ мжнкаре. Амї
арзнкаръ шкзрта, къ каре еі се
дзкъ. Ші кара къзъ пре кама
нїкзл, тр'оаръ шъ лó калеа.
Аколо їз imna ліі каде іп корѣ
аїста mindzipe: *жше, те шз аї*
та а шреїа парше, ді ці лотѣ, нъ
ера мзлш та гїне еі авеаї ші
аланше дао пзрї? Къ аїста mīn-
dzipe ліа ді арзкъ фармакѣ тръ
гїелъ. Пжнѣ ера аїстѣ іп цїтате,
ші алапці дої іп пздзре шъ свз-
реръ еі ватъмъ соцлз kando еі се
тоарпъ, ші се шъ імпартъ партеа
а лзї нїза еліі. Кара віне аїстѣ
къ гїеліме іпфзртъкате, лѣ апз-
трзшїр алапці дої, ші кара лѣ

Дъгїенеште-рмжнеше.

атжта се спзрїѣ, кжт де тремз-
раре нъ пзтеа съ цїпъ врічіл, ці
лї къзіѣ де'н мжні. Елл дшї
гжндї, къ-ї зиче дштр'адїне, ші
ка кжнд ар фї штізт гжндїреа ші
кзпцїзрареа, че шї-аѣ фост фъ-
кзт, ші-ї спзпе тоате, кзм дшї
пропзе дн мінте. Атзпцїа
вззїѣ Dionićїѣ, къ нъ е скзмн
днвзїл, че кзмнѣраре, фїндкѣ
лї скзнѣ віеацїа.

V.

Прекум фаче омлѣ: афлѣ.

Треї фзрї прїнсеръ зн пегз-
ціторїѣ, каре авеа мзлці ванпї къ
сіне, ші деакъ і-ї лзаръ, ші-ї дш-
пзрїрѣ дштре сіне не жзмїгате.
Днзъ фїнд къ нъ мжнкасе де
доѣе зїлме немїка, лї лзѣ фоаме
маре, ші неці знѣл нъ вреа съ се
дзкъ дн четате, съ кзмпере де
мжнкаре. Амїа арзнкаръ сорці,
каре съ се дзкъ. Ші деакъ къзїѣ
пре челл маї мїк, дндатъ дшї
лзѣ каллеа. Аколо кзм гжндїа
лї віне дн імїмъ астѣ гжндїре:
„сі-ше мзї! шз аї нзтаї а шреїа
парше, де'н се лззрѣт: нъ ера
мзлш таї бїне де авеаї ші челле-
лалше доѣе пзрї?“ Къ астѣ
гжндїре їа де арзнкъ венїа дн
мжнкаре. Пжнѣ ера ачеста дн
четате, ші чеїалалці дої дн пз-
дзре се кзпжзраръ съ омоаръ не
соцїл, кжнд се ва дштрпá ші
съ-шї дшпартъ партеа лзї дштре
сіне. Деакъ віне ачеста къ мжн-

Мъгедонеште-рмжнеше.

оморжрѣ, аштернаръ меаса, ші
меззрѣ ші манкѣ къ паке, ма дзпъ
жзмїгате ді сатъ ера ші еліі тръ
лзмеа алапѣ.

Дъгїенеште рмжнеше.

кзрїле днвенїпате, дн апзтрз-
шїрѣ чеїалалці дої ші деакъ-л омо-
ржрѣ, аштернзрѣ маса ші шїе-
зїзрѣ съ мжнжлче къ паче, днзъ
дзпъ ѣѣ жзмїгате де оаръ ераѣ
ші еї дн лзмеа чеїалалѣ.

О в с ѣ р в ѣ ч і з н е. Літера л пзптеа лзї ї скзрт се азде авїа не
жзмїгате, мзїат; асемеппе ші п пзптеа лзї ї скзрт, се
ростеште ка їтзліанпел gn, їспáппїкзл п, зпгзрескзл пу, пре-
кзм се азде шї дн кзвжнїтел рмжнеспк: *нїелл*, кзм дн росте-
ште попорзл.

Кзвїнтеле, карїле сжнт деосевїте дн лїмва мъчедоапъ-
рмжнѣ се пот кзпоаште де'н алъгзрѣчїзнеа къ тестзл
рмжнеспк алъгзрат.

§. 117.

Рмжнїї де'н Ісупїеа.

(De'n „Фоаеа пс'ншрз мїнше“ etc.)

1. Дн фундл Мъреї adriátїче, кьтръ ръсзрїтл,
меазїѣ ноаптеа Італїеї, се дшпїптеазїѣ дн маре ѣѣ
пенїпсзлз пзмїтѣ: *Ісупїеа*, дн фаца кзрїїа се зрзї Ве-
нїцїеа, еар' дн коастеле Ісуплзї лат, четъціле Тріесте
ші Фїуме; не кжнд Romanїї днчепзрѣ а-шї лзці dom-
нїеа спре Ілїрік, еї алесеръ Ісупїеа ка чеа дштжїѣ стъ-
чїзпе а оперѣчїзпїлор мїлігаре. Сїстема лор де а сзпупе
лзмеа пз ера ка а вьрварїлор, де'н веакзрїле де мїжлок,
пїчі ка а лзї Нъполеон де'н епока ноастрѣ, де а дшндá
цзрїле кз ренежзпеа зншї новоїѣ де мїпте, ці купрїп-
зїжнд ѣѣ провїнцїѣ, Romanїї ашїезїаѣ дн еа колонїї,
zıdїaѣ четъці monumїнте, кулїваѣ шї ромзпнїсаѣ попо-
рзл, апої дштемеїжндѣ-се кз асемеппе ажзторїѣ, дн-
tїndeаѣ кзчерїрїле асзпра провїнцїелор днвечїпате.

Дупъ асѣменне сѣстемъ пѣшинд Жѹліѹ Чесар, чѣл дѣтѣхъ вѣтѹ пе Ілірі, каріі апоі пе рѣнд се сѣвѣтѣгаръ де Аугуст, Цертанік ші Тівіріѹ, дар' дѣмператѣл Трѣіанн маі кѹ самѣ а колонісат Істріеа кѹ Романні, а дѣтѣрѣт'о кѹ четѣці ші а дѣфрѣмсеціат'о кѹ фрѣмоасе монѹмѣнте, алле кѣрора рѣіне тѣреціе дѣкѣ се амірѣ ла Пола ші алте лѣкѣрї алле ачестей провинціе. Де аічїа тот спре рѣсѣрїт меазїѣ поанте дѣпѣнтѣндѹ-се, Романні аѣ колонісат ѹна дѣпѣ алта провинціеле пѣлѣ ла гѣра Дѣпѣрїї ші а лѣї Тірас (Нїстрѣлѣї), ші прекѹм атѣпчїа Романнѹл пѣтеа кѣлѣторї дела Тіврѹ пѣлѣ ла Алба (четатеа Алѣѣ сеаѣ Акерман) тот прїп провинціе кѹпрїнсе де цїнта романнѣ, де асѣменне дѣкѣ ші асѣ-зї, де ші кѹ оаре каре дѣтрерѣмперѣ нѣрчезїѣнд дела гѣра Нїстрѣлѣї прїп Молдова, Цїара рѣмѣнеаскѣ, Бѣнатѹ, Морлѣхїеа (Рѣмѣнї негрї) ші Істріеа, Рѣмѣнѹл ва ажѣнѣе тот пїнтре Рѣмѣнї пѣлѣ ла Рома овѣршїеа цїнтеї сале.

2. Ла дѣмперїеа дѣмперѣціей Ромей, Іліріеа венї дѣл партеа Аѣсѣлѣї, дѣпѣ каре треку ла а Бізіанѣлѣї, дар' дѣл а шїесеа сѣтѣ дѣпѣ Кр. ѣѣ колонїе де Рѣснеачї емігрѣ де'н Полонїеа ші кѣпрїнсерѣ цїѣрѣмѣрїе Дѣлмѣ-щей пѣлѣ сѣпѣт Істріеа, ачестїа дѣчепѣрѣ а слѣвеннїсѣ пе Рѣмѣнї.

дѣл асѣтѣ провинціѣ се пѣстрѣазїѣ ѣѣ віціѣ а попорѣлѣї Романн, пѣлѣ акуѣа поѣе некѣпоскѣтѣ, дѣспре каре пѣвлїкѣ ѹн рѣпорт дѣнтерѣсѣнт дѣвѣціатѣл D. Антѣніѣ Ковачїѣ, дѣл фоаеа Ітѣліаннѣ дѣтїѣлѣтѣ „Істріеа,“ дѣспре каре де'н Нрїї 1—2, дѣмперѣтѣшїм ѣрѣмѣтоарїеле:

3. „дѣл цїпѣтѣл Валд'арса (Валле-арсѣ), каре дела поалеле Мѣнтѣлѣї Маре ші де ла кѣлмїле Болїѣн ші Пѣдѣна се дѣнтїнде спре Кослїак, вїеѣѣшѣте ѹн попор, че се пѣменшѣте пре сїне Рѣмѣнї: еар' акуѣм а адопѣтат ші пѣмеле де Валахї, че і-л даѣ стрѣнїї.

4. Лїмѣа каре о ворѣїа, ші о ворѣшѣте дѣкѣ, пѣ есте чеа слованнѣ, нечї ітѣліаннѣ, чї чеа лѣтїнѣ попо-

ралѣ, сеаѣ цїѣрѣмѣнеаскѣ, кареа о ворѣїа попорѣл Романн, че-ва амѣстѣкатѣ кѹ кѣвїнтеле слѣвенне. Асѣтѣ лїмѣѣ, каре о вом пѣмї Рѣмѣнѣ, пѣ се ворѣїа пѣмаї дѣл Валд'арса, чї ші дѣл Карсо де Пїнгѣвѣше, дѣспре тѣртѣрїеа лѣї Флег дѣмперѣтѣшїтѣ де Томасїнї, се ворѣїа прїп прецїѣрѣл Тріѣстѣлѣї ла Оавїна, Требіѣїано, Падрачїно, ші дѣл цїпѣтѣл Касѣлѣново, дѣспре тѣртѣрїеа лѣї Іренеѣ дела Крѣче, се ворѣїа де кѣтрѣ ачїеа, карїї се пѣмїа де попор Чїчї пѣнѣтрѣ сѣпѣтѣл чѣл дѣс алл лїтереї Ч, дѣнтреѣтѣт дѣл лїмѣа лор, кѣнд еї пре сїне се пѣмїаѣ Рѣмерї (Рѣмѣнї). Лїмѣа слованѣ пѣшинд а скос пе чеа Романнѣ де'н цїпѣтѣл Тріѣстѣлѣї ші де'н Касѣлѣново, афарѣ де орашїеле Мѣне ші Сеїане, ші пѣ тѣрѣїѣ о ва скоате ші де ла Валлеа-арсѣ де'н темейѣ, че ар фї де прїсос а ле дѣсѣмнѣ аїчї. Поате кѣ лїмѣа Ромѣнѣ пѣ се тѣрѣїеа пѣмаї дѣл ачесте пѣмѣнѣтѣрї, дарѣ се ворѣїа ші пе ла алте цїпѣтѣрї, прекѣм, пе лѣнѣтѣ алтеле, тѣртѣрїсѣск атѣт тїпѣл неамѣлѣї, кѣм ші мѣлте дѣтїне. дѣл асѣтѣ прївїнціѣ пї лїпсѣск пѣтїнціеле істѣорїче, пѣнѣтрѣ кѣ скрїпторїї Славї, карїї сокѣтїаѣ асѣтѣ провинціѣ ка ѣѣ парте а Кѣрпїолїей, аѣ тѣкѣт дѣспре лїмѣа Ромѣнѣ, сеаѣ некѣпоскѣнд'о, сеаѣ поате кїар дѣнтр'адїнс.

Асѣтѣ лїмѣѣ асѣтѣ-зї се ворѣшѣте дѣл фѣмїліїле а 6000 де персоане, фїїнд лїмѣа фѣмїліарѣ, каре дѣсѣ пѣ се дѣнтреѣнціеазѣ дѣл тревеле полїтїче алле віеціей.

Ачештї Рѣмѣнї пѣ маї кѣпоск рѣтѣчїѣнїле дѣл лїмѣа рѣмѣнѣ, де ші вісѣрїка лѣтїнѣ ановїлїнд'о, а пѣстрат'о ка лїмѣѣ пѣнѣтрѣ лїѣрѣїе. Еї пѣ кѣпоск рѣмѣнѣшѣтѣ, дѣкѣт чѣлле дѣнтѣїе зїеѣе пѣмерѣ, де ші доѣе де'н ачестеа сѣпѣт славе, кѹ тоате ачестеа, асѣтѣ лїмѣѣ тот дѣкѣ віеазѣ, есте ачѣеа, кареа о ворѣїа попорѣл, че амѣ де 2000 де аннї а сѣпѣс Істріеа, ачѣеа каре а цїпѣт 2000 де аннї.

Де шї сѣракѣ асѣтѣ лїмѣѣ, еа се пѣстрѣазїѣ дѣл чѣсте де'н ѣрѣмѣ зїлѣе алле фїїнціей сале, тѣкар кѣ по-

порѣ а ажѣс ла ѣн ашѣа пѣнт де скѣдере, кѣт ел
 ѣнѣх-шѣ а адопѣат ачелл нѣме, че ѣн трекѣт се сокотѣа
 дефѣштѣорѣѣ шѣ маѣ ordinar кѣар декѣт ал Чѣчѣлор, кѣн-
 фѣрацѣѣ лор, карѣѣ рефѣсасе нѣмеле стрѣн ка ѣн дефѣш-
 тѣорѣѣ. А пѣстрѣа нѣмѣреа лор, есте нѣ нѣмаѣ орѣнѣ-
 тѣнт, дарѣ шѣ ажѣторѣѣ ѣн черчетѣрѣле ѣсторѣче.

6. Лѣмба есте ромжнъ ꙗко тоате, шї н-ї деосевїтъ де ачееа, каре се пѣстрезїтъ ꙗко алте цїтрї вїз ꙗнтре девїторїї колонїлор де Романи стрѣпуртате де есѣмплу ꙗко Дачїеа; ідентиче сѣшт ку алле Дачїей шї декїтрѣчїуїеле, шї цїесѣтура кувїтелор шї кувїтеле шї купцїнъ деосевїре фїналеле. Атжта нумаї къ Румжнїї Істріеннї аў маре плекаре а скїмбá ꙗко р, маї ку самъ літереле н шї л; кіар ꙗко Тріест нумеле де Сїлвола, Кáлвола, Сколкэла, с'аў прїфькут ꙗко Сёрвола, Чярбола, Скóркола. Нумеле вэрвѣтештї, карї ꙗко лѣтина ар авé тс, се сфжшїеск ꙗко ж; челле фетеештї ꙗко а, ꙗко ече, карї ꙗко лѣтина ар авé х (кс); аў артїкулїї рж (лх), ра (лах) жр (лх); џенецивл се фортеазиъ ку: де; аў пропѣте персонале їо, тх, їе; ної, вої, їели (еї); пропѣте арѣтъциве: чешта, челла, чешиї, пеллї, чеашта, чеште, чеа, челле; — вервїї ꙗко á (аре), ꙗко é (ере) лхнг шї скүрт, ꙗко і (їре); вервъл ажүтъцив, авé (авере), фі (а фі); вїиторїул ꙗко куппун ку вервъл воле, авере, аў модул дорїцив, аў де асёменне вервї нерегуларї, ку лх кувжнт аў грѣматїка Дахъ-Румжнъ, ꙗкокъ шї кувїнте, де шї аў адоптат үтеле слъвоане ꙗнтру ꙗнтревїнциаре.

Рѣткнѣ Ісхріанѣ дєкїнеазїѣ ꙗн кїѡѣ ѡртѡпорїѣ:

N.	чйаче,	татъл
Г.	de чйаче,	татълвй
D.	лч чйаче,	татълвй
A.	чйаче,	татъл
Авл.	de лч чйаче,	дела татъл

N.	чйачи,	тацйй
Г.	de чйачи,	тацйлор
D.	лх чйачи,	тацйлор
A.	чйачи,	тацйй
Авл.	de лх чйачи,	дела тацйй.

N.	карле,	кареле
G.	de чире, (ad. de чине),	кърүй
D.	лѹ кѹй,	кърүй
A.	карле,	кареле
Авл.	de лѹ карле,	дела карале.

N.	іе,	елл
Г.	де іе,	лхї
D.	лх іе,	лхї
A.	іе,	елл
Авл.	де лх іе,	дела елл; ш. а. ш. а.

Еї купжугъ асфелїѹ:

<i>іспіенеште:</i>	<i>рспхнеште:</i>
ам,	ам
арї,	аї
аре,	аре
аремо,	авем
ареці,	авеці
арх,	ах.

am avyt, am avyt
pac fost ave, ash'y fi avyt.

аре,
авѣ,
лукрѹ,

(Въ)
Полк.

съ айвѣ
а авѣ
лукрѹ

історіеннеше:

лукрі,
лукръ,
лукрато,
лукраці,
лукръ,

ам лукрат,
воіў лукра,
рас фост лукрат

рстжнеше:

лукрі
лукръ
лукръш
лукраці
лукръ.

ам лукрат
воіў лукра
ашіў фі лукрат ш. а.

7. Еатъ ші доѣ історіоаре **Лн** лімба астор Рѹмжні істріанні, трѣдѹсе ші **Лн** лімба поастръ:

Лнтжѡ історіоаръ.

Лн лімба рстжн істріаннъ:

Доі омірі (оамені) дмѣта **Лн** ра (ла) са калле. Ър (ѣн) де еллі афлато о секърѣ, екліема; о вері чѡа „*ат* іо афлаш?“ — „*Нат* афлаш,“ моресте зіче, зіче челалалтѣ, ма „*арето* афлаш.“ Салек покле веріта челлі, карлі секъра піердѣт, е възѣта секъра **Лн** тѣра (тѣна) лѣ челл карле во афлат, порніта малтра-теіа са тата. „*О торѹї есто!*“ кліемата ел тѣче. Компанніѣ алл лѣі: *нѣ есто* моресте зіче, ма *есат*. Саці к'аі тѣ секъра афлатѣ, кліемат-аі: „*іон* во,“ е по: „*ноі* ато во афлаш.“

Лн лімба рстжн дѣіаннъ:

Доі оамені дмѣлаѣ дмѣтр'ѣѣ калле. Ънѣа де'н еі афлѣ ѣѣ секъре, ші кіемѣ (стрігѣ): „*о* *везі, ге* ат афлаш?“ — „*Нѣ* еѣ ат афлаш,“ аі тревзі сѣ зічі, зіче челалалт, дар': „*ноі* ат афлаш.“ Піціп дѣпѣ ачѣеа веніг'аѣ ачѣіа, каріі піердѣсерѣ секъреа, ші въ-зіжнд'о **Лн** тѣна челлѣі каре о афласе, дмѣчепѣрѣ а-л трѣтѣ де фѣр. „*О! сжншет* торѹї! стрігѣ атѣпчі ачѣлла. Дар' кѣмпѣнпю-пѣл і-а зіе лѣі: „*нѣ* сжншет“ аі тревзі сѣ зічі, чі „*еѣ* сжншторш.“ Пе'мтрѣ кѣ атѣпчіа аі фост стрі-гат: „*еѣ* ат афлаш,“ еар' нѣ: „*ноі* ат афлаш'о.“

а доѣа історіоаръ.

історіеннеше:

Еарна фоста крѣдѣ е раче. Фѣрніга, кара авѣт неверіго **Лн** варѣ чѣда храппа, етата сміром

рстжнеше:

Еарна фост'а крѣдѣ ші рече. Фѣрніка, кареа а фост адѣнат вара мѣлте грѣзніце, ета ліні-

історіеннеше:

Лн рѣ са касѣ. Черчекѣ се водіт сѣ пѣмѣнт, патіта де хоаме е де раче. Рогата допке фѣрніга нека елл дѣ іе салек мѣнка са жіві. Е фѣрніга зіче: „*іѣва* аі шѣ фост **Лн** іріта (ініма) де вера? саці *ге* н'аі шѣ шѣнѣ а шѣ жів-ленѣе преѣравіш?“ **Лн** верѣ, зіса черчекѣ, кжншашат е дівершішат карлі шрекш.“ Е фѣрніга ерекѣ: „*С'аі* шѣ кжншаш **Лн** верѣ: астоге кѣ-і еарѣ, — еп жоакѣ!“

рстжнеше:

штітѣ **Лн** каса са. Гріерѣл, вѣ-рѣндѣс-сѣ сѣѣ пѣмѣнт, пѣтіміѣ де хоаме ші де рѣчѣалѣ; дѣчї а рѣгат пе фѣрнікѣ, сѣ-і деа че-ва де мѣнкат, ка сѣ поатѣ трѣі. Еар' фѣрніка **Лн** зісе: „*шде* аі фост **Лн** ініта верѣ? де *ге* нѣ *ѹ*-аі преѣшіш ашнѣіа гелле де вісаѹї?“ — „*Вара*, зісе гріерѣл, кжншаш'ат ші нешрекш'ат пе *ге* *ге* шрегеаѣ.“ Еар' фѣрніка рѣс-пѣнсе: „*Деакѣ* вара аі кжншаш, акѣт кѣ-і еарѣ: еп жоакѣ!“

8. Дѹпѣ ачесте доѣе есжмпле алле лімвеі рѹмжне істріенне, адѣѹсе **Д.** філолог Ковачїѣ ѹрмѣтоарїеле:

Ачѣіа, карїі крѣд, кѣ діалентеле ітѣліенне ші кїар лімба чеа **Лн**вѣціатѣ ітѣліеаннѣ с'ар фі пѣскѹт де'н аместекѹл челлеі лѣтїне кѣ лімбеле попоарѣлор де меазїѣ-поапте, аѣ мѣртѹріе **Лн** ачешті Рѹмжні аі Істріеі, кѣт де **Лн**шіелѣтоарїѣ есте ѣѣ асѣменне опініѹне, кжнд маі вѣртос есте ведерат кѣ де'н лімбеле вії попорале, с'а кѹмпѹс **Лн** епока векїѣ лімба нѣвілѣ лѣтїнѣ, прекѹт **Лн** тѣмпѣріле поѣе е лімба нѣвілѣ ітѣліеаннѣ, де'н карї лімвї печї ѹна печї алта вре ѣѣ дініоарѣ нѣ с'аѣ ворѣіт де попорѹл де рѣнд, чі се скріеѣ нѣмаі де кѣтрѣ чеї **Лн**вѣціаці ші се **Лн**трѣвїніціѣ нѣмаі **Лн** прїлѣжѹрї нѣ-влїче ші сѣрѣѣторешті. Фїіндѣк асѣт семініціе де Рѹ-мжні, **Лн**грѣдітѣ **Лн**тр'ѹн ѹнїѣ депѣртат, афлжндѣс-сѣ фѣрѣ пічі ѣѣ комѹнікѣѹнѣ, ші афлжндѣс-сѣ **Лн**тр'ѣѣ кѹндѣѹнѣ маі пѣціп де кѣт некѹлтіватѣ **Лн** мїжлокѹл ѹнѣі попор, кареле ворѣеште алтѣ лімвѣ еар' нѣ чеа ітѣ-ліанѣ, а пѣтѹт **Лн** лімба кѣспїкѣ а пѣстрѣ атѣт ачелле кѣвінѣте, карї сжнт алле лімвеі нѣвіле лѣтїне, кѣт ші ачелле мѣдѹрї, карї маі **Лн** ѹрмѣ с'аѣ адоптат **Лн** лімба ітѣліеаннѣ.

9. Нечі есте де крезїут, къ ачешті Рѣмжні де'н алте цїзрі ар фї трекут ѱн Істріеа ла алте тѣмпури маї апропїате де пої. Мулте темейїурї се луптѣ ѱн кѣнтра ачестей сокотїнїе, а лор емїгрѣчїуне (дескѣлекаре) се траѣе де'н тѣмпури маї депѣртате, шї колонїеа Рѣмжні-лор Істріей аре тот ачеа лїмвѣ ка шї чеї де'н Дачїеа, де'н Епїрѣ, де'н Ісѣлеле Дѣлматїе, шї поате ку чеї де'н маї мулте цїзрі. *)

*) Фїїнца рѣмжнілор се поате доведї де'н пѣмеле че-л поартѣ локзїторїї зрѣмѣтоарїелор локрі: а) ѱн Істріеа сѣз пѣмеле *Rstenni* сѣаѣ *Rjtmenni* шї *Yizi*, прекѣм ѱн *Baldarca*, ѱн *Karco de Pingvente* пре лѣпгѣ *Triest* ѱн *Opčina*, *Treviciano*, ѱн дістрїптѣл *Castelnuovo* шї б) ѱн *Dalmácia* шї ѱн *İnclelele Dalmatice*. в) ѱн *Епїр*, *Тесалїеа*, *Атика*, *Пелопонес* сѣз пѣмеле де *Влахї*; д) ѱн *Мѣчедонїеа* сѣз пѣмеле де *Цїнциарї* сѣаѣ *Квїцовлахї*; е) ѱн *Кроація* шї *Боснїеа* сѣз пѣмеле де *Морлахи* сѣаѣ *Мавровлахї*; ф) ѱн *Сѣрвїеа* шї *Бѣлгарїеа* сѣз пѣмеле де *Dagieniti* сѣаѣ *Dagieniti* шї *Власї*. Тоате ачестеа сѣпт доведї віе, пре'н карїле се адевереште продата (тема) трѣтатѣ ѱн „*Архїеа Алабїей*“ кѣ не лѣпгѣ Дачїеа прѣпїрїѣ шї азмѣ: а) Пѣннѣонїеа, б) цїара ѱнтре *Tisa* шї мѣнцїї *Трансїлванїей*, адекѣ: 1) Бѣнпатѣл, 2) Орѣзїеа сѣаѣ *Бїхарѣл*, 3) Мѣрѣмѣ-рѣшїл. в) *Трансїлванїеа*, д) цїара *Рѣмжнеаскѣ*, е) *Молдова* кѣ: 1) *Бѣковїна*, 2) *Бѣсѣравїеа*, 3) шї цїара де'нтре *Нїстрѣ* шї *Бѣг*, тот пѣмжнтѣл де'нтре *Дѣнѣре*, *Адрїатїка*, *Мареа* неагрѣ шї *Мареа* алѣѣ (*Мармара*, *Елеспонтѣл*, *Egeia*, *Архїпелажїка*, *Іонїка*) ѱнпѣрцїгѣ, дела *Дѣнѣре* пѣпѣ ла *Ешѣ* (А) ѱн *Дачїеа* *Азрелїанпѣ* шї (В) дела *Емѣ* пѣпѣ ла *Мареа* *Алѣѣ* шї *Адрїатїкѣ* ѱн *Дачїеа* *Константїнеанпѣ*, аѣ фост де ѣѣ потрївѣ лѣкзїтѣ де *Рѣмжні* колонїеацї ѱн осевїте епоаче, ѱнчепѣнд де'н веакѣл II-ле ѱнпѣнїте де *Kr. de ne kжд Пѣл* *Емїлїѣ* а ѱнвїне не *Персеѣ* алл *Мѣчедонїей*. Метел шї *Мѣмїѣ* сѣнѣсерѣ *Гречїеа*, шї ковѣрѣндѣ-се ѱн зїлеле лѣї *Чесар* шї *Азѣгет*, кжд се ѱнпїнеа *Domniea Romanpѣ* пѣпѣ ла *Дѣнѣре* шї се зпїлѣрѣ тоате четѣцїле *Romjnnїей* де лѣїзпї *Romanne*. Апої (I) кѣ *Трѣїанп* ѱн *Дачїеа* прѣпїрїѣ, пѣмїтѣ *Трѣїанпѣ* кѣзрїнеѣ ѱн кѣнфїнїїле арѣтате маї сѣе; (II) дѣпѣ ачѣаста кѣ *Азрелїанп* адѣзее колонїїле ѱн *Mecıea* шї (III) кѣ мареле *Константїн* ѱн *Трѣїеа* шї *Мѣчедонїеа* кжд лѣз пѣмїреа де *Romjnnїеа* ажѣнѣнд ѱн кѣрѣреа де 700 de annї маї віне

10. Ачешті Рѣмжні аї *Істріей* ѱшї пїерд лїмва не зї, че мерѣе, кѣм аѣ пѣцїт'о шї алцї *Фрацї* аї лор де'н провїнцїѣ; ачешті Рѣмжні пѣ аѣ префѣкѣут'о, ка алте попоаре, адоптѣнд модѣурї алле лїмвей *moderne*. Дрѣнт ачѣеа, а кѣлѣе рѣмѣшїїїеле астеї лїмвї антїче *román-nıche*, п'ар фї лѣкрѣ пїердѣт шї фѣрѣ *фолос*, ва ѱлѣкѣ де *міраре* есте кѣм пѣ с'а черчетат ѣѣ лїмвѣ, каре есте мулт маї прецїоасѣ декѣт *кódıchele* скрїсе, пе'нтрѣ кѣ пѣ есте скїмосїтѣ. Поате кѣ алѣ датѣ вѣм атїнѣе астѣ мѣтѣрїе ѱнтересантѣ шї вѣм да ѣѣ проѣѣ лѣмѣ-рїтѣ деспре *грѣматїкѣ*, шї ѣѣ аѣнѣаре де кѣвїнтеле еї маї ѱнтерѣвїте.“

§. 118.

Афлѣвїзнеа шелеграфѣлѣ.

(De Іѣлїѣ Бѣрашїѣ.)

1. „*Ізше* ка *гждѣл*“ есте ѣѣ рѣспїкѣчїуне *векїѣ*, ѱнтерѣвїнцїатѣ, ка сѣ фѣчѣм ѣѣ асѣмѣлѣчїуне, пе'нтрѣ

кѣт а цїнѣт кѣратѣ *domniea* *Рѣмжнїемѣлѣ*, пре'н колонїїле сѣѣторнїїїе ѱн осевїте епоаче, пре'н лѣїзпїїле ѱнкѣптонате ѱн четѣцї (пѣпѣ ла ашїѣїїареа попоарѣлор слѣвече ѱн про-вїнцїїеле ачестей пѣпїнѣлѣ), а се *romaniea* локзїторїї еї, ѱн кѣт п'аѣ пѣтѣт фї аїїїа алѣ лїмвѣ фѣрѣ пѣмаї *рѣмжнѣ*, шї пре карї *Рѣмжнї* апої ї-аѣ ѱнпекат цїнтеле ѱнкѣзргѣтоарїе дела *теазїѣ* поанте, ѱнтре карїле маї кѣ самѣ сѣпт *ѣнѣгрії* ѱн прївїреа *Дачїей* шї *славїї* ѱн прївїнцїїа *Провїнцїей* *Емїче*, партеа чѣа маї *маре* де'н ачештїа, слѣвѣннїндѣ-се сѣаѣ *гречїндѣ-се*, пе'нтрѣ кѣ лїмва лор а рѣмѣс фѣрѣ лїтерѣѣтѣрѣ, пѣмаї *ворвїтѣ* ѱн *касѣ*, шї атѣт *вѣсѣрїка* кѣт шї *форѣл* а авѣт де органн парте не лїмва *греакѣ*, парте не слѣвѣанпѣ, парте асѣт-зї не чѣа зпгарѣ. Де дорїт есте, ка *Рѣмжнї* де'н деосевїтеле пѣрцї аллѣ *Дачїїлор*, імїтѣнд не цїнтеле, че ї-аѣ ѱнпресѣрат, сѣ ѱнчѣапѣ а-шї кѣлїгїа лїмва лор пѣчїѣ-палѣ, шї пре'н ачѣаста а-шї *лѣмїна* мїнѣа шї а-шї *повїла* *їнїма*; де дорїт есте, ка *Рѣмжнї* сѣ-шї поатѣ кѣлѣе кѣвїн-теле *рѣмжнѣ*, че вор фї пѣсѣрѣнд ѱн спецїал маї *віне* де кѣт алѣ фїѣкаре де'н осевїтеле попорѣчїїнї *рѣмжнѣ* ѱн тот кѣзрїнеѣл *Дачїїлор*.

йцїеала унѣ лѣкѣ. Дар' стрѣвѣнїи поштрїи нѣ шї-аѣ
 Лѣкѣнїѣт, кѣ ва венї ун тѣмѣ, кѣнд Лѣтр'адѣвѣр ідеїе
 поастрѣ Лѣтр'ѣт клїпѣ вор свѣрѣ песте сѣте de мїле
 цеографїче, песте мѣнїи шї рѣхрї марї, кїар шї песте
 марѣ, шї кѣ ун ом, стѣнд Лѣ Бѣкѣреншї шї алтѣ Лѣ
 London, вор пѣтѣ кѣрѣспѣнде унѣл кѣ алтѣл, Лѣтокмаї
 ка пої оаменїи карїи ворвѣск, стѣнд унѣл лѣнѣг алтѣл;
 асфелїѣ de їѣте мерг шї вїн рѣспѣнѣсѣрїе лор.

2. Телеграфѣл елѣнтрїк а проѣсѣ ачеастѣ мїнѣне.
 Кѣчї пе'нтрѣ ачест телеграф, спацїѣл нѣ е немїкѣ; ѣт
 депешїѣ телеграфїкѣ поате сѣ ажѣнѣг атѣта de їѣте
 стрѣвѣтѣнд ун спацїѣ de 100 de мїле цеографїче, Лѣ-
 токмаї ка кѣнд ар стрѣвѣте нѣмаї зїече мїле. Путѣм
 кѣ дрѣнт кѣвѣвт, сѣ зїечѣм, кѣ, пѣмѣнтѣл пострѣ е преа
 мїк пе'нтрѣ десволтареа лѣкрѣрїи телеграфѣлї елѣнтрїк;
 кѣчї перїферїеа (оволѣл) пѣмѣнтѣлї, адекѣ 5,400 de мїле
 цеографїче, пе'нтрѣ ѣт депешїѣ елѣнтрїкѣ е ун спацїѣ
 атѣт de мїк, Лѣ кѣт нѣ трече печї а зїечеа парте а унѣї
 секѣнде, шї ачест спацїѣ е стрѣвѣтѣт. Дар' дакѣ ар
 мерѣе ѣт сѣртѣ телеграфїкѣ дела пѣмѣнт пѣлѣла лѣнѣ:
 атѣнчї депешїа телеграфїкѣ ар стрѣвѣте ачест спацїѣ
 de 500 de мїле цеографїче Лѣ 48 de секѣнде. Дар' дакѣ
 ар есїстѣ ѣт комѣнекѣчїѣне телеграфїкѣ de ла пѣмѣнт
 пѣлѣла соаре: атѣнчї ѣт депешїѣ ар ажѣнѣе ла соаре
 Лѣ 8 1/4 мїнѣте дѣнѣ пѣкарѣе еї de ла пѣмѣнт, de шї
 спацїѣл Лѣтре пѣмѣнт шї соаре есте 20 de мїліоанѣ de
 мїле цеографїче. Акѣм поате чїне-ва сѣ факѣ асѣмѣ-
 нѣчїѣне Лѣтре їцїеала телеграфѣлї елѣнтрїк шї Лѣ-
 тре ун локомотїв de аѣвѣр пе дрѣмѣл de фїер, карѣ мерѣе
 шї ел кѣ ѣт їцїеалѣ стрѣорденнѣрѣ; кѣчї ар авѣ тре-
 вїнцїѣ de 400 de аннї Лѣмѣлѣнд пе Лѣнѣетат зїѣа шї
 поантеа, сїре а пѣтѣ стрѣвѣте спацїѣл Лѣтре пѣмѣнт
 шї соаре!

3. Дар' кѣм есте фѣкѣт ачест телеграф елѣнтрїк,
 ачест мїракїѣ алл лѣмїи модерне?

Еатѣ кѣм! Дар' маї пѣнѣте трѣвѣе сѣ ворѣм че-ва
 деспрѣ унѣле ідеї фїсїче, карѣ се рѣпоартѣ ла Лѣнѣеле-
 цереа івїчїнїлор елѣнтрїче.

Кѣнд лѣнѣм ѣт плакѣ (вѣкатѣ) de цїнк шї алтѣ
 плакѣ de арамѣ, ле пѣнѣм пе амѣндоѣе Лѣтр'ѣн вас de
 порцїеланн пїлн кѣ апѣ, Лѣ карѣ с'а пѣс че-ва вїтрїол,
 пѣлѣнд ачестѣ доѣе плаче, Лѣмпрѣнѣндѣ-ле амѣндоѣе
 сѣс пїнтр'ѣт сѣртѣ de фїер Лѣкѣнцїѣратѣ кѣ мѣтѣсѣ:
 атѣнчї о сѣ авѣм ун ланцїѣ гѣлѣвѣннїк шї Лѣ сѣртѣ вор
 Лѣнѣе а се арѣтѣ івїнцїе (фѣномѣне) елѣнтрїче, сеаѣ
 кѣм се рѣспїкѣ фїсїка, Лѣ сѣртѣ ва Лѣнѣе а кѣрѣе ун
 рѣѣ елѣнтрїк; кѣнд Лѣндоїм ачестѣ сѣртѣ Лѣ фоарта
 унѣї лїнїи спїрале шї Лѣкѣнцїѣрѣм кѣ дѣнѣсѣ ун фїер
 моале, атѣнчї фїерѣл Лѣндатѣ ва devenїт мѣгнѣт, апої
 фїїнд кѣ мѣгнѣтѣл арѣ пропїетатѣе, кѣ атраѣе фїерѣл,
 de ачеа кѣнд вом нѣне лѣнѣг ачелл фїер префѣкѣт Лѣ
 мѣгнѣт, алт фїер сїмплѣ, ачест фїер de не ѣртѣ ва
 фї атрас de кѣтрѣ фїерѣл devenїт мѣгнѣт. Дар' кѣнд
 рѣлѣ елѣнтрїк Лѣнѣтеазїѣ а кѣрѣе Лѣ сѣртѣ: атѣнчї
 фїерѣл Лѣнѣтеазїѣ а фї мѣгнѣт, шї челлалалт фїер нѣ
 маї е атрас кѣтрѣ дѣнѣсѣл. Даѣм вом нѣне лѣнѣг фїерѣл
 алл доїле ун клопоцїелл de метал, асфелїѣ пе кѣнд ел
 ва фї атрас кѣтрѣ фїерѣл de'нѣтѣїѣ (devenїт мѣгнѣт), ва
 ловї клопоцеллѣл шї ва скоате ун сѣнѣт; кѣнд рѣлѣ елѣн-
 трїк ва ста Лѣ сѣртѣ: атѣнчї фїерѣл Лѣнѣетѣнд а фї
 мѣгнѣт, печї фїерѣл челлалалт нѣ ва маї фї атрас, прїн
 ѣрмаѣ нѣ ва маї ловї пе клопоцїелл. Дар' ачестѣ
 сѣртѣ поате сѣ фїѣ кѣт de лѣнѣгѣ, Лѣ клїпа, кѣнд
 амѣндоѣе кѣпетеле саллѣ вор атїнѣе плаѣа de цїнк шї de
 арамѣ, фїерѣл ва ловї пе клопоцїелл шї ва скоате аколо
 ун сѣнѣт; шї кѣнд унѣл de'нѣтре кѣпѣтѣїеле сѣртѣеї нѣ
 ва ажѣнѣе пе унѣа de ачестѣ доѣе плаче, клопоцїеллѣл
 нѣ ва сѣнѣа. Ашїа дар' е Лѣнѣедѣрат, кѣ есте Лѣ мѣна
 поастрѣ а фѣче, кѣнд вом вої, ка клопоцїеллѣл сѣ сѣнѣе
 маї адеѣе орї сеаѣ маї пар. Тот ашїа de Лѣнѣедѣрат
 есте, кѣ, даѣм сѣрѣа е фоарте лѣнѣгѣ, с. е. дела Бѣкѣ-

решті ла Крѣіова, ші м'ам ꙗнциелес ку ун амік, ка, не кжнд ва аузі нумаі ун сѣнет де клопоціел, съ штіъ къ ꙗнсьмнеазіъ А; кжнд ва аузі доѣ унѣ дѣне алтѣл, ва ꙗнсьмна В; дар' треі ꙗнсьмнеазіъ S. ш. а. Есте ꙗнведерат къ пѣтем съ ꙗнсьмнѣм ун алфавет ꙗнтрег пре'н пѣтѣрул ші modѣл рѣпетіціуші сѣнетелор клопоціеллулѣ. Ашіа дар' кіар ꙗн кліпа кжнд воіѣ апропіа сеаѣ депѣртá канѣл сѣрмеі де плачеле гѣлвáнпиче: ꙗн ачеа кліпъ амікул міеѣ ꙗн Крѣіова ва шті, че ам врут съ-і ꙗнпѣртѣшіеск.

4. Дѣпъ че аѣ дескопѣріт ачест міжлок поѣ ші ꙗнценіос, спре а-ші комѣнікá іѣте унѣ алтѣла ідеіле сáлле песте ун спаціѣ маре, атѣпчі аѣ ꙗнтрѣвѣнціят ꙗн лок де клопоціелл алте унелте, карі аѣ фѣкѣт, ка вестеа телеграфікъ съ ажѣнгъ ꙗнкъ ші маі іѣте ші маі лімпѣде. ꙗн локѣл клопоціеллулѣ с'а ꙗнтрѣдѣс ун арѣтѣторіѣ, каре сѣнгѣр скріе не о хѣртіе семпеле алфаветѣлѣ телеграфік. Ші ачест метод де не ѣртъ есте ꙗнтрѣвѣнціят ꙗн стѣчѣнїеле телеграфіче, акѣм ꙗн Еѣропа ші Амѣріка.

5. Дар' кѣт де маре есте ꙗнрѣжѣнціа методѣлѣ фѣпѣтѣреі ші лѣкрѣріі телеграфѣлѣ асѣпра іѣцелеі сосіріі депешіеі, аратъ фанга ѣртѣтоаріѣ. С'а фѣкѣт ла Віеанна ун еспѣріемѣнт а комѣнікá ѣѣ весте ла Шіенѣврѣн, ун лок департе де Віеанна нѣмаі кáлле де ѣѣ жѣмѣтáте де мілѣ, пре'н доѣ сѣрме телеграфіче; унѣл мергжнд дрепт дѣла Віеанна ла Шіенѣврѣн ші алтѣл мергжнд прін Віеанна, Крѣковіеа, Леіна (Лемѣберг), Сѣвїіѣ ші Пѣста; пре'н ѣртаре кѣпрінзіжнд ун спаціѣ де сѣте де міле цѣографіче, ші с'а ꙗнкредінціят, къ пре'н амжндѣе дрѣмѣрїеле телеграфіче вестеа а сосіт ла Шіенѣврѣн ꙗнтр'ачеаа-ші кліпъ. С'а апроват дар' пре'н ачест еспѣріемѣнт ачеаа, че ам зіс маі сѣс: къ не'нтрѣ телеграфѣл елѣптрік спаціѣл нѣ фїгѣреазіѣ нїмік, пар'къ нїчі нѣ есістѣ. Дар' кáѣса, де че прїмім с. е. аїчіа ꙗн Бѣѣрешті ѣѣ весте маі іѣте дѣла Віеанна

дѣкѣт дѣла Пѣріс сеаѣ London, есте, къ крѣштерѣа спаціѣлѣ ꙗнпѣлїенште стѣчѣнїеле телеграфіче, не ла кáрїле се ꙗнтрѣзіѣ трїмѣтерѣа маі департе.

6. Мѣгоадѣле телеграфіче ꙗнтрѣвѣнціят акѣм, сѣнт áсфелїѣ, къ семпеле телеграфѣлѣ се скріѣ де сїне-ші не ѣѣ фѣшіе де хѣртіе. Ачесте семпеле ꙗнпїнѣск локѣл алфаветѣлѣ (аша с. е. ꙗнсьмнеазіѣ сѣмнѣл — а; —. b; —. d; . e; . . . m . . . n.). Есте провáвѣр, къ ꙗн вїіторіѣ вїроѣрїеле телеграфіче вор vїnde пѣвлікулѣ фѣшіі де хѣртіе лініате ші ѣѣ мікъ ꙗнстрѣнчїѣне, кѣм трѣвѣіе чїне-ѣа, съ гѣѣреаск не ачеастъ фѣшіе нїште гѣѣрї ші лініі, карі ꙗнсьмнеазіѣ дїфѣрїтеле літере алле алфаветѣлѣ. Ѣѣ депешїѣ телеграфікъ, скрісѣ áсфелїѣ, ѣа чере не'нтрѣ еспѣдіреа еї нѣмаі а зіѣчеа парте де'н тѣмнѣл, кѣт ꙗн чере акѣм, прін ѣртаре, ші кóстѣрїеле еспѣдіріі депешїелор вор фї мѣлт маі скѣзіѣте дѣкѣт акѣм.

7. ꙗн рѣпортѣл істóріеі телеграфѣлѣ елѣптрік обсерѣѣм чѣлле ѣртѣтоарїе. Фїсічіі цѣртѣжі Гаѣс ші Веѣер аѣ фост чѣі де'нѣжіѣ, карїі аѣ кѣнстрѣїт апѣрате мїчі де телеграфі елѣптрїчі, кіар ꙗн аппѣл 1833; патрѣ аппї маі не ѣртѣ, а фѣкѣт Steinheil ꙗн Monach ун телеграф елѣптрік не ѣѣ dїmensїѣне маі маре. Дар' ꙗнглїі ші Амѣріканпїі аѣ десѣолтат маі не ѣртѣ ачест сїстем маі вїне пѣжѣ ла старѣа лѣі деплїнѣ де акѣма.

8. Нѣмѣле лѣі Сооске, Vheatitone, Brin, Brett ші Morse сѣнт неѣѣрїтоарїе ꙗн ачеастъ прївїнціѣ. Дар' телеграфїі елѣптрїчі ꙗн dїmensїѣні фоарте марї, аѣ фост ꙗнтокмїчі ꙗнѣжіа-ші датъ ꙗн Англіеа ші ꙗн меазїѣпоаптеа Амѣрічѣі, не ѣртѣ аѣ фост ꙗнтрѣдѣшїі ші ꙗн Цѣртѣжіеа. Акѣм нѣ е нечі ѣѣ цїарѣ чївїлісатѣ сеаѣ нечівїлісатѣ ꙗн Еѣропа, каре н'аре лініїеле сáлле телеграфіче, ші с'а арѣтат къ кіелѣїелеле ꙗнфїїнціѣрїі ші ꙗнтрѣцінерїі телеграфѣлѣ сѣнт фоарте мїчі ꙗн рѣпорт ку фолосѣл, ші кіар ку вѣнїтѣл, каре статѣл поате съ трагѣ де'нтр'ѣсѣл.

ші де зіефірѹл дѹлче, каре ѿкжнтъ зрекїме поастре пре'н мѹрмѹіреа са ѿнчеатъ, містерїоасъ, пар'къ нї спѹне секретѹл знеї лѹмї некѹпоскѹте, пар'къ фрѹн-зіеле ѡрѹрілор рѹпеїеск знеїе алтора ачест секрет шї фїреле де еарѹъ де не кжмп, мішкжндѹ-се ѿкоаче шї ѿн коло, пар'къ сжнт кѹріерї, мергжнд а вестї зѹл алѹїа ачесте поѹтѹцї ѿнтересжнте, карї ле-а адѹс зїе-фїрѹл не арїпеле салле етерїче. Ної оаменїї нѹ ѿнїе-лїетем ачесте ворѹїрї рѹспжндїте ѿн тоатъ пѹтѹра; дар'їкоапеле, карїле ѿнсоїїеск ачесте сѹнете, сжнт везївере не'нтрѹ пої; спїрегѹл пострѹ прїменште ѿнтїпѹрїнїїеле ведерїї ѿмпрежѹъ кѹ алле містерїоаселор сѹнете, шї ачесте доѹе ѿнтїпѹрїнїїе, десѹжѹте ѿн доѹе сжмїїрї, с'а-местекъ шї продѹк ѿн пої нїште сжмїїїїѹнї, дѹлчї, ѿкжнтътоарїе. Омѹлѹї ѿї плаче атѹнчї ѿнпїїнтеа ѿнкїпїїнїїеї салле, каре сжпгѹрѹ лѹкреазїѹ, не кжнд тоате сжмїїрїле лѹї сжнт ѿн рѹпѹс. Ачеаста есте адевѹрата „леневїе дѹлче,“ „dulce farniente“ атжт де вестїтѹ ѿн Італїеа, ѿн ачеа цїарѹ фрѹмоасъ, грѹдіна пѹтѹреї, ѹнде черїѹл е маї алѹастрѹ, еарѹа маї verde, цїарїпеле маї ѿкжнтътоарїе, пѹсерїле маї melodїоасе, сѹнетеле пѹтѹреї маї сѹрѹѹторештї шї ѿнкїпїїнїїа оаменїлор маї прїмїїїѹъ не'нтрѹ ачесте тесѹѹре де фрѹм-сеацїѹ немѹрїїнїїѹ.

3. ѿнтр'адевѹр, дѹлче есте ачеастъ левевїе: маї дѹлче ѿнкъ а dormї ѿнтр'ѹъ зї фрѹмоасъ де варѹ ѿн мїжлокѹл знеї пѹдѹрї, ѿнсъ нѹ ѹн сомн кѹмплїт, чї ачелл semicomn, кжнд тоате їкоапеле, че не ѿкѹпїїѹрѹ, пар'къ формезїѹ ѹъ пѹпорамѹ фѹпѹтѹстїкѹ, ѹнде ла ведереа лївезілор верзї релївїеазїѹ ѿн пої їкоана віеїїеї пѹсторале дѹлче, невіноватѹ шї пѹрѹдісіакъ; не кжнд ведереа кжмпѹрілор акоперїте кѹ спїче аѹрїте, релївїеазїѹ ѿн пої енерїїеа омѹлѹї соціал, мѹнчїторїѹ. каре а пїтїѹт пре'н мѹнка са, а-шї сѹжжѹгѹ тот пѹмжнтѹл кѹ тоате, че се аѹлѹ не джнсѹл. Тоате ачесте їдеї аместекате продѹкжнд ѿн пої сжмїїїїѹнї местекате де ѹъ дѹл-

чеацїѹ перѹспїкѹвѹрѹ, не каре фїѹ-каре de'n пої ле-а сжмїїт негрешїт вѹ'ѹъ датѹ ѿн віеацїѹ-шї. Асемениї момїнте рѹмжн ѿн віеацїа лѹї нежїтате, тоате ачесте їдеї, зїк, нї ле прокѹрѹ ѹн фїр де еарѹъ! Дар' кѹм? Еатѹ кѹм!

4. Фїѹ-каре їсѹор лїмпене, каре кѹрѹе сѹѹ пелїоа-реле поастре, нї спѹне, кѹ ѿнтре тоате пжнтеле пѹ-мжнтѹлѹї нечї зѹа п'а авѹт ѹъ ѿнржѹрїнїїѹ ашїа de mare ѿн еконтїеа пѹтѹреї шї а омѹлѹї, ка ерѹріле. Пре'н ѿндеcareа ерѹрілор зѹа лжпѹ алта не кжмп с'а формат не фацїа пѹмжнтѹлѹї ѹн акоперїїїѹ, каре е ѿн старе а прїмї мѹлте змежіеле де'н ѡер, а ле пѹстрѹ аколо мѹлѹ тжмп, шї а ле вѹрсѹ ѿн вѹсїпѹрї аджнчї, че се аѹлѹ не пѹмжнт. Пре'нтр'ачеаста, ерѹріле с'аѹ фѹкѹт адевѹрата кѹсѹ а формѹчїѹнїї їсѹоарѹлор сѹпѹмжнтенне, апої де'н їсѹоарѹ се фѹкѹрѹ пѹрае шї де'н пѹрае рѹжїрї пѹїѹвере (navigabiles), карї-шї варсѹ апеле ѿн сжпѹл океанпѹлѹї. шї нѹн аколо ла лок кжтїмї немѹсѹрѹвере де апѹ, че се пїерд пре'н авѹрї-чїѹнеа неконтенїѹ а сѹпрѹфеїїеї ачеллѹїа ѿн ѡер; пре'н ачеаста сѹсїїне кѹмпѹнїа дреантѹ етеарнѹ а нївелѹлѹї мѹрїї. Ашїа дар' ерѹріле сжнт продѹкѹторїї рѹжїлор пѹїѹвере, карї аѹ devenїт шїерѹїтоарїеле соціетѹїлор оменештї. Ерѹріле сжнт кїар кѹсѹ есїстїнїїеї океанпѹлѹї, де нѹ с'а пїердѹт пжнтѹ акѹм пре'н авѹрїчїѹне, ѿнтр'адевѹр нѹмаї аста сжпгѹрѹ ар фї децѹлл а де-кїѹрѹ ѿнсѹмѹпѹтатеа чеа немѹрїїнїїѹ а ерѹрілор ѿн їсторїеа пѹмжнтѹлѹї, шї а десѹлѹтїїїї оаменїлор.

Ашїа нї повешеште їсѹорѹ де не кжмп.

5. Дар' флорїле помпоасе, че стрѹлѹческ не кжмпїїле орпате шї ѿнфрѹнсеїїате кѹ атжтеа колорї, нї лѹѹѹ шї елле есїстїнїїа ерѹрілор фоарте modeste ѿн ѿмѹрѹкѹмїнтеле лор челле верзї шї монотоане. Ерѹріле верзї шї фрѹнжіеле верзї алле ѡрѹрілор формезїѹ ѿмпрежѹъ ѹн сїстем де апѹрѹмжнт шї скѹтїнїїѹ, сѹѹ а кѹрора ѹмѹрѹ креск шї ѿнфлореск непѹмѹрѹвере

флорі delicate, карі с'ар фі пжрліт ші вештежіт ла разіеле арзіѣтоаріе алле соарелзі, ші тот сѣ скѣтіпціа верде а нѣмітелор плжнте се десвоалтѣ віеаціа пенѣмѣ-рăверелор фііпціе лпсѣфлеліте, карі-ші петрек віеаціа сѣ ачеастѣ волтѣ верде, пе каре пѣтѣра се паре кѣ ар фі продѣс'о нѣмаі пе сеама лор.

6. Dar' нѣ нѣмаі пе'нтрѣ ачешті флѣтурі ші алте лпсепте мічі, чі ші пе'нтрѣ анімалеле марі де че фолос пемѣсѣрăвѣр нѣ есте еарва верде! Че с'ар фаче анімалеле поастре доместіче фѣрѣ кѣмпурі де пѣшіѣне, ако-періте кѣ еарѣ верде? Апоі дакѣ н'ар есістă анімалеле доместіче, оаре ценѣл ѣмани ар пѣтѣ сѣ есісте пе пѣмжнт? Нечі де нѣм!

7. Еатѣ акѣм, кѣм еарва де пе кѣмп devine кăсца есістпціей поастре. Ёрѣуріле де пе кѣмп сѣм де'н пѣмжнт піште сѣкурі, карі фѣрѣ джиселе н'ар аве пе'нтрѣ поі нечі ѣѣ вѣлоаре; кѣчі нечі поі, нечі вре ѣнал анімал нѣ поате сѣ се пѣтреаскѣ дрепт де'н ачесте сѣкурі аскѣпсе лп сжнѣл пѣмжнтѣлѣ. Dar' ёрѣуріле адѣпѣ ачесте сѣкурі, ле скімеѣ лп корпѣл лор, фѣкжндѣ-ле фііпціе оргăніче, ші акѣм с'аѣ фѣкѣт потрівіте де а пѣтрі ѣн корп анімал. Лпсѣ нѣ тоате анімалеле сжнт лп старе а се пѣтрі де-а дрептѣл де'н ёрѣурі; пѣтѣра н'а фѣкѣт пе ом, ка сѣ паскѣ еарѣ верде. Дечі ёрѣуріле ар фі піердѣте пе'нтрѣ поі оаменіі, дакѣ пѣтѣра н'ар фі креат піште фііпціе анімале лптреміжлчїтоаріе, каріле, пѣскжнд еарва де пе кѣмп, о скімеѣ лп корпѣл лор, лп каре ші атѣнчі еарва е потрівітѣ де а пѣтрі ші корпѣл оменеск. Еатѣ адмірăвѣрѣл шір де скімеѣрї, каре се фѣкѣ лп пѣтѣрѣ. Де'н сѣкурі, че есістѣ лп пѣмжнт, се фаче еарва, каре креште пе пѣмжнт, де'н еарѣ се фаче ѣн корп анімал (ѣн довіток), каре лѣмѣл пе пѣмжнт, ші де'н анімал се фаче ом! Оаре нѣ трѣвѣе тот омѣл сѣ admire ачѣастѣ армоніе, че домпеште лп пѣтѣрѣ, ачесте креѣчїѣні (продукчїѣні) пе лптрерѣпте,

карі се ѣрмеазїѣ лпѣптеа окїлор поштрі ші карі се фак лп фолосѣл пострѣ?

8. Акѣм се десвоалтѣ лп спіретѣл пострѣ ѣн тѣмлоѣ пемѣрціпїт, каре аратѣ реферіпціа лптімѣ лптре ом ші анімалѣл доместік дела лпченпѣлѣ чївілісчїѣніі оменешті пжнѣ акѣм. Міі де анні а фост омѣл нѣмаі *вжнѣшорїѣ*. Лп ачест рѣстжмп лпделѣпгат тоатѣ лѣ-крареа лѣ а фост стрїкѣѣѣѣ ші немічїѣѣѣ; омѣл а рѣс-пжндїт лппреїѣѣѣл сѣѣ тоарте ші немічїре. Омѣл н'а лѣкрат пе'нтрѣ пѣтрїреа са, чі а гѣсїт'о гата лп пѣ-тѣрѣ, лптокмаі ка анімалѣл сѣѣ ка копїлѣл, каре гѣ-сеште ші ел пѣтремжнтѣл сѣѣ гата. Dar' кѣт де маре сѣ фїѣ лпѣмѣлїреа анімалелор сѣлѣтїче, тот н'а пѣтѣт сѣ цїѣ кѣмпнѣлѣ дреаптѣ кѣ ѣчїдереа пе лпчетатѣ, че стомакѣл попоарѣлор вжнѣтоаріе а фѣкѣт лп тоате зіл-леле лп лппѣрѣѣїеа анімалѣ. Анімалеле сѣлѣтїче нѣ сжнт соціăвере; кѣчі нечі ѣѣ датѣ вре ѣѣ соціетате де фѣкѣторї де рѣѣ нѣ поате сѣ цїѣ мѣлт тжмп; де ачееа ші попоарѣле пѣтрїндѣ-се де'н вжнат н'аѣ пѣтѣт дес-волтă прїпчїпїѣл соціăвѣрѣѣѣїї, ла попоарѣле вжнѣ-тоаріе оаменїі аѣ фост ресїпціі лп коаче, лп коло, лп пѣдѣрї ші пе кѣмпнїі, спре а-ші гѣсї лп тоате зіллеле кѣ лѣпте ші перїкіе пѣтрїреа лор фоарте лптжмплѣѣѣ ші несїгѣрѣ; кѣчі кжнд се лптжмплѣ, ка вжнатѣл сѣ нѣ се арете пе кѣмп, вжнѣторїѣл кѣ тоатѣ арта са тоаре де фоаме.

9. Ачѣастѣ старе а лѣкрѣрїлор, каре десѣмнеазїѣ рѣстжмпѣл челл маі де'н лпченпѣт ші челл маі де жос алл оаменїлор, н'а пѣтѣт се цїѣ мѣлт; кѣчі атѣнчі ѣмѣ-петатеа нѣ шї-ар фі лппїлїт менїчїѣнеа. Де ачееа, спіретѣл етерп, пѣпѣѣѣѣ лп ѣпѣпїмітате а лппїпс'о лпѣпте. Де'н вжнѣторї, че ерă оаменїі, с'аѣ фѣкѣт пѣсторї. Аста лпсѣмнеазїѣ ѣѣ пѣптаре фăптекѣ лп оменїре. Вжнѣторїѣл аре ѣн кѣрѣптерїѣ сѣлѣтїк, ка ші месерїеа са; ѣн ом, каре се обїчѣеште кѣ сжнѣ ші омор, кїар кѣтрѣ анімале, devine пе ѣрмѣ ѣн ом сжн-

перос ші кѣтръ оаменіи сѣи. Пе лжигъ ачеаста, стареа пѣсторалъ лѣсѣмнеазіѣ градѣ лѣтжѣ алдомніей ому-луї асѣпра пѣтурей; кѣчї ачеастъ старе чере domestik-чїреа ѣпор аїмале. Вжпѣторїѣл омоарѣ ѣн аїмал, дар' нѣ-л сѣвжугѣ. Лѣ ачєєа омул нѣ се деосевеште де аїмалеле сжпѣроасє, кѣчї ші тїгрѣл омоаре ѣн аїмал ші-л тжпжпѣ; аїчї єсте пѣтереа фїсікѣ, че лѣвїнѣ, дар' нѣ пѣтереа лѣцїелецїнцїей. Дар' кжнд омул а ажѣнс а domestikчї ѣн аїмал, л'а лѣвїнс пре'н пѣтереа са лѣ-цїелєсѣалъ, с'а фѣкѣт нѣ оморжторїѣл, чї domѣл лѣї, карє с'а ші лѣсѣрчїнат кѣ кѣлѣтура лѣї. Кѣлѣтура єсте дар' лѣтжїа івїнцїѣ, карє о лѣтжлїнї, ла лѣчєпѣтѣл рѣстжпѣлѣ пѣсторал. Оаменїи пѣсторї єрѣ влжнї, де ѣѣ фїре дѣлѣ, пѣчнїкѣ, пєтрєкжндѣ-ші вїєацїа лѣ-тр'ѣѣ дѣлѣ лєнєвїє, вѣкѣржндѣ-сє де прївїреа фѣрѣсє-цїєлор пѣтурей, кжптжнд пєсїїлє пѣсторалє пє'нѣтрѣ аморѣл лор-пєвїноват, лѣтр'ѣн кѣвжпт: пєтрєкжнд ѣѣ вїєаѣ дѣлѣ, дєскрїсѣ де кѣтрѣ пєсїї сѣв нѣмїреа де *etate de аѣр* а лѣмїї.

10. Дар' пєчї ачєастъ єтатє де аѣр н'а пѣтѣт сѣ цїїѣ тѣлѣ, пєчї нѣ трєвѣїа сѣ цїїѣ; алмїнѣрєлє ачєастъ вїєацїѣ пєлѣкрѣцїѣв ар фї арѣпкат пє оаменї лѣтр'ѣѣ лєнєвїє ші апатїє пє-лѣчєтатѣ; дар' пєгрєшїт пєчї ачєа-стѣ н'а фост сконѣл крєаторїѣлѣ пєстрѣ. Апої пє лжигъ ачєастѣ пєчї старєа пѣсторалѣ нѣ ласѣ пє оаменї а лѣ-тємєїа соцїєтѣцї дєфїнтє стѣвєрє. Пѣсторїѣл чєрє лѣ-тїндєрї марї, кжпнїї кѣ dїmєnsїѣнї марї пє'нѣтрѣ пѣтрї-рєа тѣрѣлор саллє, де ачєєа пѣсторїї нѣ пот трї стржпшї ѣнїї лжигъ алцїї. Дар' кжнд тѣрѣлє аѣ тжп-кат єарѣа де пє кжпп, пѣсторїѣл є сїлїт а-ші скїмѣа локѣнцїа, а-ші кѣѣтѣ ѣн алт лок де пѣшїѣнє; єатѣ кѣ вїєацїа пѣсторалѣ чєрє ѣѣ вїєацїѣ пєстѣтѣрнїкѣ. Де ачєєа тоатє попєарѣлє де пѣсторї єрѣѣ попєарѣ nomade, прєкѣт лє гѣсїм ші акѣт лѣ рѣсѣрїт, ѣндє сє вѣд пѣчїѣнї лѣтрєцї ємїгржнд де'н тжшп лѣ тжпп кѣ скїм-варєа пѣтрїєї лор.

Ачєшїї оаменї, пєгрєшїт кѣ н'аѣ пѣтрїє, аколє нѣ єсїстѣ рєфєрїнцїє трѣїнїчє лѣтрє ош пѣпѣжпт.

11. Ачєастъ старє н'а пѣтѣт сѣ сє кѣвїїѣ пє'нѣтрѣ ѣтѣпнєтатєа лѣпѣнтатѣ лѣ сѣрєа ідєїлор моралє; лѣ трєвѣїа ідєєа де пѣтрїє, карє н'о пот авєа пѣчїѣнїлє nomade, чї нѣмѣї чєллє стѣторнїчїтє пє пѣпѣжпт; де ачєєа єрѣ трєвѣнцїѣ а сє апїєзїа ѣѣ рєфєрїнцїѣ дрєап-тѣ лѣтрє ош пѣпѣжпт, маїка са пємѣрїтоарїѣ, чє-л хрѣпнєштє дє'н сжнѣл сѣѣ. Єсїстїнцїа омулї трєвѣїа сѣ дєвїїѣ пєатжрнатѣ де лѣтжпнлѣрїлє ѣнїї вжпнат, сєаѣ де аїмалєлє domestikчє, карї кѣндєамнѣ пє ош ла ѣѣ ємїгрѣчїѣнє пєконтєнїтѣ; ачєастъ рєфєрїнцїѣ лѣтрє ош шї пѣпѣжпт а апїєзїат'о агрїкѣлѣтура. Апїа дар' агрїкѣл-ѣтура фѣрмєазїѣ градѣ ал трєїлє лѣ дєсѣлтєрєа соцїє-тѣцїлор омєпєшїї.

12. Ачєастъ ідєє, кѣ оаменїи дєвєнїнд кѣ тжпнѣл дє'н чє лѣ чє тот маї агрїкѣлѣторї, аѣ пѣрѣсїт окѣпѣ-чїѣнєа пѣсторалѣ, ачєастъ ідєє, о зїк, о гѣсїм лѣфѣ-цїшїатѣ лѣ Бїблїє, лѣ Сжмѣолѣл чєлѣї маї вєкїѣ ѣмор де фратє, лѣсѣмнат лѣ істѣрїєа лѣмїї; кѣ адекѣ Кїаїн а оморжт прє фратєлє сѣѣ Авєл. Астѣ вѣ сѣ зїкѣ: омул агрїкѣлѣторїѣ а оморжт пє чєл пѣсторїѣ: старєа агрїкоалѣ а штєрс старєа пѣсторалѣ; омул сѣїндѣ-сє ла ѣѣ старє соцїалѣ, маї палѣ, а пѣрѣсїт пє чєа маї дє жос.

13. Дѣпѣ ачєст омор де фратє, прѣѣрмєазїѣ Бїблїєа „*Kāin блѣсѣѣтѣш, кѣ сѣдоарєа фєрїєї саллє а шрє-бѣїш сѣ-шї кжшїїчє пжнєа са;*“ апїа єстє! Агрїкѣл-ѣторїѣл арє ѣѣ вїєаѣ маї аспрѣ шї маї грєа де кжт пѣ-сторїѣл, єтатєа де аѣр а пѣстѣрїлор ідїлї с'а дѣс, шї лѣ локѣл єї а ажѣнс єтатєа де фїєр кѣ тѣнчї марї. Дар' лѣтрѣ адєѣр ачєастѣ нѣ єрѣ ѣн влѣстѣт, чї ѣѣ вїнє-кѣвжптарє а оаменїлор; кѣчї нѣмѣї прє'н тѣпѣт шї агрї-кѣлѣтурѣ аѣ пѣтѣт оаменїи сѣ ажѣпѣт ла лѣпалѣл град алл чївїлїсѣчїїнї, карє-л окѣпѣ акѣт: пѣчїѣнїлє, карї н'аѣ агрїкѣлѣтурѣ, аѣ рѣтѣс сємї-сѣлѣвѣтїчє, де ачєєа

Ап клімеле, unde agricultură нү рѣшенште, прекүм Ап челле преа fructuosa сеаѣ Ап челле преа кълдуроаса, аколо пѣчѣуіле аѣ рѣмас не үн град фоарте де жос де чівілісѣчѣне. Ла меазѣ поапте аѣ рѣмас вкпѣторѣ, ла меазѣ зі пѣсторѣ, dar' нечѣ чеї де'нтѣї, нечѣ чеї де аї доїле н'аѣ жукат вре үн рол маре Ап історіеа лүмії.

14. Есте Аптересант а vedé, кѣ де'н тоате пажттеле пенүтрáвере, че се кұпрінде Ап Аппѣрѣцеа вецеталѣ, нүмаї челле нүміте *graminée* сеаѣ *erburi* аѣ devenit пажтте де agricultură. Нѣчѣуіле каре се нүтреск кѣ пажеа, че креште не árvurele' пажії (Arhocarpus) сеаѣ кѣ фрүнтеле árvurelă Banannier (Musa), н'аѣ agricultură, пре'н үрмаре н'аѣ нечѣ чівілісѣчѣне.

Кїар шї Ап цїѣріле, unde нү есіетѣ agricultură graminéelor, шї оаменї се нүтреск кѣ кұрталле шї кѣ алте фрүнте асémennї (прекүм Ап India), кїар шї аколо зічет, graminéele жоакѣ үн рол маре Ап соціетатеа omenească; Асѣ graminéele сжнт аколо сүнлініте принтр'ѣ пажтѣ нүміѣ *Bambusa*.

15. Bambus (Bambusa), зік кълѣторїї, есте пажтта чеа маї Асѣмнат Аптрү Аптревїнціареа doméstică а Indiennilor. Indiannul поате кѣ ар фї есістат фѣрѣ кұрталле, dar' нечѣ Аптр'үн кін фѣрѣ Bambus. Ел Апшї гѣтеште де'н Bambus фелїүрїмї де овїенте, карїле Апшїѣрвеск ла тревїнціеле неаптрáвере де тоате зіллеле. Де'н пѣелеле лүї Апшї фаче касе, кѣ фрүнзіеле лүї ле акóпере; де'н Bambus фаче месе, скáүне, пódүрї, тѣгзїї, бутелїї де аүѣ, кóшїүрї шї фелїүрїмї де овїенте шї мóbїле, де'н карїле үнеле сжнт лүкрате кѣ артѣ орї тѣестріе деплїнѣ. Bambus, зіче үн алт кълѣторїѣ, есте пажтта чеа маї вінекүвжнтатѣ де пѣтурѣ: апої не лажгѣ фолоаселе немѣсурáвере, че траце омүл де'н ачеастѣ пажтѣ, аре шї алт фолос, кѣ ел нү мүнчеште немік пе'нтрү джнса. Нѣтура цепенроасѣ а дѣрүїт поноарѣлор лепеншїе де'н ачесте клїме ѣ пажтѣ апшїа де преціоасѣ. Сѣ-шї Апкїнѣаскѣ чїне-ва ѣ трѣстіе де тѣ-

primea de 50 пажѣ ла 60 де үрме, каре аре үн диаметрү де 6 пажѣ ла 7 полїкарїе; Ап лүнцімеа трѣстіеї се афлѣ де'н Аптревал Ап Аптревал нїште пódүрї мїнүпате, апої шї фрүнзіеле, карї се афлѣ ла кѣпѣтжїл трѣстіеї, сжнт фоарте делїкате, шї кжнд стаѣ маї мүлці Bambusї Аппрежнациї, formează ѣ пѣдүре де ѣ фрүмсеаціѣ admiráвѣрѣ.

16. Dar' Ап Kina Bambusul, де шї-л Аптревїнціеа зіѣ ла діферїте тревїнціе, тóтушї нү есте маї пүцін комүн, де кжт Ап India, ва Аукѣ аїчї аре ѣ Асѣмнат тате політїкѣ; нүтем зіче, кѣ Bambusul есте маї аdevăратүл domnitorїѣ алл Kineї, алл ачестүї стат кѣ 360 de milioane де локүторї! Кїчї Ап Kina тоатѣ лүмеа есте асémenne Апшїнтеа Bambusului. Дела министрү, гүвернѣторүл үнеї провинціе, пажѣ ла „Можїк“, дела „Mandarin пажѣ ла Можїк“, тоці сжнт сүпүшї а primї де'н кжнд Ап кжнд кжте ѣ прелецінціѣ де пүртаре пре'нтр'үн вѣстон де Bambus. Dar' ла министрү „сеаѣ пóbїл“ вѣстонүл, кѣ каре Ап вате, есте аүрїт, не кжнд ла *можїк*, Апстрүмжнтүл Апдрептѣчїнїї н'аре орпѣмїнте арістократїче. Еатѣ Апстрүмжнтүл күлтурей цепенрале Ап Kina! Че күріос! үнеле де'н graminée аѣ pídıkát не ом, прекүм ам вѣзїүт маї сүс, ла ѣ пѣсѣчїүне соціалѣ атжта де Апалтѣ, не кжнд үнүл де'нтр'жнселе ерá поате кáүса, кѣ үн стат апшїа де Асѣмнат, а дегрѣдат не оаменї пажѣ ла ачест пүнт, фѣкжндү-се не сіне Асѣншї деспреціївѣр шї слав. Ън стат, каре, Ап лок де а күлтивá Ап четѣціеншї сѣї сжнціѣмжнтүл де демпѣтате персоналѣ, Ап дегрѣдѣ асфелїѣ, ажүнѣ а стїнѣ ел Апсү-шї Ап ініміле лор фокүл сакрү, каре ар пүтѣ сѣ-л скапе Ап зіллеле де перїкїѣ. „Quid quid delirant reges, plectuntur achioi“ (áдекѣ: „орї че грешїеск репїї: не'ншрѣ шоаше ачелле грешїеле се педесеск поноарѣле, ear' нѣ еї!“ ачестѣ сжнцінціѣ есте преа векї шї де'н непорочїе шї преа аdevăратѣ.

17. Дар' съ не ꙗпоа́рчем ла грамíнееле поастре.

Нѹ нѹмаі ка нѹтрѣмѣнт ші ка мѣтѣріе де вестмíнте аѹ шіервѣт омѹлѹ, дар' ші дрепт ꙗнстрѹмѣнт де мѹсікѹ. Де'нтр'ѹн фелѣѹ де трѣстіе, (Arundo Donax ші Pregmites) с'а фѹкѹт флѹѹта де'н Фрѣпіеа, атѣт де вестітѹ ꙗн ве-кѣтатеа Елінілор, ꙗн кѣт аѹ зіс, кѹ а ꙗнвентат'о ѹѹ зѣѣтате (Maysas). Асфелѣѹ флѹѹта де трѣстіе а фост пѹсѹ чѣл де'нтрѣѹ, каре л'а фѹкѹт омѹлѣтѣрѹ дескопѣ-рѣеа артеі зѣѣне а мѹсічеі. Ші акѹм флѹѹта де трѣстіе есте ла ѹнеле попоарѹ сѣнѹрѹ ꙗнстрѹмѣнт де мѹсікѹ, прекѹм ла попоарѣле, че локѹеск ꙗн íнсѹла Маркѣсас ші ꙗн Перѹ. Апоі ші чímпоіѹл, каре ші ел ерѹ ꙗн-тѣіа-ші датѹ фѹкѹт де трѣстіе, есте ла цѣѣрѣнѹл по-стрѹ ѹн ꙗнстрѹмѣнт де мѹсікѹ, ꙗї ꙗнѹлчеште оареле салле де рѣпѹс ꙗнтр'ѹѹ сарѹ лініптітѹ, каре віне дѹпѹ ѹѹ зі де мѹнкѹ остеннітоарѣѹ. ꙗнтр'адѣвѣр, немік нѹ поате фі маі дѹлче ші маі ꙗнѣжнтѣторѣѹ, дежѣт а ѹѹзі чímпоерѣѹ ꙗнтр'ѹѹ фрѹмоасѹ сарѹ де варѹ, кѣнд дом-неште ѹѹ тѣчере містеріоасѹ ꙗн тот орѣзонѹл, ꙗнвѣліт ꙗнтр'ѹн амѹрг плѣкѹт. Атѹнчі сѹнетеле чímпоерѣѹлѹ дѹлчі ші мелѣнѣліче ні пѣтрѹнд íніма кѹ ніште сѣмѣпірі неспіра́вѣре. Кіар де ар фі íніміле поастре де пеатрѹ, тот н'ар пѹтѣ сѹ рѣмѣіѹ несімѣцітоарѣе ла ачесте сѹнете де жале, карі пар'кѹ віп де'нтр'ѹѹ алѹ лѹме, де'нтр'ѹѹ лѹме кѹратѹ, невіноватѹ ші дѹлче, пар'кѹ плѣнѣ пѣрѣ-дісѹл невіновѣціеі, піерѹт пе'нтрѹ ценѹл оменеск. Есте фоарте де ꙗнсѣмнат, кѹ тоате попоарѣле рѣсѣрі-тенне аѹ ѹѹ мѹсікѹ пѣчѣѹнал мелѣнѣлікѹ ші жѹлі-нікѹ. ѹніі де'н еі плѣнѣ ѹн глоріос трекут, каре с'а дѹс; алціі ѹн трекут де жале ші де сѹфѣрѣнціе ꙗн-делѹнѣте.

§. 120.

Limba omului.

(De Jülü Beraşü.)

1. Limba este omul însu-şi, întreg în fiinţa sa morală. Ea este sǎmǎnşul seaŭ arǎtariul ǎell maі secur all cǎrǎpterului şi stǐmpǎrǎmintului omului. Stilul oamenilor este dǐugravul ǎell maі potrivǐiv all morǎvurilor şi all sǐmţiemintelor lor; ell este, aşıá dicǐnd, trǎdǎtoriul omului. Un om cu un cǎrǎpterǐŭ corupt, orǐ cǐtǎ nevoǐnţǎe şǐ-ar da, sǎe vorbeasǎe, ca un om virtuos şi de omenie: tot nu va putǎe isbutǐ; fǎetǎrǐea se descǎpere maі curǐnd, orǐ maі tírdǐŭ, dar' de secur. Un nǎeturelist ínsǎmnat a dǐis; „*daţi-mǐ numai un dǐinte dela un animal: şǐ eŭ vǎe voŭŭ spune dupǎe mǎerimea aǎelluia toatǎe foarma animalului.*“ Tot asǎemne şǐ un om, care şǎe cǎetǐ, poate sǎe gǐǎeasǎe de'n stil tot spǐretul şi cǎrǎpterǐul scriito-riului. Aşıá, de esǐmplu; stilul unŭi om de ŭǎe şǐruiturǎe (strupturǎe) nervoasǎe, slabǎe, scimbǎeǎiosǎe, mǐscǎetǐvǎe, este spǐretuos, nestǎetǎrnic, scimbǎeǎios şi strǎelucǐtoriŭ; — stilul unŭi om melǎneǎlic este vǐrtos, íntunecat, strǐns şi cam sec, toate ideile íŭ sǐnt íngrodǐtoarǐe, toate íncipunţiele par' cǎe í-s colorate cu negru; stilul unŭi om, ǎe are fǐere multǎe, este rǎepede, íute, íngrijat, supǎrǎeǎios şi nǎeǎeǐǐios; — pe cǐnd stilul unŭi sǐngǐos este scimbǎeǎios, uşǐurell, trecǎetǐv, íntǐns şi larg; — ear stilul flegmǎtǐcǐlor este sǎrbǎed, urǐcǐos, nesuferit, lǎennesǐŭ, íncǎet, par' cǎe abǐá se mǐscǎe ǎe-va nǎeínte.

2. Asǎemenni deosebínţie de stil aflǎem şǐ dupǎe deosebín-tele vǐrste şi secse alle scrietorilor şi dupǎe deosebín-tele lor stare soţǐalǎe şi mod de vieţǐuire. Tǐnerǐí seriŭ, ca sǐngǐosǐ, un stil scimbǎeǎios, víŭ, şburǎetǐv, plin de icoane poǎetǐce; — bǎerbǎtǐí maí nǎeíntǎtǐ seriŭ cu un stil serios, euǎetǎetǐv, bǎerbǎetesc; ǎeí bǎetrǐnǐí seriŭ de multe orǐ ca ǎeí melǎneǎlǐcǐí, íntǐr'un stil íncǎet, comod, trǎegǎennat; altǎe datǎe ínsǎe seriŭ cu ŭǎe cǐcǎrǎetate şi límpedǐme admǐrǎvǎerǎe, este par' cǎe un ǎerǐŭ senǐn, sǎemǎennat cu stelle, carǐ luǎesc c'ŭǎe lumnǎe

dulce, plăcută și binefăcătoare. În privința secșelor, este cunoscut, că stilul damelor se deosebește foarte mult de al bărbatilor. Ūă femeie, ori cît de genioasă s-o fie, tot nu poate să se suie la noștimea ideilor abstrase. La femei se află însă tot de-a una ūă sântesie cu mult mai înfocată și mai lucrătivă, decît la bărbat. Dar' și pusăciunea socială a scriptoriului încă are înfrîntîmă mare asupra stilului lui. Un nobil, cînd se ivește pe arina și cîmpul literaturii, se va nevoi pîrure, ca stilul său să pîstredie cî-va aristocratic, nișă dîceri deosebite și cuvinte cu însemnîntă în-șleasă bine numai de ai săi.

3. Ațee cî am vîdîut la deosebitele vîrste ale oame-nilor sîngurătii, aflăm și la deosebitele vîrste ale năciunilor. Năciunile tîneră, începătoare, scriu ca oamenii tîneri în poezie. Cîle de'ntîie literatură ale tuturor năciunilor au cstat mai mult de'n cîntec, decît de'n discursuri și trătate serioase de idei abstrase. Popoarele necivilizate încă cîntă și acuma: ele își răs-pică mai mult simțemintele isbucnitive de'n înimă-li, decît idei abstrase. Cînd cîere trebuința dela ațeste popoare nedevoltate, ca să răs-pică și idei abstrase: ațestea le răs-pică numai pre'n icoane mäteriale, asemî-nitive, fiind că pe'ntu idei curate n'au cuvinte anumite. De aici vine, că popoarele necultivate vorbesc tot de-a una în icoane, metăfore, alegorii, asemănnăciuni, gîciturî. Ațea-sta o aflăm în toate limbele răs-eritenne. În ațeste limbe se socotesc toate obiectele de'n nătură îndiistrate cu vieatî: cîci la dînsule vieatî și esistința sînt tot una: încă nu sînt deosebite pre'n cîerătatea și lămuriăciunea ideilor abstrase.

4. Astă idee a fost și începutul relegiunii păgîne la po-poarele cîle vecie; pe'ntu că în relegiunea păgînă se so-cotîă fie-care lucru de'n întinsa nătură nu numai ca înșulat cu vieatî, ci cîar și ca îndiistrat cu ūă putere dîească: de ațee adoraŭ păgînii mai multe dîetăti; de unde relegiunea lor s'a numit *incinăciune de dîei mulți*, pre grece: *politeism*; spre a o deosebi de cîlelalte relegiuni, carile adoreađie

numai un *Dumnediău adevărat*, și de ațee se dîce: *mono-teism*, ațecă: *adorăciune de un sîngur Dumnediău*.

5. Limbele, pînă nu se desvoaltă, au cuvinte numai pe'ntu înfăișăciunea întipărințelor simțuale, nu însă și pe'ntu răs-picăciunea ideilor răs-eritive de'n cugetarea cu-rate. Așîă limbele necultivate, așîă numite bărbare, n'au cuvinte pe'ntu răs-picăciunea ideilor: *vîrtute*, *dreptate*, *ade-văr*, *drept*, și a., fiind că ațelle popoare nu au neci ideile ațestea.

6. Așîă au fost întu'năput toate limbele de'n lume. Decî cînd a începîut vre ūă năciune a se cultivă, și înfăle-gința ei a se devoltă, n'a avut tot de-a una tîmp, să producă cuvinte pe'ntu răs-picăciunea ideilor; de ațee a întrebui-nțat spre ațeastă cuvinte de cîle simțuale, mäteriale, carile i se păreaŭ a avé ūă asemănnătate mai mare cu ideea, cî volă să o răs-pică. De aici s'a născut limba simbolică, ale-gorică, metăforică. Așîă, de esîmplu, vînd unul să spună, că are dorința mare de cî-va, dîce, „*am fost în înimă-mi*,” de și în înimă-si n'are neci vre ūă sobă înfierbîntată, neci lemne aprinse, neci cîerbuni ardăcivi. Dacă dorința inimei de cî-va este mai slăbută: atuncî dîcem, că avem *aplecarea*, *atrăgere* cătră cî-va: de și cuvîntul *aplecarea*, și *atrăgere* are aici numai ūă însemnăntă asemănnăcivă și împrumutată, ațecă neprăpriă, pe'ntu că într'adevăr *aplecarea* înseamnă starea unui lucru în pusăciune strîmbă cătră suprafăia pă-mîntului, ear' *atrăgere* însemneăđie *pătimiciunea* unui lucru, mișcat de cătră altul dela un loc la altul.

7. Este într'adevăr ūă ivință foarte însemnăvără, că toate limbele si-au păstrat astă fire simbolică și alegorică, unele mai mult, altele mai puțin. Despre ațeastă se poate convinge ori care cunoașce vre una de'n limbele moderne cîle mai cultivate. Așîă, de esîmplu, dacă dîcem: „*ne aflăm în mijlocul verii*,” stăm sup bolta cîriului; *siedem la poalele munților*; *ideea unui om e strîmtă, stîngăciă, scălciată*; *ni jertfim tot, cî avem, pe altariul pătriei*,” și a. întrebui-nțăm toate ațeste cuvinte în însemnăntă simbolică,

neproprietate, împrumutate. Eată dară, că toate limbele sînt alegorice, drese, nenaturale, și prifecute pre'n asemănarea potrivite și nimerite mai mult, ori mai puțin.

8. Limbele naționalilor urmează tot același drum, ca și creșterea ori descrescerea naționalilor, ca și cursul vieții înșilor. Toate literatură se înțepe cu poezia: popoarele tinere sînt ca copiii cei mici: cîntă mereu. Asămenea aflăm în literaturile începătoare și multe de trădănașii poporale (povești, basme, descîntece, ș. a.). Răstimpul tinereții este la popoare, ca și la înși singurătatea, răstimpul credinței și al fanteziei înfocate productive. Mitologii cu toți eroii și cu toate faptele străordnare și uimiteve ale așestora, se putură produce la popoare numai în răstimpul tinereții sau copilăriei lor.

9. Limbele sînt tot de-a una oglinda cea mai credincioasă, în carea se poate vedea starea morală, spiritală a naționalilor. Deaceia naționalii a naștată cît de cît pe drumul culturii și al civilizației adevărate: atunci literatură ei înțeade de a fi numai poezie, ei trece în produse serioase prosaice, istorice, morale, drepturale, filosofice, naturale, ș. a. Stilul scriitorilor așelei naționalii devine atunci serios, energic, medios, cugetativ, răspletiv de simțăminte clare, sănătoase, puternice, profunde și primitive de tot felul de înțepintă bune, religioase, morale, naționale, umane. Deci cu cît desvoldănașia religioasă, morală, națională, politică a unei naționalii propășește mai departe, mai solid, și mai cu temei: cu atîta se desvoldă mai mult și literatură ei amesurat așestei stări morale, făcîndu-se un izvor de religioasătate, moralitate, naționalitate și politică adevărată nu numai pe'ntru ea, dar și pe'ntru ori care altă naționalie, cu carea vine în atîngere. Ear' de cum-va și naționalii înțepe a se demoraliza, înțepe a-și pierde țara cîrăptărușii și a simțămintelor nobile: atunci literatură ei, ca icoana așestea, începe a da înapoi și a se corupe; atunci astă literatură își pierde serioșitatea, energia, simplitatea, profunzimea și claritatea ideilor, și se face nepre-

șativă, usurică, suprafețială, goală de idei și de simțăminte, stînd mai toată numai în cuvinte pompoase: atunci simțămîntul devine simțămînt de nesuferită, bolnavă, lipsită de toată puterea, și de aceea neei mai poate primi vre și înțepintă nobile, neei se poate îndemna mai mult spre vre și fapte mărețive; gustul se strică atunci, făcîndu-se bițar, desorientat, nenatural, aflînd plăcere numai în pestrărității, și ornăminte strălucitive de'n afară, în lătură (luc), eari nu în preții cel adevărat de'n lătru al lucrurilor: cînd se arată asfel de semne triste în literatură vre unei naționalii și în viața ei: atunci se știm de secur, că acea naționalie a purces pe drumul decădăției și al periclitării sale religioase, morale, naționale, politice. Ori cine va studiă istoria literaturilor popoarelor cu luare aminte, va afla așest adevăr trist probat pe paginile așellora.

10. Filosofea este fătul poeziei; începe un făt nerăcunosător și nemulțămător, descurat, care se nevoește a nemiși pe părintii săi. De aceea filosofea a venit tot de-a una după poezie, și cînd s'a desvoldat la și naționalii filosofea desfăcătivă: poezia a șurat dela dînsa. După Aristotele nu a mai fost neei un poet mare în Grecea, neei după Cicerone vre un adevărat poet liric în Roma; tot asămenea se timplă și în Italia, Anglia, Frîncea, Germania. Neamiși ai poeziei se socot a fi și limbistii și gramatistii. Literatură poetică greacă s'a stins pre'n gramatistii; tot așesta ni o spune Velei Pătercul și despre literatură poetică latină. Așesta se înțelege de sine; ceei adevărate poezie ese pară de sine-și și fără de voință poetului: ell nu-și precugetă, neei își cumpănește vorbele și răspletănașii; simțămintele de'n înimă-și fierbinte, de'n închipuinașii înfocate, ca de'ntr'un rîu curgător, care trece peste îngrăditurele și înădăturele filosofiei și gramatice. Pre'n ocupănașia cu ideile cele abstrase ale filosofiei și ale gramatice se împlădecă fantezia poetului și simțămintele i se mai răcesc. Începe poetul e așă de fericit, se împreune filosofea și limbistica cu poezia; atunci produce și-va cît se poate de

mæretū, înalt, frumos și deplin, ádecæ: si ideî cîare, nalte, læmurite, si sîmîeminte putérniçe, înfocate, curate, cunscîute.

10. Fiind limba adeværata oglindæ a stერიi morale, so-tiale, politice a unei nœciuni: ea va fi deosebitæ dupæ cum va fi si starea nœciunii. Asiá în Republicæ si în statele cun-stituþionale este limba enérגיעæ, sumeatæ, deiscæ, sîncæ, scutitæ de curtenintæ nefiresci, este cu un cuvînt fræteascæ, vorbeascæ cætræ ori cine pre'n persoana a doua: *tu*. În mo-narci este limba cucereatæ, lingusitivæ, curtenneatæ peste mæsuræ, falsæ, lipsitæ de enérגיע, si violciune, sfiiciuasæ, fricoasæ, rætrasæ. Ear' în statele despótice devine adevæ-ratæ limbæ de selay, plinæ de lingusire, fætiæte, sierbilism tîrîtiv pe pæmînt, plinæ de uce mægulire falsæ, minciunoasæ cætræ despotul tîerii si cætræ deregætorii lui.

11. S'a ivit în litereturele mai tuturor popoarælor pînæ acuma uce ræteciæ, carea le-a lipsit de uce mare parte a înrîurintiei lor. Cælle mai multe nœciuni s'au depærtat cu limba cætilor si a litereturei de limba vorbitæ de popor si de întreaga nœciune. Pre'n aceasta a încetat literetura a mai înrîuri în cultura nœciunii întrege, pe'ntu cæ poporul nu mai înfielege limba de'n cæti, ci de voescæ sæ o înfieleagæ e nevoit sæ o învetie în scoalæ în decurs de mai multî anni, spre care lucru însæ putini de'n popor pot avé tîmpul cuviin-ciös, fiind ciemaþi de alte trebuinþie neapæråvere alle vieþiei. Deci daræ, ca sæ nu ne înstræinæm literetura, averea cæa sufleteascæ, de cætræ nœciune, sæ nu i o fæcem neînþieasæ, se cere neapæråver, ca în scrierile noastre sæ læm pûrurea a minte la limba poporului, sæ scriem cit se poate mai pe'n-þieles pe'ntu popor, cæci numai asiá îl vom puté nœintå la cultura ræspicatæ pre'n litereture-ni. Cæci este ræcuno-scut, „*cæ ori cæ sciintia, ori cit de nalte, si de luminativæ în sine, poate lumina mintea poporului si nobila inima lui numai atunçi: cînd va fi primitæ în cunscîintia lui si prifæ-cutæ în credinþia si cunvingæciune, carea sæ-i cunducæ toate lucræriile lui. Ear' sciintia neînþieasæ de cætræ popor, ræmine moartæ fæcæ neci un folos comun!*“

Asiedæcînnea Viennei pre'n turci (la 1529 si 1683.)

(Dupæ Körner.)

1. Precît sînt vrédniçe de însæmnat didirele si mœe-striele Viennei: toema asiá este si orasul si împregiurimea pe'ntu evenemintele cælle însæmnætive pe'ntu toatæ istoria Europei, care s'au petrecut pe pæmîntul ei si care s'au elup-tat aci! Oare n'a fost Vieanna, carea a ræspins în doue rînduri oastea turceascæ dela didurile salle cu triumf si a apærat pre'n acea Germînea în Europa mijlociæ de domnirea semi-lunei? Cæ drum si-ar fi luat istoria, deacæ sultanni turcesci dupæ subjugæciunea Ungariei, si ocupæciunea tuturor fortæ-reþilor ei, ar fi luat Vieanna si ar fi stræbætat în inima Ger-mînei? La uce cærcæptæristice a Austriei de jos træbuie sæ ni aducem a minte si de acell tîmp în carele Turcea erå atît de putérniçe, pe cînd astæ-di se aflæ cu totul decædiutæ fatiæ cu putérnicul stat austriac!

2. În ajunul lui Vençeslaü, ádecæ într'a 27. Sæptemvre 1529, sosi Suleimann I. præpticul sultann în ræsoiü nœntea Viennei, si-si asiedia în satul Semering cortul sæu cæll estins decorat în læuntru cu covoaræ aurie, de nafaræ înfrumsetiat cu ciucuri aurii si pædit de 1200 de ianniciari. Pînæ cætræ Svehat, si Stubentor si Vinerberg de pe uscat steteau 120,000 de bærbati cu 300 de tûnuri si 2000 de cæmile, pe cînd 800 de coræbi pædiau partea de cætræ Dúnære. Fatiæ cu acea-stæ multime contele Niculaü Salm, pæletinul Filip, ducele de Bævária si bæronul de Noggendorf ca comîndinti apære-tori ai Viennei, aveau numai 16,000 de ostaþi sub un did de 6 peþioare de gros; si tótusi au ræspins acæsti bravi toate asaltele Turcilor, suferiræ fæcæ frice plumbii si sægetele, cæ le venia ca ploaea, precum si uce multime de mine, cæ sburaü asupra lor, ei se apærau cu elebarde si cu coase în cuntra nœvelirilor si ræsunau pe turnul lui Stefann si all lui Augustin ciar în tîmpul mæcellæriei cælei mai periciøase cu

dobele, trîmbîţele cu buţinele şi ţenamentele (oboaie), pe'ntru ca sǎ-si pǎstredie enragiul vioiǔ nǎintea mortii. Dupǎ cǎ turcii sub cunducerea lui Soleimann intr'a 14. Optombre, fiind împǎrtiti în 3 cǎte ar fi fǎcut asalte desiertǎ cǎtrǎ ruptura valului de 45° de lungǎ la poarta cǎrînticǎ, la carǎ oacune eroului Salm i s'a sfǎrmat un pecior pre'ntr'ũc pieatrǎ, s'aũ retras turcii intr'a 15. Optombre cundusi de rǎsúnetele de bucurie alle artileriei viennene, întonînd vésel música de pe toate túrnurile, trǎgîndu-se elópotele şi bǎtînd orarele de pe túrnuri, carile amúise cu totul dela începutul asiedieiunii şi pînǎ atuncî.

3. Cu atîta mai glorios cǎpǎet a avut a doũa asiedieiuni a Viennei în anul 1683 pre'n marele vedir Cara Mustafa. Acesta fu trimes de cǎtrǎ Sultannul Muhamed IV. în Ungária ca sǎ dea ajutoriũ rebellului Teceli cuntra austriacilor. Dupǎ cǎ supuse Ungária, prefǎcînd în cenusiǎ tot, cǎ întîmpinǎ, nu se îndestullǎ numai cu Ungária, ci voi sǎ-si cucereascǎ şi sǎ-si supuiǎ si imperiul germîn. Ell aveá 300,000 de ostasi iubitori de rǎsboiũ şi pradǎ, de'n carii a lǎsat 100,000 în Ungária şi plecǎ cu cǎlalǎti pe'ntru ca sǎ cucereascǎ Aústria. „*Ūe preumblare la callea dela Buda pînǎ la Vieanna,*“ dîse sumetiul cǎtrǎ cǎtele salle, „*afarǎ de acǎea Vieanna-i nearmatǎ si plinǎ de ũc multime de avuti.* În cǎte-va dille va filfǎi flámura cǎa verde a profetului de pe turnul lui Stefann si codile de call alle Turcilor se vor nǎliti pe pǎlatul imperial.“ Dar cît de cumplit a trebuit sǎ se umileascǎ îngîmfarea lui!

4. Intr'a 12. Júliũ 1683 se ivirǎ cǎi de'ntrii cǎllǎreli turcesci în vecinǎtatea Viennei, unde aũ produs foarte mare fricǎ, pe'ntru cǎ nǎintea lor fugiserǎ tot felul de oamenni şi cǎtǎtienni, si istoriserǎ întimplǎri infiorǎtoarie despre crudimea si bǎrbǎriea lor. Gîur împregiur nǎlitiũ nori de fum dela lócurile cǎlle arse, toate drúmurile si cǎrǎrile erǎu acoperite de carǎ si pline de fǎmilii fugarie, care alergase la Vieanna spre a se scuti sub válurile cǎtǎtii cǎllei veci, în timp cînd 60,000 de viennení pǎrǎsiserǎ cǎtatea cu odoarǎle

salle spre a se asigurǎ pe siésurile îndepǎrtate alle Alpilor. Cǎ strîmtoriri pe úlitie si la portii, unde se întlniserǎ cǎi cǎ mergeaũ cu cǎi cǎ veniaũ, unde se lovia un car în altul si se încidea drumul, unde strigaũ copiii dupǎ pǎrîntii cǎi grǎmǎditi nǎintea de învelueala cǎa mare, unde-si luaũ diũa bunǎ amicitii dela ũcǎlǎtǎ! Spre a pune cǎpǎet cunfusiunii înciserǎ comîndantele Ridiger de Stahremberg portile, împǎrti oastea sa cunstǎtoarie de'n 10,000 de ostasi si 7000 de cǎtǎtienni si studinti în 5 cǎte, carii aveã sǎ se scimbe la luptǎ si la sǎparea siántiurilor. Hotǎrtii ascǎptaũ ei pre neamic, carele sosise intr'a 14. Júliũ nǎintea Viennei cu 200,000 de ostasi, pustiind si ardînd toate împregiur. Spre a se putǎ apǎrǎ mai bine, aprinse Stahremberg suburbiele de'ncolo de Dúnǎre, dupǎ cǎ lǎcuiitorii acestora suburbie cu toatǎ averea lor s'ar fi tras în cǎtatea cǎa veciǎ. Încǎ intr'a 15. Júliũ începuserǎ Turcii cu trîncele (sǎpǎturele pe'ntru asalt), cu siántiurile si cu bǎterile nǎintea bǎstionului de curte si all lui Lovel, pe cînd tǎbǎra cǎa fǎrǎ de númǎr cuprinsese cu cǎrturile, cǎrútile. cǎmilele, cu bǎgajul, cu bǎrǎcele salle întregul orašiũ cu suburbiele lui, asiá încit fǎcǎa dela Svehat preste Siēnbron, Hiling si Nudorf pînǎ la Dúnǎre ũc semilunǎ de 7 oare, si dela pǎduri cǎa Prater pînǎ la cǎpela Brigitenau erǎu earǎ cǎte, carii stau în comunicǎciune (legǎturǎ) cu cǎlǎlǎte pre'ntr'un pod de corǎbii.

5. Cu cît apǎrǎa mai mare periciul, cu atîta erǎ mai mare si bǎrbǎriea atǎcǎtilor. Cǎtǎtienni cutediǎtori innotarǎ noaptea pre'n Dúnǎre si aprinsǎ puntea de pe nǎi, pe carea o sfǎrmǎ cu totul crescîndul rîu, si cînd se escǎ foc în curtea siótilor, carele amerintiá arsenalului cu toate provisiunile lui de púlbere, isbuti nefricosul nepot all lui Stahremberg; carele erǎ în vírstǎ de 26 de anni, de a scǎpǎ pre'n udarea cu apǎ si pre'n rúmperea unui ambit 1800 de poloboacǎ de púlbere de puscǎ, de si erǎ focul caselor vecine ardǎtoarie numai 40 de pasii depǎrtat. Trǎgerea elópotelor erǎ opritǎ, spre a nu cǎsiunǎ vre ũc larmǎ oarbǎ; de'n cuntrǎ elópotul

cell mare all lui Stefann, asiá numita stea principală, aveá sœ dea sæmnul asaltului si sœ îndemne pre toti spre mai mare vitejie. Dupœ aœeea trebuia sœ meargœ ostasi pe váluri, cetătiennii pe cúrie, studintii si tœealaltœ milliœ de'n orasiu pe piaſia tœa nouœ. În datœ se încinse lupta, carea tinú 60 de dille, în care rœstimp a sburat în áer 40 de mine si 10 cuntramine, de 18 ori s'a aseltat si s'aú întreprins 24 de rœpedimi. Afarœ de aœeea trimese Stahremberg spioni în tábœra turœeasœ, mai cu samœ pe Polonul Colciusei, si trimisi cœtrœ duœele de Lotœringia, carele se apropiá cu oaste de ajutoriú. Deacœ aœesti trimisi s'ar fi întors în pœce la Vienna; atunœi trebuia sœ sboare úœ legœturœ de rœciete strœluœind cœtrœ tœeriú. si sœ dea sæmnul amiœilor de de'n colo de dealul Viennœi.

6. Însœ Turœii aú întreprins cu puſinœ seriozitate lucrœrile de asœdiare la trinœ, pe'ntu cœ numai deacœ se aruncá pœmînt, se astupaú siántiurile si se acoperaú spre apœœtune în cuntra bombelor si a grœnnatelor cu saci de arinœ si cu birne, se fœceaú case sub pœmînt pe'ntu supra-ofiœari, cari le pœrdosiaú cu cœrœmîdi, si le provideaú cu sofe, covoarœ si cu alte cumodetœti. Tocma dupœ 78 de dille aú putut ajunge Turœii la cuntrascãrpœ (piedisiturœ), unde aú fost primiti de cœtrœ Viennœi cu elebarde si cu ferestreie. pe cînd ei pe. de'n dosul stîlpilor puteaú bate numai cu bœtie asupra ostasilor. Cu atîta mai neîncetât rœsunaú tûnurile œelle turœesœi si impluserœ bisœricile cu bombe si grœnnate, mai cu samœ bisœrica lui Stefann si a Cœpuœinilor, si nimiœirœ tot cîte úœ bucatœ de val, si lipsindu-le în urmœ plumbul impusœa cu humbi de tolgœ, buœti de fier si cu pietre spre dáuna artilleriei salle. Într'aœeea fulgeraú sœgeœi otrœvite în cuntra œellor tœe apœraú didurile, poœniaú mine, murmurá îndesuitele coloanne asœltœtoarie încœntea ferestuiœelor de diduri ridicînd un strigœt sœlbátec de allah! si se asœdiarœ lingœ didul bæstionului œellui mare. Însœ mai departe nu puteaú strœbate cu toate prédiœele œele înfocate alle lui Sietœ Vanni. Ba încœ dupœ 40 de dille, dupœ tœe se împuſinœ sperîntia de

a mai putœ asœltá tœetatea, a scœdiut curagiul Turœilor într'atîta, încœt Egiptennii se rœtrãserœ dela bæstionul œell mare, fiindœe dupœ dátina turœeasœ úœ asœdiœœtune n'are sœ tînce mai mult decît 40 de dille. Însœ œeialatfi prourmarœ lupta cu amœritœune tœerbicoasœ, sfermaú mine dupœ mine, asœltaú dille întregi, si în 3. Sietœemvre luarœ Rœvelinul, carele în rœstimp de 23 de dille fusese apœrat atît de vitejsœe; îndatœ sœparœ gropi, fœcurœ siántiuri, adúserœ tûnuri acoló si impusœcarœ în bæstionul curti, la cerele în diúã urmœtoarie a si sburat úœ minœ în áer; dupœ aœeea aú tœercat 4000 de bœrbaſi a asœltá 1 1/2 de oarœ, pînœ tœe aú asœdiat si flãmure pe dînsul, însœ furœ aruncaſi îndœrœpt pre'n focul œell cruœiœiú all Viennenilor, asiá în cît orœsiennii aú putut astupá stricarea didului pre'n minœ, cœrînd acolo poloboacœ, saci de pœle si stîlpi. În 5. Sietœemvre asœltarœ Turœii 24 de oare neînterupt în cuntra bæstionului de curte, însœ aú fost rœspinsi tot de-a una pre'n glœntiuri, helebarde, luœœferi demineſiei si pre'n ferestreie, asiá în cît mi de Turœi omorœi acoperirœ didurile si gropile. Adeverat cœ în diúã urmœtoarie s'a spart úœ minœ de 6 stînjini de'n bæstionul œell gros de 24 de pœtœoare, însœ Turœii, tœe aú fost alergat acoló, s'aú rœspins îndœrœpt cu triumf. Atunœi si-a desfœcut Cara Mustafa tábœra sa de úœ datœ în 9. Sietœemvre si a asœdiat'o în órdine de luptœ dela Dornbac (un sat lingœ Vienna), cœtrœ pœdure si cœtrœ Calenberg (muntele œell plesiug).

7. Viennœii resuſlaú mai usior, vœdiînd, cœ neamiœii lor se rœtrag dela diduri, pe'ntu cœ în orasiú erá foarte mare nevoe. Númœrul luptœtorilor decreœœeá în toate diúã, casele eraú pline de rœnniti, acum se arœtá si lipsa muniœiunii si mult si se descœurgiasœrœ. Într'aœeastœ strîmtorare trimise Stahremberg un cœllœretiu la duœele de Lotœringia cu urmœtoaria epistolœ scurtœ: „*Îndurœ-te Domnule! nu pierde mai mult tîmpul, pe'ntu Dumnediœeú! nu mai pierde tîmpul.* Si de úœ datœ însœiintœ prin snopi de rœciete læsate de pe turnul lui Stefann pe amiœi despre nevoea de'n orasiú. Cu încordare nelinisœite priviaú vegiœtorii de pe bisœrica lui

Stefann in afaræ in noaptea întuneoasæ, nu cum-va se dæ vre un sæmn încoaæ de pe muntele Viennei. Minutete li se pæreaũ oare întregi, si cînd se cugetaũ ei de pæresiũ, — atuncî, æ se vedî! se rædicæ ũæ tufæ de ræciete ca cu ũæ coasæ de foe de pe dealul lui Hermann, dupæ care urmaræ trei ræsúnete eurægioase de tûnuri, pe'ntru cæ Bæværenniũ si Poloniũ s'aũ împreunat cu oastea împærateasæ si cu Sasiũ si se scoborîræ in órdine de luptæ minunate de pe muntele Calenberg. De-abia se iviræ radiele soarelui de demineatiæ într'a 12. Sæptemvre, cînd cucérnicul præut Marc d'Avianno cætiá sînta liturgie pe altariul bisericæi de pe muntele Leopoldin, la carea-i ministrá sierbiá însu-si Sobiesci, viteadiul rege all Polonilor, carele fæcú cævæleriũ in urmæ pe însu-si fiul si îndemnâ pre ai sæi spre vitejie, promitîndu-li ajutoriul lui Dumnediæũ in lupta æceasta pe'ntru credintæ. Dupæ æceea dede ell sæmnul spre luptæ pre'n descærcætura a cînæi tûnuri.

8. Sobiesci comîndæ cu Poloniũ sæi cæi eurægioasi aripa æea dreaptæ cætræ Dornbac, duæele de Lotæringia trimise oastea împærateasæ, in carea se aflá si prinæipele Eugeniũ de Sæbaũdia in vírstæ de 19 anni cætræ Nusdorf, pe cînd principii germîni formaũ cu cætele salle cæntrul ostimii. Poloniũ se aruncaræ cu aprigime asupra iænicîarilor cîntînd un vîers de láudæ asupra fæcioarei Mæriea. Atuncî erá lupta cu lînci, sábiũ si pumnarie. Sægeti si plumbi sfîræiaũ înpregiur, Cînd iei, cînd coleá se cumpænniá învingerea. De'n fumul púlberii de pusæ, æ se rædicá in sus si de'n nóuriu de púlberæ fulgeraũ sóbiile cætelor cællor lungi de cællæretî si alle coloannelor pedestrimii cællei întuneæite, pe'ntru ca sæ disparæ dupæ cîte-va minute earæ-si in fum si in púlberæ. Atuncî tuná artileria de'n trinæe cætræ cætate spre a împiedecá pre Viennenni de a ajudá amicilor lor pre'ntr'ũæ nævælire. Însæ dupæ æ aræiduæele Cærol a trimis pre austriaci si pre Sasi pre'ntr'un cænnal dela cætatea sîntæ cætræ Dornbac, si de aci preste Debling, aũ trebuit iænicîarii sæ se rætragæ in cóturile cælle arinoase, cari se numesc încæ pînæ astæ-di

„sîdnîturile Turcilor.“ Dupæ æe însæ la 2 oare dupæ ameadîæ-di aũ atæcat si Bæværenniũ si Frînciũ, si dupæ æe Poloniũ aũ fost esit de'n pædurea Dornbacului, aũ foct ræspinsi Turci la 4 oare cîar pînæ in tábæra lor in suburbie, unde næintea cîmpului siótic numai îndesiert si-aũ mai întors tûnurile asupra Polonilor cællor învingætori. Curînd se prifæcú retrágerea in fugæ, pe'ntru cæ órdinea se stricase; cællærimæa, pedestrimæa si artilerimæa se ureásære pre'n tábæræ, o prædasæ, se oboraũ unul pre altul jos si-si încideau drumul. La 7 oare sara dupæ luptæ de ũæ oaræ erá in suburbie fuga comunæ preste tot.

9. Prada a fînut preste 10 milioane, carea aũ aflat'o învingætorii in tábæræ, afaræ de cælle 300 de tûnuri, 15,000 de cóturi, 9000 de caræ cu muniçiune de ræshoiũ si afaræ de casa de ræshoiũ cu 2 milioane; aũ mai cædiut in mînile Polonilor si alle Austriacilor armele si lucrurile cælle de cællærit, flámurile si dobele cælle înfrumsefiæte cu pietre scumpe; 10,000 de trúpuri de Turci aũ acoperit cîmpul bæteliei, pe carele a atras admiræciunea vingætorilor mai ales cortul cæll de galæ all lui Cara Mustafa, carele cuprindeá in sine scældætori, grædinuæe, fîntine særitoarie, dîmburi de épuri de casæ si un pæpægaiũ. Aiciæa s'aũ aflat brîne si órniæe cu diamante, diæhæricalle cu diæmante ca scînteile, covoaræ foarte pompoase, obiáluri înpletite cu mærgæritarie, blanne de bursuc si mi de mi de alte mæruntiúsiuri præioase. Însæ putut'ai despægubi toate æceste lucruri minunate pre æcæi 6000 de bærbati, 11,000 de femei, 14,000 de copile si 50,000 de prunci, pre cariũ i-aũ dus Turci ca sclavi de'n Aústria? Nóbilul episcop Coloniçiũ a adunat numai pre cîmpul bæteliei 600 de copii ræpiti, pre cariũ i-a primit, nu-trîndu-i si împærtæsiindu-li învætiæturæ.

10. Cæ særbætoarie de bucurie erá in Vieanna, cînd a întrat in orasiũ regele Polonilor cu pipa aprinsæ, pe carea a dæruit'o spre adúcere a minte mægistratului, fiind însotiit (acumpænniat) de Alegætoriul de'n Bævária ducîndu-i-se încæinte ũæ flámuræ mare de mætárie de áur si 2 præjini

lungi aurite de-asupra cu coada de call luate dela cortul veditului cellui mare. Atunci ciuiau cu totii, atunci ploaua florile si girlandele pe ostasii, ce intrau, atunci n'a ramas nici un ochi ferea de lacrimi. Insa Sobiesci se duse la cœpela Loretei in biserică augustiniannă, se aruncă cu fatia in jos năntea altarului, rugându-se si cîntă spre multămire ceternica următoare rugăciune: „*Doamne Dumnediule, pre tine te laudăm.*“ In biserică lui Stefann predică decannul bisericesc cu privire la Ioann Sobiesci despre testul lui Ioann 1, 6. „*Si eră trimis dela Dumnediule un om, si acella se numia Ioann.*“ Bravul Stahremberg ospetă pre principii eroi ai luptei de scăpare.

11. După ce s'au răsufat învingătorii în Vieanna, au grăbit după Turci la Ungăria, îi învinsera la Părcani în apropierea Strigonului într'ue luptă singeroasă, îi goniră de'n Ungăria, așa în cît rebellul Tecieli a fost nevoit, să scape la Constăntinianna, unde s'a cœpetat mijloacele de viață dela dușmannii creștinismului, si Cara Mustafa a atîtat într'atîta mînea Sultannului, în cît a trebuit să-si dea capul său spre pedeapsă. De aceea întră cœmărașul cell mare Aga Ahmed noaptea cu ieniciarii, cari i s'au supus lui, în locuintă lui Mustafa în Belgradul sîrbesc, si-i rătădiă capul. Pe cît de mînios eră sultannul pre dușii lui, pre atîta erau nemulțămii si ieniciarii cu sultannul, cœruia-i atribuiă ei vina tuturor pierderilor. Ei se revoltară si-l surpară de pe tron. Acestea au fost urmările asădăciunii si alle bravei apărări a Viennei.

§. 50.

Bătăliile de'n cîmpul Mărcieann (1278. 1809.)

(După Körner.)

1. Cîmpul Mărcieann este distriptul de'ntre Duncere si riul Marea cu riurile lăturale, alle cœrora pœrti curăspund

acurat cellor patru pœrti alle lumii. Partea cea meadienoptială se mœrginesce pre'n ramii dîmburilor morăvici si formeadiă un tînut mœdulărat frumos, în carele se scimbă dîmburi cu vœi fruptuoase, fînătie si plăuri plăcute cu felurite tufisă; ear' partea cea meadien-diuală se lătiesce ca un șes întins, unde nu se află nici dîmb, nici copaci. Cîmpia cea descisă se lătiesce oare întregi într'ue uniformătată admirăvără, acoperită de nenumărate albi, fiindcă, deacă privim pre șesul acesta, alle cœruia mărșini se pierdea în depărtare într'un abur, abia poate da ochul ici, coleă de vre un sœtșor ori de vre un pœrete alb all vre unei odăi.

2. De si numai două pœrăie curg de pe deăluri si pœrăul cell negrii trece pre'n mijlocul șesului, tătusi vine riul Marea pe sub Napăgedel, fiindcă are țermuri foarte joase, apoi cînd ploauă multșor, si la topirea omœtului ese de'n vadul său, pe cînd Duncerea înundeadiă șesul de jos; așa si aci se fac bœli, fiind cœ după încetarea ploilor, apa nu se stringe îndată în vădui si produce ue lunce de trăstie, carea se estinde pe lîngă țermurile pœraelor. Pe'ntre ogoare, fînătie si pe'ntre bœli se estinde une ori cîte un prundișu de pietre mîinate de pe deăluri; așa în cît acest distript este asămenne în unele locuri de pre'n pustie, mai cu samă vara cînd diua este fierbinteală mare si nu se arată nici un nourăsiu pe țeriu.

3. Fiind cœ acest șes mare de'ntre Boémia, Gărminea si Ungăria înfătieseadiă un loc potrivit de luptă pe'ntre cete mari de cœllăret, artilerie si multimea pedestrimii, de aceea s'au luptat aci nu numai Boemii si Ungurii, dară cîar si oștile împăratești, cari lupte au avut însemnătată istorică si urmări nemăsurăvare. Cetele Brin si Olomutiu au susținut glăria Austriei în răsboiul de treidăci de anni, precum si în cell de șapte anni, înca la Aspern a cîșcigat arăducele Cărol în 21. si 22. Maiu 1809 ue învingere strălučită asupra lui Năpoleon cell ne'nvins pînă atunci, pe carea o vom împărtăsi la valle mai pe larg.

4. De cea mai mare însemnătate a fost lupta cîșcigătoare de către întemeietorii casei împărăteșei habsburgice la anul 1278 la Știlfrid pe pârșul sâlcilor în cuntra lui Otocar regele Boemilor, carele, ca un prințipe de imperiū, eră vâsalul lui, și pre'n ațeastă luptă a adăus Austriea la posădăre-cuniile casei sale. Otocar nu voi să-l recunoască, și pre'n aceea turbură oărdenea imperiului. Ce e drept ell a fost silit pre'n sosirea unei oști imperiale năntea Viennei, să depună mai după aceea jurămîntul unui prințipe de imperiū, și să reîntoarcă fēudul imperial de de'ncolo de Duncere moșcennit fără recunoășcerea împăratului, însă îndatō după aceea i-a pârșut rău, își orgănnă cu ajutoriul unor prințipi și episcopi de'n Germaniea meadiă-nopțială ūă oaste puter-nice, și sili pe împăratul Rudolf, de a-l aduce la supunere și credință pre'n puterea armelor. Fiind cō aci eră la întrebare dreptatea și legea și de a ține Boemiea într'ūă referinție de federăciune cu imperiul, pe'ntru aceea l'ău ajutat pre împăratul toți prințipi și cēllari; înse de'ntră toți îi trimise Henric, episcopul de'n Băsiliea Elvetică feciori săgetari, foarte vrădnic și foarte deprinși cēllari, în cît Rudolf a roștit: „*Dumnediău, carele m'a năliat la demnătate de rege, nu m'a pârșit într'ăcest periciu.*“ Pe cînd se află ell încă la Știlfrid, unde aū fost sosit într'ajutoriū încă și 20,000 de ostași unguri, sosise boerași de'n Boemiea, cari erau necăjiți asupra regelui lor, pe'ntru cō i-a pedepsit aspru pe'ntru desfrul și prădăciunea lor, și se prindeau, cō vor omori pe Otocar, de va voi împăratul Rudolf să-i remuneră bine, Nóbilul împărat li respunse supărat la ațea propunere neomenoasă, și li amerinție cu pedeapsă aspră, de ar face una cō aceea.

5. După cō Rudolf a făcut în 25. August mustre asupră oștii sale, și după cō a ridicat la demnătatea de cēllari pre 100 de cētăcienni de'n Cîricul Elvetică, cari i-aū alergat într'ajutoriū numai de'n iubire de'n deplina lor voe, pre cari i-a pus în garda sa personală, a determinat atacul pe diia următoare, adecă pre vineri, fiind ell obișnuit a-si alege

vinerea de diia luptei, pe'ntru cō și Crest a murit vineri. Ell își împărșit oastea în patru părți și cēllari în străie sprîntene de răsboi pe la șirurile cēlle lungi alle oștii sale spre a-i îmbărbăta spre luptă și spre moarte voioasă, de'n care căsă-l și însă episcopul de'n Băsiliea. Deviza noastră, dîse Rudolf, să fie „*Crest*“ și strigățul să fie: „*S'a dus Roma, și imperiul romanu pe'ntru totdeauna.*“ Însă sosind ell la bravii cîricenni, stete și dîse: „*Vedeți pe ațest cîmp n'am vădîut încă neci un cîriceann întorcîndu-si pețioarele.*“ După cō a muștrat sirele ostășilor, ținu episcopul încă ūă liturgie solemnă, îi îmbărbăte, să se lupte cu curăgiu pe'ntru împăratul și pe'ntru căsă cōă dreaptă, fiindcă-i orîndueala lui Dumnediău, și deacă li-ar fi hotărîtă moartea, apoi să scîă, cō Dumnediău îi va scîă remunera. După aceea se împărță oastea, îngienuncîă, se mōrturisi și în rugăciune de'n inimă încină sufletele lor în mîinile a tot înduratălui pârșinte.

6. Înterîi pre'n rugăciune și mîngîiat pre'n deslegăciunea de pēcate se așediară cētele la luptă. Petru de'n Milineni duse flămură habsburgică cu leul, eară Albrecht, fiul împăratului, pre cō albă cu crucea rōșie, însă moșneagul Oto de'n Haslau, carele eră în vîrstă de ūă sută de anni, duse flămură Austriei, mōrcionul Henric de Muntele-înalț duse ațera (păjura) imperială, și Frideric de'n Hohentoller flămură de asalt. Ūă răsărbă de 300 de cēllari aleși îi supuse Rudolf comădei lui Ulric dela Cēpelă și lui Conrad dela Sumerau, aședîndu-i pe un dîmb, de unde puteau avă priveală deșcisă preste luptă, cō să poată alergă în tîmpul periciului în oara hotărîrii, pe'ntru cō ațesti cēllari aveau să hotărască, cînd vor fi oștile asudate de osteneala luptei.

7. Otocar și-a împărșit oastea în șese cēte și umblă cēllare pre'ntră dînele încurăgiîndu-i la luptă. Ell cēllari în armătura de argînt c'ūă coroannă de pietre scumpe pe coif, lăudînd, îndemnînd, muștrînd și fegăduind simbrie mare cēllor viteji. Figura lui cōă înaltă mōestoasă, pusăciunea lui cōă răsboinică, ociul lui cēll fegăduitoriū de

învîngere desceptă curăgîl și hotărîrea în inimele ostașilor săi. Devisa noastră este „Praga“ și pîrola „Doamne îndură-te!“ „*deci dară vitejește înainte!*“ După ce și-a așezat Otocar încă și ȳ răserbă sub comînda lui Milota, carele-l ură pre rege, pe'ntru că a omorît pre frate-său pe'ntru ȳ faptă de silnicie, dede sâmnalul de luptă.

8. Pe înțet se apropiară ostile la ȳ-laltă și cîmpul răsună de cîlcarea ostașilor și a cailor îmbrăcați în scuturi; într'ăceea răsuna ȳ fîntîenitele țelle curate alle pœucelor, sâbiilor și alle lœnților, flămurile flîfăia, pennele la cœfuri se flutura, eară lœnțile și sâbiile fulgerău pre'n norii de pûlbere. De'n dærcept cîntă oastea imperială cîntecul țell veci de luptă:

„*Sintă Marie! maică și fecioară*

„*înfățișădă-ți întreaga noastră nevoe!*“

Atuncî răsună voăea lui Rudolf de Riné atît de străbătăiv, în cît o aŭ putut'o deosebî rœspicat de'ntră toate țelle-lalte atît boemi cît și gîrmîni. Acuma se apropiase ostile atît de tare în cît cœllarii trebuia să-si înpîntenne caii la trôpot, atuncî se spœriă callul lui Henric Sporlin, carele eră în șierbițul episcopului de'n Bœslliea, se rœdică în două pețioare, și, deacă la strîns măi aspru în pîntennî, se rœpedi în gœlop sœlbătec cu iutime turbată de'n șirul și ôrdinea sa în cuntra neamiților. „*Pasă! pasă! că noi îi urmăm*“ răsună de'n șirurile ostii împœrătesci și cu sgômot se urcă țeata țea de'n nœinte asupra neamiților săi. Dară fiind că și țelle-lalte țete de ostași dase pîept cu neamiții, se înțepă ȳ luptă gœnerală furioasă și înflocerată preste cîmpiea pœrœului pœșunii. Soarele țell cœlduros de vară lucia cœifurile și păvediele ostașilor, încît le curgeă picuși grosi de sudoare pe frunte și pe sprîncenne; însă lupta nu cunțese timp de rœpăus, pe'ntru că eră și de ȳ parte și de alta ne-segură (nedeșivă). Fiind că flămura austriacă flîfăia în mînilor lui Haslaŭ țellui bœtrîn, pe'ntru ăceea o apucă Henric de Lihtenstain spre a o duce de nou în asalt cu scœri pe lîngă Sena în cuntra neamiților.

8. Pe cînd se vîrcoliaŭ ostașii, spre a se ferî de cœllarii, ăe nœvœliaŭ, de lœnțile țelle aruncate și de atœcareă cu sâbiu, a țercat un așă numit Herbord de Filenstain pe împœratul Rudolf, și după ăe l'a aflat, se rœpedi asupra lui cu sâbiea împiestrită. Însă și Rudolf pîcœpă bine lupta cu lanțea; de ȳ dată se ferî, eară după ăceea pe'ntr'ȳ lovitură puternică cu lanțea rœsturnă pre dușmannul său la pœmint. Însă într'ăcell momînt îl atœcă un Tiringiann uriaș cu sâbiea goală, voină, sœ-l însiele. Adevœrat că ăcella nu nimeri pe împœraul cu sâbiea; dară pe'ntru ăceea îi lovî callul, carele cu dureri de moarte se rîdică în două pețioare, și după ăe a fecut ȳ scœritură înfricosiată, se rœsturnă în pœrœul pœșunii. Spre norœire cœdiu Rudolf lîngă pœrœu. Fœră a-si pîerde presîntia, cugetă cum s'ar pută scœpă de'ntr'ăceastă pusœciune pericioasă, fiindcă țetele de cœllari se alun-gău în sus și în jos. Ell se apœră cu scutul său de potcoavele cœllœreților. Valter de Ramsvag de'n St. Galen, carele obsœrbă picarea împœratului, merse nœintea lui de-l apœră, și Ulric de'n Capelen suindu-se pe dîmb cu garda de napoi, spœriă pre dușmanni; după ăceea rîdică ell pe împœratu și-i dede un call proăspœt. Însă Rudolf nu vru, că sœ întœrdie credințœșii lui măi mult pe lîngă dînsul, ăi strigă cu glas mare: „*Nu vœ îngrijîți de unul, acolô îi nevoe, acolô alergăți!*“ arœtînd pe dușmannii lui ăei ostenniți. Plini de cîef de a se luptă, se aruncă garda ăea de'napoi asupra cuntrariului, carele nu puteă resistă atacului și de ăceea se tot retrœgeă pas după pas îndœrœpt. Atuncî strigă mœrționul de Hohberg cu un glas, carele se puteă obsœrbă departe pe'ntră rœcnetele luptei: „*Ei fug, ei fug!*“ Într'ȳ clipeală se pro-urmă „*ei fug*“ între oastea împœrătească, spunînd unul altuia. Cum aŭ audit Boemi ăei strîmtorîți ăceste cuvinte repœindu-se acolô, s'aŭ înspeimîntat, și se gœbiaŭ a se re-trage îndœrœpt, și în urmă cîar a fugi, fiind că ăcell Miloto, carele comîndă garda de'napoi boemă, nu merse într'ajutoriŭ la ai săi, ăi cum a vœdiut fuga Boemilor, îndată o tulă și ell

la fugæ cu cællariū sæi, pe'ntru cæ trædætoriū doriá de'n ínimæ rœū regelui sæū.

9. Cei mai mulți Boemi au desperat, de a mai învinge și cugetau numai să poată scăpa viața pre'n fugă grăbnică; numai Otocar nu vroî să creadă, că poate fi învins seașă treacă învins. Ell se luptă cu (bærbætie) curagiū împæretese neîntrerupt și se află tot de-a una pe loc, unde eră pericūl mai mare, înflăcărînd pre ai săi cu cuvîntul și cu esimplul. Pe'ntru cæ ell scîi prea bine, cæ într'aceea dî se luptă pe'ntru coroana și libertatea sa, fiind cæ asupra lui s'a fost rostit proscipciunea de'n partea imperiului. Însă vitejia lui cea erică totuși nu-i pută cîșcigă învingerea, dară neî mærinimosætatea lui Rudolf, carele porunci, nu cum-va să-l omoare, nu-i pută scăpa viața. Pe'ntru cæ doi cællari de'n Stîria Bertold de Emerberg și Seifrid de Merenberg s'au haterit, să-si ræsborne astă-dî cu sînge asupra lui Otocar, fiind cæ aceștia i-a vætemat foarte simțitoriū pre'ntr'ue asprime brutale la înirea legilor. După ce l'au cercat mai îndelungat, au vædiut de ue dată coroana lui Otocar strælucînd în apropiare, atuncî se ræpediræ asupra regelui, carele eră obosit de luptă neîntreruptă, îi stræpûnsæ callul și-l ræsturnæ la pæmint, apoi să aruncæ asupra regelui cu pumnariū și sære. Îndesiert cæcã nenoroçitul erou a se apæra în contra cællor înfuriați; îndesiert li oferî ell pretiū mare de ræscumpærare, dacæ ar voi să-l cruçie: fære cruçiare îi ræspûnsæ ei înfuriați cu înpunseture de pumnarie și cu loviture cu mæciuca, dîcîndu-i de repete ori: „*Adu-ti a minte de Merenberg și de Aihorn, pe cari ai poruncit, să-i omoare.*“ După ce i-au cæsînat șapte-spre-die rane, și au vædiut (observat), cæ regele moare, i-a cuprins un fior pe'ntru asæsinatul lor cæll lasiū și necîstit. Ei au særit în sus, s'au aruncat pe ca și se duseræ de pe cîmpul luptei.

10. Încrunat și luptîndu-se cu moartea, pælpitînd dîceă Otocar pe pæmint. Unî ostasi, trecînd pe lîngæ dînsul cællæri, l'au prædat și l'au despoiat. Atuncî se întimplă, cæ un fost şierbitoriū all regelui, anume Enric de Bartelsdorf

trecînd cællare pe acol, l'a cunoscut pe regele Otocar, carele dîceă mort pe pæmint. Ræpede descælecă ell și aduse apæ spre a spelă și a curæti de sînge și de pûlbere pe regele, carele se pæreă, cæ încæ sufle, apoi îl înveli într'un tîol și asîedî capul lui Otocar în sînul său și îi lipi încæ gennæle ocilor după dâtina cea cucérnicæ, rugîndu-se la Dumnediæ pe'ntru sîfletul lui, după ce a trimis pre unul să ducæ lui Rudolf vestea despre moartea lui Otocar. Cum a audî Rudolf despre această, îndatæ græbi ell la acell loc, unde dîceă nenoroçitul rege all Boemilor, și-i plînsæ de'n adîncul înimeî soartea lui cea tristă, fiind cæ în dînsul cunoscu ell scimbæværatate lucrurilor de'n lume. „*Vedeli, dîse împæratul, desiertæciunea mæririi lumesçi, și a fericirii pæmintenne!*“ După aceea puse la calle, ca să se ridice trupul lui Otocar și să se ducæ în cortul său. Acî l'au îmbræcat cuveninçios și l'au trimis la Vieanna, spre a-l arætă îmbræcat în mîntaia cea purpurie poporului cællui domnit și împlut de multe bunæteti în decurs de timp îndelungat, mai næinte de ce l'ar alætură în cripta mormînturilor regeşçi de'n domul (cætedrala) de'n Praga. După șapte luni veniræ nobili de'n Praga spre a aduce trupul lui Otocar cæll bælsæmat acuma.

11. Într'aceă dî de luptă au cædiut mulți viteji, pe'ntru cæ la 32,000 de tråpurî moarte au acoperit locul de bætælie. Aceă sufæ de ostasi de'n Cîric au cædiut cu toti, tot de asæmenne și cei 14 de'n seminçia Trætmenenilor; însă si ue învingere s'a cæscigat, carea nu numai cæ a asægurat Habsburgilor domnintia la Duncere, ci a fæcut cu putinçie și împæcarea și împæunarea Aústriei cu Boémia pre'n înrudiri împrumutate, pe'ntru cæ amîdoæ ueirile sînt îndreptate dela næturæ una asupra alteia și toema pre'n împæunarea și îndeplinirea lor împrumutate formeadiæ un întreg frumos plin de feliuriteti și rotundîetate armónicæ. Rudolf særbæ cu ospetie și jocuri æceastæ învingere după presimçul său, care-i spunea, cæ æceastæ luptă va avæ ue însæmnætate istoricæ. Pre'n æceastă s'a întemeiat una de'ntræ cælle mai putérnicæ

case domnitoare de pe uscatul european. Bravul Haslau, de si erá de ũe sutæ de anni, rupse tótusi în diŭa jócurilor ũe lançe cu strænepotu-sœŭ; însæ Rudolf dæruí fiíului sœŭ Albreht la dieta ímperíului de'n Augsburg în 27. Dîecemvre 1282: Aústríea, Stíríea, Cærnióliea si marca cea vîndicæ, care aŭ ræmas tot în posîedinþia urmaşilor sœi.

12. Pe cîmpul Mærçiann, cîar lîngæ Dúnære, alt sîes de luptæ de ũe ínsœmnœtate ístóricæ, cu carea este sumetiŭ fiœ-care gærmîn, fiind cœ aci a fost ínvins pînæ acuma neîn-vinsul Næpoleon I. de cœtræ arçiducele Cærol. Un príncepe gærmîn arœtœ lumîi cœlleí uimite, cœ ímpæratul frîncilor cœll temut de toþi, tótusi poate fi ínvins, si cœ si-a aflat mœestrul. Poetiŭ aŭ sœrbat æceastœ luptæ de ínvîngere, earœ poporul gærmîn s'a recules de'n descuagîul si încremenitura sa, pe'ntru cœ vení la cunvîngere despre puterea, libertatea si despre vîrtutea lui eróicæ, si nu s'a însielat, pe'ntru cœ în anniŭ urmœtori aŭ arœtat popoarcelor Europei pe siésurile cœlle ín-eruntate, cœ numai pre'n vitejîea gærmînœ s'aŭ scœpat de jugul despotului frîncesc, aŭ arœtat necredinçiosilor frînci pre'n repetiþa cuçerire a Pærisului, cœ gærmînul este tot asiá de iscusit în ræsboiŭ, ca si frîncul, si cœ Napoleon si-a aflat mœestriŭ sœi în Blüher si Švarþienberg. Libertatea nu ní-aŭ scœpat'o Rusiŭ, ei pœtriotismul, íntusiasmul si curaçîul, care ínflocæré pe toate sœminþile gærmîne.

13. Næpoleon a fost cuçerit Olándíea, Spánníea si Itáliea, a fost sfærmat pre'ntr'œ lovituræ monœrcíea prusiannœ, a fost nimicit veneraværul ímperiŭ gærmîn si a fost bœtut de repetiþe ori oştirile austriacæ în Itáliea si în Gærmíniea pre'n táptica sa cea iscusitœ; însæ pre'n æceea nu si-a pierdut curaçîul neçi casa domnitoare, neçi poporul de a apucá armele pe'ntru drept si onoare dupœ fiœ-care mærgínire în drept, carea o cæsîunœ Næpoleon ímperíului. Pe cînd toatæ Europa erá pærælisatœ de ínspeímîntare si de fricœ, ræmase Aústríea singura putere, carea se opuse sílei (foarþiei) lui Næpoleon cu curaçîi neînfrînt, spre a apœrá gænerala stare a dreptului de'n Europa.

14. Si în anul 1809 se ridicœ Aústríea cu oastea sa în cuntra lui Næpoleon, însæ a avut nenoroçirea de a i se ræs-pîngæ oastea la Dúnære, fœrœ de a puté împiedecá luarea Viennei pre'n Næpoleon dupœ ũe bombærdare scurtæ. Lipsit de toatæ mærinímíea a provœat ímpæratul frîncesc pe Únguri a se rumpe dela Aústríea, pe cînd pe credinçiosi Tirolenni íi trœtá ca revoltanþi si furi, cari se luptaŭ bœrbœ-teşce pe siésurile lor pe'ntru dreptatea prea íubitului lor ímpærat Fræncise.

15. Cu toate æeste referinþie nefœvoritive nu desperœ arçiducele Cærol, si-si arœtœ pre'n æceasta sîmþiul cœll nalt. Ell fœcú cu mare prudínþie plannul cœll ínþielept, de a nimici oastea lui Næpoleon pe malul cœll stîng all Dúnærii în gropi-nele siésului Mærçiann. Cam cu 75,000 de feçiori alergœ ell la Dúnære, ísi asiædiœ cœtele sub dealul Bisam, carele-i opus dealului Leopoldin, cœllærimæa o asiædiœ lîngæ Rusbac (pæræul cœll negru) si strøjile de næinte dela Crems pînæ la Posíon pe lîngæ Dúnære, spre a puté prevegíá bine trœ-cerea Frîncilor de pe malul cœll drept all Dúnærii, spre a-i puté atecá la tîmpul cuvenit. Ínsæ Næpoleon si-a ales æella loc de strœpurtare preste Dúnære, unde doœe ínsule ímpart Dúnærea în trei braþie ínguste, preste cari se façe póduri mai usior. Lîngæ rípa cea dreaptæ se aflœ ínsula cea mai micæ, însæ lîngæ cea stîngæ se aflœ ínsula cea mai mare, carea se numeşce Lobaŭ si este de 2 oare de latœ si 1¼ de lungœ, asiá în cît Næpoleon, dupœ cœ a fœcut pódurile trebu-ínçioase, ísi putú aduná aci întreaga sa oaste de 100,000 de feçiori cu 200 de túnuri. De aci trimese Næpoleon íntiŭ numai unií oficiari de'n statul mæjor la rípa cea stîngæ a Dúnærii spre a cunoaşce mai bine lœcurile, dupœ æceea ũe des-pærþituræ de cœllæreþi sub comînda lui Lasale, doœe desper-þiture de ínfœenterie si în urmœ oastea sa întreagœ læsînd numai ũe reserbœ micæ în Lobaŭ.

16. Arçiducele porunçi gæneralilor sœi, ca sœ læse pre duşmanni sœ treacœ, pe'ntru ca dupœ æceea sœ-i ataçe, sœ sferme pódurile, apoi sœ arunçe toatæ armata strœinœ în rîu

și asiá sœ o nemičeascœ cu totul. Cœrol își asiœdiœ cœtele salle cœlle luptœe dupœ Ĝerasdorf între Bisamberg și Rusbac în douœ cœte, și asiá puse aripa cœa dreaptœ sub comînda lui Hiler a locuitoriului mœrișialului cîmpestru la Stamersdorf, și postœ aripa cœa stîngœ la Vagramul ġermîn, însœ multimea cœllœrimii sub prîncipele de Lihtenstain în coloane în mijloc de'nœpoi între aripa cœa stîngœ și cœntu.

17. Însœ Nœpoleon, fiind cœ pînœ a douœ di i se sui númœrul ostașilor, pînœ la 100,000 de fečiori, își întinse rîndul de bœtae între Aspern și Eslingen, prefœcînd casele cœlle mai mari, precum și bisœricele ačestor sate în cœtœtiui, întœrînd lœcurile cu pœmînt și încidînd drûmurile cu carœ și cu gropi, earœ dîdurile și cosîterele cœlle cu trei rînduri le provœdiu cu meteredîe. Afarœ de ačœea și gropile arœturilor și alle Dûnœrii dedœu ačœa pusœciune, în cît numai în foarte puține lœcuri se puteá rœsbate. Cu toate ačœllea erá Cœrol convins, cœ armata lui, de și erá mai micœ, va învinge asupra dușmannului, și-l va alungá de'n satele cœlle întœrite. Într'a 21. Maiu la 9 oare demineafia porunœi ell ostașilor sœi, ca sœ-si fearbœ prîndiul, ca asiá întœriti trupeșœ, sœ poatœ întreprinde lupta cœa uriasœ, își împœrti oastea în cînœi cœte mari, dede cunducœtorilor instrupœiunile cœlle trebuinčœse, și la 12 oare dede pre'ntr'œe împușcœturœ cu tunul sœmnalul la luptœ.

18. Cu strîgœte de bucurie: „*Sœ trœeascœ împœratul, sœ trœeascœ arœiduœele Cœrol!*“ pœsirœ coloanele încœinte, unele cœtrœ Aspern, earœ altele cœtrœ Eslingen. Cîmpile erœu împlute de lîniile cœlle lungi alle reġemintelor, cœ pœsiœu încœinte; în dreapta și în stînga se audiau numai bubuitul dobelor și all búčinelor, și cœtrœ trei oare se încœpû lupta de-a lungul lîniei, detunînd 400 de tûnuri în coloanele cœlle dese, cœ asœltau saũ aruncau fœclîi aprinse în sate. Lupta erá mai fierbinte la Aspern, care sta în cumunicœciune cu satul numai pe'ntr'un pod îngust. Cu bœionetele plecate se aruncœ un bœtœlion de'n reġemîntul Ĝiulai preste pod, cučerî satul, însœ il pierdû earœ-si la cœtele dușmanne, dupœ ačœea

asœltau pe rînd reġemintele ġermîne, unguresœi și voluntarii de'n Vieanna ačest sat, il cœșcîgarœ și earœ-si il pierdurœ. Gloančiele și cœrtœcœle își fœčœau loc adînc între bœtœlioanele cœlle asœltœtoarie împœrœtesœi, cœrora li mai plœuá gloančie nemičitoarie bine tîntite de'ntrœ dîduri, bisœrici, de pe pœdurele caselor și cîar și de pe copaœi, în cît mortii și rœnniitii acoperiaũ drumul, pe carele erœu comîndate coloanele pre'n rœpedea bátere a dobelor. Fœrœ de fricœ pœsirœ ei nœinte, rœsunînd „hura“ lor îndelungat, împușcœturi miœi urmaũ dese una dupœ alta, fum întunecos de pûlbere de pușcœ acoperiaũ minute întœgi pe cœi, cœ se luptau. Îndatœ cœ dispœreá, se ivirœ învingœtoriului cœte nouœ de dușmanni, cari alergau cu pași asœltœtori, spre a-si cîșcîgá de'n mîna învingœtorilor pœmîntul cœll sîngerat de cœmœrœdiu lui.

19. Mai mult tîmp rœmase lupta la Aspern nedecisœ, fiind cœ fîœ-care spinisũ și ori cœ casœ se rœscumpœrá cu mare čerbičœ. Atuncî cœpœtœ ġeneralul Vaquant mîndatul de a asœltá satul Aspern cu coloane nouœ, unde aveá sœ-l ajute reġemîntul Seus-Plauen și douœ bœterii cœllari. Spre a preveni ačest atac, trimese Nœpoleon 12 reġeminte de Cirasiri ġrœmœdite la œœ laltœ asupra înfœntœriei austriœœ. Înfricoșiatœ erá privirea lîniei cœlle fœrœ de cápœt de cœllœreți, cari scîrșiaũ cu armœturele și cu sœbiile ridicate, în cît dîrdœia pœmîntul sub copitele cailor. Cît de departe cuprindeá ociul, nu se vedeá alta nemiœœ, decît čeriul și cœllœreți înfœrați, de'nœpoia cœrora pœsiá înfœntœriea îmbrœcatœ în negru. Tôtusi oficiarii austriaci nu-si pierdurœ presîntia, œi se strîngeau în triungie și patru-ungie, în cît un ostașiu sta lipit de altul. Și cum se apropiœ asaltul cœllœretilor, rœsuná comînda: „*pușcile în sus!*“ și miu de tîœvi de pușœ erœu ridicate asupra cœllœretilor. De abiá se apropiaũ de 15 pași de înfœntœrie și îndatœ rœsuná: *foc!* și toate lîniea erá un pœcnet, apoi urmá tellurit sgómot și sgîfœituri, și dupœ cœ se ridicœ fumul împușcœturelor, dîœœœu nœintea pœčœoarelor bravilor ostași œœ multime de cœllœreți murîndi de'npreunœ cu cœi lor în neórdinea cœa mai înfœœtoarie. De œœ datœ

se apropié sî regemîntul de cœvælerie Clenaŭ, rœspinse rœmœsiŭa cœvæleriei duŭmanne asupra înfœnteriei lor sî o aduse în neórdine. Atuncî aseltarœ opt bœtælioane austriacœ satul Aspern, îl rœpire de'n mîna duŭmannilor sî îl sî sustinurœ în cuntra tuturor încercœrilor duŭmœnneŭ, de a-l mai puté luá înœpoi.

20. Pe cînd oastea împœrœteascœ se luptá la Aspern cu mare bœrbœfie, a avut de a suferí la cœntru foarte însœmnate piérderi de'n partea cœvæleriei duŭmanne, cœriŭa i-a succœs cîar ŭe datœ de a rœspinge cœvæleriea austriacœ sî de a încungiurá de tot regemintele înfœnteriei, în cît se pœreaŭ piérdute. Însœ sî aci li-a succœs bravilor oficiari de a se rœtrage în triungie, în carile nu puteaŭ strœbate cœllœreŭi, darœ fiind cœ acœastœ înfœnterie a sî deŭcis un fœc asupra cœllœreŭilor duŭmanni, a trebuit acœastœ de'n urmœ sœ se retragœ cu piérderi însœmnate.

Pe toate lœcurile s'a fost clœtinat órdinea luptei frîncœŭ, numaí Eslingenn nu-l puturœ cîŭcigá ostasií împœrœtesœi cu toatœ vitejia lor, pe'ntru cœ frîncií sciaŭ prea bine, cœ dacœ ar pierde sî acœll loc, apoi ar fi piérduŭi cu totul. Însœ sî Nœpelson încercœ cœtrœ sarœ un atac de cœllœreŭi înfricoŭiat asupra cœllœrimii austriacœ, dar' numaí îndeŭiert. Acœstia nu numaí cœ sustinurœ cu bœrbœfie atacul, darœ regemîntul Moritiŭ Lihtenŭtaîn sî cirasirií arciduœelui Frœncisc se rœpedirœ asupra cœvælleriei frîncœŭ, o rœspinse ŭi-i prinse doi generali cîar în faŭia lui Nœpelson. Alte ŭiese regeminte de cirasirií rœspínserœ de repœite ori tot cu acœá bœrbœfie repœitele atœcuri încercate de cœtrœ 3000 de cœllœreŭi frîncœŭ, pe carii îi trimisese Nœpelson sara la 7 oare în cuntra liniei împœrœtesœi. Acœastœ luptœ se finí plinœ de glœrie, pe'ntru ostasií împœrœtesœi, carii puteaŭ sperá de a asœltá în diŭa urmœtoariœ sî Eslingennul. Sî acœastœ sperîntœ erá cu atîta mai întemeiatœ, cu cît luntrile, cœ le-a asœdiat arciduœele Cœrol de-alungul Dúnœrii pînœ la pœdurile de trecut, aŭ sî nemiœit într'adevœr podul frîncesc de'nre rîpa cœa dreaptœ a Dúnœrii sî de'nre însulœ, asiá, în cît duŭmannul

ar fi fost nemiœit, dacœ piérdeá Eslingennul. Însœ sî Nœpelson cunoscœ mœrimea periciului sî cîemœ dela Viœanna sî de pe malul cœll drept atîta oaste proáspœtœ, în cît întrecœá cu mult pe oastea austriacœ. În diŭa urmœtoariœ poruncí gardei, cu carea erá ell obiœnuit a ínvînge tot de-a una, ca sœ cucereascœ Aspernul cu ori sî cœ preŭiŭ. Garda pœŭi hœtœritœ spre sat, sî ínrœ ínr'însul cu luptœ ínfocatœ, a fost rœspinse însœ de regemîntul Clober, care earœ íl lucœ, sî trebui sœ se retragœ gonitœ de regemîntul Benjovesci; apoi se reíntoarse cu bœtælioane proáspete sî goní acuma pe oastea împœrœteascœ pînœ la máginea satului, unde se apœraŭ cœŭti de'n urmœ în cuntra tuturor atœcurilor. Darœ fiind cœ satul s'a aprins, apoi erá lupta cu atîta mai înfricoŭiatœ íntre acœperemintele, cœ se surpaŭ, íntre hîrnele aprinse sî íntre gloantiele, cœ sburaŭ de'n toate pœrŭile. Încœ ŭe datœ íŭi adunœ neobositul Hiler oastea, asœltœ satul cœll ars pe jumœtate sî ínterimul cœll surpat sî íl sustinú cu triumf în cuntra gardei împœratului frîncesc, carea erá pînœ acuma neínvinsœ.

21. Tot cu asœllœ de urmœri glorioase s'a purtat lupta de'n partea ostii cœlleí împœrœtesœi sî în cœntru, unde a fost índreptat Nœpelson atœcul cœll principal, spre a-l respinge sî asiá a curmá toatœ órdinea ostii împœrœtesœi. Coloane dese de înfœnterie pœŭirœ în cuntra regemintelor austriacœ, bœterŭile vœrsaŭ tot felul de gloantie ca grîndina asupra neamicului, sî svadroane íntregi steteaŭ gata spre a se aruncá asupra regemintelor, dacœ numaí s'ar clœtiná sî ar devení în neórdine. Atacul a fost atît de bine nimerit, gloantiele nemiœirœ mai multe membre, sî salvele coloanelor pusŭiaŭ atît de tare, în cît bœtælionul Tiaí devení aevea în neórdine, íncepú a se retrage sî suprinse sî clœtinœ pre'n acœea sî pre cœllelalte bœtælioane. De-abia a obsœrbat acœasta viteadiul arciduœe, sî índatœ se rœpedí în cœntru, descœlecœ, apucœ flámura bœtælionului sî íl cunduse ínvîngœtoriŭ în mijlocul unei ploí de gloantie în cuntra neamicului. De-a dreapta sî de-a stînga se culœa morŭi oficiarií lui, earœ pe dînsul íl ínú provedinŭia; mœreŭului lui esîmplu îi urmarœ sî ostasií cœi ínfœcœraŭ,

carii pæsiroe færoe reînera si ræspînsere pe neamic în mare neórdine, asiá în cît învingerea ostii împæretescei asupra dûsmannului a fost decisivæ la aripa cea dreaptæ si în cæntu.

22 Spre a îndeplini învingerea, a trebuit sæ iae de'n mîna dûsmannilor si Eslingennul. Daræ fiind cæ dela पोष्टे-दिवादीनेa acestui sat atîrná scæparea întregæi osti frîncescei, pe'ntu a ceea a dat Næpoleon apærarea acestui sat cellui mai vrédnic general: mærisialului Masena, carele ræspînsa cu statornicie toate atácurile ostii împæretescei. Întregul sat s'a bæricædat, fiæ-care casæ s'a prifæcut într'un bæstion si fiæ-care groapæ si tufisiu în siantiu, de'n dærcæptul cæruia primiaui ei pe oastea împæreteascæ cu gloantie crînçenne ca ploaea. Îndesiert erá vitejia lor si ura cea de moarte asupra neamicilor cellor bine fortificati; ori de cite ori ar fi ascltat ei, aũ trebuit tótusi sæ se reîntoarce împlînd gropile si cîmpile de mortii si rænniti. Ciar si reserbele dela grenædiri, cæ alergase încoaçe, ascltaræ de patru ori færoe urmæri si a cînçia oaræ s'aũ fost ametit atît de tare, în cît aũ stræbæ-tut pînæ lîngæ case si siure si stræpungeaũ cu bæionetele în urmele gloantielor spre a omori pre dûsmannul cæll nevædivær. Cæ li ajutá, cæ aũ ajuns pæretii, cæi cæ værsaũ perire, si s'aũ cæreat de a-i surpá! pe'ntu cæ de'n toate tufisiele si pódu-rile sburaũ gloantie în cæata lor, o micsioraũ si nevoire în urmæ pre viteji a se rætraçe.

23. Cu toate acestea Masena nu se luptá acum atît de bærbætesce pe'ntu învingere, ci numai pe'ntu retrágerea frîncilor la Lobaũ, dupæ cæ a fugit Næpoleon cu fatiæ poso-morita pe uæ luntre preste Dúnære. Tótusi nu se puti ell împæcá în cûgetul sæũ, de a fi bætut de uæ armatæ, pe carea o învinse ell adese ori. Frînciea si Europa întregæ se putæa cunvinge despre putintia de a se învinge. În inimele tuturor popoarælor cellor subjugate de Næpoleon s'a descepat pre'n esimplul cæll glorios all principelui împæretese simtiul de sine si de încrédere. Fiind cæ la Aspern si Eslingen diæceaũ 7000 de ostasi de ai sæi mortii si 35,000 de rænniti, pe cînd Au-striacii aũ pierdut numai 24,000, acoló diæcea si gloriea

si onoarea lui ca ostasi si cunducætoriũ, si ell simti, cæ pu-terea lui e cutremuratæ pînæ în adîncuri, si cæ împæretiea lui universalæ e în periciu de a se desfaçe.

24. Împæratul Fræncisc celleri în diia urmætoarie pre'ntre ostasi sæi, îi læudæ, li multæmi si îmbrætisiæ pe principele Lihtenstain si fæcú spre memória acestei lupte de uæ însæmnætate generalæ istoricæ de'n 3000 de scute frîncescei uæ piræmidæ. În aræiducele Cærol eraũ cunçentrate toate sperintiele germînilor. Urmînd esimplului lui întreprinse lupta în cuntra apæsætoriului si ducele de Braunsvaig, Still, Dörnberg, si alti. Însæ oara lui n'a fost sosit încæ, fiind cæ tocma dupæ cîti-va anni a fost bætut Næpoleon în tiara sa próprie, surpat de pe tron si esilat.

25. Pe cît a ajuns de mare învingerea lui Cærol, pe atita a fost si de modest ræportul lui, carele ascrise învingerea cea glorioasæ numai vitejiei ostasilor, pe'ntu cæ ell diæ; „dillele de'nt'a 21. si 22. Maiũ vor fi eterne în tîmplæ-tura lumii. Armata a dat dovedi despre pætriotismul si eroismul sæũ, si despre ura în cuntra periciului, pe care le va admirá posteretatea si nepotii nostri si-le vor înfæ-tisii spre esimplu de fapte mari. Armata a întrecut spe-rintiele melle cælle mari.“ Numele cæll glorios all lui Cærol este proprietatea istoriei, ear' faptele lui vor ræmîné tot de-a una vie la armata austriacæ.

§. 123.

Curtea împæreteascæ de'n Vieanna.

(Dupæ Frid. Körner.)

Fiæ-care principe austriac isi are pælatele salle în dife-rite provincie, însæ pe toate acestea le întrecæ resiedintia Habsburgilor de'n Vieanna. Într'insa ne înfætisiæm noi uæ icoanæ vie a puterii domnitorilor de'n Aústria. Curtea îm-pæreteascæ se deosæbesce fiintial de pælaturile regescei alle

altor reședintie europene, pe'ntru ce ea nu-î dădită după un plan sau după un stil, ci înțet pe înțet, înțet custoe de'ntr'un sir de felurite pələturi, cari formează curi și fronturi și fac ăce impresiune foarte marea pre'n estinderea lor. Pe'ntru privitorii este foarte caracteristic de a cunoaște într'ăcest pələt viața cea istorică a familiei împărateșei și creșterea întregului stat. Didirile cele de pe de latură și de'n dos ăce estindere felurită, alătura cu ălia hărășirilor și a lui Augustin, care se taie într'un ungiu timpit, și despărțesc de cətră cetate pələtul, carele dăce pe cea mai de'n afară margine meadă-dăuală-apuseană a cetății. Cam la anul 1200 ăce înțeput Babenbergii ăceste didiri, pe cari le-a renoit, prourmat și îndeplinit în veacurile următoare. Pələtul cel veciu numit curtea Elvețianilor dela garda elvetică, ce locuă acolo, este de cətră răsărit și s'a dădit sub Leopold al VI. în anul 1208. ăci a locuit în rîndul al II-le împăratul Frăncisc; afară de ăcea se mai află ăci cəpela cea dădită încă de Rudolf al VI., tesaurăria (visteria), turnul ăci numit astronomic și mai multe culăgeri prețioase. Între altele se mai află și diamantul cel mare al lui Cărol celui îndrășneti, carele cumpenăse 139 $\frac{2}{3}$ de cərate, și cele-lalte scule împierale, moașce, scepșrul imperial, săbia, lanăea, coroana, scăunul lui Cărol celui mare, coroane brănte, odoare și prețiosități de tot felul, cari se pəștră în bisăria cea sîntă dela Nirnberg.

2. Pələtul cel lung de'n mijloc seău tratul leopoldin își are frontul cel estins cətră meadă dă, ell cuprinde vegia pələtului și s'a dădit sub Leopold I, la 1660, și după ce a ars în anul 1668, s'a restăurat de nou în anul 1670. Într'ăcest pələt a locuit împăratea Măria Teresia, soșul ei Frăncisc I., Iosef II., Ferdinand I. și acuma l'a luat în posesădăciune împăratul Frăncisc Iosif I. Împăratul Frăncisc II. a dădit în anul 1805 ăce aripă, ce ese afară de'n rînd cətră bəștion, în care dădire se află minunata sală a cəvălerilor cu policandrele cele pline de lăstru, cu piture și cu alte ornăminte frumoase, fiind ce ăci se dedea oardennele.

titulele de nobil și alte de asămenne. Și cunferințele de Vieana dela anul 1814—1815 s'ău ținut într'ăceastă sală, unde s'ău regulat de nou stătele europene. Pre'n trei porți se întră de ăci în curte, și anume: cele de pe latură sînt făcute pe'ntru cei pedestri, eară cea de'n mijloc pe'ntru trăsuri.

3. Dădirea cea de latură de cətră apus se făcu la cəpătul veacului al XVII, și se numeșce după soșea lui Iosif I. „Curtea Amăliei,” însă totuși a reședăut ăci și Leopold al II. De obserbat este, ce la ărnicul de turn de ăci este împreunat un glob de lună măestros.

Cətră meadă noapte se împreună piața lui Frăncisc cu una de'n cele mai marea dădiri ale cəpitalei, ădecă: cu cənăellăria imperială, carea a dădit'o în anul 1728 renumitul arăptoriu Fisier dela Erlah, pe'ntru ca se șierbească guvernului imperial de cəntru. De cînd s'a deridat ăceastă cənăellărie și-a ținut ăci mai multe deregătorii de curte, birourile sală, precum și mai mulți membri de'n fămălia împăratească ăce locuit ăci. Amădoșe usile de intrare sînt înfrumășate de patru grupe foarte colosale, ce înfășădă patru lucrări ale lui Ierăcliu, cari ni desăeptă cu dreptul admirăciunea pre'n marea priăperi, și pre'n măestria clădirii. Afară de ăcea mai ornează pe ăcest pələt încă trei piture mari de pərete, făcute de Petru Craft, înfășășind întimplări de'n viața lui Frăncisc I.

4. Lîngă pələtul cel veciu de cətră piața lui Mihăi este dădit teatrul de curte, carele cuprinde mai mult decît 2000 de oameni, și școala de eară, pe carea a făcut'o Fisier dela Erlah una de'ntră cele mai frumoase dădiri în felul seău, ornăd'o cu stîlpi deși corinției, și isprăvi dădirea ătt de cu gust, în cît se pot da ăci și cunerte și băluri, și este loc de ăce espusăciune de meșcerii.

Cətră cetate formează curtea cea împăratească piața lui Iosif, ale cări pərți cuprind sălile cele ornate de redute, bibliotecă curții și cəbănetul năatural, cari sînt făcute în anul 1726 de Fisier de'n Erlah într'un stil marea.

Pe piație stă și statua cǎlǎrețului cea colosală naltă de 33 de pețioare și 3 degete, carea înfățișează pe împăratul Iosif al II., carele eră adorat de cǎtră popor atît de fierbinte și carea fu fǎcută în anul 1806 de cǎtră sculptoriul Tiauner după ūe lucrare de 11 anni. Pe cǎpătîu gol de grǎnnit se ridică figura erică cea de spijă, naltă și pompoasă, mare, sublimă, pe cînd faptele lui cǎle mǎreșie se înfățișău simbolic pe table de metal (brondîu) pe laturile cǎpătîului. De segur nu visă prevădătorul împărat despre aceea, cǎ atîntă ell cu mǎrinimosul său simțu, cǎ se va isprăvi tocmă în timpul de acuma (1856); de a împreună întreagă împăreție cea estinsă, într'un singur stat unit, într'un organism bine membrat, în carele să se cumpună feliuretatea țerilor de coroană într'un întreg regulat bine!

5. Măreație și ornată este sala bibliotecei, carea-i de 240 de pețioare de lungă și de 54 de lată, ai cǎriia stîlpi mari în ūe cǎpolă, carea-i ornată de mîna cea mǎestră a lui Dœniil Gran cu figuri alegorice. Două-spră-diece buste alle principilor austriaci, precum și statua lui Cǎrol al VI. fǎcută de mǎrmură cǎrărică orneadă această sală, în carea se întrecă mǎrmura, ăurul și pittura de a prifăce acest spațiu într'un cǎbinet mǎestros. În giurul salei merge ūe gǎlerie, la carea ne duc patru scări de peatră și giur împregiur pe sub pǎreți stău dulăpurile cǎle de cǎrți, cari-s lucrute foarte frumos de'n medălii și aurării lucrătoare, în carile se află 300,000 de cǎrți, 20,000 de mîncăserise și 12,000 de încunabile, între carile se află și bibliotecele lui Tycho de Brahe, Cepler, Gassendi, a principelui Eugénii (de'n Săbăudiea) și cǎbinetul lui de stampe de aramă. Între acestea se vede ūe tablă de metal cu înscirpătunea unei hotărîri a senatului de'n Roma, psaltirea împăreteșei lui Cǎrol cǎlului mare cu litere de ăur, ūe serisoare ieroglifice de'n Mésica, carea o presentă Ferdinand Cortetiū lui Cǎrol al V., pergămintă minunate arăbice și pėrsice și tot feliul de pittura însemnăvere, stampe de aramă și scobituri în lemn. Odaea de cǎtit de lingă sală, este deșcisă preste di ori cū;

în rîndul mai de jos poate admiră ori cine și cǎvipăgiul împăreteșc. Foarte număroase sînt culepătunile științier cǎlor năturale, cǎbinetele de metale și de vecietăți, carile sînt pe'ntru oamenii de specialitate de un prețu neîncupăvăr.

6. În sălile și odăile pǎlatului, despre carile s'ar puté istori încă multe, este ūe multime de odăre spiretuale cuprindătore de aduceri a minte și monuminte istorice; aci se reîntîlnesc Asia cea vecie cu cea nouă, veacul de mijloc cu cǎl nou, vecietățile lumii cǎlei vecie cu lucrările cǎlei mǎestroase alle artificăului și alle știinției europenne, spre a preamări pǎlaturile împăreteșci. Însă noi lăsem didirile cu curile și adunătorele lor spre a aruncă ūe privire asupra puseătunii grădinelor cǎlor artificăose, cari se întind preste șiesul dela pǎlat pînă la poarta pǎlatului. Năntea pǎlatului se estinde piața de pǎradă, un pǎtrat regulat de 1048 de pețioare de lung și 660 de pețioare de lat, carele-i încungăurat de alee și împărit în patru pėșie de pǎjșe, pe carile se află ici cǎle cîte un strătisior frumos de flori spre destrăgere. În piața de pǎradă se întrecă pre'n poarta pǎlatului, carea este ūe imitătione a propileelor de'n Atena. Această custă de'ntră pǎsadă cu cinci porți și de'n două aripe înornate cu stîlpi. De-asupra porții cǎlei principale se ceteșcă devisa: *Iustitia regnorum fundamentum (dreptatea este fundamentul împărețiilor)*. În grădina pǎlatului, pe piața lui Frăncisc, se întrecă la statua omenosului împărat Frăncisc I., carea s'a isprăvit de cǎtră Marcesii în anul 1846, și carea deșcăptă în memăria privitorului relegiunea, dreptatea, pǎcea și vitejia răposătilor pre'n stătuele, cǎ se ridică lingă pedestariū.

7. Dacă întrecă privitorul pre'n poarta pǎlatului în lăuntru, apoi i se înfățișează piața pǎradei cǎr năntea ocilor; de-a dreapta-i grădina împăretească și de-a stînga grădina publică cea plăcută, carea ni dă esimplul cǎl mai frumos despre aceea, cum prețuescă casa cea împăretească vieația poporului cea vėsăle și sințere (năturale), deșcînd poporului cǎr năntea pǎlatului un parc atrăgătoriū

cu toate lucrările artificioase și desfățările lui. Și aici se arată străvechia naturăletate, pe'ntru care-i de pismuit poporul austriac; este un felu de veselie iteliannă ridicată pre'n simțămîntul celi firese și adîncimea gînerosetății gîrmine. Ciar pœlatul cu împregiurimea lui este un sœmn cœrœpteristic all Viennei și all vietiei cœlei pœbliœe austriœe. În depœrtare se poate vedé stœurul (grajdiul) împœrœtesc de 600 de pœcioare de lung, în carele se pot tîné cu comoditate 400 de cai. În grœdina curtii se aflœ casœ botânicœ foarte pompoasœ de 568 de pœcioare de lungœ și 325 de pœcioare de latœ, în mijlocul cœrii case se aflœ sala de flori, carea-i coloratœ rosîu de 72 de pœcioare de lungœ, asîœdiatœ pe opt stîlpi corîntici de 30 de pœcioare de nalți și de 3 de grosi și ananasi buiaçi ca capetele de coloanœ pe'ntru stîlpi. Plînte asiatice și americane își împrœscîe mîrosul, și privitoriul poate privi plînte cœle de pe mœrile dela meadiœ di și de'n África ca în pâtriea lor! Cît de nemœrginitœ avutiœ de foarme! cît de strœluçite colorî! Ūœ îfrumsetiœre în grœdina împœrœteasca este și státua împœratului Frœncisc I., formatœ de'n metal îndoivœr de mîna omeneasœ, carea, în mijlocul unor copaçi umbrosi și selipiciœsi de felurite colorî și flori mirositoare, stœ ca ūœ floare artificioasœ.

8. În dreptul grœdinei cœlei împœrœtesci stœ grœdina cœa pœblicœ întocmitœ în anul 1824, în carea se întroe pre'n poarta cœa mare. Înœinte se înfœtîsieadiœ ūœ multime de drûmuri late, de pietie de pâjisœe, de strate de flori, de alee și tufisie, în mijlocul cœrora ūœ fîntînœ scœltœtoariœ își aruncœ undele de apœ cu sgómot. În stînga de aici se aflœ ūœ cœfeneá. De aici trecînd pre'n mijlocul grœdinei ajûngem la tîmplul lui Teseu, pre carele-l îfrumsetiœadiœ Cœnova cu státuele cœle uriasie alle eróului, carele omori pe un cœntœur cu sœcurea, și ne coborîm în bolta tîmplului cœa întunecoasœ subpœmînteannœ, unde sînt asîœdiate vecieteti desgropate de Petronell, și ajûngem de aici la capœtul grœdinei pœbliœe de cœtrœ apus. Aœeasta se aflœ pre bæstionul leului și se numesœe raîul. Açi se aflœ altœ cœfeneá, de unde este ūœ

privire minunatœ spre pœlatul împœrœtesc, spre suburbiele Viennei, spre Glœsi și spre Alpii nórici. De aici se estind pe de ūœ parte frónturile cœle pline de ferestre alle curtii împœrœtesci, ascunse pe sub virfurile copaçilor cœlor verdi și plœcui, pe de altœ parte se estinde ca un briu Glœsiul cœl de 600 de pœcioare de lat cu alee și scœune de glîi. De aici se vede un sir de case dela frontul úlitiœlor de'n suburbie, care nu se poate precœculá cu ocîul, asupra cœrora spîndiurœ coama muntilor provenitori de'n Stîfrica vecinœ.

§. 124.

Tipogrœfia statului de'n Vieanna.

(Dupœ Kœrner.)

1. Pe lîngœ didirile cœle (colosale) uriasie alle mœestriei gîrmine ni se înfœtîsieadiœ cu demnœtate tipogrœfia statului, carea n'are pœrecie pe pœmînt în privintia mœretiei. Cîeltuelele prœprie alle tipogrœfie împœrœtesci tîn pe ann preste un milion de florini, însœ venitul este 1,200,000 de florini. În edificîul ei cœl estins sînt ocupați preste 900 de lucrœtori, întrebuintiœadiœ preste 200,000 de tœpuri de hîrtie, are preste 175 de milioane de litere, ádecœ preste 3500 de mœji (cœntnœri); între cari se aflœ numai 12,000 de semne cinesesci, preste 200 de mœsini și teáscuri felurite, 25,000 de timbre de otîel, 80,000 de mœtriœe s. m. d. Carul de fier subpœmînteann aduœe cœrbuni de peatrœ la vatra cœldœrii de áburî, carea misœœ ūœ mœsinœ c'œe putere ca de 16 cai, și aœeasta misœœ pre toate cœlelalte mœsine, sûluri, pœrgii și teáscuri de'n casœ. Afarœ de aœeaa mînœ cœldura în tievea de îferbîntat, œe-i de 1062 de pœcioare de lungœ, adese ori cîte 24,000 de urme cûbiœe de gadiu pe di într'œe tieve de gadiu de 5000 de pœcioare de lungœ cîte 700 de luminî de gadiu spre luminare, spre ferecare (lipit), încœldire și m. d., precum și de a provedé cu apœ

caldæ si reče toate rindurile de case. Afaræ de ačeea mai merg în feliurite sæli spre a face întrebæri si a da porunci dela cænçellæria cæntralæ a direptoriului încæ 14 tube de vorbit de metal de ũe lungime de 1308 de peçioare de lungi.

2. Tipogræfiile, cænçellæria, casele de provisiune, salele, cæmæriile, odæile si uscætorile, turnætorile de metal si altfelũ de odæi sînt cuprinse în cælle cînçi edificie cîte cu 4—6 rinduri de'n mîncestirea frænçiscannilor de pe ũlitiã cîntærefilor. Intr'æeastæ mîncestire se aflæ institutul, carele-si estinde tipogræfiile salle în curte, pe carea o prefæcũ intr'ũe salæ pre'n acoperirea ei cu steclæ si fier alb. Se cære ũe vointiæ si un spîret deosebit de a regulá atîtea mi de lucrætori si lucræri, de a le prevegiá, cunduçe, deprinde la tîmpul si locul cæll potrivit: ũe ocupæciune, carea sæiũ a o împlini de mai mulți anni cu stæterniçiie si cu urmæri stræluçiie direptoriul ačellei admirávere topogræffi, cunsiliariul gubernial *Aloisiũ Auer*, carele-i un bærbat plin de spîret.

3. Sæ ne încercæm dupæ putinçiie a ni face ũe icoanæ despre mæreçiul institut fæcæ de a ne cufundá în descripciuni tæniçe prea grele. Institutul posiede preste 600 de feliuri de litere lætine si gærmîne, carile se desæmneadiæ intr'ačella-si institut, apoi se scobesc foarmele si se încieagæ si sorteadiæ literele. Açi træbuie sæ fiæ de ajuns plumb, cîne si altfelũ de metale, træbuie sæ se cunstruediæ sobe de topit fæcute bine, açi se cære un ociũ áger de a cunoasçe, de a esæminá si de a preçiũ si cælle mai fine deosebiri alle sortelor. În sala de înciegat se gatæ spre esîmplu de cætræ 10 sobe topitive cîte cu patru cai si opt masine înciegætive fæcute dupæ metodul nou: 23 de sorte de litere lætinesçi, 15 cursive, 176 de sorte de scripte vecie; afaræ de ačeea se repæreadiæ 11 feliuri de scripte îngliçe, 10 feliuri de litere de'n veacul de mijloc, 14 feliuri de scripte de cænçellærie, 13 feliuri de cælle gótiçe, 23 de feliuri de scripte fræpturiçe împodobite, 24 de feliuri de altfelũ de scripte fræpturiçe si 106 de feliuri de buçæfielle de pe de mærgine si de linioare finale. Pe'ntru cæ

înciegætoriul poate sæ facæ pe di 5000, earæ mæsina 14—20,000 de litere.

4. Afaræ de cælle 500 de alfæbete pæmintenne feliurite mai posiede institutul încæ preste 122 de alfæbete alle limbelor stræine, ádecæ; alfæbetele tuturor limbelor, cari aũ scrisoare. Açi vedem cælle mai rari litere alle scrisorii cinesie si indiaçe, stræveciele litere în foarma icului, precum se aflæ pe ruinele de'n Bæbilon, Ninive si Persépole, feliuritele litere pætrate alle scrierii ebráçiie, linii încolæcite, crestætori si puntele semnelor súnætelor arábiçe si pærsiçe, runele nórdiçe cu mucí ascuþite, pe lingæ literele cælle rotunde-pîntecoase alle Etiopilor, Etrusçilor si alle Coptilor. În scurt açi e adunatæ într'un museũ întreaga lume spiretualæ a omenætæfi, precum ni se încæstisæadiæ ea pre'n semne scrisoriale. De'n Vieanna se poate încielegæ omul cu toate popoaræle cultivate de pe pæmint pre'n scrisoare si se poate nutri sufletesçe; pe'ntru cæ sæiintiã limbelor isi are în Vieanna mijloaçe trebuinçiouse spre cærcetare si împærtæsire. Însæ spre cuprînderea feliuritelor sorte de hîrtiie tipæritæ si netipæritæ se cærmægædine întregi. Tot atita de largi sînt si salele cælle luminoase pe'ntru 120 de asædiætori de litere si de curegætori, cælle pe'ntru spælarea literelor cællor întrebuinçiite cu læsie în cîubere de aramæ; cælle pe'ntru tot feliul de tipærie, între carile se aflæ si tipærie duple asia numite iuti, cari aruncæ pe ũe oaræ 2000 de coale retipærite, cælle pe'ntru casele de uscat cu gælerfiile si cîelærfiile lor pe'ntru tot feliul de cærfi biseriçesçi. Açi se uscæ coalele aninate pe frîngi (sfæri) pre'n cældura, cæ se revarsæ pre'ntr'ũe bortæ de'n podea. Tot atita de largi sînt si salele cælle menite pe'ntru teæscuri de ũe putere de 80,000 de punçi, sub carea se pun pe cosiul carului de fier pæciete de coale cîte de 4—5 peçioare de 'nalte cari se tipæresc si se leagæ açi; casele cælle pe'ntru mæsi-nele de netedit, cari tescuesc coalele cælle puse pe metal gol pre'n doue sълuri nètede; si în urmæ ačelle sale, cari-s cuprinse de legætori de cærfi pre'n tipæriele si apæratele lor, si ačelle pe'ntru 26 de tipærie, cæ fac hîrtiie preçiouse.

5. Pe cît e de mœreatiœ aœeastœ lume a literelor în sine, pe atîta formeadiœ ea numai ũœ parte a tipogrœfiei de stat, pe'ntru cœ afarœ de aœeasta faciœ ea tot, œe se poate numai înfœtisiâ pre'n tipœrirea de cœrti si de artificiũ; ea aduncœ triumfele spîretului omenesc, pe cari si le cîsœigase omenimea pre'n învenœiunea feliuritelor tipœriciuni, începînd dela œea mai simplœ scobiturœ de lemn pînœ la œelle mai depline tipœriciuni nœturale, cu oloiũ si cu colorî, carea înfœtiseadiœ istoriœa tipariului în toti rami si în toate rœstîmpurile lui.

6. Într'œelle odœi lucrœ acolo si fotografi, cari aœeadiœ table de stœclœ si hîrtiœ dupœ pregœtiri ciœmiœe în arinœ, nu numai spre a rœfrînge obiœpte, œi de a finœ icoanele atît de strîns, în cît se poate întrebuintiâ aœeâ stœclœ ca ũœ tablœ, de pe carea sœ se tipœreascœ icoanele însœmnate pe aœeâ stœclœ. Omul nu-si poate înfœtisiâ ũœ cœpie mai credinœioascœ a unui obiœpt; pe'ntru cœ pe fotogrœfie se vede cu linteœ œea de stœclœ mœritoariœ toatœ nemica, fiœ-care sœmn, œe-l avũ obiœptul œell desœmnat. Tot atîta de demne de admirat sînt lucrœrile si în alt cœbînet, precum ni aratœ stœclele si tînpurele, cœ si în privintia istoriei nœturale aũ ajuns foarte departe. De obserbœm acolo pe icoanœ un punctiœor, nu putem cunoaœœe cœ œella-i un pœîngîn de-abiâ esit de'n œũ. Aœesta se poate mœri de ũœ mie de ori si se poate desœmnâ într'un momînt de-amœruntul, de pe carele se pot luâ apoi cœpii dupœ plac de multe. Asiâ se poate faciœ pre'n mœestrie ũœ icoanœ înmicœiurœtivœ a turnului Stefann asiâ de bine precum se poate mœri un œe, carele are sœ fiœ pœîngîn.

7. Pe cînd îsi lipesc litografi desœmnœle lor œelle fine de pîetre într'un mod ciœmic, asiâ încît se pot desœmnâ; imiteadiœ altiî mînuscripte veciœ pre'n desœmnare într'un mod foarte însiœlœtoriũ, si altiî lucrœ la literœ pe'ntru œei orbi. Aœeste scripte si cartœ sînt atît de bine apœsate, încît foarmœle literelor se pot pipœi ca rœdicœture foarte bine. Cîti nenoroœiî adoreadiœ pre vœrsœtoriî de literœ si aœiœdiœtoriî lor de'n Vieanna pe'ntru aœeastœ binefacœere, pe'ntru cœ sînt pusî în stare de a putœ œeti cu dœgetele, si încœ cîti îi vor mai adorâ,

pe'ntru cœ institutul împœrœtesc are gata asfeliũ de literœ alle alfœbetelor tuturor limbelor rœsœritenne, cari, dupœ œe vor treœe pre'n cunlucrœrea misiunãrilor la legeœ creœtineascœ, sœ li fiœ cu putintœ ca în totlocul, unde s'ar arœetâ trebuintia, sœ însintœdiœ scoale pe'ntru orbi.

8. Întrînd în alte odœi: vedem cœ unui lucrœtori de-seamnœ cu cridœ si cu tusiũ pe table de fier alb icoane foarte acurat, pe cînd altiî corod pre'ntr'un feliũ de tinturœ aœeste desœmnœture, încît icoana rœmîne afundatœ, de pe care se ia apoi ũœ foarmœ de turnat, pe carea stœ icoanœ rîdicatœ si se tipœresœe ca ũœ scobiturœ în lemn. Earœ altiî fac de'n table de aramœ coroase pre'n mijloacœ galvanoplœstiœ table de tipœrit, pe cînd altiî prelucrœ ciœmic table de otiœl, în carile sînt scobite cîpuri, ca sœ înmulœiasœ si aœeste fine scobituri în table galvanoplœstiœ, cari se formeadiœ de-asupra tablelor de otiœl argintite si într'œest mod sœ producœ sœpœture în otiœl în cîtœtatea œea mai mare.

9. Însœ cu aœeste minuni alle scîintœi ciœmiœe, pe cari trœbuie sœ le admirœm, nu si-aũ aflat cœpœtul bogœtatea artificiœlor tipogrœfiei împœrœtesœi, pe'ntru cœ mai putem privi încœ si alte minuni noœe de învenœiune omeneascœ. Aœi se mai fac pre'n mœœine iscusite împiœstrituri (înfrumœieturi) si icoane de liniî; precum nu le poœte nimeri neœi œea mai iscusitœ mînœ de artist; acolo se corod desœmnœture de peannœ cu substîntiœ ciœmiœe si cu tînpure de argînt asiâ, încît de pe œelleœ se iaũ table afundœturate, de pe carile apoi se pot tipœri desœmnœturele cu peanna. Într'asœmenne mod se pot tipœri portrete, dacœ-si pune pîptoriul icoana pe ũœ tablœ de aramœ argintitœ cu colorî pregœtite într'adins spre œest scop, si ia apoi de'ntr'œeasta ũœ afundœturœ gœlvœnicœ, pe'ntru cœ colorile œelle mai apœsate devin mai jos decît œelle mai putîn apœsate, cari devin mai sus si mai luminate. Culmeœ mœestriei de a tipœri icoane este asiâ numita tipœriere fireascœ de sinœ a obiœptului, carea ne înfœtiseadiœ tipul credinœios all obiœptelor, fiœ elle plînte, pîetre, flori s. m. d.,

Ascultæ-mœ! ïmî ðise bætrínul: ešcî ïncœ numai un tîncœ de erî de alaltœerî, ascultæ-mœ pe mine, care purtœi în spinare sîese-ðieci si cîncî de ernî. Astœ-ðî vedî nepoate! am ajuns tîmpul ačella, cînd bannul s'a fœcut ídolul lumî, cu bannul poŧi cumpœrá nu numai mîncare si îmbrœceminte, cî cu bannul poŧi cœ-va sî mai mult: cu ell poŧi cumpœrá, deacœ vreî, cîar sî ínimî, si ïncœ cœ ínimî? Cu bannul poŧi în lumea astœ pœcetoasœ de astœ-ðî sœ ajungî acolô, unde ïŧi poŧesœe cûgetul si ínima. Grelle ðille întru adevœr nepoate, pe'ntru oamenî cœi fœrœ bannî! Vedîdarœ, sœ mai golim ïncœ numai ïdatedœ astœ gœrafœ de vin proásœt, pe care o aduse soŧiea cîar numai pe'ntru cînstea Dumitale, si apœi sœ vedem, deacœ ešcî un om procopsit de'n lumea astœ noŧœ, sœi-mî-ai deslegá întrebœciunea; „*Cœ este omul fœrœ de bannî.*“

Me apucaŧ sudorile audînd întrebœciunea ačeastă, pe'ntru cœ sîngur ïncœ eram unul, carele nu aveam astœ datœ neci un cručiarîŧ; în care împregîurare de m'asîŧ fi aflat pe la orašul nostru, asîŧ fi fost mœrgînit a mœ multîemî numai pre lîngœ ïcœ cîncœ seacœ afarœ la lunœ, precum am pœŧit'o adese orî. Stam asîá darœ la índoealœ, încœpúsem a cœscá a faœe semne de somn, ear' dâscœlul mîœŧ nevrînd a sœi nemicœ de toate ačestea, întinde mîna la grindœ, unde-î erá asîœðiatœ toatœ biblioteca, ïmî arœtœ ïcœ carte afumatœ, pulberoasœ si fœrœ table, încœlecœ apœi ocîelariŧ pe nas si-mî ðice: „*ascultœ dar' nepoate! care ešcî omul veaculî de acum, si care cunošcî lumea numai pe din afarœ, pe'ntru cœ va treœe ïncœ mult, pînœ cînd teorîea voastrœ vœ va putœ faœe oamenî cu prâpticœ, ascultœ-mœ darœ cu rœbdare, ca sœ-ŧi cœtesc: Cœ e omul fœrœ de bannî?*“

„*Eatœ! ðice bætrínul, omul fœrœ de bannî este, un car fœrœ de roate, ïcœ casœ fœrœ de ferestre, un scaun frœœ pečioare, ïcœ masœ întinsœ fœrœ bucate, un oŧ fœrœ mîedîŧ, ïcœ lampœ fœrœ luminœ, un cœrnatiŧ fœrœ piperîŧ, un árbure fœrœ frundie, ïcœ cœsœtorîe fœrœ îndestulare; un croitorîŧ fœrœ foárfeci; un órnic fœrœ arœtœtorîŧ; un vesmînt de earnœ fœrœ cœptušiealœ, ïcœ pipœ fœrœ lieve,*

ïcœ pœlœrie fœrœ pœreŧi; ïcœ tabœcie fœrœ tabac, un pîptorîŧ fœrœ penel, un novelist fœrœ minčîuni; ïcœ bute fœrœ de fund, un jucœtorîŧ fœrœ jucœtoariœ, ïcœ epistolœ fœrœ subscriere; un lac fœrœ pešœe; ocîelari fœrœ de steclœ, un cœllœreŧîŧ fœrœ call; u pœun fœrœ penne; un teatœalist fœrœ suŧlerîŧ, ïcœ óperœ œrœ test, un redœptorîŧ fœrœ prenumeranti; un cutîŧ fœrœ twîsiŧ, ïcœ carte fœrœ titl; un vîncœtorîŧ fœrœ pušœ; un cîntelîst fœrœ condeîŧ, un mœdic fœrœ bolnavî; un advocat fœrœ cliœŧ, un prœut fœrœ popor, un dâscal fœrœ ïnvœŧiœcœi.“

La toate ačestea ascultœi uîmit pe dâscœlul mîœŧ pînœ în cápœt, si nu cutedîœi a-î rœspun de nemic în cuntra, temîndu-mœ, sœ nu mœ númere pepe mine în sirul asœmœnnœrilor povestite.

§. 126.

Ocupœciunea Constœntinianeî (Constœntinopolulî) pre'n Turcî (în anul 1453, Maiŧ 29.)

(De'n „Telegraful Rumîn.“)

1. Numai dœunœ-ðî trecú si al patrulea veac dela întîmplarea ačeastă tristœ, carea a dat obîepte destulle ístœriei universale.

În anul 1853 amerîntîarœ de cœtrœ mîedîul nopŧîi nóuri ïnfîorœtorî spre orîðionul Turcîei: princîpele rusesœ Menčîcof adusese cussine în portofœiul sœŧ potopul prescis în Petroburg, de a o ínnecá, de nu va faœe destull dorîntîelor lui Nicolaiŧ I. în toate estînderea lor, — atuncî se pœreá, cœ a sosîŧ oara de moarte a domniei otomanne, carea si-a fost cîsœigat'o Mahomed all II. pre'n fier si foc preste ŧîerile rœsfœŧiate alle unei împœrœŧîi mari, si cœ va sœ se rœsipeasœ în sfœrœmœturi tronul ačell tirann, fœlos, rœðimat pe sábiea profetului Mahomed ímplîntatœ toema în ínima împœrœŧiei rœsœritenne romanne, si ðîugrœvitœ rósiŧ de sîngele atîtor mîi de mœrtîri,

carii neclătiti în credință curată, însuflețiti de ūe sperință fericițoară, — și încelădiți la inimă de ūe iubire sfintă cœtră Dumnediœu și dărurile lui, cœtră relegeiune și patrie, aũ voit mai bucuroși a muri la cœpœțiele ȃelle cuvioase strœbunesci, a-si jertfi vieatŭ la poalele altarielor bisericiei unui adevœrat Dumnediœu, decit a-si pœrœsi credința adevœrată fericițoară și mîntuitoară a Mîntuitorului Crest, și a primii cundœciunile ȃelle silnice, necuvioase alle dușmanului; — însœ înțelepœiunea dumnediœeascœ, carea o aflœm tipœritœ în evangeliul dreptœlii, a hotœrit altmîntrea. . . . — Si Turœia stœ, pe'ntru cœ prœniea diœeascœ vre. „ca nîmine sœ nu pearœ, ȃi tofi sœ se mîntueascœ.“ Turœia nu trœbuie sœ încete, ȃi sœ învie pre'n puterea și lumina evangeliului!!! și asiã firea turœeascœ sœ se strœmute în creștinœ: asiã pœcea va fi între noi. Doamne! vinœ împœrœțiea ta!!

2. Desfœșurœiunea ori si cœrui evenemînt istoric, care priveșce prodata (problema) rœsœritului, are înteres mare pe'ntru dillele noastre, și ūe asœmenne întimplare, de ȃe este mai bœtrînœ, de aȃea mai vioiũ trœbuie sœ o întinerim în memoriœa noastrœ: darœ nu va fi de prisos a ne înfœțisîa sœenenele ȃelle atrœgœtoarœ, — cœrora puține se aflœ asœmenni în pœginile istoriei, — alle cœderii Constœntiniœnei, și aȃea-sta atît mai puțin, cœ de aci se începe cœusa rœsœriteannœ!

3. Însœ sœ avem grijœ, ca, — pœsind ca privitori peste pragul teatrului ȃellui înfricoșiat, — sœ nu piœrdem cunoșcința, sœ nu ne amœtiœascœ mîntea la ūe privire asiã de nemulticœmitoarœ: cœci am cœdœ în ispitœ, de a desperœ de însa-si provedințœ diœeascœ, carea lœsœ, ca credința desîartœ sœ triumfœie peste ȃea adevœratœ, și luna lui Mohamed sœ se urœe în locul cruœii pe vîrfu bisericiei Sofiei, — deacœ nu ne-ar fi tiœrmuritœ ȃerœetarea mai departe a îndemnelor dumnediœeșci, pre'n neajunsul judecœtiĩ noastre, pre'n de scopœrirea, „cœ svœturile lui nu sînt ca svœturile noastre,“ și deacœ noi am fi îndiœtrafi cu ūe voe liberœ în fapte și în cœgete, pe'ntru care rœmînem rœspundœtori.

4. Foarte rare esîmple alle eroismului și întusiasmului nœciunal, relegeiunal sînt însœmnate pe foile istoriei, ca aȃellea de'n dillele de pe urmœ alle împœrœției ȃellei mai putœrnicœ și mai bœtrîne de'n lume. Vitejœia ȃea turbatœ a Otomanilor neci ūe datœ nu a fost asiã, încordatœ. ca acum, cînd premiul învingerii erœ cœpitala ȃea bogatœ și frumoasœ a Rœsœritului. Si, de si creștinilor întœriti încœ si pre'n desperare nu li-a stat în putințœ a încungîurœ soartea sa: totuși erœ ȃe-va frumos, fericițoriũ, ba lucru sfînt, a vedœ pe împœratul creștin all Rœsœritului, cu ȃe bravurœ inimoasœ se luptœ pe'ntru cunvingœrea și patriœa sa, și acum dupœ ūe luptœ erœicœ se înmormîntœdiœ sub ruinele resiedinției salle.

5. Soarele mœrœșiei și all puterii împœrœției bidœntine, dupœ ȃe a fost ajuns la culmea sa ȃea mai mare, pornise sub împœrafi spre apûnere, cœci nepœlii cunoșœeũ cœrœptœriul ȃell drept și vîrtuțile ȃelle frumoase alle strœbunilor sœi numai dupœ nume; elemîntul vietuitorii începu a se destrœmœ în urmarea ȃea stricœciœoasœ a pœtimelor. Rœul aȃesta asiã a strœbœtut de tare pînœ în lœuntrul vietiei poporului, încœt nu mai erœ neci ūe putințœ, de a se scœpœ de eutropiœiunea totalœ.

6. Cu despœrtiœiunea împœrœției în ȃea apuseannœ și rœsœriteannœ se împœrit și slœbi puterea de vieatŭ a statului și poporului bidœntin. Pe ȃea apuseannœ o nimeciœrœ nœvœlirile ȃelle mari alle popoarœlor, și numai antœcedințiele și istoriœa întœagœ trecutœ rœmase de moșie pe sama estui de'n urmœ, carele a trœit mai mult, ca cu atîta mai greoœie sœ-i fie moartea și suferințiele mai durœtoarœ.

7. Ea a cœdiut deœi în mîna Turœilor. Asœdiœarea Turœilor în Europa se dœteadiœ dela miedîl veacului all XIV. Ūœ colonœ putœrnicœ a cuprins tiœrmurile Elespontului, ȃetœțiuile întœrite, a subjugat provinția Romœnniœa, și s'a lœtit asiã de tare, cît Amurat I. si-a ales de resiedințœ Adrianna (Adrianópolis). Fiul aȃestui Baiafiœt I. steteœ acum la porțile Bidœntiului, și, de cum-va Mongolul Temerlann nu-i ciemœ

armele la ræsboiū în Ásica, încæ atunċi s'ar fi întîmplat cætæstrofa ċea mare, de care — cæsċiunċindu-se mai tîrdiū cu 50 de anni — jœlesċe cœpitala Ræsæritului pċnœ în dillele noastre.

Însœ Turċiċi, reculegċindu-se earœ dupœ bœtaea cu Mongoliċi, amœninċiă sċi mai mare periciū Creştinilor cu atît mai vîrtos, cœ ajunsese pe tronul profetilor Maxomed II., un om tîncœr cu pătîmi ræsboiċi, despótċe, all cœruia cūċet a fost mai întîi cūċerirea Constœntinianeċi, sċi nimeċierea împœrœċiei creştine ræsœritenne. Împœrat eră atunċi Constœntin Paleologul XI. Ell nu domniă mai mare teritoriū, decît ċe eră îngredît cu dîdurċi, ádecœ: ċetatea.

9. Cœnnalul spre Marea neagrœ este pe'ntru Constœntinieanna de mare însœmnœtate, fiind cœ pe callea aċeastă trage ċea mai mare parte a trebuinċielor. Ūœ limbœ de mare, carea se întinde lung printre uscat, sċi se numeċe în limba clásicœ: „*Cornul de áur*,“ despíœ malul europeann în doœe semiînsule, de'ntre carile pe ċea meadiœ dîiualœ dîœċeă ċetatea împœrœteascœ. Astœ-dî duc trei porċi peste cornul de áur în suburbiele Peva sċi Gœlata. Atunċi eră locul Peva încœ necultivat sċi numai în cãpœtul ċellefálalte semi-însule europenne se află ūœ fœcœtorie de alle Ġenuennilor, Gœlata, ūœ rœpublicœ, carea fatœ cu Ġœnuia de multe ori se arœtă ċerbicoasœ. Pe malul asiátic încœ Amurat ridicase ūœ fortœreaċiœ. Asœmenne a fœcut sċi Mahomed pe ċell europeann, ca cu toatœ puterea sœ poatœ domni peste Cœnnal. La protestul Împœratului trimes pre'n sol, a rœspuns Mohamed „*cœ pœmċntul este all lui, sċi e curios a vedœ, ċine-i va face lui vre ūœ oprealœ*“ sċi dupœ aċeea a decċerat ræsboiū într'un mod sœrbœtoresc turċesċe, „*cœċi a rœtediat solilor cãpetele*.“

10. Crudimile nesuferite alle Turċilor amœrîrœ foarte pe Creştini, sċi în curċnd tîmp a devenit lucrul la bœtœliċi mœrunċielle. Într'œe dî, cînd duċmœnnœa Turċilor a mers asiă de departe, cît aŭ pœscut holdele Creştinilor cu cai, s'a escat ūœ bœtae formalœ, în care aŭ cœdċiut mai mulċi de'n îmbe

pœrtile. Aċeastă s'a întîmplat în Jun. 1451 sċi a fost sœmnalul ċell de'nċiŭ all duċmœnieċi date pe fatœ, carea a cæsċiunat fricœ mare în cœpitalœ; porċile ċetœliċi s'aŭ încis, toatœ cœmunicœċiunea a încetât, sċi însu-sċi Maxomed nu sċi-a mai ascuns cūċetul, de a atœcă ċetatea, cœstelele le-a gœtat sċi înarmat încœ în toamna aċeea, sċi spre sœmnul domnieċi salle vœmuċi toate nœile, carile pœsă cœnnalul.

11. În earna a. 1453 se pregœtirœ îmbe pœrtile cu puteri încordate pe'ntru ræsboiul escœtoriŭ: ċete marċi s'aŭ cunċentrat de'n Ásica pe lingœ Constœntinieanna s'aŭ gœtit pŭlbere sċi tŭnuri de ūœ mœrime enormœ, cît cūċetă omul, cœ dîdurile ċetœliċi se vor putœ nimeċi cu pŭline loviturċi. Cu mœrirea periciului creċœeă sċi curagċiul ċetœċiennilor, a-sċi da pe'ntru apœrarea sa bŭnurile sċi vieatċia. Aŭ ċerut ajutoriŭ sċi dela apusenni, cœċi Mahomed eră duċmannul universal all tuturor Creştinilor sċi propusul lui eră cunoscut: a strœbate sċi mai în læuntrul Europeċi; însœ Înglœia sċi Frîncœia eraŭ încœċerate la ūœlaltœ; Împœratul nœċiuniċi ġermine Frideric III. sta în cunċrast cu însi-sċi suditiŭ sœċi, cu Boemiċi sċi Ūnguriċi, afarœ de aċeea eră cu mult mai sgîrċit, de cît ca sœ fœe cunsœcrat banniċi trebuitori pe'ntru susċinerea unei armate trimiċinde asupra Turċilor; Papa earœ pre'n promisiuni de sċi binevoitoarie, tœtusċi goale, a tîntit a-sċi cċsċigă supremœċie peste Bisœrica ræsœriteannœ; numai Venœtianniċi sċi Ġenuenniċi, cariċi singuri lucraŭ dupœ niċœe îndœmnuri mai înalte, aŭ trimis ajutoriŭ fãptic ċellor asupriċi.

12. În Februariŭ 1453 sċi-a cunċentrat împœratul toatœ puterea sa dispunîvœrœ, sċi s'a vœdit, cœ, numœrînd sċi cœlŭċgœriċi înarmati, numœrul ræsboiċiilor Elini a fœcut 4973, sċi strœiniċi: Ġenuenniċi, Venœtianniċi, Romanniċi, Spœnnioliċi, încœ oare-cċiċi-va; Turċi: 2000. Puterea nœfálœ a custat de'n 26 de nœċi, jumœtate împœrœtesċi, ċellelalte strœine. — În grabœ aŭ ridicat Ġenuenniċi un val înnœintea Pœlatiŭlui Heldemon pe cornul meadiœ-nœptial all triungiŭlui Constœntiniann, alle cœruia urme se vœd încœ sċi astœ-dî. În 1. April s'a încis portul pre'n un lanċiŭ, carele stœtea de'n bîrne groase, rotunde,

întuite la ūelaltœ cu fier și se întindeá dela un cápet all semi-insulei meadīœ-diūale pīnœ la mǎrginea cēlleialalte cœtrœ Gœlata. Ġenuenni Gœlœtenni s'aũ cumpromis foarte pre'n purtarea lor de astœ-datœ: de ūœ parte învinuáũ ei pe Mahomed, de cē a suferit inciderea portului pre'n lantīũ de'n partea Grečilor; de altœ parte s'aũ decīerat a fi neutrali, în bœtēlie, și afarœ de nepœsarea aœeasta vrédnicœ de osīndœ, aũ descoperit Sultannulni toate întreprinderile și plánurile Crestinilor, ca sí cīnd ei mīne orī mai tīrdiũ nu ar fi fost sœ pœ-țiasœ asēmenne soarte cu cēi încunjurați.

13. Încœ în Februarīũ s'a fost pus ostirea turœeascœ în mișcare de cœtrœ Adriannópolis spre Bidīanīũ. Încēinte mergeá tunul cēll mare all lui Orbann, — mirœdēnnic, carele aruncá un glontīũ de 11 palme în periferie, de 1456 de funți, ūœ milœ de loc, un stīnjīn de afund în pœmint. Tunul cum-pennīá 300 de mœji, 50 de pœreci de boi fl trœgeaũ, și doũe lune trebuía ca sœ facœ un drum de 4 dille. Númerul ostașilor lui Mahomed a fost 160,000, ajutorați de 400 de corœbiũ, între carile numai 18 aũ fost cu trireme.

14. În 6. Aprile într'ũœ dī de Vīneri s'aũ apropiat Turœi ūœ milœ de cētate. Obieptul atacœrii aũ fost dīdurile de cœtrœ useat, cœ partea de cœtrœ mare erá într'atīta de bine scutitœ, cīt în tot cornul s'a așīœdiat cīte un asvīrlitorīũ și un sœge-tariũ, portul întreg erá încis cu lantīũ și apœrat de flotœ. În 11. April s'aũ armat bœterfīle turœescē. Tunul cēll mare numai de 7 orī se puteá încœrcá pe dī, și a crœpat curīnd, sfœrmīnd sí pe mœestrul Orbann. Mahomed s'a îngrijat de altul, carele a țīnut mai mult și mai mare dáunœ a cœșīunat. Nœvœlirea cēa întīia a Turœilor în 18. April o-aũ rœspīns'o cœrestīniũ. A treia dī s'aũ apropiat de cētate 4 nœi europenne încœrcate cu vīptuale. Flota turœeascœ a voit a le împīedečá, și așīá s'a desvoltat între elle ūœ bœtae sīngeroasœ mœrinœ. Trei oare s'aũ luptat corœbiũle europenne cu multīmea cēllor turœescē, în urmœ a învīns tótusī desterœtatea și brœvura Crestinilor, și triumfīnd aũ intrat în portul cētœtīi.

15. Nenoročirea asta a întœritat foarte pe Mahomed, și mīniea lui a stœrnit un plann pe cīt necredīvoer, pe atīta pīnœ acum neprœpticat: pe līngœ suburbiul Gœlata a fœcut un drum podit cu scīnduri, pre'n aœeasta a implut toatœ cētatea cu tœmere nespusœ. Constœntīn s'a decīerat, a plœtī un tribut annual, însœ Mahomed a dorit însa-sī cētatea Constœntīnianna, și-l înbiá pe împœratul cu desdœunarea pe'ntru darea Bidīan-tīlul, cu ūœ parte a Mœœedóniei și Tesáliei, și reșīedīntīia la Tesœlonic. Împœratul nu a primit cundœcīunile de pœce alle Sultannului, cœ de ūœ parte nu se încredeá în vorbele lui, earœ de altœ parte sosī vestea de apropiarea unei flote euro-penne, și armate ungurenne. Însœ faīma i-a însīelat, și pre-tensiunile mai proáspete: tribut și trœcerea la mabomedœ-nism eraũ neīmplīnīvere. Altmīntrea flota turœeascœ nu a jucat vre ūœ rolœ mare la ocuparea Constœntīniannei, numai cīt țīneá corœbiũle grečescē, și așīá împœrtīá puterea lor. În 12. Maiũ s'a întīmplat un atac cu 50.000 de oameni, însœ si astœ datœ fœrœ resultat. Aũ prourmat bœtaea sí cu mīna fœrœ cē-va urmare. 18. Maiũ i-a suprsīns pe Grečī cu ūœ fœcœturœ de lemn — un bœstīon — asēmenne ca sí callul cēll gigántic încēntea Troei. Aœest bœstīon într'ũœ sīngurœ noapte l'a ridīcat în fațīa Portīi Cársīea a cētœtīi, așīá de nalt, cīt dīdurile se puteaũ ajunge cu túnurile așīœdīate de-asupra-i. Așīá a dœrīmat un turn de alle Portīi, însœ încœ în noaptea urmœtoarīœ li s'a svetit cētœtīennīlor aprīnderea bœstīonului. În 19. Maiũ aũ fœcut Turœi un pod peste Cornul de áur de'n 1000 de butoáīe legate cu funi pe ūelaltœ, și erá de 500 de stīnjīni de lung, și 5 de lat, cīt sí túnuri se puteaũ strœpurtá peste butoáīele acoperite cu scīnduri și bīrne. Mahomed a procīemat în tábœra sa, cœ 29. Maiũ este defīpt pentru un atac ġeneral și cœ dupœ aœeasta se va da spre jœfuire soldațīlor treī dille. Șēīrea aœeasta a produs mare bucurīe între soldați, și sī-aũ înluminat tábœra. Însœ svatul de rœșīoũ, carele se țīnú în 27. Maiũ, nu erá fœrœ teamœ, cœ a-dī orī mīne va sosī vre ūœ cēatœ ungureascœ și nu se va ivī vre ūœ flotœ venetīeannœ. Pe'ntru încētarea

asīcēdīcēiunī a votat Vedīrul cēll mare Halil Pašīa, carele, corupt fiind de împēratul, unele plānuri de alle Sultannulūi le-a vīndut pe ascuns Greīlor. Mahomed īl sīmī de mult cam cu pīpūs, si ūc datē noaptea l'a cīemat la sine pe'ntru darea de samē. Īnsē širetul slav tot de-a una a scīut scēpā de'ntrē gīarele Tigrulūi, si pīncē īn cāpēt a īncēintā cāusa Greīlor, si dīūa numitē s'a desīpt pe'ntru atacare. Īntre cēi asuprīti se ivī afarē de împēratul ca eroū un Ġenueann Justinian, carele cu ūc jōrtfīre mare a povētiuit tot asaltul dušmōennesc. Sara īncēintea ataculūi s'a dus împēratul cu toatē curtea sa īn besērica Sofīcī, si s'a cuminecat.

16. Pe la 2 oare demineatīa (29, Maīū) s'a īncēput asaltul asupra cētētiī. Nēvala īntīia s'a rēspins cu noroc. Īnsē dīdurile renoite nu aū māi putut cuntrastā tūnurile marī. Ūc coloancē de 30,000 de Turcī, carea īn urmē crescū pīncē la 70,000 strēbētū orbisīū peste dīdurile demolite si curiositatea lor a fost ašīā de mare, cīt unī pe ūmerīi altora se suīā, ca sē ajungē dīdurile. Ūc elipitē a rēmas resultatul nehotērit. Īmpēratul pre'n rugēcīunī, cuvinte si fapte īnsuflā īnimosīe si curagīū la aī sēi, cēcī vedeā, cum se rēriā dušmannī. Īnsē tocma acum īi vōtēmō ūc sēgeatē mīna lūi Justinian, si merse la Gēlata, ca sē-sī lēge ranna. Acī erā ell, cīnd Turcīi cuprinsese cētatea, si de sī i s'a sve-tīt, de a scēpā pīncē māi tīrdīū, a murit tōtusī curīnd dupē acēea īn curagīul apōerōtorilor pe dīduri de-asupra si soarte cētētiī erā securē. Hasann, un Iēniēcīrīū a foct cēll īntīū pe dīd. Acolō fu ajutorat ell de 50 de soī de aī lūi, carī pe poarta descīsē aū īntrat si s'aū suit pe dīduri. Coloane si māi putēniēcē de toate pōrtile ajūnsērē pe scērī dīdurile cēllelalte. Īn urma vēstīi despre īntrarea Turcīlor, aū fugīt locuitorī cētrē port: īnsē portariī aū aruncat cīeile īn mare, ca sē rēfīncē multīmea, cē ēī credeaū, cē īn mōmtul desperēcīi se va pogorī de'n cērīū vre un īnger, carele pe Turcī īi va alungā de'n cētate. Īmpēratul īncē tot numāi īncētā cu lupta; ell a vrut sē fīcē cēll de'n urmē la moarte! Īncēintea ocilor la pēcīoarele lūi aū cēdīut cēi māi

bravī credīncīōsī aī lūi: ell īncē a vōit a sī pōrtasīū mortīi glorioase a lor si, desbrēcīndu-se de purpurul sēū, cu īnima ardīcētoarīcē s'a aruncat īn brāīele cēlle rēcī alle mortīi!

Acēastē jālnicē si mōreatīcē soartea avut'ō împēratul cēll de'n urmē all īmpēriulūi creštīn rōsēcīteann si creštīnīi a treīa dī a Rosālīlor!

60,000 de locuitorī s'aū fōcut selavī de cētrē Turcī, s'aū jōfuit bisēcīcēle, icoanele li s'aū sdrobot. Īvingēcōtorīi ridicaū tūnurī, trofee, de'n cāpetele omenēsēi, si alte cru-deletēcī, pe carile īstōricul māi bucuros le trecē cu vederea. Cētrē sarē a tīnut Mohamed īntrarea triumfōtoarīcē īn cētate, si īncēintea bisēcīcēi Sofīcī pogorīndu-se de pre call, pre'n rugēcīune s'a pēfēcūt īn mōseie pe'ntru credīntīa sa. Con-stēntīnianna o-a numit'ō *Stambul*, si a rēmas pīncē astēcī rēcīcēdīntīa stōtōrnicē a Sultannilor!

§. 127.

Īndreptēcīunea īnvēcīēcēllulūi stricat.

(De N. Boīū.)

1. Un tīncē īnfrumseīiat dela Dumnedīcēū cu toate dā-rurile, carī pot feriēcī pre om īn lume, amēcīt fiind pre'n īnsōtīrī rēlle, gustē de'n dulcēa, dar' cu atīta māi periculoasa otravē a desfrīlulūi, rētēcī pe īncētul si pe nesīmīte de pe cōrarea cēa dreaptē, dela un tīmp īn colo apōi īnnēcūsī pre'n vīērsurī de Sirennē cuvīntul cunsēcīīntēcī, ūtō povēīele, cē i le dete tatēl sēū la sērutarea cēa de despōrtīre, si nu avū alt scop, necī īntē, decīt numāi desfrīncērīle salle. Tīmpul cēll scump all juncēcīi īl petrecēā cu lēnevīre, averea pōrin-teascē o īmprēcīā cu nesocōtīntēcē pe lūcūrī fōrē pētiū adevōrat, sīncētatea trupulūi si a sūfletulūi si o dēcīmā pre'n plēcērīle cēlle necōtēnnīte, onōarea si numele cēll bun īn lume, atīta de scumpe pe'ntru cēll īntīelept, māi īntīū le privīā fōrē pōsare, apōi le desprēcīutā, si pe urmē-i rīdēcā

pre ðei ðe voiaŭ a-l svætuf. Brævuræ i se pæreá aþeea, cind pre'n ræuteti puteá sæ întreacæ pre sotii sæi, si dacæ nu puteá fi mai corupt decit ei, se nevoia þell putin a se pære. Inþræ noapte tirdiŭ, trintit de sárçina dulþetiælor þellor pe-ste mæsura, adormi pe patu-si, si fentæsfea þea atiliatæ i aræto in vis næluþi de spaime si groadiæ. I se pæreá, cæ tatæ-sæŭ murise de supærare, audind de vieatia fiului sæi, si asiá cu inimæ amæritæ, plinæ de cin si desperare sfæsietoaræ plecase de'n lume. Mumæ-sa erá uitatæ de þætrínæ si nu puteá faþe alta, decit plingeá si strigá numele lui, se tiriá dela ũæ usæ la alta si stírníá pre'n singura-i ínfætiare cumpæ-timire. Vai! íi ðiþe un glas, a cæruia amæritæne n'are soatiæ pe lume, vai! cæ eram dætorii a-i fi sprijin la þætri-nætie si mingeiare in oara mortii — si acum Dumnediæule! pe capul mieŭ þell vinovat vor cæde toate blæstemele ei þelle drepte. „Nu vor cæde, cæci aŭ cædiut!“ pe'ntru cæ visul i spuneá, cæ si ell e þætrin, cu capul cæruntit, puterile-i eraŭ sæcate, mintea i se timpise, afaræ de aþeea erá rupt de foame, ingiætiat de frig, de nu-si simtiá trupul, si ræteciá pre'n lume fære neþi un asiædiæmint, — ũæ icoanæ vie a cun-durerii si a ticæloþei.

2. Amicii lui de'n prunçie seþerá inþr'aþeea láuda si multæmita lumii. Unul siþædeá pe scaun judecætoresc, apæ-rind dreptatea si pedepsind færeþelegea, altul ræpurtase ranne, cununi de pre'n luptele glorioase, altul ca præut cun-duþeá pre poporennii sæi pre cærarea þea strimtæ, dar unicæ adeværatæ, þe o ínvætiá Evængeliul iubirii, si asiá neþi unul in cæriera sa nu træiá in desiert in sinul omenirii. Þei þe se induliþeræ cu ell, oamenii, pre carii noroculi adunæ, dar meniþiunea i ræsipise, acum trecind pe lingæ dinsul, se rusinaŭ si a-i cæutá in faþe. Aþeia, pre carii i despre-tiuiá ell in tinereþe, i vedeá acum íntindiindu-i cu cumpæ-timire cîte ũæ bucatæ de pine ori cîte un vestmint veciŭ, sæ-si acópære trupul sæŭ þell ros de pátimi si de boale. Lingæ sine i se pæreá, cæ stæ ingerul pæditoriŭ, plingind íntors cu faþa inþr'altæ parte, earæ cu dægetul aræfind in

dæreþt. Acolo se jucá in tærinæ si earbæ copii si copille. „Lasæ-mæ“ pæreá, cæ se roagæ, „sæ mæ mai fac ũæ datæ ca aþestia si sæ-mi íncep vieatia a doŭa oaræ!“ Si cu aþestea voia, sæ pleþe spre dinsii, dar pecioarele-i eraŭ legate si íntre ell si ei curgeá un rîŭ lat, si pod saŭ luntre nu erá, ca sæ-l treacæ de aþeea parte. „Lasæ-mæ dar sæ mor!“ ræcniá desperatul incolæcit la pecioarele ingerului, „cæci pe lingæ cinul mieŭ, moartea træbuie sæ fæ dulþeatiæ!“ Sierpele þell neadormit all cunþiintiei il muþcá numai, fære de a-l omori, ell ridicá ocii in sus, i plecá in jos, i aruncá in dreapta si in stinga: nu aþlá nimicæ, þe sæ-l mingeie bá-rem pe un minut, de'n lucræriile lui pre'n lume nu ræmæ-sese neþi ũæ urmæ, cimpul vietiei lui erá plin de scaŭ si þelæmidæ.

3. Clópotul unei cæpele ciemá pre credinþioþi la ruga demineþiei, si dormitoriul nostru se deþeþtæ. „Ah! cæ am visat!“ strigæ vædiindu-si cipul þell tiner, „nu sint reali-sate þelle, þe le-am vædiut, pærintii imi træiesc, eŭ nu sint þætrinul aþella nenorocos, vieatia nu mi-i scurtæ, ci in floare. O! vis ínfioratoriŭ, care mæ goneþi si in vegiare! vegiedii? visedii? dorm? imblu? eŭ sint?“ Mintea i erá íncureatæ încæ de fricæ si bucurie, de nu puteá sæ-si des-lege aþeste íntrebæri. „Da, visedii, am visat, sint treadii; ah! vieatia mea, ah íntunærecul faptelor, ah! noiannule all indurærii, care nu voiesci moartea pæcetosului, — primesþe-mæ ear' in braþiele talle, Pærinte þeresc! de care mæ depærtase delirul pátimilor melle!“

4. Soarele de primævaræ luciá pre'n fereasta deþcisæ, áerul þell moalle aduceá arome de flori, páserile þiripiaŭ vésele pre'n árburi si tufe; þeriul si pæmintul pæreá cæ saltæ de bucurie pe'ntru un pæcetos, care fæcuse pasul þell de'ntii spre indreptare.

Bæðialtul si drumul uriasilor.

(De Dr. Jüliu Bærašiū.)

1. Este ūe idee, putem sœ dīcēm un strēmur gēneral all poporului, prē'n care ell īsī īncipuescē, cœ īn lumea veciœ cīar sī omul a fost mult mǎi putērnīc sī mult mǎi mare, decīt este acum, cœ acelle rase de oamenī vecīe de ūe mœrime sī de ūe putere peste mœsurœ, pe'ntru care īi numesc uriasī, s'aū stīns de mult de pe fatīa pœmīntului. Cīnd aū sœpat īn pœmīnt sī aū gæsīt acolo nisœe oase sī dīntī, de'ntrē carī unul aveā mœrimea capului unū om, poporul a dīs: „*eatœ, eatœ oasele sī dīntīi uriasilor! eatœ mormīntul uriasilor!*” sī nisœe trœdœcīunī poporale, cīte ūe datœ foarte proētiœe, s'aū vœdīnt asupra aēstor mormīnte alle uriasilor.

2. Sēiintīa pusētiœe sī acuratœ, care a strīcat multe trœdœcīunī poporale īmpreunœ cu poesīle lor, a atœcat sī memorialul uriasilor, arœtīnd, cœ aēste oase sī dīntī mǎri peste mœsurœ nu sīnt de oamenī, cī sīnt de nisœe Elefantī (Mastodontes) deosebit de mǎri, carī aū esīstat pe pœmīnt īn timpurile antedeluvianne (nœintea potopului) sī s'aū stīns pe urmœ, īnsœ poporul n'a lœsat, ca sēiintīa sœ-ī strīœe poesīea lui de lumea veciœ. Ell tot vorbēsœ de uriasī, de timpul uriasilor sī de lucrœrile regulate, despre carī nu poate sœ-ī īncipueascœ, cœ sīnt produse de nœturœ; īnsœ de altœ parte fiīnd ūe lucrare prea putērnīcœ, care treœe mœsurīle ordinariœ alle lucrœrilor omenesēi, eatœ cœ poporul revīne la ideea sa de uriasī vecī, dīcīnd; „*asta este lucrarea Uriasilor.*” Apoi cīnd cœrœpteriul opului devīne īncœ mǎi grœndios, putem sœ dīcēm, de spœriat, cīnd s. e. īn Elvētiea īntre doœe vīrfuri nalte de muntī foarte apropiatī unīi de altīi, se aflœ sus ca un felū de pod fœcut de'n petre nemœsurate, care se aflœ par'cœ sburīnd īn āer la ūe nœltime fœbuloasœ sī de desuptul lui este un prētipisīū atunīnfiorœtiœi īncīpuintīa poporale s'a suit la un grad mǎi sus, ādecœ rœpurtīnd aēst

lucru la nisœe fiintīe suprœnœturale, numīnd aēst pod: „*podul diabolului;*” par'cœ numǎi diabolī aū putut fœcē un asēmene lucru. īnsœ diabolī aū rœmas īn minorœtate īn īncīpuintīa poporale, pe cīnd cœll mǎi mare rœl l'aū jucat uriasī. Sīnt pe pœmīnt ūe multīme de obiœpte curioase, carī sīnt īnsusīte uriasilor, īnsœ noi vorbīm acum de treī: de pēsœera colonatœ a uriasilor de'n Stafa, sī de pēsœerele de brīndīœ alle uriasilor de'n Gērmīniea.

3. Sēiintīa nœaturalœ, dacœ pe de ūe parte a rœdus īn prosœ poesīle poporale, pe de altœ parte le-a ridicat cīte ūe datœ īncœ la un grad mǎi mare de poesīe. Negresīt, cœ este ūe idee poētiœe, a-ī īncīpuī aēstī uriasī lucrœtori ai drumurilor, sīosellelor sī pēsœereilor fœcute dupœ mœsurī gīgāntīœe trecīnd peste līniea puteriī oamenilor, dar' negresīt este ūe poesīe īncœ mǎi mare, cīnd sēiintīa aratœ, cœ aēste obiœpte admirāvere īn mœrimea sī neregulœretatea lor sīnt lucrate, nu de uriasī, cī de puterea elemīntarœ sī subpœmīnteannœ: cœ poesīe īnalte sī adevœratœ!

4. Sœ ne esplicœm acum mǎi bine despre obiœptul aēsta.

Este pe pœmīnt un mineral numit Bæðialt, care are ūe tœrime īnsœmnatœ, ūe coloare neagrœ, uniformœ sī care se aratœ pe pœmīnt īn formœ de mase sīese sī subīrī, īntœc-mǎi cum se īntīmplœ, cīnd vœrsœm earna apœ pe un loc sīes, sī pe urmœ īngīatiœ, saū cīnd varsœ cīne-va pe ūe masœ plumb topit, sī pe urmœ se rœcēsœ. Aēcastœ īmpregīurare sī alte asēmenne aū probat, cœ Bæðialtul la īncēput a fost curgœtiœ (flūed) sī fierbīnte, esīnd āsfeliū de'n sīnul pœmīntului, precum ese acum de'n Vesuv, sī de'n altī muntī vulcanni lava fierbīnte sī curgœtiœ, (ca ūe bragœ neagrœ) care se rœspīndēsœ pe valle, sī rœcīndu-se, ear' īnfœtīsīeadiœ nisœe strate mǎri, sīese ca Bæðialtul; īnsœ este aīcī ūe cœcumstīntīœ foarte īnteresantœ: lava, de sī este sī ea neagrœ, dar' īi lipsesc multe cœrœpteriœ īmportante, carī le gæsīm la Bæðialt. Ādecœ vulcanni de acum scot lava de'n sīnul lor, dar' nu sīnt īn stare sœ scoatœ bæðialt. Numǎi vulcanni

antediluvianni (ádecæ: carī aū lucrāt inœintea potopului), si carī s'au stīns de multe miī de veácurī, numai ácēstī vulcanni antičī aū fost in stare sœ producæ Bœdīaltul. Pœmīntul de astœ-đī si-a pierdut puterea de a produčæ bœdīalt, precum si-a pierdut puterea de a mai produčæ áur, argīnt si altele de'n metalele nóbile si folosīfīve, carī pœmīntul le-a scos in rœstīmpul veciū, pe care Nœturœlistiī (Ġeologiī) il numesc rœstīmpul metœleafœr. Va sœ đīcœ, unde gœsim bœdīalt, sœim, cœ acolo a esīstat un vulcann antediluviann, pe cīnd unde gœsim lavœ impetritœ, sœim, cœ aičī a lucrāt un vulcann postdiluviann (in timpurile mai noiœ).

5. Ūœ altœ čercustīntīœ inœœmnávœrœ la bœdīalt este si ácœea: pe cīnd lava se rœčesœœ, formeadīœ ūœ masœ unitœ fœrœ crœpœturœ, de'n cuntrœ bœdīaltul dupœ rœčīre-sī a fœcut mulțimī de crœpœturi in masa sa, si ácœste crœpœture formeadīœ nišœ stīlpi cu siœse cœlțuri, cīte ūœ datœ de-ūœ mœrime ġigántīœ, inœœ toți fiind admiráverī in regulœrœtatea lor, par' cœ sīnt lucrati de mīnile lucrœtorilor omenesčī čelle mai deplīnīte in arčīepturœ.

6. In Viveré in Frīncīea līngœ riul Volant este un loc pœrdosit cu ūœ stratœ de bœdīalt crœpatœ pe suprœfăția ei intr'un mod foarte regulat si curios, in cīt inœtīsiœadīœ ca un feliū de pœrcīet fœcut de table esœgonale (cu siœse cœlțuri) de-ūœ mœrime foarte inœœmnatœ si de ūœ regulœrœtate admirávœrœ, in cīt sāmœnnœ a fi ūœ siœseá ġigántīœ, fœcutœ de'n adins de stīlpi nemœsuráverī de bœdīalt; apoi fiind cœ oamenīi nu fac acuma ásfeliū de siœseá ġigántīœ mai cu samœ de bœdīalt, de ácœea poporul i-a dat numirea de; „siœseáŭa uriasīlor;“ ūœ multime de asēmennī siœselle se gœsesc si in Irlándīea.

7. Līngœ málurīle Rinulul in Ġermīnīea se aflœ depusœ nemœsurate mase de bœdīalt, carīle se întīnd pīnœ la mǎrgīnea Frīncīei, si pīnœ la Boémīea, acolo se gœsesc si pœšœre plīne de bœdīalt, acolo līngœ orașiul Betrich Baden între orașiœle Trīer si Coblențīa. Pœšœra ácœasta este cunoscutœ sub numirea „pœšœra de brīndīœ a uriasīlor;“ ádecœ ácœste

pœšœrœ e plīnœ de coloane (stīlpi) de bœdīalt; inriurīntīa áerului si a umedīeleī, care strīcœ si bœdīaltul, a ros cœlțurile ácœstor coloane, le-a ros in diferite întrevale in direpčīunea lūngīmīi lor, inœt inœtīsiœadīœ acum icoane de grœmedī de brīndīœ de Elvéția de estīnderī ġigántīœ, puse una peste alta. Incipūntīa poporœ a poetīsat si ácœstœ ivīčīune đīcīnd: cœ aičī si-aū tīnut uriasīi dejunul si astea sīnt rœmœsīfīe impetrite de brīndīœ, carī aū rœmas de'n ácœst dejun all lor; negresīt nefīnd fœcut pe'ntru un stomac in miniaturœ ca all unuī om de astœ-đī.

8. Dar' de'n toate pœšœrele de bœdīalt, čea mai fœlmoasœ, si cu drept cuvīnt, este ácœea, če se aflœ pe insula Stafa (una de'n insulele de'n Hebrīde), si care se numesčœ „pœšœra de Fīngal.“ Ácœstœ pœšœrœ este obiœptul vīdičīunīi a tuturor cœlœtorilor sčīințīali, če trec pe acolo.

Eatœ cum descriū cœlœtoriī ácœste pœšœre interesante si īntipœričīunea, care aū fœcut' o asuprœ-le.

Pœšœra de Fīngal se aflœ acum asiá de apropiatœ de mare, inœt nu poate čīne-va sœ între acolo decīt numai pre'n luntre, si fiindcœ tœládiurīle mœrii bat acolo cu ūœ mare iutīalœ, de ácœea e perīcios de a īntrá acolo; inœœ čīne a cutedīat si a īntrat in ácœst loc curios, e bine rœsplœtit pre'n miracīele, če vede pe'ntru ostennelele si perīcīele īntrœrii. Priveala de'n lontru a ácœstei pœšœre este ca un sœlon nemœsurat decorat cu nenumœrávere coloane, puse una līngœ alta īntru un ordin admirávœr, apoi fiœ-care de'n parte e lucratœ cu ūœ regulœretate deplīnœ; inœœ dacœ pe de ūœ parte ácœstœ regulœretate sīntem običīnuīti a o vedé numai la lucrœrīle omului īntīlept, dar' pe de altœ parte estīnderīle ġigántīœ alle ácœstor numeroase coloane de bœdīalt, carīle ar čœre puterī supraomenesčī a le lucrá si a le pune in ácœst ordin, si mai cu samœ priveala sœlbátœœ si locul pœrticular, unde se aflœ ácœstœ pœšœrœ de Fīngal, este fœcutœ si decoratœ de fīințīe omenesčī. Acum fœntœsīea a gœsit un cīmp līber. Ea a īmpoporat ácœstœ pœšœrœ submœrinœ cu fīințīe omenesčī, inœœ carī aū fost mai mult decīt omul de astœ-đī

cu uriași sau giganți; peîntre ȳe lucrare giganțică, trebuese și lucrătorii giganțici. Apoi dacȳ aȳeastȳ idee de giganți a fost primitȳ ȳe datȳ; eatȳ cȳ poesiea poporalȳ a decorat'o cu feliurimi de trȳdȳȳiuni, adecȳ cȳ uriași avînd ȳe înclinare cu sirene sau femei de mare, carile trȳese în mare, aȳ clȳdit acolo sub mare aȳeastȳ pȳșȳerȳ, care a fost salȳ de bal a aȳestor ospete giganțice. Negresit, cȳ trȳdȳȳiunea a fȳcut aiȳi ȳe fȳbulȳ frumoasȳ și poȳticȳ, dar' precum am dȳis mai sus, ȳe poesie mai frumoasȳ și mai sublimȳ ni procurȳ șȳiinȳa, cȳnd a arȳtat, cȳ aȳest op giganțic este produsul foartȳilor elemȳntarie alle nȳturei mai giganțice decȳt ori ȳe uriași de titanni mitolȳgici, fiind cȳ elle sȳnt instruminte neîndȳivere, cu carile Creatoriul a creat Universul și cu carile îl susȳine în eternȳtate.

§. 129.

Търпел и лекаш дела Писа.

(De Dr. Жѣліѣ Бѣрашій.)

Лециле Фрумсеѣй сжит негрешитъ зпеле шѣ ачел-
леа-шѣ не'нтрѣ тоате тѣмнѣрѣле шѣ не'нтрѣ тоате лѣку-
рѣле; кѣчѣ сжитъ Антимеѣате не принципѣе естѣтѣче не-
стрѣмѣтавере, Антипѣрѣте ѿ ѿнѣма поастрѣ. Ну атѣрѣ
дела воѣнѣѣа саѣ дела кѣпрѣчѣл пострѣ, ка съ зѣчетъ
деспре зп лѣкрѣ зрѣт, кѣ есте Фрумѣс саѣ деспре зпѣл
Фрумѣс кѣ есте зрѣт; ку тоате ачестеа омѣл ѿ прѣ-
виѣѣѣа гѣстѣлѣ естѣтѣк атѣрѣ мѣлѣ дела едѣкѣчѣзпеле,
че а примѣтѣо, дела тѣмнѣл шѣ лѣкѣл, ѿ каре трѣеште,
прекѣм шѣ дела мода, каре домнѣште. Де ачееа кѣнд
мода трече, трече ку дѣнса шѣ гѣстѣл не'нтрѣ тоате
лѣкрѣрѣле, че ерѣ нѣмаѣ зп кѣпрѣчѣѣ трекѣторѣѣ ѿ кѣн-
тра леѣлѣр етерне алле Фрумсеѣй, не кѣнд лѣкрѣрѣле
адеврѣат Фрумѣасе ну сжитъ трекѣтоарѣе, чѣ етерне ка
ѣдеалѣл Фрумсеѣй. Ашѣѣ шѣ ѿ лѣтерѣтѣрѣ, ѿ поесѣе.

[illegible]

2. „Дар' че кáутъ ачест дiскурс асупра áртелор, **Ап** журналул пострѹ штiициал, каре ворьеште деспре овiептеле ши лециле пътурей?“

Еатъ че.

Сжнт нїште тѣрнурї ꙗн орашіеле Болонїа шї Пїса де'н Італїеа вестїте пе'нтрꙋ пѣсчѣйꙋнеа лор чеа плекать, ла каре архїтентꙋл с'а денѣртат де рѣꙋла фрꙋтсеціей класїче, áдекъ де а ѣрмá леціле пѣтꙋреї, шї а врꙋт а арѣтá ѣъ вїртꙋосїтате (мештенїѣꙋг), а лꙋкрá ꙗн кꙋнтра леції де греꙋтате а пѣтꙋреї. Фїѣ-каре мѣнштер zїдарїѣ штіе, къ орї-че zїд трѣꙋїе сѣ стеа дрепт, алмїнтре каде, дар' ачест архїтент Ітáліеанн а арѣтат, къ е ꙗн старе а zїdї тѣрнурї фоарте ꙗнпалте, карї нꙋ стаѣ дрепт, чї плекате шї тот нꙋ кад. Сꙋте де аннї стаѣ ачесте тѣрнурї шї н'аѣ кꙋзїꙋт. ꙗнтр'áдеꙋр нꙋ сжнт фрꙋтсоасе, кꙋчї нꙋ сжнт конформе кꙋ гꙋстꙋл áдеꙋрат шї пѣтꙋрал ꙗн архїтентꙋрѣ, чї сжнт ѣн кꙋпрїчїѣ, ѣн лꙋкрꙋ де модѣ,

пірї лор. Еатъ тот секретул ачестор клѣдірі візіаре, а кърор стѣторнічіе есте ын міракіѹ неесплікавѣр не'н-тру ачеїа, карїї нѹ штіѹ прїнчіпїеле лецілор пѣтѣреї. Ку ачеастъ окѣжуне вом еспліка ынеле івінчіе (феноменне) фоарте комуне ын віеаціа отѹлї, ку тоате ачестеа, цїціні штіѹ а ле еспліка дѹнѣ леціле пѣтѣреї.

7. Кжнд поартъ чїне-ва вре ѹъ греутате к'ѹъ тжнѣ (с. е. ын вас ку апѣ): атѹнчі вржнд, невржнд, ынїї плеакѣ капул кѣтре тжна чееалалѣ, дар' ачелла каре поартъ греутѣці асѣменнї (доѹе — васе ку апѣ) ын амжндоѣе тжнеле, мерѣ дрепт шї неплекат ын нечі ѹъ парте. Чїне поартъ ѹъ греутате не спїнаре, мерѣ ку корпѹл плекат ынїїнте (кокошїат), дар' ку капул ын жос ка ын ом преа сѹнѹс; дар' чїне е ынїїестрат ку вѹртѣ маре, мерѣ ку корпѹл плекат ынѣдѣрѣнт, ку капул ын сѹс, ка ын тжндрѹ, саѹ ка ынѹл, каре се ынїѣ ла стелле. Тоате ачесте пѹсѣчїѹнї неврѹте ынїї аѹ кѹселе ын леѣеа греутѣції. Кѣчї отѹл е фѣкѹт асфелїѹ, ка пѹнтѹл саѹ чентрѹл греутѣції корпѹлї лї сѣ кадѣ токмаї дрепт, шї нечі ын дрепта нечі ын стжнга, нечі ынїїнте нечі ынѣдѣрѣнт. Дар' кжнд поартъ чїне-ва вр'ѹъ греутате, с. е. ын тжна дрептѣ: атѹнчі греутатеа обїептѹлї се адаѹе ла градѹл греутѣції кѣтрѣ партеа дрептѣ а корпѹлї, каре рѣтжне неспрїжїніѣ шї отѹл тревѹїа сѣ казїѣ ын дрепта, дакѣ пре'н стрѣмѹр отѹл п'ар плека партеа де сѹс а корпѹлї сѣѹ ын стжнга, ка сѣ рѣстѣтореаскѣ кѹшнїѹна дрептѣ. Асѣменне ачелла, каре поартъ ѹъ греутате не спїнаре, пре'н стрѣмѹр чїне корпѹл кокошїат, ка сѣ нѹ казїѣ ынѣдѣрѣнт, шї челл ку вѹрта маре, ла каре пѹнтѹл греутѣції корпѹлї лї с'а мѹтат ынїїнте, чїне корпѹл плекат ынѣдѣрѣнт, ка сѣ нѹ казїѣ не вѹртѣ.

8. Тот ачестеа не ва еспліка, де че, кжнд не сѹїм не ын мѹпте, цїнем корпѹл плекат ынїїнте, еар' кжнд не погоржм, че-ва плекат ынѣдѣрѣнт? Фїїнд кѣ нефѣкжнд

ашїа, ам кѣдѣ ын дѣрѣнт, шї ла погоржре ам кѣдѣ ынїїнте.

Еатъ шї алѣ рѣгѹлѣ маї ынпортанѣ, каре се deduce де'н ачестѣ теорїе. Адекѣ, кжнд мерѣ чїне-ва ынтр'ѹъ лѹнтре мїкѣ, сѣ шеазїѣ жос, шї сѣ нѹ стеа ын нечіоаре, кѣ алмїнтре, ла мїшнїїѹнеа лѹнтрїї, отѹл, легѣнжнд корпѹл сѣѹ ын дрепта шї ын стжнга, поате атѹнчі ка пѹнтѹл греутѣції лї сѣ нѹ се афле спрїжїніѣ де лѹнтре, шї отѹл каде атѹнчі ын апѣ, ва ынкѣ рѣстоарнѣ шї лѹнтреа шї ынкѣ не тоцї, че се афлѣ ынтр'жнса. Асѣменне кжнд шїеде чїне-ва ынтр'ѹъ трѣсѹрѣ ынїїоарѣ, каре фѣѣ їѹте, еар' сѣ се ашїеїе жос шї сѣ нѹ стеа ын нечіоаре, кѣчї алмїнтре пѹнтѹл греутѣції лї поате сѣ треакѣ несте хотѣрѹл трѣсѹреї, атѹнчі ва кѣдѣ де'н трѣсѹрѣ, ва ынкѣ рѣстоарнѣ шї трѣсѹра.

9. Еатъ кѹм ѹъ сїмплѣ есплікѣчїѹне а ынїї леці сїмпле а фїсїчеї не-а есплікат атжтеа івінчіе фїсїолѹгїче, не-а дат повецїе фолосїтоарїе шї не-а есплікат ын мїракіѹ архїтептѹнїк, адекѣ есїстїнїїа тѣрнѹрїлор плекате, кѣ аѹ пѹтѹт фї клѣдїте асфелїѹ, кжт стаѹ аколо де атжтеа сѹте де ашїї шї п'аѹ кѣзїѹт, де шї сжнт фоарте де темѹт не'нтрѹ ачелла, каре стѣ лжнѣ джнселе, кѣчї ын орї че мїнѹт ынїї ынкїпѹеште, кѣ кад несте капѹл лї. Еатъ кѣ шї ын кѣпрїчїѹ а шїервїт а адеверї ѹъ леѣе етеарнѣ фїсїкѣ; еатъ кѣ шї оаменїї пре'н кѣпрїчїеле лор, вржнд невржнд, сжнт шїервїторї адеверѹлї.

ЦИНОРЕА

томълы II. ал лентъарылы рѣмъжеск пѣнтръ Цимнасе.

ПАРТЕА II.

A. Poesi.

	fatia.
§. 67. Urangutannul (de G. Sion)	1
„ 68. Ræsúnet de'n ínimæ pe'ntu ínfærtire (de J. Popescul)	2
„ 69. Cætræ Ardeal (de J. Popescul)	3
„ 70. Puterea virtutii (de C. D. Aricescul)	4
„ 71. Eroii luptetori (de'n Foaæa pe'ntu minte)	5
„ 72. Ruinele de'n Orlea, vallea Hæðiegului de'n Ardeal (de M. Cætæðeannul)	5
„ 73. Dina Cærpaiilor (de H. Granda)	8
„ 74. Altariului minæstirii Putna (de V. Alesandri)	8
„ 75. Cæstorii (fåbulæ) (de G. Asaci)	9
„ 76. Ursul la prisæci (fåbulæ) (de A. Dóniciu)	11
„ 77. Cîseigul nedrept (næræciune) (de A. Pannul)	12
„ 78. Scîinîia (de un Sæteann)	14
„ 79. Stefann æll Mare si Maicæ-sa (de D. Bolintiniannul)	15
„ 80. Cætræ Dúnære (de V. Alesandri)	17
„ 81. Uriasiul Dáciæi (de C. Negruti)	17
„ 82. Veciul ostasiu moldav (de I. Poni Dîmbeteannul)	19
„ 83. Ûæ pæsæricæ cætræ tîmp (de C. Cærægiali)	22
„ 84. Poetul (de un Sæteann)	23
„ 85. Norocul si mintea (næræciune) (de A. Pannul)	25
„ 86. Sumæðea sîoarecelui (næræciune) (de A. Pannul)	35
„ 87. Cætræ Moldáviea (de'n Conradini)	38

fatia.

§. 88. Urmæriile cræscerii relle (næræciune) (de A. Pannul)	41
„ 89. Serietii toti (de Ioan Rafiu)	47
„ 90. Cîeltuitoriul si rîndurica (fåbulæ) (de A. Dóniciu)	47
„ 91. Mihnea si baba (bæladæ) (de D. Bolintineannul)	48
„ 92. Órnicul îndreptat (de Ioan Væcærescul)	54
„ 93. Sentinella (vegia) rumînæ (de V. Alesandri)	55
„ 94. Noaptea pascilor (de Ioan Borcea)	62
„ 95. Limba rumînæ (de G. Sion)	65
„ 96. Urmæriile minciunii (næræciune) (de A. Pannul)	66
„ 97. Visul pescariului (næræciune) (de A. Pannul)	71
„ 98. Vieatîa cîmpeneascæ (descripçiune) (de Gr. Alesandrescu)	82
„ 99. Cununa (de'n Dîorile Bihorului)	89
„ 100. Dîorile si noaptea (de V. Jutiú)	88
„ 101. Ûæ noapte pe ruinele cætæti Neamtiul (de M. Cuciureannul)	92
„ 102. Cartea vietiei (de Dæscælescul)	95
„ 103. Annul mænno (de V. Aron)	96
„ 104. Tînguînîia trædæciunale a Rumînilor de'n Dáciæa dupæ apû-nerea ímpærcæðei romanne (cîntec veciú poporal)	107

B. Prosa.

„ 105. Nætura crudæ si nætura cultivatæ (de bæronul D. Petrino, Bæseræbeannul)	109
„ 106. Cuvintele ínvætiatului Gærmîn Hoffmann despre naltele ínsusietæti alle Rumînilor si alle limbei rumîne	113
„ 107. Rumîni de'n Elvétiea, Moráviea si Polóniea (de'n Foaæa pe'ntu minte)	113
„ 108. Ræmintul násæerii (de Iosif Mani)	115
„ 109. Кæте-ва лнтæмилъри скоаце de'n íctóriæa Ardealæsi (de'n Foaæa pe'ntu minte)	117
„ 110. Limba рѣмъжескъ лн ваекъ алл VI. (de'n Foaæa pe'ntu minte)	126
„ 111. Ízýirea de'nátþie (de'n Foaæa pe'ntu minte)	127
„ 112. Зпæде лнæтмнæнæде despre алл II. рæфæмæнт рѣмъж мър-ýineann de'n Ardeal (de'n Foaæa pe'ntu minte)	134
„ 113. Рѣмъжнii de'n Ano-Bláðiea, áðekъ de'n Tecáliea, Enip, Mъchedóniea, de'n mæntele Pînd, Olîmp, ш. а. шí esæm-пæ de четit de'n limba лор, алътъратъ къ а поастръ, (de'n Foaæa pe'ntu minte)	144
„ 114. Рѣмъжнii de'n Íetþiea, шí esæmпæ de четit de'n limba лор, алътъратъ къ а поастръ (de'n Foaæa pe'ntu minte)	183

- fatia.
- §. 115. Аэлъчѣца телеграфалы (de Dr. Жѣлыѣ Бърмашѣ) . . . 191
- " 116. Ачеа, че не днацаѣ ѡн фир де еарвѣ (de Dr. Ж. Бърмашѣ) 197
- " 117. Limba omălei (de Dr. Жѣлыѣ Бърмашѣ) 204
- " 118. Asîedîeaciunea Viennei pre'n Turci (la annii 1529 si 1683)
(dupæ Körner)
- " 119. Bătălia de'n câmpul mœrcieann (la annii 1278 si 1809)
(dupæ Körner)
- " 120. Curtea împærâteasce de'n Vieanna (dupæ Körner)
- " 121. Tipogrefea statului de'n Vieanna (dupæ Körner)
- " 122. Će-i omul fœrce banni (de'n Talegraful Rumîn)
- " 123. Oupœaciunea Constentinienei pre'n Turci (la annul 1453,
Maiu 29), (de'n Telegraful Rumîn)
- " 124. Îndreptaciunea învœdîecelului œelluistricat (de N. Boiu)
- " 125. Bœdiatul si drumul Uriasilor (de Dr. Jûliu Bœrasiu)
- " 126. Търнял пакат дела Пика (de Dr. Жѣлыѣ Бърмашѣ)

Faîta	Șirul	În loc de:	Țeșee:
2	2	citi-va	cîti-va
4	1	tintesce	țintesce
5	17	scoateti	scoateți
"	18	vieația	vieația
"	20	giație	giație
7	9	vedeti	vedeți
"	16	învinsce	învins
"	39	spari	sparie
10	10	soti	soti
16	26	cū	cu
23	3	cîobann	cîobann
31	38	cîar	cîar
33	34	cinste	cinste
34	31	asiă	asiă
43	19	Plœcind	Plecind
44	3	flū	fiū
65	33	cōpiū	cōpiū
66	4	Țiœra	Țiœrna
68	32	vedi	vedi
"	37	miœce	piœce
70	1	cîudœ	cîudœ
72	42	face	faœe
75	27	cîob	cîorb
78	41	sœ-i	sœ-si
81	28	lœgenni	lœgenni
82	2	întru-si	întru sine
84	21	Pricina	Pricina
87	23	piœcere	plœcere
88	23	soti	soti
89	30	Țtori	Țtori
90	19	vecie	vecie

Fația	Șirul	În loc de:	Țeteșce:
91	5	Nædiuf	Nædiuim
92	25	într'una	într'una tot
"	30	cînta	cîntæ
93	28	cu	eû
"	32	ea	sæ
94	11	omul sintæ	omul la sintæ
99	13	tipæ	tipæ
103	15	vr'un	vr'una
104	28	te	le
110	37	bælti	bælti
111	29	tite	tile
112	5	ale	le
115	26	Enganinei	Engædinei
118	4	Agætipei	Agætirni
120	2	team	teamъ
126	26	pieckъ	pie kъ
130	12	pæternik	pæternikъ
133	33	alea	achea
138	27	Бетлени	Бетлени
141	12	ea	ла
"	14	лпвацъ	лпвацъ
"	"	fi	фi
143	32	Cietoc	Cietov
144	24	свблокоциторъ	свблокоциторъ
146	27	штърлор	штърлор
147	18	Грет	Грет
148	19	1769	1796
152	24	va	авъ
160	21	ле	ла
163	25	пжне	пжне
168	7	вредник	вредникъ
172	23	вапреле	капреле.

Tipărit în c. r. tipografie a curții și a statului.